

CRISTIAN GANESCU

OMUL IN AFARA TRUPULUI

STRUCTURA AURICA A FIINTEI UMANE

CICLUL FORTA CONTRA FORTA VOL II, EDITURA ALAYA

In momentul nasterii, la fel ca si in momentul mortii, oamenii se intalnesc, pentru o fractiune de secunda, cu ei insisi, cunoscandu-si toate intruparile si mortile anterioare. Acest flash este insa atat de scurt, incat nu toti oamenii pot constientiza clar momentul respectiv.

Este interesant si cazul acelor oameni, care, in existenta anterioara, au suferit morti violente - in care sangele lor s-a scurs pe pamant. De altfel, datorita conditiilor istorice ce existau acum trei-patru-cinci sute de ani, multi oameni care se intrupeaza in prezent au trecut prin astfel de morti.

*In momentul reintruparii, oamenii din aceasta categorie pot percepe, printr-un flash cognitiv intens, toata istoria planetei Pamant, pastrata in depozitul psiho-informational - memoria akashica - a **Spiritului Pamantului**.*

*Printr-o moarte anterioara violenta, in care sangele li s-a scurs pe pamant, oamenii se leaga, intr-un fel tainic, de **Spiritul Pamantului**, iar la urmatoarea incarnare in trup fizic se pot conecta spontan la memoria planetara. Astfel, in momentul urmatoarei nasteri fizice, ei retraiesc fulgerator toate evenimentele trecutului globului terestru in care a curs sange de om, imprimate in memoria **Spiritului Pamantului**: crime, razboaie, mari cataclisme etc.*

*Iar daca, la sfarsitul existentei actuale, chiar in secunda mortii, au deja activat **corpul haric al plaselor mesianice** - care constituie motorul formarii, in lumea pamanteasca, a Comunitatii (Bisericii) lui **Iisus Hristos**, ca o consecinta directa a evenimentelor petrecute acum 2000 de ani in Palestina -*

oamenii in cauza pot percepe mult mai mult...

*Pentru ca, activitatea lui **Iisus Hristos** nu a incetat dupa Crucificare - momentul in care sangele Sau s-a scurs pe Pamant - ori dupa inaltarea la cer, ci se perpetueaza in **prezentul continuu** in care se manifesta **Fiinta Sa**.*

*Mijlocul concret prin care, de 2000 de ani, **Iisus Hristos** ajuta in mod efectiv omul sa transceanda actuala stare de fapt, destinul adamic ca rezultat al caderii initiale, consta in formarea **chakrei iubirii** si in aparitia celui mai misterios corp auric: **corpul haric al plaselor mesianice**. Aceste elemente aurice se formeaza la orice om, in momentul rostitii cu voce tare a **Numelui lui Iisus Hristos** sau, fireste, in cazul rugaciunii crestine.*

*De doua mii de ani, **Numele lui Iisus Hristos** a devenit cel mai puternic **Nume** din Cer si de pe Pamant. Prin Jertfa Sa, **Iisus Hristos, Dumnezeu intrupat**, a platit **Pretul sacrificiului**.*

*Platind **Pretul sacrificiului**, **Iisus Hristos** a dobandit **Puterea si Domnia**. El a devenit **Domnul si Invatatorul - Regele - tuturor oamenilor din Terra aurica**. Prin **Puterea** pe care a dobandit-o, **Iisus Hristos** a pus in toti oamenii **Efigia Puterii Sale** si a stabilit "**o noua carmuire**". Datorita acestui fapt, tot ce se face in Cer si pe Pamant se face doar prin **Iisus Hristos**; astfel se consfinteste cele ce Le-a spus la scurt timp dupa Inviere:*

"TOATA PUTEREA MI-A FOST DATA IN CER SI PE PAMANT... SI IATA, EU SUNT CU VOI, PANA LA SFARSITUL VEACULUI. AMIN".

OMUL IN AFARA... TRUPULUI STRUCTURA AURICA A FIINTEI UMANE

Partea intai STRUCTURA AURICA A FIINTEI UMANE

Cap. 1. Cercetarea celor vazute si celor nevazute

- Un eveniment neobisnuit
- Clarvazator in lumea eterica

Cap. 2. Aura omului

- Perspective
- Individualitatea
- Personalitatea
- Corpurile aurice derivate

Cap. 3. Omul, in afara ...trupului

- A doua perspectiva
- Culoarele structurilor aurice
- Vechimea structurilor aurice

Cap. 4. Planurile cuantice

- Ferestre de lumina
- Perspectiva planurilor cuantice

Cap. 5. "Fiziologia" aurei

- Energia vitala
- Chakrele
- Metabolizarea energiilor prin chakre
- Chakrele principale
- Chakra iubirii - Shainiah
- Chakrele secundare si chakrele minore

Cap. 6. Sigiliile karmice : reflectarea destinului

- Individualitatesi personalitate
- Sigiliile karmice ale corpului duh
- Sigiliile karmice ale sufletului
- Bolile karmice

Cap. 7. Thent-Thint 3 Si Bemol

- Si Bemol
- Thent Thint

Cap. 8. Reflectarea incarnarilor trecute

- Configuratia sigiliilor karmice
- Punctul ideal
- Steluta dintai

Cap. 9. Pretul rascumpararii

- Omul nou, omul vechi
- Un fapt de viata actual, prezent, vital

Partea a doua:
ODISEEA SPIRITULUI

Cap. 1. Evolutia omului

- Viata, suprema forma de initiere
- Principiul termometrului
- Paradigma evolutiei
- Reflectarea evolutiei in corpul duh

Cap. 2. Scoala vietii

- Cele sapte clase evolutive
- Pragurile Crucii Vietii

Cap 3. Activarea chakrelor

- Nivelul optim de functionare
- Actiunea Duhului Sfant
- Sigiliile chakrelor
- Cele sapte Raze

Cap. 4. Cele trei cai

- Exercitarea liberului arbitru
- Tipuri de cunoastere
- Calea evolutiva standard
- Cunoasterea realizata prin inductie
- Stravechea Cale a zeilor

Cap. 5. Iisus Hristos, Dumnezeu intrupat

- Izvorul de Lumina
- Modificarea structurii aurice umane prin activitatea lui Iisus Hristos

Cap. 6. Ziua cea mai lunga

- Corpul astral, cheia evolutiei
- Iubirea, credinta si speranta

Cap. 7. Corpul haric al plaselor mesianice

- Darul
- Corpul haric

Cap. 8. Shainiah, Stanga 4

- Crucea circumscrisa de cerc
- Fiul Omului
- Corpul de diamant

Cap. 9. Odiseea spiritului

**Aceasta carte este bazata
pe dezvaluirile clarvazatorului
EUGEN NICOLAE GISCA**

CUVANT DE INTAMPINARE LA CICLUL "FORTA CONTRA FORTA"

*Semnatarul acestor randuri tine sa multumeasca **tuturor** celor care au contribuit, intr-un fel sau altul, la realizarea si la aparitia cartilor din ciclul **FORTA CONTRA FORTA**.*

*Semnatarul acestor randuri tine sa multumeasca, in mod special, Seniorului **George Ganescu**, pentru rabdarea cu care a lecturat manuscrisul cartilor din acest ciclu. Sfaturile sale, ca prim lector si critic, au ajutat enorm la eliminarea unor erori inerente si la limpezirea textelor.*

*Semnatarul acestor randuri multumeste, de asemenea, prietenilor si partenerilor **Mariana si Radu Grigore** de la SC Libra Dif SRL, pentru sprijinul acordat.*

*Evident, nu in ultimul rand, semnatarul acestor randuri multumeste lui **Eugen Nicolae Gisca**, pentru amabilitatea de a-i fi pus la dispozitie, cu multa generozitate, informatiile ce au stat la baza realizarii cartilor din acest ciclu.*

Cu ceva timp in urma, in copilarie, am avut parte, cu totul intamplator, de o experienta neobisnuita prin care, cu siguranta, au trecut multi alti oameni. In acele vremuri, la fel ca si astazi, exista obiceiul ca, in vacante, colegii legati sufleteste unul de altul - baieti si fete - sa participe la mici "chefuri", in cadrul carora experimentau diferite jocuri. Unul dintre ele era "jocul cu sticla" - un joc naiv si banal, dar foarte apreciat pe atunci. In jurul mesei, pe scaune, de-o parte erau baietii, iar de cealalta parte erau fetele. Unul dintre participanti invartea o sticla goala. Sticla se oprea pe directia unui baiat si a unei fete, care apoi treceau intr-o camera alaturata pentru a se saruta.

La un moment dat, jocul cu sticla a constituit preludiul unor noi experiente. Unul dintre colegi a avut ideea sa puna in practica "jocul cu fularul". In cadrul acestui inedit joc, care se juca dupa acelasi principiu, unul dintre parteneri presa, cu ajutorul unui fular, anumite puncte sensibile din partea din spate a gatului celui alt partener. Este, desigur, vorba despre un joc periculos, nerecomandabil, intrucat provoaca un scurt lesin. Prin presarea cu ajutorul unui fular a unor puncte sensibile din partea din spate a gatului, se provoaca un scurt lesin. Acest procedu se aplica cu efect doar copiilor care nu depasesc varsta de 10 -12 ani, adultii fiind cel mai adesea imuni, probabil

datorita faptului ca punctele respective se atrofiaza la maturitate.

Cel caruia i se aplica procedeul isi pierdea cunostinta, cazand eventual de pe scaunul pe care era asezat, dar in scurtul rastimp de cateva secunde, avea parte de o experienta stranie. Observa felurite fiinte in trupuri ce lumineaza ca neoanele si un decor diferit de cel existent in lumea materiala, iar timpul parca se dilata; apareea senzatia ca trec milenii. Altfel spus, persoana in cauza "aluneca" din aceasta lume si patrundea in alta. Desigur, persoana care experimenta acest joc era readusa rapid in simtiri prin stropirea cu apa si prin aplicarea unor palmute peste obraji. Sentimentul adanc de tristete generat de despartirea de acea lume mirifica persista la toti participantii mult timp dupa experiment.

Daca ar fi sa ne ghidam dupa logica obisnuita, nu era vorba decat despre halucinatii trecatoare. Nimeni nu poate raspunde insa la o intrebare foarte simpla, pusa tot dupa logica acestei lumi: cum se face ca toate persoanele care au participat la "jocul cu fularul" au avut aceleasi halucinatii - adica au observat acelasi fiinte si acelasi decor ?

Se stie, copiii au o constitutie fizica ceva mai labila, in curs de formare, astfel incat isi pot permite astfel de "subtilitati de procedura"; in schimb, daca adultii ar cunoaste acele puncte sensibile si le-ar presa cu ajutorul unui fular, nu le-ar fi de nici un folos, n-ar percepe nimic si n-ar putea "aluneca" din lumea oamenilor - din lumea logicii normale si sanatoase care, dupa cate se spune, este singura care are dreptul de a da verdicte si de a stabili ceea ce este adevarat sau fals, ceea ce este miraj sau realitate.

La fel ca si ceilalti participanti la jocul cu fularul, si eu am avut parte de aceste experiente. Ulterior, dupa incheierea copilariei, de-a lungul vietii, am mai "alunecat" de cateva ori, pret de cateva clipe, in conditii mai mult sau mai putin dramatice, in acea lume in care secundele par milenii.

Fara nici o indoiala, multi oameni au trecut prin experiente similare, mai ales in urma unor evenimente dramatice - de exemplu, cei care au trecut prin experiente la limita mortii ori cei care au trecut prin morti clinice. Ca o constanta generala, nici unul dintre acesti oameni nu a reusit sa integreze complet in cunoasterea normala astfel de experiente, tot astfel cum nu

se pot integra visele in experienta cotidiana, in care functioneaza doar constiinta specifica starii de veghe - logica "sanatoasa" a acestei lumi.

Pentru mine, experientele copilariei au constituit insa imboldul de a cerceta amanuntit astfel de fenomene. Precum un om traumatizat, care se intoarce mereu si mereu la starea ce a premers trauma, cautandu-si adevarata identitate, convins fiind de faptul ca doar dupa descoperirea originii traumei se poate vindeca, am gasit de cuviinta sa cercetez ani de-a randul fenomenologia unor asemenea fenomene, in speranta ascunsa ca voi putea obtine raspunsul la anumite intrebari. De altfel, toti oamenii procedeaza la fel. Traumatizati in forul lor interior de vreun eveniment petrecut candva in trecut, oamenii incearca sa se vindece.

Dar, in momentul in care se vindeca de trauma lor particulara, oamenii inteleg cu necesitate faptul ca mai exista o trauma, mult mai profunda. Inteleg ca dincolo de traumele particulare ale fiecarui om in parte, exista o trauma comuna; inteleg, in cele din urma, ca toti oamenii sunt bolnavi de aceeasi boala, inteleg, de asemenea, ca aceasta boala comuna i-a determinat sa se nasca in lumea materiala - aici si acum. Abia in momentul in care constientizeaza acest fapt, fiecare om poate incepe procesul de vindecare - **vindecarea de existenta**.

Intalnirea dintre mine si **Eugen Nicolae Gisca** s-a produs in a doua jumatate a anului 1999. In acea perioada, Eugen era in cautarea unei persoane care sa-l inteleaga. Fiind prins pe atunci cu alte probleme, nu am avut timpul necesar sa ma implic in ceea ce voia Eugen sa faca. Cum nu stapanea mestesugul scrisului, Eugen cauta o persoana capabila sa astearna pe hartie o parte din informatiile la care avusese acces.

Am ezitat o lunga perioada de timp inainte de a ma apuca in mod serios de treaba. Gandindu-ma totusi la faptul ca propriile mele traume, propriile nelinisti, propriile erori sau propriile intrebari sunt ale multor oameni, gandindu-ma, in acelasi timp, ca incercarea de a raspunde la ele poate aduce, daca nu raspunsuri, cel putin constientizarea unor aspecte care sa ajute la **vindecarea de existenta** a cat mai multor oameni, am acceptat in cele din urma o astfel de propunere. Luand in calcul, evident, si propriile traiuri si experiente de viata, am inteles abia mai tarziu ce sansa am in fata: integrarea in cunoasterea

normala a unor informatii oferite de o persoana - **Eugen Nicolae Gisca** - care a devenit capabila, in urma unor evenimente dramatice, sa perceapa acea lume in care secundele par milenii - care este lumea eterica.

Ceea ce este foarte important este insa faptul ca Eugen a devenit capabil sa perceapa acea lume nu doar pentru cateva fractiuni de secunda, precum in cazul celor care au experiente la limita mortii sau participa la jocul cu sticla, ci o perioada mai lunga de timp, astfel incat informatiile sale sunt extrem de pretioase.

Desi, initial, totul parea a fi destul de simplu, am inteles ulterior faptul ca, data fiind natura elementelor pe care Eugen dorea sa le impartaseasca prin intermediul cartilor, lucrurile sunt mult mai complexe. Treptat, m-am implicat din ce in ce mai mult in acest proiect, care a inceput sa prinda viata si substanta. Rolul meu a devenit din ce in ce mai activ, intrucat a fost nevoie de o activitate imensa de selectare, interpretare si comentare a unor informatii brute, adesea neinteligibile prin intermediul logicii formale si de constituire a unei **conceptii** unitare si coerente. In ultima instanta, a fost vorba despre transformarea unor informatii de natura spirituala intr-un limbaj adaptat mentalitatii epocii in care traim.

In perioada de inceput a colaborarii cu Eugen, mi-am pus problema felului in care sa reflect cele afirmate de acesta. Gandindu-ma la modul in care voi proceda, am descoperit cateva solutii.

Aveam de ales intre a face un reportaj, de a urma intocmai firul celor narate de el, de a realiza cartile sub forma unui interviu sau de a adopta rolul de narator obiectiv. Am renuntat curand la varianta unui reportaj, apoi am renuntat la varianta unei serii de carti-interviu - variantele cele mai facile - si m-am inhamat la munca cea mai dificila.

Ceea ce ma interesa cu adevarat si, mai ales, ceea ce voiam sa fac era construirea unei **conceptii** bazate pe descrierile lui Eugen. Am considerat ca nu persoanele sunt importante, ci **conceptia** ce ar putea rezulta. De aceea, de-a lungul cartilor, am incercat sa scoatem in evidenta nu atat persoana lui Eugen si capacitatile sale, cat mai ales **conceptia** rezultata. Aceasta **conceptie** va fi prezentata in mod progresiv de-a lungul mai multor lucrari, reunite in ciclul pe care l-am denumit dupa titlul

primei carti: **FORTA CONTRA FORTA.**

Nici un moment, nu trebuie pierdut din vedere faptul ca nu este vorba despre carti de autor in sensul traditional al cuvântului, in care autorul sa prezinte ceea ce gandeste ori ceea ce-si imagineaza in aceste carti este expusa o anumita **conceptie**, dar trebuie sa fie evident pentru orice cititor faptul ca o astfel de **conceptie** nu poate fi creatia unui om, oricat de inventiv ar fi acesta. De altfel, o astfel de **conceptie** nu poate fi creatia exclusiva a unui om incarnat... Precum un brutar care primeste de la altcineva ingredientele necesare fabricarii unei paini, eu nu am fost, in cele din urma, decat un transmitator care a primit de la altcineva ingredientele necesare. Evident, depinde de brutar daca, pe baza ingredientelor primite, reuseste sa faca o paine buna, care sa fie apreciata de consumatori. La urma urmei, orice brutar trebuie sa-si asume responsabilitatea produsului mainilor sale. Tot astfel, eu trebuie sa imi asum deschis raspunderea pentru modul in care am reflectat in scris informatiile primite. In acest context, are mai putina importanta ca respectivele carti au fost scrise de o persoana pe baza informatiilor altei persoane. Din acest punct de vedere, actul de a scrie si, respectiv, de a percepe prin cea de-a doua vedere sunt secundare. Ceea ce este cu adevarat important este ca o astfel de **conceptie** sa poata ajunge la cititori. Cititorii sunt singurii care au dreptul, pe baza optiunilor personale, sa decida valoarea **conceptiei** expusa in aceste carti.

Uneori, se pot face lucruri mari prin oameni mici. Cartile au fost scrise, iar restul este un prezent transformat deja in trecut, o re-amintire despre ... viitor.

Cristian Ganescu

Partea intai

STRUCTURA AURICA A FIINTEI UMANE

Capitolul I

CERCETAREA CELOR VAZUTE

SI CELOR NEVAZUTE

➤ Un eveniment neobisnuit

Eugen Nicolae Gisca reprezinta un caz tipic de persoana, care, in urma unui soc existential, si-a schimbat mentalitatea materialista cu cea specifica unui investigator spiritual.

Lucrand la o sectie de transformatoare a unei mari intreprinderi, Eugen a avut un accident de munca care i-a modificat structura aurica, ceea ce i-a permis sa patrunda constient, in stare de veghe, intr-un alt palier al cosmosului, in care percepe fiinte si evenimente total diferite de cele care pot fi observate prin intermediul simturilor fizice.

In acea zi cruciala pentru existenta lui, de om obisnuit intr-o lume obisnuita, Eugen si-a inceput programul de lucru ca de obicei, si nici o stare speciala nu anunta ca se va petrece ceva important. Era in apropierea sarbatorii Pastelui, anul de gratie 1994. Potrivit caietului de sarcini din ziua respectiva, Eugen trebuia sa patrunda in zona imprejmuita unde se afla, in proba, un transformator de mare putere. Lucrand la transformator, la un moment dat, in apropiere, dar suficient de departe pentru a nu-l afecta fizic, a avut loc un scurt-circuit puternic, iar Eugen si-a pierdut, pentru cateva fractiuni de secunda, cunostinta.

A remarcat totusi cum un val de caldura l-a strfulgerat dinspre baza coloanei vertebrale spre cretetul capului. Parea ca el insusi se transformase intr-o fantana arteziana; suvoiul de caldura urca cu violenta dinspre baza trupului spre cretetul capului, pentru a izbucni in afara cu mare intensitate. Desi trupul era fierbinte, cretetul capului ramasese rece ca gheata. Undeva, in cretet, parca se deschisese ceva ce semana cu o antena parabolica, iar suvoiul de neoprit se scurgea in afara. Intregul cap incepuse sa pulseze, iar in zona fruntii aparuse o senzatie de durere, ca si cum ar fi avut un tarus fierbinte infipt intre sprancene.

Dupa ce pulsatiile cald-rece s-au diminuat sau poate n-au mai fost constientizate, Eugen a remarcat cu stupefactie cum mediul familiar se estompeaza treptat, lasand locul unui alt mediu, pe care-l vedea pentru prima oara. Datorita faptului ca evenimentele derulate foarte rapid i-au produs o senzatie de greata intensa, s-a asezat pe o bancuta din lemn, dintre acelea care pot fi gasite in orice intreprindere. In locul imaginii atat de

familiale a locului de munca, el distingea foarte clar o alta imagine, ca rupta dintr-un vis, a unei alte lumi. O lume diferita, desi asemanatoare cu lumea materiala. Arbusti, fructe, flori formau, intr-adevar, un peisaj de basm.

In primele fractiuni de secunda, la fel ca orice om aflat in astfel de situatii, nici nu a realizat ce se intampla. Imaginile s-au succedat pe retina, au fost inregistrate automat intr-un colt al constiintei, dar nu au fost analizate corespunzator. Eugen privea imagini dintr-o alta lume, fara sa realizeze ce se petrece. Surpriza a venit in cateva secunde; cand sa se ridice de pe bancuta pe care se asezase, s-a vazut pe sine in doua ipostaze diferite, in doua trupuri diferite. Prima tocmai se ridica de pe bancuta, iar cealalta sta in continuare asezata. Cele doua "personalitati" se priveau una pe cealalta stupefiate.

Pe banca continua sa stea trupul material, care nu apucase sa se ridice, iar in picioare se afla o dublura din "fum". Cea reala era asezata pe bancuta de lemn, iar cea din "fum" statea in picioare. Fiecare dintre ele o privea pe cealalta si spunea *eu*. Trupul din "fum" sau, mai corect spus, din lumina era identic cu trupul material, cu deosebirea ca se prezenta intr-o stare oarecum idealizata: dantura perfecta, parul lung si ondulat si nu scurt si destul de rar, precum era in realitate. Dar nici n-a avut timp sa cerceteze prea amanuntit fenomenul, ca dublura energetica, trupul de lumina, a revenit brusc, ca aspirat, in trupul material, iar atentia lui Eugen a fost atrasa de peisajul ce se deschidea in jurul sau. Un peisaj cu adevarat paradisiac, in care arbori si pomi fructiferi, de diferite forme si categorii, se intindeau pana departe, la marginea orizontului observabil. O lume paralela se insera lumii materiale, atat de familiara.

La un moment dat, dupa ce, parca pierdut in observarea a *ceea ce nu trebuia* sa se afle acolo, Eugen a tresarit brusc cand, chiar in fata lui, la nici doi metri, a aparut o fiinta stralucitoare, in trup asemanator, ca esenta, dublurii sale energetice. Purta o haina cu falduri, ce se prelingea vaporos peste o statura impresionanta ce masura aproape doi metri si jumatate inaltime. Fiinta respectiva levita la mica distanta de solul acelei lumi, foarte atenta la miscarile fiintei umane, pe care o observa prin *ochii negri, lipsiti de iris*.

La un moment dat, fiinta respectiva i-a intins lui Eugen o mica bila luminoasa, ca un glob terestru, pe suprafata caruia se

puteau remarca clar contururile unor continente. Totusi, la o privire superficiala aruncata de Eugen, era evident ca nu semana cu globul terestru, intrucat configuratia uscatului si a apei era total diferita.

Curios, Eugen a intins mana pentru a lua globul luminos, dar, chiar in acel moment, de undeva de foarte departe, dintr-un alt timp si alt spatiu, ceva sau cineva l-a impiedicat sa faca acest gest, iar imaginea pe care a avut-o, de data aceasta in minte, era a bunicii sale, defuncta de mult timp. In acel moment, Eugen a pierdut contactul cu acea lume si a revenit, nu fara parere de rau, in lumea atat de familiara si de prozaica a bancului de lucru, alaturi de transformatorul de mare putere.

Desi amintirea evenimentului straniu a persistat mult timp dupa aceea - la fel cum a persistat si amintirea mai putin placuta a evenimentelor ce au urmat, modul si imprejurarile in care a lesinat, felul in care colegii de serviciu l-au adus intr-un vestiar sa-si revina -, Eugen a reusit totusi sa treaca destul de usor peste acea intamplare socanta.

De fapt, asa se intampla cu noi toti. Avem anumite senzatii sau trairi in urma unor evenimente mai mult sau mai putin dramatice - in cazul unor operatii, accidente de munca, traume, ca sa nu vorbim despre mortile clinice destul de frecvente -, dar le uitam la fel cum, in fiecare dimineata, atunci cand aprindem lumina, uitam visele, care inca ne staruie, vagi, precum vechile amintiri.

Chiar daca noi uitam prea usor, iar uitarea pare sa fie singura cale de salvare a unei constiinte prea fricoase sau prea comode, care nu poate accepta decat ceea ce i-a devenit deja cunoscut, exista ceva care nu uita si care nu trece cu vederea evenimentele sau trairile ce par sa se incadreze in regulile unei alte logici.

In acea dimineata a anului 1994, dupa ce si-a revenit din socul initial, Eugen si-a reluat viata de dinainte, fara a se preocupa prea mult in a gasi explicatii. Avusese un accident, urmat de halucinatii trecatoare si atata tot. Dar, la nici trei saptamani, asa-zisele halucinatii se dovedira a nu fi chiar atat de trecatoare precum crezuse.

Intr-o zi, la vremea pranzului, o senzatie stranie de ameteala, urmata de o stare de voma, il instiintara pe Eugen ca lucrurile sunt ceva mai complicate decat crezuse. La fel ca prima oara,

pe fondul slabiciunii trupului, lumea familiara perceptibila prin intermediul simturilor se estompa progresiv -fara insa a disparea cu totul - pentru a face loc lumii paralele deja cunoscute, cu peisaje mirifice, rupte parca din visurile inocente ale unui copil.

De data aceasta, pe fundalul peisajului, fiinte stralucitoare cu staturi impresionante se miscau cu viteze ametitoare intr-o directie sau in alta, fara a-l remarca pe micul om ingrozit. Speriat la culme, Eugen a luat-o la goana pe strazi, printre masinile care-l claxonau, printre pietonii care-l priveau mirati. Nu vedea pe unde fuge si nici ce este in jur. Nu voia decat sa se ascunda cat mai grabnic si sa scape in sfarsit de "extraterestrii" care invadasera planeta. Oamenii de pe strada ascultau mai mult sau mai putin ingaduatori explicatiile precipitate ale unui individ livid de groaza, care fugea de rupea pamantului.

In acele momente de adanca groaza, singura speranta era sa descopere un loc in care sa nu mai fie urmarit de "extraterestri". Si, pana la urma l-a gasit, dar nu in locul acela linistit, cu camasi de forta, paturi albe si medici competenti, indicat de binevoitorii intalniti pe strada, ci prin atingerea unei stari de oboseala ce a determinat, in cele din urma, intreruperea contactului vizual cu acea lume populata de fiinte inspaimantatoare, cu trupuri ce luminau precum neoanele, care se deplasau in toate directiile cu o viteza ametitoare. Si, intr-adevar, nu se stie cum, imaginea acelei lumi a disparut ca prin farmec, iar Eugen s-a intors la traiul de toate... zilele.

➤ Clarvazator in lumea eterica

Acesta a fost insa inceputul unei aventuri ce nu s-a incheiat nici in ziua de astazi. La cateva zile dupa aceea, "halucinatiile" au revenit, dar de data aceasta Eugen nu s-a mai speriat la fel ca prima oara, ci, metodic, a inceput sa investigheze ceea ce se perinda in jurul sau. A inteles ca s-a petrecut un eveniment important, dar nu a inteles de la inceput ca a dobandit o capacitate noua, definita de cercetarile traditiei ezoterice si de parapsihologia moderna prin termenul de "*clarvedere*" sau "*a doua vedere*".

Cu timpul, Eugen nu s-a mai speriat la contactul cu acea

lume enigmatică și, mai mult decât atât, a învățat să-și provoace singur, prin presarea anumitor puncte de pe suprafața trupului, capacitatea de a o percepe prin *cea de-a doua vedere*, ori de câte ori dorește.

În cele din urmă, a fost remarcat de ființele care, nu cu mult timp în urmă, îl speriaseră de moarte. Și între acele ființe impresionante și Eugen s-a înfiripat un dialog, care continua și astăzi. La început neîncredător, Eugen le-a întrebat dacă sunt într-adevăr extraterestre, așa cum crezuse inițial. Zăbind, acele ființe stralucitoare i-au replicat că nu auziseră vreodată despre extraterestri - despre ființe provenite din afara globului terestru, care să se deplaseze cu aparate de zbor materiale -, dar l-au invitat pe Eugen că, în cazul în care va remarca vreuna, să le dea și lor de știre, să se minuneze împreună că există ceva despre care n-au aflat. Dar în momentul în care a dorit să știe cine și ce sunt, Eugen a primit de la impozantele ființe care populau acea lume răspunsul că sunt "*fratii mai mari ai fiilor femeii*", adică, ceea ce, noi, oamenii, denumim prin termenul generic de **Ingeri**.

În momentul în care întâlnește o ființă angelică, discuția începe, invariabil, cu întrebarea "*Ce vrei să știi*". Uneori, este necesar ca ființa angelică să explice de mai multe ori pentru a fi priceput de o minte omenească; dincolo de toate, răbdarea, bunătatea și modul lor impecabil de comportare depășesc orice limită a imaginației. Nimeni nu se supără când este întrebat, toate ființele sunt fericite că pot răspunde unei ființe umane incarnate. Nimeni nu este în criză de timp, deși vastitatea activităților pe care le desfășoară este imposibil de conceput.

Toate ființele ingeresti se comportă cu un om ca și cum ar fi cel mai important element din cosmos, iar aceasta nu se petrece doar cu o singură ființă umană, ci cu toți oamenii deopotrivă. Când omul suferă, ființele angelice suferă împreună cu el, când omul este bucuros, se bucură împreună cu el. Bucuria lor cea mai mare este de a-l ajuta pe om, "*fratele lor mai mic*", care, de cele mai multe ori, greșeste și suferă consecințele actelor sale.

Paralel cu investigarea amanunțită a lumii respective și a fiintelor întâlnite, Eugen a remarcat un alt fapt interesant: ori de câte ori era conectat la *cea de-a doua vedere*, putea vedea dublura eterată, aura energetică ce învaluie orice ființă vie din

lumea materiala.

În acea perioada, Eugen nu era încă informat că omul, posedă aura, suflet sau spirit, nici că există o lume a spiritelor sau o lume de "dincolo". Educația sa, mai mult materialistă, nu îi adusese până atunci în atenție faptul că dincolo de lumea materială mai poate exista și altceva. Acesta este și motivul pentru care, în prima etapă a dezvoltării capacităților de clarvazator, dădea într-un mod impropriu structurile auri prin termeni precum "camăși", iar chakrele prin termeni precum "leduri" sau "beculețe".

După ce s-a obișnuit să perceapă prin cea de-a doua vedere, Eugen a fost implicat într-un alt eveniment dramatic. Internat în spital, în urma unei crize renale, a fost supus unei operații. Atunci a suferit un accident postoperatoriu, în urma căruia a trecut printr-o experiență de moarte clinică. Decorporarea și reincorporarea, precum și trecerea prin etapele succesive ale morții clinice, au reprezentat alte experiențe notabile, care l-au determinat să continue investigarea auri umane și a lumii paralele prin *cea de-a doua vedere*.

După terminarea perioadei de convalescență ce a urmat operației, Eugen a reluat metodic investigația. O lungă perioadă de timp, prin procedeul deja cunoscut, Eugen și-a activat voluntar *cea de-a doua vedere*, pentru a putea observa atât aurile umane cât și lumea paralelă - care nu este altă decât *lumea eterică*.

Lumea eterică este, după cum bine se știe, diferită de *lumea astrală* - lumea în care merg oamenii după momentul morții. *Lumea eterică* este, de fapt, o lume intermediară între *lumea fizică* și *lumea astrală*.

În ceea ce privește *lumea eterică*, Eugen poate observa prin *cea de-a doua vedere* doar ce se află în fața lui și ceea ce-i permite acuitatea vizuală; el poate vedea doar cât îi permite acuitatea vizuală în astfel de condiții.

Decorul *lumii eterice* este diferit de decorul lumii materiale, deși cuprinde aceleași forme de relief: câmpii, munți, ape curgătoare. Acolo unde există orașe în lumea materială, în *lumea eterică* nu există decât forme de relief asemănătoare câmpiilor, în care se observă arbori și pomi fructiferi. Întrucât, în *lumea eterică* există și munți înalți, este firesc că Eugen să-i poată observa doar de la depărtare, întrucât ar trebui să ...

zboare pentru a ajunge acolo. Muntii din lumea materiala nu sunt situati in aceleasi locuri in care se afla cei din *lumea eterica*.

Pe de alta parte, este bine de stiut si faptul ca nici un om care poseda *cea de-a doua vedere* nu poate cunoaste absolut tot ce se afla in *lumea eterica*. Cel care poseda *cea de-a doua vedere* trebuie sa se deplaseze in lumea materiala pentru a urmari decorul si peisajele din *lumea eterica*. Astfel, daca in *lumea eterica*, Eugen are in fata un copac, sa spunem la cinci metri, trebuie sa se deplaseze cinci metri in lumea materiala, pentru a fi exact in fata lui.

Totusi, nu doar observarea vizuala a *lumii eterice* si a aurei umane constituie atributul fundamental al clarvazatorului Eugen. In afara simtului vazului, el are dezvoltate alte trei simturi de baza, care pot aduce informatii valoroase: *auzul, mirosul si simtul vechimii*.

Prin *vaz*, Eugen ia cunostinta de formele si culorile mediului *lumii eterice* si ale aurei. Culorile, de cele mai multe ori, sunt diferite de cele care exista in lumea materiala, au o alta stralucire si o alta intensitate. Verdele din lumea materiala nu este asemanator cu cel din *lumea eterica* sau cu cel prezent in straturile aurei. De asemenea, exista si culori fara corespondent in lumea materiala.

Auzul este un simt complementar de mare valoare cognitiva, intrucat, spre deosebire de lumea materiala, fiecare obiect, fiinta sau element emite un anumit sunet. De fapt, sunetul nu poate fi despartit de culoarea sa corespondenta. Fiecare fiinta a *lumii eterice* poseda propriul sunet de fond, care nu seamana cu al alteia. Fiecare element auric are, de asemenea, propriul sau sunet. Universul nu este doar cromatic, ci si sonor, iar aceste doua elemente ale cosmosului dau o bogatie de informatii pe care cunoasterea din lumea materiala nu le poate oferi.

Asemanator, *mirosul* reprezinta un factor suplimentar in procesul cunoasterii. In general, mirosurile perceptibile in *lumea eterica* si in structurile aurei sunt diferite de cele existente in lumea materiala, precumpanind in general mirosurile florale. Se poate stabili totusi o corespondenta cu mirosuri cunoscute din planul fizic.

La toate acestea se adauga un simt care nu are corespondent in lumea materiala: *simtul vechimii*. Acest simt,

care nu pare sa aiba un organ specific, precum este urechea pentru auz sau ochii pentru vaz, permite o intelegere aprofundata a mediului eteric, dar mai ales a fiintelor umane sau nonumane intalnite. Fiecare fiinta are propria sa experienta de viata, care este perceputa sub forma acestui simtamant uman: vechimea. De asemenea, prin intermediul simtului vechimii se poate percepe intr-un mod inedit vechimea straturilor aurice.

Multi dintre noi, in anumite momente ale existentei noastre, ne simtim, dintr-o data, foarte batrani sau simtim difuz faptul ca avem in spate o indelungata experienta de viata, ce pare ca transcende scurta existenta in lumea materiala. Daca am ridica la puterea a zecea un astfel de simtamant, ne-am putea face o idee cu privire la ceea ce este *simtul vechimii*. Fiintele spirituale au o vechime incomensurabila, care aproape socheaza pe cel care le poate percepe. Oamenii sunt, la randul lor, diferentiati: unii sunt mai tineri, altii sunt mult mai batrani, deci au o experienta spirituala mult mai indelungata.

Acum trebuie facuta o constatare extrem de importanta: Eugen *nu poate patrunde in lumea eterica, ci doar o poate vedea*. Nici un om incarnat nu poate patrunde corporal in *lumea eterica* (in stadiul evolutiv actual), pentru ca nu are cum.

Eugen doar *vede lumea eterica* - desigur, prin *cea de-a doua vedere* - dar nu poate interactiona cu ea. De exemplu, in *lumea eterica* exista arbori cu fructe, dar el nu poate culege un fruct de pe o ramura. De cate ori a incercat sa culeaga un fruct, sa rupa o crenguta sau sa atinga o fiinta de lumina a fost ca si cum ar fi incercat sa prinda vantul: a trecut prin ea, asa cum trece mana unui om Printr-o imagine holografica proiectata de un sistem de laseri. Este ca si cum un copil ar incerca sa prinda o raza de soare ce se strecoara prin fanta unei usi intredeschise.

Este extrem de interesant si modul in care imaginea *lumii eterice* se proiecteaza omnidirectional in jurul lui, precum o holograma. Sa spunem ca, intr-un anumit moment, Eugen priveste spre directia fizico-geografica terestra vest. In acel moment, se deschide o imensa panorama, in care se vede acea parte din *lumea eterica*. Decorul din lumea materiala - imaginea vizuala a lumii fizice imprimata pe retina - se estompeaza aproape complet, iar in locul ei apare un alt decor: de exemplu, o padure gigantica, cu arbusti imensi, bogati in fructe. Daca

schimba pozitia, imaginea se modifica, in functie de perspectiva: se vad alti copaci sau se vede alt peisaj.

Eugen poate comunica, de asemenea, cu fiintele din acea lume, dar nu poate fi atins material, ci doar auric. Mai mult decat atat, Eugen a devenit un canal de comunicare intre cele doua lumi: pe de-o parte, el poate observa *lumea eterica*, iar pe de alta parte fiintele din *lumea eterica* pot vedea, prin intermediul lui, lumea materiala, asa cum se vede prin ochii fizici ai unui om.

➤ Asocierea

In a doua jumatate a anului 1999, s-a produs intalnirea dintre semnatarul acestor randuri si *Eugen Nicolae Gisca*. In acea perioada, care inca mai staruie in amintirea mea intr-un mod straniu, Eugen era in cautarea unei persoane care sa-l inteleaga si, mai ales, sa-l ajute sa se poata descurca in hatisul de informatii pe care, intr-un limbaj total inadecvat, era dispus sa le impartaseasca oricui avea bunavointa de a-l asculta.

Fiind prins pe atunci cu propriile mele probleme - faceam corecturile finale la prima mea carte, care a aparut ulterior sub titlul *Tainele initiatilor vechiului Egipt*, paralel cu pregatirile preliminare necesare redactarii unei a doua carti -, nu am avut timpul neceasar sa ma implic cu adevarat in ceea ce voia Eugen sa faca. Cum nu stapanea mestesugul scrisului, Eugen cauta pe cineva capabil sa-l ajute sa astearna pe hartie o parte din experientele sale de pana atunci.

Desi, de o buna bucata de timp batuse la multe usi, Eugen fusese refuzat, mai mult sau mai putin politicos. Eu insumi, tributar opiniei ca fiecare, daca are ceva de spus, trebuie sa faca singur efortul de a-si comunica conceptiile sau experientele, am ezitat o lunga perioada de timp inainte de a ma apuca in mod serios de treaba. Gandindu-ma totusi la faptul ca propriile mele nelinisti, propriile mele erori sau propriile mele intrebari sunt ale multor oameni, gandindu-ma, in acelasi timp, ca incercarea de a raspunde la ele poate aduce, daca nu raspunsuri, cel putin constientizarea unor aspecte care sa ajute la intelegerea globala a unor stari de fapt ce vizeaza intelegerea omului si a lumii, am acceptat in cele din urma sa astern in scris

dezvaluirile lui Eugen.

În momentul primelor discutii cu Eugen, eu aveam o opinie oarecum formată, atât despre clarvazatori, cât și despre aspectele ce pot fi cercetate prin intermediul clarvederii. Cu toate că, opinia mea era formată în principalele linii directoare, nici una dintre temele de fond nu era în contradicție cu ceea ce-mi spunea Eugen. Ceea ce era cu adevărat inedit pentru mine erau amănunțele și aspectele concrete. Eram uimit de faptul că Eugen a putut penetra o lume despre care se știu foarte puțin lucruri, o lume pe care doar puțini clarvazatori au fost capabili să o cunoască.

Dificultățile legate de redactarea textului final al primei cărți, *Forta contra Forta*, și debutul colaborării cu Eugen pot arunca o lumină lămuritoare asupra evenimentelor petrecute atunci. La început, lucrurile nu au fost într-un totuș limpezi pentru mine. Deși, inițial, am ezitat să reproduc în scris ceea ce Eugen decisese să-mi dezvăluie despre experiențele sale, ulterior mi-am învins reticenta. Totuși, între momentul în care am discutat pentru prima oară cu Eugen și momentul în care m-am apucat efectiv de scris s-au scurs mai multe luni.

Desigur, în urma primelor întâlniri, dincolo de stupefacția inițială, sentimentul meu general a fost acela de neîncredere. Am lăsat totuși lucrurile să curgă. Treptat, întâlnirile noastre au devenit mai dese, sfărșind prin a ne petrece ore întregi în discuții, clarificări și, uneori, controverse.

Vorbindu-mi despre *lumea eterică*, Eugen devenise o, Seherazada ale carei povești erau derulate pe parcursul fiecărei serii, iar eu, vrand-nevrand, îmi asumasem rolul lui Harun al Rashid, acela de a asculta relatări despre evenimente petrecute într-o altă dimensiune a cosmosului. Treptat, pe măsura ce se derulau discuțiile, pe măsura ce se înșălau capitolele, iar subiectele erau cât de cât dezvoltate și parțial elucidate, mi-am dat seama că, în ciuda limbajului, de multe ori atipic, pe care, sincer să fiu, nu prea îl înțelegeam, Eugen vorbea despre aspecte relativ cunoscute. Vorbea dintr-o perspectivă pe care nu o cunosteam și nu o întâlnisem nicaieri.

În faza inițială, total neîncredător, i-am pus lui Eugen multe, foarte multe întrebări. La întrebările mele insistente și adesea enervante - eternă întrebare "*de ce*" -, Eugen răspundea invariabil: *pentru că așa se vede*. Cum întrebările mele curgeau

in avalansa, iar neincrederea era pe masura, Eugen a reusit, cel putin in prima parte a discutiilor noastre, sa ma arunce intr-o stare de confuzie cvasitotala.

O bariera in comunicare era, pe atunci, limbajul atipic al lui Eugen, pe care nu-l intelegeam in totalitate, si, intr-o oarecare masura, era si incapacitatea mea de a lasa la o parte ceea ce stiam, pentru a asculta nepartinitor ceea ce mi se povestea. Cu timpul, am inceput sa ne armonizam limbajul, mai ales in ceea ce priveste aspectele "tehnice", cu privire la aura.

Pe parcurs, desi nu am dorit initial acest lucru, rolul meu a trebuit sa devina mult mai activ. Daca, initial, rolul meu consta doar in transcrierea intr-un limbaj coerent a experientelor lui Eugen, mi-am dat foarte repede seama de faptul ca lucrurile sunt mai complicate decat parusera. Data fiind natura celor expuse de Eugen, trebuia depasit rolul, liber asumat, de "scrib autorizat". Era nevoie de un efort imens de triere, selectare, analiza, sinteza si, mai ales, de interpretare a unor informatii diverse. Multe din informatii aveau toate sansele sa se piarda, in cazul in care efortul de analiza si de sinteza, specifice unui astfel de demers, nu era dus pana la capat si, mai ales, in cazul in care interpretarea nu se potrivea.

In perioada de inceput a colaborarii intre mine si Eugen, mi-am pus problema felului in care sa reflect cele afirmate de el. Gandindu-ma la modul in care voi proceda, am descoperit cateva solutii. Aveam de ales intre a face un reportaj, de a urma intocmai firul celor narate de el, de a realiza cartea sub forma unui interviu sau de a realiza o carte in care sa-mi revina rolul de narator obiectiv. Am renuntat curand la varianta unui reportaj, apoi am renuntat la varianta unei carti interviu - variantele cele mai facile - si m-am inhamat la munca cea mai dificila. Ceea ce ma interesa cu adevarat si, mai ales, ceea ce voiam sa fac era construirea unei *conceptii* bazate pe descrierile lui Eugen si pe explicatiile primite de la fiintele cu care el are capacitatea de a dialoga. Am considerat ca nu noi, ca persoane, suntem importante, ci *conceptia* ce ar putea rezulta.

Cu timpul, aspectele puse in discutie au inceput sa se lamureasca. Efortul comun de descifrare a rolului si a functionarii elementelor care pot fi observate prin *cea de-a doua vedere* a dus in cele din urma la o *conceptie* generala. Este de la sine inteles faptul ca, fara explicatiile lamuritoare provenite de

la fiintele cu care dialoga Eugen in *lumea eterica*, nu s-ar fi ajuns la nici un rezultat. Aceste explicatii au constituit temeiul care a facut posibila redactarea primei carti: **Forta contra Forta**. De fapt, meritul esential apartine fiintelor cu care Eugen a dialogat in *lumea eterica*, caci fara explicatiile lor rabdatoare, n-ar fi fost posibil nimic.

A urmat o perioada indelungata, in care am incercat sa analizez si sa sintetizez intr-un tot coerent informatiile obtinute. Cum terminam un capitol, i-l citeam lui Eugen si faceam corecturile din mers. Treptat, efortul depus a produs roade. Capitolele se constituiau incetul cu incetul, fragmentele aparent dispartate incepeau sa se lege. Dupa mai bine de noua luni de redactare, am stabilit configuratia generala a cartii - nu inainte, desigur, de a avea acceptul lui Eugen.

Convenisem, inainte de toate, sa am dreptul de a stabili redactarea textului, modul de concepere si de exprimare. Trebuia doar sa fiu atent sa nu modific in vreun fel incarcatura informationala initiala, rod al investigatiei prin *cea de-a doua vedere*. In cele din urma, citind varianta finala, Eugen a fost de acord cu textul propus de mine, considerand ca inadvertentele sunt minore. Fireste, nu a uitat sa-mi reproseze prieteneste faptul ca, inca nu ma putusem dezbara de conceptiile mele "invechite" - cum afirma el in gluma -, pentru a primi cum se cuvine informatiile inedite comunicate prin intermediul sau de catre fiintele din *lumea eterica*.

Dar, inainte de toate, mai trebuie spus un lucru absolut necesar: nici cartea *Forta contra Forta*, nici cartea de fata, nici urmatoarele carti pe care le pregatim, nu reprezinta carti de autor in sensul traditional al cuvantului.

*In aceste carti este expusa o anumita conceptie, dar este evident pentru orice cititor faptul ca o astfel de **conceptie** nu poate apartine unui om, dupa cum nu poate apartine nici efortului comun a doi oameni.*

Tot ce am reprodus in carte este, desigur, rodul cercetarii lui Eugen prin *cea de-a doua vedere*, dar pentru a nu incarca textul si, mai ales, pentru a pastra coerenta explicatiilor, am preferat sa-l desemnez pe Eugen prin termenul **clarvazatorul**. De asemenea, ori de cate ori, va fi folosita in carte expresia **prin clarvedere**, Eugen este subiectul subinteles.

Capitolul 2 AURA OMULUI

➤ Perspective

Cercetarile mai mult sau mai putin recente asupra structurii aurice umane pun accentul doar asupra elementelor cantitativ-statistice: dimensiuni, culori, densitati etc. Intr-un fel, cercetarile respective cerceteaza aura umana ca pe un motor de masina, dupa normele metodologice specifice *stiintei*.

Este totusi de la sine inteles faptul ca nu se poate face o analiza a structurilor aurei umane fara a tine cont de celelalte planuri ale cosmosului spiritual, dupa cum nu se poate face o analiza pertinenta fara a se tine cont si de fiintele angelice care se manifesta in *lumea eterica*. De aceea, am considerat oportun ca descrierea constatarilor obtinute prin *cea de-a doua vedere* de catre **Eugen Nicolae Gisca** sa fie realizata din *doua puncte de vedere*.

Primul punct de vedere, care este sintetizat in prezenta lucrare, are ca obiect de studiu structura energetico-informationala a fiintei umane considerata *in sine*, iar *al doilea punct de vedere* se refera la structura energetico-informationala a omului considerata sub aspectul raporturilor sale cu mediul, cu lumea in ansamblu, cu alti oameni si cu fiintele diriguitoare ale cosmosului. Acest din urma punct de vedere va fi analizat separat, intr-o lucrare viitoare.

Descrierea constatarilor obtinute **prin clarvedere** de catre **Eugen Nicolae Gisca** poate fi realizata prin *doua metode de lucru*: una dintre metode porneste dinspre general spre particular, iar cealalta dinspre particular spre general. Una dintre metode porneste de la macrocosmos spre microcosmos, iar cealalta metoda pleaca de la microcosmos spre a ajunge la macrocosmos. Datorita specificului cercetarii lui Eugen **prin clarvedere**, am ales metoda ce pleaca de la microcosmos spre macrocosmos. Microcosmosul este, desigur, omul si alcatuirea sa aurica, iar fara intelegerea modului in care este structurat omul, nu se poate intelege nimic din macrocosmos.

Omul, ca structura materiala, energetica si informationala

este copia *intregului*. Omul este *imago mundi*, un microcosmos care reflecta structura macrocosmosului - cosmosul spiritual. La fel ca si macrocosmosul, fiinta omeneasca este formata dintr-un *aspect existential*, care este *corpul fizic* si dintr-un *aspect ortoexistential*, format, la randul sau, din mai multe invelisuri energetice, care impreuna formeaza ceea ce numim **aura**.

Conceptia rezultata in urma demersului cognitiv realizat de catre Eugen releva faptul ca, in afara trupului fizic, exista mai multe structuri energetice. Preluand traditia statornicita de multa vreme, am considerat ca este bine ca aceste invelisuri aurice sa primeasca, cu toate, denumirea de **corpuri**.

Se stie, denumirea de **corp energetic** nu a satisfacut pretentiile criticilor, ceea ce este perfect intemeiat, daca ne gandim ce inseamna in fond termenul de corp. Prin **corp**, ne-am obisnuit sa intelegem un corp material mai mult sau mai putin dens, care ocupa un loc in spatiu. Desigur, din aceasta perspectiva, invelisurile energetice nu prea au cum sa indreptateasca utilizarea termenului de corp.

Cu toate acestea, Eugen poate remarca **prin clarvedere** faptul ca invelisurile energetice sunt situate pe un alt *nivel cuantic* decat trupul material, iar pe nivelul respectiv ele se comporta precum corpurile materiale in lumea fizica. Acesta este temeiul pentru care, pentru un clarvazator, folosirea termenului de **corp** poate intra in terminologia curenta.

Cercetand fenomenele cu discernamant si cu atentie, beneficiind de asemenea si de explicatiile fiintelor din *lumea eterica*, se poate face o distinctie clara intre **corpurile** ce formeaza structura energetico-informationala a omului. De aceea, pentru a preintampina orice neintelegere a subiectului, am considerat ca este util sa desemnam prin termenul de *aura* toate *corpurile* energetico-informationale, invizibile perceptiei normale, care formeaza *nivelul ortoexistential* al fiintei omenesti. De asemenea, am considerat necesar sa introducem termenul de *plan cuantic* pentru a desemna acele niveluri perceptibile *prin clarvedere* de catre Eugen, care transcend planul fizic al cosmosului.

In plus, pentru a evita orice intelegere eronata cu privire la fiinta omeneasca si la modul in care este alcatuita, in cele ce urmeaza vom prezenta principalele elemente constitutive ale fiintei umane din *patru perspective, in functie de patru sisteme*

de referinta.

Prima perspectiva este cea a modului in care se prezinta structura energetico-informationala a omului in limitele unei existente in lumea materiala, deci **omul ca spirit incarnat in trup fizic**. Aceasta perspectiva va fi intregita prin descrierea, in ordinea lor, a elementelor constitutive ale fiintei umane.

A doua perspectiva este cea a modului in care se prezinta clarvederii structura energetico-informationala a omului atat inaintea nasterii in lumea materiala, cat si dupa moarte sau, cu alte cuvinte, cum apare **omul... in afara trupului**.

A treia perspectiva din care poate fi cercetata aura omului este **perspectiva planurilor cuantice**. Fiecare structura a amplului sistem auric uman se afla dispusa in propria sa "lume", adica pe propriul ei nivel cuantic.

In fine, **a patra perspectiva** este cea **functionala**, in care componentele aurei umane vor fi analizate in dinamica manifestarii lor la omul incarnat.

➤ Individualitatea

Dupa Eugen, fiinta omeneasca este formata, in afara trupului material, din mai multe elemente constitutive, dupa cum urmeaza: **spiritul, invelisul spiritului, corpul cauzal al spiritului, corpul duh, corpul adamic, linia divina, sufletul, corpul eteric interior, corpul eteric exterior, corpul emotional, corpul astral, corpul mental inferior, corpul mental superior, corpul spiritual, sistemul de protectie sablon, plasele aurice, inima aurica, banda de lumina din jurul capului, corpul plaselor mesianice, noul corp eteric**.

Toate aceste elemente au fost descrise succint in lucrarea anterioara - **Forta contra Forta**. In cele ce urmeaza vom dezvolta descrierea elementelor principale ale structurii aurice, pornind de la elementul cel mai important, **spiritul**, care este situat pe cel mai profund nivel cuantic. Toate elementele structurii aurice ale fiintei umane vor fi analizate in ordinea lor fireasca, indiferent de importanta sau de caracteristicile pe care le manifesta in ansamblul general.

Elementul central al fiintei umane, nucleul neperisabil, este,

asadar, **spiritul. Spiritul** este vizibil in interiorul trupului omenesc in regiunea pieptului, undeva intre chakrele manipura si vishudi.

Exista insa diferente sensibile de pozitionare a spiritului; unii oameni poseda spiritul situat in apropierea chakrei anahata, in timp ce alti oameni poseda spiritul in apropierea chakrei manipura. Diferenta de pozitionare a spiritului nu depaseste trei-patru centimetri, astfel incat, deocamdata, vom face abstractie de ea.

Privit prin clarvedere de catre Eugen, **spiritul** are forma sferica a unei mingi de ping-pong, stralucitoare, care pulseaza intermitent in trei culori: rosu, alb si albastru. Aceasta structura sferica, vizibila destul de palid la omul incarnat, este nucleul imperisabil al fiintei omenesti.

De la **spirit** se formeaza o legatura cu trupul material printr-un cordon format din lumina, ca o raza stralucitoare. **Spiritul** este legat de corpul material in doua puncte principale: cosul pieptului si in spate, intre omoplati.

La toti oamenii, **spiritul** poseda aceeasi structura standard. Cu toate ca este identic la toti oamenii, **spiritul** prezinta anumite caracteristici, in functie de nivelul evolutiv al fiecarui om. Ceea ce difera este stralucirea si luminozitatea sa. De aceea, el prezinta culori, sunete si mirosuri diferite, in functie de nivelul evolutiv al omului respectiv intr-un cuvant, **spiritul** are culoarea, mirosul, luminozitatea si sunetul in functie de gradul de evolutie al omului.

Al doilea element al fiintei umane este **invelisul spiritului**, o membrana cu circumferinta de marimea unei mingi de tenis de camp, care invaluieste sfera **spiritului**.

Invelisul Spiritului este format, la randul sau, din trei sfere. Fiecare dintre cele trei sfere are propria sa culoare. Cele trei sfere sunt dispuse in jurul nucleului **spiritului. Spiritul** si **invelisul** sau formeaza o unitate indestructibila.

Al treilea element este **corpul cauzal. Corpul cauzal** are forma unei sfere cam de marimea unei portocale. **Corpul cauzal** inveleste precum o membrana **spiritul** si **invelisul spiritului**. Printre alte caracteristici, **corpul cauzal** are rolul de a proteja **spiritul** de orice agresiune din afara. De fapt, **corpul cauzal** este invelisul dat omului de structura **Terrei aurice**, drept pentru care poate fi considerat un corp spiritual

"planetar".

Corpul causal este sediul constiintei si vointei, constientei si memoriei. El poate fi considerat drept depozitul ancestral in care se strang toate experientele individului, de cand s-a incarnat pentru prima oara. **Corpul causal** este, pe drept cuvânt, depozitul in care se afla stocate toate amintirile individualitatii umane, de la prima incarnare pana in prezent.

Intre cele trei corpuri - **spiritul**, **invelisul spiritului** si **corpul causal** - nu exista, in mod aparent, nici o legatura energetica, desi sunt incluse una in alta. Ele se urmeaza una pe cealalta, ca si cum ar fi situate in acelasi camp gravitational.

Intregul angrenaj seamana cu un ansamblu care are in centru o sfera care este **spiritul**. **Spiritul** este invaluit intr-o membrana protectoare - **invelisul spiritului** - si introdus intr-o alta sfera: **corpul causal**. Desi, par a forma un ansamblu perfect, este de la sine inteles ca fiecare dintre ele se afla pe propriul nivel cuantic, in propria sa lume si in propriul sau mediu.

Urmatorul element al structurii energetico-informationale a fiintei umane este **linia divina** - o linie de energie stralucitoare, asemanatoare unei raze de lumina, care se vede foarte clar incepand de la un metru si treizeci de centimetri deasupra capului unui om si care se termina undeva sub talpile picioarelor.

Linia divina trece exact prin centrul **spiritului**, sectionand structura fiintei umane in doua parti egale, precum canalul **Sushumna** la nivelul **corpului eteric** sau coloana vertebrala la nivelul corpului material.

Linia divina arata ca o linie de culoare argintie, ce pare sa coboare de sus, patrunde prin interiorul chakrei sahasrara si iese prin muladhara. Este de presupus ca **linia divina** nu se termina la distanta de un metru si treizeci de centimetri deasupra capului, ci continua in infinit, dar acest aspect nu este observabil pentru *a doua vedere* a lui Eugen.

Linia divina poate fi considerata "firul de argint" ce leaga **spiritul** omului de **Dumnezeu**. **Linia divina** reprezinta legatura perena si indestructibila a omului cu **Dumnezeu**, proiectia Divinitatii in corpul omenesc fiind chiar **spiritul**.

Linia divina apare clarvederii ca un tub gros de jumătate de centimetru, alcatuit din milioane de particule minuscule, de

culoare rosie, galbena sau albastra, care nu se ating intre ele, dar care se aprind continuu unele de la altele, ca prin inductie. Privita de aproape, **linia divina** pare sa se exfolieze in mai multe ramificatii luminoase, fiecare ramificatie avand culori, sunete si mirosuri specifice.

Din inalt, prin **linia divina** "curge" neincetat o energie cristalina, de forma unor fulgi luminosi, cu o culoare fara corespondent in culorile spectrului solar. Fulgii luminosi emit un miros oarecum asemanator mierii de albine.

In biserici, la preotii aflati in exercitiul functiunii, aceasta energie se revarsa mult mai abundent decat la oamenii obisnuiti, precum o ninsoare formata din fulgi mari, luminosi, ce coboara printr-un tub transparent - la fel ca acele jucarii de iarna, formate din globuri de sticla in interiorul carora par sa cada fulgi grosi de zapada.

Linia divina emite culori in functie de nivelul evolutiv al oamenilor. Dupa cum se prezinta clarvederii lui Eugen, oamenii se impart in sapte clase evolutive, fiecare clasa evolutiva fiind caracterizata prin anumite particularitati de baza ale structurilor aurice. La oamenii din primele doua clase evolutive, **linia divina** are culoarea alba stralucitoare. La oamenii care au depasit a doua clasa evolutiva, **linia divina** are culoarea albastra. La cei din clasa a patra, **linia divina** are culoarea rosie intensa, cu sclipiri argintii. La oamenii din a cincea clasa evolutiva, **linia divina** are culoarea argintie.

O alta structura aurica este **vechea linie divina**. **Vechea linie divina** este o structura aurica identica pana la un punct cu **linia divina** actuala. Ea pare sa fi fost in activitate candva, in trecutul indepartat. Actualmente, **vechea linie divina** este o reminiscenta aurica pe cale de a se sterge definitiv.

Vechea linie divina apare astazi ca un tub din care lipsesc mai multe parti. Este alcatuita din mii si mii de zale minuscule, destul de putin luminoase, de forma patrata. **Vechea linie divina** pare sa se descompuna tot mai mult de la o existenta la alta. In trecutul umanitatii, **vechea linie divina** a avut rolul si functiunea identice cu actuala **linie divina**. In ziua de astazi, **vechea linie divina** nu mai emite nici un miros si nici un sunet, iar luminozitatea sa este din ce in ce mai slaba.

Corpul duh - numit uneori **perispirit** (mai ales in cazul in care este vorba despre omul decorporat), adica **purtator al**

spiritului si prima manifestare a sa -, este primul element al structurii energetico-informationale care poseda o forma umanoida.

Daca primele elemente constitutive ale fiintei omenesti, **spiritul, invelisel spiritului si corpul causal** au forme sferoide - in lumea eterica, precum si in vechile scrieri, **spiritele** sunt numite "*stele*" -, **corpul duh** este primul element care poseda forma umanoida. **Corpul duh** este un trup de lumina diafana.

Corpul duh este acel element al fiintei omenesti care persista oarecum neschimbat atat in timpul existentelor fizice, cat si in *lumea de dincolo*. Acesta este motivul pentru care **corpul duh** poate fi considerat un element peren al fiintei umane.

Evident, **corpul duh** este situat la un alt nivel cuantic decat corpul material sau decat corpul eteric, dar, din punct de vedere spatial, *la omul incarnat, se gaseste in interiorul formei materiale si nu depaseste niciodata conturul trupului fizic*.

Corpul duh este un element al fiintei umane despre care se poate vorbi foarte mult, fara a epuiza insemnatatea sa deosebita. Despre **corpul duh** se poate vorbi din doua perspective distincte, oarecum independente, dar in acelasi timp interdependente. In primul rand, se poate vorbi despre **corpul duh** din *perspectiva omului... in afara trupului*, iar in al doilea rand se poate vorbi din *perspectiva omului aflat in trup material*. Atat inainte de nasterea in lumea materiala, cat si dupa trecerea prin Poarta mortii, **corpul duh** este "trupul" de lumina in care se manifesta omul.

Desi inaintea nasterii in lumea materiala are dimensiuni apreciabile, inaltimea sa atingand aproximativ 2,30 metri, in momentul nasterii, **corpul duh** sufera o comprimare aproape de neconceput pentru o minte rationala. In momentul nasterii, **corpul duh** se comprima brusc, devenind mai mic decat trupul fatului. Treptat, de-a lungul vietii omului, **corpul duh** ramane permanent mai mic decat trupul material, dar continua sa se maturizeze si sa creasca o data cu corpul material. In timpul existentei intrupate, **corpul duh** nu depaseste limitele trupului material.

Privit **prin clarvedere** de catre Eugen, in timpul existentei intrupate, **corpul duh** se vede ca o papusa luminoasa, ca o

figurina din neon, care emite o luminozitate constanta. La toti oamenii, **corpul duh** este unicolor, iar culoarea sa unica este in functie de nivelul evolutiv al fiecarui individ.

Daca, de-a lungul vietii omului, corpurile auri - de exemplu, corpul eteric, corpul emotional ori corpul astral - isi modifica neincetat coloritul in functie de sentimentele si de pasiunile trecatoare, **corpul duh** nu isi modifica culoarea. **Pe toata durata vietii unui om, corpul duh** poseda aceeasi culoare, acelasi *miros* si acelasi *sunet*, in functie de nivelul evolutiv.

Caracteristicile de baza ale **corpului duh** nu se modifica decat dupa moartea fizica, atunci cand are loc "metabolizarea" experientelor din timpul vietii. Intr-un fel, culoarea unica a **corpului duh** este o *rezultanta vectoriala*, reprezentand nivelul evolutiv acumulat in decursul palingeneziei omului prin Terra aurica, de-a lungul nenumaratelor existente incarnate, dar si de-a lungul perioadelor petrecute in *lumea de dincolo*.

In functie de culoarea **corpului duh**, oamenii pot fi impartiti in **sapte clase evolutive** distincte. Fiecare clasa evolutiva corespunde unei anumite culori a **corpului duh**. Prima clasa evolutiva se caracterizeaza prin *culoarea rosie*, a doua prin *culoarea portocalie*, a treia prin *culoarea galbena*, a patra prin *culoarea aurie*, a cincea prin *culoarea albastra*, a sasea prin *culoarea indigo*, a saptea prin *culoarea alb-argintie*.

Dupa cum se poate remarca, din punct de vedere cromatic, nivelurile evolutive umane urmeaza intrucatva - exista cateva deosebiri de nuanta, avand in vedere faptul ca si culorile transfizice sunt diferite de cele din lumea materiala - culorile spectrului solar, iar din punct de vedere sonor par a urma notele gamei muzicale, de la Do la Si.

Culoarea corpului duh este, asadar, o rezultanta vectoriala evolutiva, care reflecta calitatea energetico-informationala globala a fiintei umane.

Dupa trecerea omului prin *Poarta mortii*, cand are loc desprinderea tuturor structurilor aurice de trupul material, **corpul duh**, in urma unui proces de restructurare si de reformatare, revine la dimensiunile pe care le-a posedat inaintea nasterii in lumea materiala; dupa moarte, omul redevine o fiinta de lumina, de aproximativ 2,30 metri.

In interiorul **corpului duh** se afla dispuse **sapte chakre principale**, pe care le vom denumi **chakre-atribut**. Cele sapte

chakre-atribut au forma sferica, fiind asemanatoare ca aspect cu **spiritul** omului. Aceste chakre se afla situate in aceleasi locuri in care sunt dispuse, la nivelul **corpului eteric**, chakrele eterice. In fond, chakrele eterice sunt doar manifestarile **chakrelor-atribut**.

Privite de catre Eugen prin clarvedere, chakrele situate la nivelul **corpului eteric** sunt prelungirile **chakrelor-atribut** aflate la nivelul **corpului duh**. **Chakrele-atribut** au rolul de a metaboliza informatiile primite de la chakrele eterice ale **corpului eteric**.

La nivelul **corpului duh** exista, de asemenea, **trei mari pete sau sigilii karmice**. Aceste pete karmice sunt vizibile la toti oamenii, in regiunea pieptului, dar ceea ce difera este structura, dimensiunea si coloratura lor. **Sigiliile karmice** sunt zonele de la nivelul **corpului duh**, in care este reflectat destinul fiecaruia, acumulat de-a lungul existentelor trecute.

In timpul vietii omului, **corpul duh** nu este accesibil observatiei prin clarvedere, fiind acoperit de structurile aurice derivate - **corpul eteric**, **corpul emotional**, **corpul astral** etc. Exista totusi o mica portiune, undeva in regiunea pieptului, in care se poate observa **prin clarvedere** o fanta luminoasa ce dezvaluie culoarea **corpului duh**. Aceasta fanta prin care se poate observa **corpul duh** la omul incarnat este numita **vizor de control**.

Dupa moarte, in *lumea astrala*, omul redevine un **corp duh**. Dincolo de *lumea astrala* exista insa o alta lume, denumita uneori *lumea spiritelor* - sau, pentru a folosi terminologia crestina, "*Cerul*"; in terminologia teosofilor este numita *Devachan* sau *lumea mentala "rupa"* {*rupa*: cu forma).

Pentru a patrunde in *lumea spiritelor*, omul are nevoie de un alt trup. Acest trup de lumina - care insa nu poate fi observat la omul incarnat, dupa cum nu poate fi observat nici macar la omul aflat pe unul din palierele *lumii astrale*, fiind ascuns complet de *corpul duh* - este **corpul spiritual adamic**.

Lucrarile mai vechi de ocultism vorbesc adesea despre un fenomen numit "*moartea astrala*", in care, ceea ce noi denumim **corpul duh** "moare", iar omul patrunde mai departe, in *lumea spiritelor*. Dar, pentru a patrunde in *lumea spiritelor*, in *Cer* sau in *Devachan*, omul are nevoie de un "trup" de natura spirituala.

Acest trup isi dezvaluie existenta abia dupa ce omul a

terminat existenta in *lumea astrala*, cand are loc un fenomen extraordinar. In timpul unei ceremonii, la care participa inalte fiinte angelice *corpul duh* se aprinde instantaneu, ca un joc de artificii si "arde" complet, lasand sa se vada un alt corp, de o mare frumusetate: **corpul spiritual adamic**. Asadar, **corpul duh** ascunde in interiorul sau un alt corp de lumina. Acesta este **corpul spiritual adamic**.

Corpul spiritual-adamic este un corp de lumina de o frumusetate imposibil de exprimat in termeni omenesti. El nu poseda caracteristici precum culoare, fiind identic la toti oamenii. **Corpul spiritual adamic** este, intr-adevar, trupul arhetipal al omului, creat candva de catre **Dumnezeu**, "*dupa Chipul si Asemanarea Sa*".

Omul aflat in **corpul spiritual adamic** este asemanator unui inger stralucitor. Capacitatile sale de manifestare sunt extraordinare. Desigur, omul nu trebuie identificat cu un inger, fiind vorba doar despre o comparatie.

Vechile conceptii ale umanitatii, numite astazi pe nedrept "mito-poetice", vorbeau despre un *mega-antropos*, o forma arhetipala perfecta, "*stramosul tuturor oamenilor*". Acest *mega-antropos* primordial a fost numit **Purusha** de vechile conceptii ale indienilor, **Pan-gu** de vechile conceptii ale chinezilor si **Adam Kadmon** de vechii evrei.

Denumirea **Adam Kadmon** apare in Kabbala unde desemneaza "omul primordial". Tot Kabala afirma ca *Adam*, Primul Om, a fost creat ca reflectare a *mega-antropos-ului* primordial. Cum macrocosmosul se reflecta perfect la nivelul microcosmosului, este de la sine inteles ca reflectarea in om a *mega-antropos-ului* primordial este o structura aurica distincta, care se manifesta ca atare doar in "patria" omului, care este *lumea spirituala*; aceasta structura este **corpul spiritual adamic**.

Dupa fenomenul denumit *moartea astrala*, aflat in **corpul spiritual adamic**, omul se intoarce in ceea ce s-ar putea numi "patria" sa, *Cerul* sau *lumea spiritelor*, locul de unde a venit candva pentru a indeplini procesul palingeneziei cosmice. Dupa o perioada nedefinita, in care are posibilitatea de a locui in *Cer*, omul revine in *planul astral*, invesmantandu-se din nou intr-un **corp duh**.

In momentul in care revine din *Cer*, trupul stralucitor de

lumina care este **corpul spiritual adamic** se acopera cu o pelicula-invelis, care este **corpul duh**. Din acel moment, se poate vorbi iarasi despre **corpul duh** al unui om.

Din punctul de vedere al unui om incarnat este dificil de a diferentia aspectul fiintei umane care este **corpul duh**, de aspectul care este **corpul spiritual adamic**. Intr-un fel, poate fi vorba despre aceeasi structura spirituala de baza, in care omul se poate manifesta in doua planuri distincte: in *planul astral* si in *planul spiritual*. Este, de asemenea, dificil de a stabili cu exactitate daca este vorba de doua "corpuri" sau de unul singur, in doua ipostaze distincte.

Fiind totusi prea departat de interesul cotidian si de structura aurei umane la omul incarnat - de altfel, **corpul spiritual adamic** nu poate fi observat nici macar in *lumea astrala* -, preferam sa nu-l includem in clasificarea curenta a elementelor de baza ale fiintei umane.

Corpul duh, spiritul, invelisul spiritului si corpul causal formeaza **Individualitatea** care se manifesta, aproape neschimbata, de-a lungul incarnarilor terestre.

➤ Personalitatea

De-a lungul unei singure intrupari in lumea materiala, **Individualitatea** - formata din **spirit, invelisul spiritului, corpul causal si corpul duh** - nu se poate manifesta in mod direct.

De aceea, la fiecare noua intrupare, **Individualitatea** emite o *reflectare limitata de sine*, o emantie energetico-informationala, compusa dintr-o energie inferioara, prin care se poate manifesta la nivelul lumii materiale. Aceasta emanatie este **Sufletul** sau **Personalitatea**.

Sufletul este format din cinci elemente componente: **sufletul propriu-zis, corpul causal al sufletului, corpul sufletului, corpul constiintei si corpul constientei**.

Sufletul propriu-zis se prezinta celei *de-a doua vederi* ca o *samanta* luminoasa, situata in dreptul laringelui. Despre aceasta samanta luminoasa a **sufletului** nu se pot spune prea multe lucruri. Ea se vede ca o steluta ce straluceste foarte puternic.

Sufletul propriu-zis este invelit intr-o membrana energetica, asemanatoare unui **cocon**, de dimensiunea unei mingi de ping-

pong, situata la intersectia dintre fosele nazale si laringe. Daca omul deschide gura, **prin clarvedere**, Eugen poate observa acest cocon ce invaluieste esenta luminoasa a **sufletului**. Acest cocon este **corpul cauzal al sufletului**.

Corpul cauzal al sufletului are o culoare alba-mata, pulseaza la fiecare inspiratie si expiratie, emitand o lumina stralucitoare. El pare, in limbaj omenesc, cleios.

Structura aurica formata din samanta sufletului si din coconul care o inveleste este legata prin mii de fire de lumina de intregul trup omenesc - de oase, de tendoane, de muschi, de organele interne si de glandele endocrine -, formand o structura energetica asemanatoare unei fantome albicioase. Fantoma albicioasa ce inveleste trupul uman este **corpul sufletului**.

Asadar, **corpul sufletului** este un invelis energetic ce invaluieste trupul fizic, ca un abur albicios. Totusi, spre deosebire de **corpul eteric**, cu care nu trebuie confundat, **corpul sufletului** nu reproduce cu prea mare exactitate conturul trupului material. Extremitatile, mainile sau picioarele **corpului sufletului** sunt difuze si estompate. Cea mai accentuata asemanare intre **trupul material** si **corpul sufletului** este in regiunea capului. Chipul fizic si, mai ales, ochii se observa foarte bine la nivelul **corpului sufletului**. **Corpul sufletului** este situat, spatial, intre **corpul eteric** si **corpul duh**, facand legatura dintre ele.

Aceasta triada, care este situata pe propriul ei nivel cuantic - formata din **samanta** de la nivelul laringelui, deci din **sufletul** propriu-zis, din coconul albicios ce o inveleste, **corpul cauzal al sufletului**, si din fantoma albicioasa, **corpul sufletului**, formeaza un ansamblu complex pe care am convenit sa-l numim printr-un singur termen: **suflet**.

Sufletul se manifesta prin inca doua elemente componente, **corpul constiintei**, care are forma unei flacari si **corpul constientei**, de forma unei oglinzi. Cele doua corpuri auxiliare, **corpul flacara al constiintei** si **corpul oglinda al constientei**, *culiseaza* - termenul este, desigur, metaforic - straluminand celelalte structuri aurice umane.

Corpul "flacara" al constiintei poate fi observat prin clarvederea de catre Eugen ca o flacara stralucitoare, de aproximativ 60 de centimetri ce porneste din **samanta sufletului**. *Rolul corpului constiintei* este de a imprima

omului constiinta a tot ce percepe.

Locul **corpului constiintei** este diferit de la un om la altul. **Corpul constiintei**, care are aspectul unei flacari, stralumineaza cate un strat auric, in functie de nivelul evolutiv al omului.

La *oamenii din prima clasa evolutiva* - corespunzatoare **corpului duh** de culoare rosie -, corpul flacara al constiintei este situat la nivelul **corpului eteric**. La *oamenii din a doua clasa evolutiva* - culoarea portocalie a **corpului duh** - corpul constiintei este centrat la nivelul **corpului emotional** si la nivelul **corpului astral**. La *oamenii celei de-a treia clase evolutive* - culoarea galbena a **corpului duh** - corpul flacara al constiintei este centrat la nivelul corpului mental inferior. Acesta este chiar nivelul in care este centrat astazi **corpul constiintei** la majoritatea oamenilor, fiind stadiul actual de evolutie. Candva, **corpul constiintei** va fi situat la nivelul mentalului superior, apoi la nivelul corpului spiritual.

La oamenii activi in **corpul mental inferior** -"intelectualii", cei care lucreaza prin intermediul intelectului: profesori, doctori, ingineri, muncitori etc -, culoarea corpului flacara este aurie-argintie, are un miros de mere sau de fructe verzi, necoapte, iar sunetul emis este asemanator suieratului unui sarpe.

La oamenii activi in **corpul mentalul superior** - cei preocupati de filosofie, de esoterism, de aspectele nevazute ale existentei -, culoarea corpului flacara al constiintei este alb-argintie, mirosul este de piersici coapte, zemoase, iar sunetul emis este asemanator vantului ce adie bland printre copaci.

La oamenii activi in **corpul spiritual** - misticii, cei care se roaga mult, cei preocupati de religie si de problematica spirituala -, culoarea corpului constiintei este de un alb stralucitor, extrem de clar; emite un miros suav, de paine calda inmuiata in vin, miros asemanator cu cel emanat de **Trupul de Slava** al lui **Iisus Hristos**. Sunetul este asemanator clipocitului dulce al unui izvor de munte.

In ultima instanta, prin constiinta omului - generata de **corpul constiintei** - se produce intelegerea legilor subtile ale cosmosului si constientizarea mecanismului de functionare a lumii. In functie de capacitatea de constientizare si, implicit, de intelegere a lumii si a fiintei sale interioare, omul isi adapteaza comportamentul. Cu timpul, prin **corpul constiintei**, omul

înțelege ca motorul evoluției cosmice este iubirea.

Corpul "oglină" al conștiinței este, la fel ca și corpul conștiinței, o manifestare a **sufletului**. **Corpul conștiinței** apare clarvederii ca o oglindă sau ca o antenă paraboloidă, de dimensiunea întregii auri, ce învaluieste omul din creștetul capului până la talpile picioarelor. Substanța din care este alcătuit **corpul conștiinței** seamănă cu un lichid gelatinos albastru-verzui, cristalin.

Prin **corpul conștiinței** omul devine conștient de lumea inconjuratorie. Ceea ce noi numim *conștiință* ca manifestare a psihicului, nu este altceva decât activitatea acestui corp auri.

Atunci când omul este preocupat de aspectele emoționale ale vieții, **corpul conștiinței** este în relație cu **corpul emoțional**. Atunci când omul este preocupat de problemele intelectuale - de exemplu, când rezolvă o situație care implică folosirea intelectului -, **corpul conștiinței** este în legătură cu **corpul mental**. Când omul se dedică unei activități abstracte sau filosofice, **corpul conștiinței** este în legătură cu **corpul mental superior**. Când omul se dedică unor probleme ce depășesc cadrul restrâns al existenței umane, îndreptându-se spre problemele mistice, **corpul conștiinței** este în legătură cu **corpul spiritual**.

Corpul conștiinței reflectă ceea ce face omul într-un anumit moment. Atunci când omul mănâncă tort și este conștient de acest fapt, corpul conștiinței miroase a tort; atunci când omul privește în mod conștient ploaia, **corpul conștiinței** are mirosul ploii. Atunci când rezolvă o problemă prin intermediul intelectului, **corpul conștiinței** capătă un miros anumit - ceva asemănător unor fructe ce dau în parg. Când omul meditează la problemele mistice, corpul conștiinței împrumută caracteristicile principale, manifestate ca miros, sunet și culoare, ale ființei sau ale nivelului cosmic asupra cărora se axează meditația sa.

Nu întotdeauna **corpul conștiinței** se află la același nivel cu **corpul conștiinței**. La mulți oameni, **corpul conștiinței** poate fi situat la nivelul **corpului astral**, iar **corpul conștiinței** la nivelul **corpului mental inferior**.

➤ Corpurile aurice derivate

Omul este asadar format din mai multe aspecte fundamentale: **individualitatea** care are o natura spirituala, **personalitatea** care are o natura sufteasca si **materialitatea**, care este formata din **corpul material**. Ca efect al manifestarii **individualitatii si personalitatii prin intermediul materialitatii** apar **corpurile aurice derivate**.

Individualitatea nemuritoare a omului este formata din patru elemente fundamentale: **spiritul, invelisul spiritului, corpul cauzal si corpul duh**. Aceste elemente componente, datorita naturii energetice foarte inalte, *nu se pot manifesta in mod direct in trupul material* sau, cel putin, nu o pot face in actualul stadiu de evolutie; dupa cate se pare, nu o vor putea face inca mult timp de acum inainte. De aceea, la fiecare intrupare, este nevoie ca acest ansamblu care este **individualitatea** sa-si formeze un invelis temporar; **individualitatea** se reflecta, dupa cum este si firesc, de-a lungul unei singure existente, prin **suflet**, adica prin ceea ce numim **personalitate**.

Spiritul, invelisul spiritului, corpul cauzal al spiritului si corpul duh se reflecta in cele trei structuri aurice ale sufletului: sufletul propriu-zis, coconul sufletului si corpul sufletului.

Samanta sufletului situata la nivelul laringelui este reflectarea **spiritului**, **coconul sufletului** este reflectarea **corpului cauzal al spiritului**, iar **corpul sufletului** este reflectarea **corpului duh**.

Sufletul este reflectarea, pentru o singura existenta incarnata, a **spiritului** si, prin urmare, manifesta attributele acestuia. **Coconul sufletului** este reflectarea, pentru o singura existenta incarnata, a **corpului cauzal al spiritului** si manifesta caracteristicile acestuia. Experientele dintr-o singura incarnare sunt stocate la nivelul acestei structuri aurice. Acesta este ceea ce unii definesc a fi "*subconstientul*". La randul sau, **corpul sufletului** este reflectarea **corpului duh** pe parcursul unei singure existente incarnate, caruia ii manifesta attributele si caracteristicile.

La toti oamenii, la nastere, **sufletul** este *tabula rasa*. Din acest punct de vedere, toti oamenii sunt egali. Indiferent de nivelul lor evolutiv reflectat la nivelul **corpului duh**, din punctul de vedere al **sufletului**, toti oamenii pleaca din acelasi punct:

tabula rasa. Pe aceasta pagina alba care este **sufletul**, in functie de faptele omului, se vor scrie experientele vietii.

Personalitatea incepe sa se manifeste prin nasterea in trup fizic si se formeaza de-a lungul anilor, pe masura acumularii experientelor. Prin insusi faptul de a exista, deci de a acumula experiente, omul isi formeaza karma: aceasta este karma existentei prezente. In timpul existentei, karma este inmagazinata in "*subconstient*", adica in coconul de culoare alb-mata, situat la nivelul laringelui si afectata in *sigiliile karmice* situate la nivelul **corpului sufletului**.

Karma acumulata de-a lungul unei existente nu este transferata complet de la nivelul **corpului sufletului** la nivelul **corpului duh**, decat dupa trecerea prin *Poarta mortii*. Abia in momentul trecerii prin *Poarta mortii*, karma este transferata **individualitatii**, iar acest fapt are o mare insemnatate, daca ne gandim la faptul ca inseamna o sansa imensa pentru orice om. Atata timp cat omul nu trece prin *Poarta mortii*, informatiile continute la nivelul **sufletului**, care reprezinta karma acumulata in actuala existenta, nu sunt transmise **corpului duh**, ceea ce permite arderea lor chiar si in ultimile zile ale vietii. Poate ca o boala la sfarsitul unei existente inseamna o sansa, desigur foarte dureroasa, acordata *in extremis* omului pentru a-si plati anumite datorii si a evita astfel transferarea karmei de la nivelul **personalitatii** la nivelul **individualitatii**.

Concluzionand cele afirmate anterior, se poate spune ca, pentru a se manifesta plinar la nivelul planului fizic, **individualitatea nemuritoare** (formata din ***spirit***, **corpul cauzal al spiritului** si din **corpul duh**) isi construiesc, ca reflectare limitata de sine, atat **personalitatea** - formata din **suflet** -, cat si **corpul material**. Ca manifestare in plan material a acestor elemente, se dezvolta **corpurile aurice derivate: corpul eteric, corpul emotiilor, corpul astral, corpul mental inferior, corpul mental superior si corpul spiritual**.

Corpul material se formeaza in perioada gestatiei intrauterine, pe baza energiilor modulate informational, continute la nivelul **individualitatii** - mai ales, a celei acumulate la nivelul *corpului duh*.

Corpul eteric a primit foarte multe denumiri, iar existenta sa este bine cunoscuta de bioenergeticieni, care lucreaza in

mod curent asupra lui.

De-a lungul timpului, **corpul eteric** a primit nu mai putin de nouazeci de denumiri. Egiptenii l-au denumit *ka*, evreii *nephesh*, hindusii l-au denumit corp *pranic*, chinezii l-au denumit *qi* - prin *qi* se intelege, de regula, energia care sustine trupul -, grecii l-au denumit *pneuma*, filozofii evului mediu l-au denumit *arche*, *anima mundi*, *liquor vitae*, *corp odic* etc. Dintre denumirile cel mai des utilizate in ultimul timp putem retine: *dublu vital*, *corp bioenergetic* sau *corp bioplasmatic*. In limbajul teosofilor apare uneori sub denumirea *linga sharira*.

Rolul **corpului eteric** este de a asigura buna functionare a trupului material. Fara existenta **corpului eteric**, trupul material, supus entropiei atotprezente la nivelul intregii lumi materiale, s-ar dezintegra rapid, asa cum se intampla cu orice cadavru. De fapt, la moarte, **corpul eteric** isi inceteaza activitatea, iar trupul este lasat sub dominatia fortelor ce exista in lumea materiala. Rezultatul actiunii legii entropiei este prea bine cunoscut pentru a mai fi descris in detaliu.

Totusi, in ceea ce priveste **corpul eteric**, pentru clarvederea lui Eugen, lucrurile sunt ceva mai complexe. **Prin clarvedere**, Eugen percepe nu unul, ci **doua aspecte distincte ale corpului eteric**. Despre acest ansamblu se poate vorbi din doua puncte de vedere. Ansamblul poate fi considerat ca fiind format din doua straturi ale aceluiasi corp sau poate fi considerat ca fiind format din doua corpuri.

In primul rand, este vorba despre **corpul eteric interior**, care este mai mic decat trupul material; acest corp este intrucatva asemanator **corpului duh**. De fapt, **corpul eteric** despre care este vorba aici este o emanatie directa a **corpului duh**. El are o culoare albicioasa, brazdata de numerosi curenti energetici aflati in continua miscare.

Corpul eteric interior nu reproduce organele interioare ale trupului material, dar poseda anumite elemente anatomice specifice. Cel mai important element anatomic al **corpului eteric interior** este un "organ" de forma sferica, situat la cativa centimetri sub ombilic. Acest organ de forma sferica este **acumulatorul de energie** al corpului eteric.

In al doilea rand este vorba despre **corpul eteric exterior**, care este situat chiar la nivelul epidermei. **Corpul eteric exterior** reproduce structura si infatisarea corpului material.

Propriu vorbind, el este dublura energetica perfecta a trupului material. **Corpul eteric exterior** nu este nici el mai mare decat corpul material, dar reproduce perfect organele trupesti.

Ceea ce, intr-adevar, depaseste limitele trupului material este radiatia sau aureola **corpului eteric exterior** - pe care, pentru a o distinge ca *element reflectat*, o putem denumi **camp sau aura de sanatate**. Ea depasesete cu aproximativ cinci-zece centimetri conturul trupului material.

Corpul eteric exterior are culoarea gri-albastruie. La nivelul **corpului eteric exterior** se pot pecepe foarte clar contrapartile tuturor organelor anatomice ale corpului material. La acest nivel se poate determina foarte clar starea de sanatate a fiecarui organ si a fiecarui element anatomic cu mult inainte ca disfunctiile sa se poata manifesta la nivelul trupului material.

Daca o persoana are un organ sau un membru lipsa - o mana, un picior, un deget -, contrapartea eterica a acestor organe se poate observa **prin clarvedere**. Cu timpul, contrapartea energetica a membrelor lipsa se retrage, disparand de la nivelul eteric.

La fel ca si in cazul altor structuri aurice, pentru a nu crea confuzii, desi este vorba despre doua aspecte distincte ale **corpului eteric**, la care se adauga **aura de sanatate**, vom considera intregul ansamblu prin formula inglobatoare de **corp eteric**. De altfel, privite de la distanta, data fiind structura lor oarecum asemanatoare, nu exista diferente notabile intre cele doua aspecte ale corpului eteric, dar este de datorita **clarvazatorului** de a semnala acest aspect, chiar daca acest fapt inedit poate contraria.

Corpul eteric (considerat ca ansamblu) pulseaza neincetat. In momentul pusatiilor, **corpul eteric** emite zeci de parfumuri si de sunete, care se modifica neincetat. **Corpul eteric** emite mirosuri specifice, asemanatoare intrucatva mirosurilor florale: de ghiocei, de violete sau de fan proaspat cosit. **Corpul eteric** emite o muzica suava, asemanatoare cu sunetul emis de mii de tuburi de cupru, care vibreaza si se ating in adierea vantului. **Corpul eteric** emite aceleasi sunete si mirosuri ca si intreaga lume eterica.

La nivelul **corpului eteric** exista numeroase elemente anatomice specific eterice. Astfel, **corpul eteric** este strabatut de o retea complicata de canale prin care circula energia.

Aceste canale energetice au primit diferite denumiri de-a lungul timpului. In ziua de astazi, datorita influentei definitorii a intelepciunii extrem orientale, aceste canale au fost denumite prin termenul sanscrit de **nadisuri**, termen pe care il vom folosi si noi.

La nivelul **corpului eteric** exista trei canale energetice principale. Cele trei canale energetice principale - pe care Eugen le poate remarca foarte clar prin clarvedere - au primit numele **Sushumna, Pingala si Ida**.

In afara celor trei canale principale, exista un numar nedeterminat, oricum foarte mare, de canale secundare, de mai mica importanta. O parte din aceste canale secundare au fost denumite **meridiane**, folosindu-se un termen preluat din stravechea intelepciune chineza. Unele canale au un rol definitoriu in buna functionare a trupului si a corpului eteric, in timp ce altele au importanta pentru procesul evolutiv uman in ansamblu.

In afara canalelor prin care circula energia, exista si alte elemente componente, care fac posibila functionarea **corpului eteric** si a fiintei umane. Aceste elemente, care apar celei de-a doua vederi ca niste vartejuri de energie, au primit denumirea de **chakre** - de la sanscritul *chakra*, care inseamna roata, prin extensie vartej.

De-a lungul coloanei vertebrale a omului, insirate pe canalul central, **Sushumna**, sunt situate sapte chakre principale. In afara celor sapte chakre fundamentale, mai exista un numar mare de chakre mai mici, cu diferite roluri si functiuni. Aceste chakre de mai mica importanta sunt mai luminoase sau mai putin luminoase, in functie de nivelul evolutiv al omului si de activitatea specifica, desfasurata la un anumit moment.

De asemenea, la nivelul **corpului eteric** clarvederea lui Eugen poate remarca un **curent energetic vital**, o **energie de viata fundamentala**, ce pare sa porneasca de la nivelul chakrei muladhara. **Energia vitala** se ramifica si "curge" prin nadisuri, precum un lichid curge printr-un tub, transformandu-se neincetat in forme de energie particulare. Fiecare dintre aceste energii particulare are propria sa culoare, propriul sau miros si propriul sau sunet.

Totusi, **energia de viata** care anima trupul, desi porneste dintr-un loc situat la baza coloanei vertebrale, nu este energia

cunoscuta sub numele **Kundalini**, ci, probabil, numai o manifestare a sa. De altfel, **Kundalini** este o energie transfizica, care nu pare sa fie situata la nivelul eteric al fiintei omenesti, ci la un nivel mult mai profund. Vom continua sa denumim energia ce urca de la baza coloanei vertebrale prin termenul **energie vitala sau energie de viata**, evitand sa o confundam cu **Kundalini**. Putem conveni ca **energia vitala poate fi o forma de manifestare** a lui **Kundalini** - care actioneaza pe timpul vietii omului pentru a mentine structura aurica umana in stare de functionare. Ea poate fi identificata cu acele *sufluri de viata* sau *vanturi* despre care amintesc vechile scrieri sanscrite.

Urmatorul corp auric, **corpul emotional**, este situat, spatial, imediat dupa **corpul eteric**. El exprima senzatiile si emotiile primare ale omului, motiv pentru care, la fel de bine, poate fi denumit **corpul senzatiilor**. Nivelul sau de manifestare vibratorie este apropiat de cel al trupului fizic. La nivelul acestui corp se exprima senzatiile si emotiile primare ale omului.

Corpul emotional este un corp de forma ovoidala, care nu copiaza structura corpului fizic. Conturul **corpului emotional** depaseste cam cu sapte-zece centimetri limitele trupului fizic, ocupand un spatiu bine delimitat in interiorul si in exteriorul acestuia. El se prezinta ca un balon ce imita imprecis trupul fizic, mult mai lat la umeri si mai subtire in partea inferioara.

Corpului emotional este alcatuit din formatiuni energetice fumurii, de diferite culori - cele mai des intalnite sunt culorile rosu, galben si albastru - ce nu se amesteca intre ele. Aceste formatiuni energetice colorate ce apar ca niste norisori translucizi, emit sunete si parfumuri diferite, in functie de starile de moment ale omului.

Atunci cand omul are senzatii si emotii intense, la nivelul **corpului emotional** se produc modificari rapide ale configuratiei culorilor, sunetelor si mirosurilor. Aceste modificari se produc atat de rapid incat, in momentul in care **clarvazatorul** doreste sa descrie o anumita configuratie, aceasta s-a si schimbat.

Fiecare stare sau senzatie se manifesta printr-o anumita configuratie. Norisorii se deplaseaza rapid, in functie de starea senzoriala si emotionala a omului, intrand uneori in interiorul **corpului eteric**. In momentul in care patrund in **corpul eteric**, norisorii devin mult mai fluizi si, intrucatva, diferiti de modul in

care se prezinta la nivelul **corpului emotional**.

La persoanele care au senzatii si stari negative - de angoasa, spaima, frica, teroare - norisorii se coloreaza in culori intunecate, urate, emitand sunete joase si dizarmonice, asemanatoare sirenei ragusite a unui vapor care paraseste rada unui port. Simultan, mirosul **corpului emotional** devine aproape pestilential.

In momentul in care omul este bine dispus si percepe lucruri placute sau se simte confortabil, **corpul emotional** capata culori frumoase, vii, deschise, sunetul devine foarte melodios, ca si cum ar fi emis de mii de clopotei de argint, iar mirosul devine asemanator cu cel al florilor de primavara.

Corpul astral este situat, cel putin spatial, imediat dupa **corpul emotional**. **Corpul astral** reflecta sentimentele si dorintele omului. El nu trebuie confundat cu **corpul emotional**, care reflecta doar senzatiile si emotiile primare.

Ca structura aurica, **corpul astral** are o forma ovoidala, mult mai ampla decat a **corpului emotional**. **Corpul astral** depaseste cu peste optezci de centimetri limitele epidermei trupului material. Practic, **corpul astral** invaluieste toate celalalte corpuri ale auri.

Corpul astral este alcatuit din formatiuni colorate de energie, care nu se amesteca unele cu altele. Atunci cand o persoana este plina de suparare sau de ura, formatiunile noroase de la nivelul **corpului astral** se coloreaza in culori inchise, urate, emitand sunete foarte joase, la fel ca si in cazul corpului emotional.

Dimpotriva, in momentul in care o persoana iubeste sincer o alta persoana, **corpul astral** devine un bulgare stralucitor de culoare trandafirie, cu o pelicula argintie pe margine. In acest caz, mirosul emis seamana cu un suav parfum de trandafiri, iar sunetul este foarte melodios, distingandu-se o melodie ce se repeta parca la infinit: **AAAEEOOO...** Aceasta melodie, ce se aude ca pe un fond de harpe, rasuna simultan din mai multe locuri.

Corpul astral este asemanator membranei unui difuzor ce vibreaza in momentul in care impulsurile electromagnetice se transforma in sunete. Primind impusurile din mediu, vibreaza si se coloreaza in functie de natura impulsului. Intrucat impulsurile primite sunt sentimente sau dorinte, inseamna ca fiecare

norisor sau formatiune energetica ce apare la nivelul **corpului astral** reflecta sentimentele si dorintele persoanei respective.

Informatiile provenite din mediul exogen sunt "procesate" de **corpul astral** si transmise mai departe prin intermediul chakrelor. Chakrele sunt ca niste cilindri ce fac legatura intre toate straturile aurei. **Prin clarvedere**, Eugen poate observa cum flashurile luminoase de energie ce provin din mediu sau de la alti oameni sunt aspirate foarte rapid prin intermediul chakrelor. In momentul in care o chakra metabolizeaza informatia, o transmite la **suflet** si la **corpul duh**.

In ziua de astazi, se confunda adesea **corpul duh cu corpul astral**, afirmandu-se ca omul patrunde in *lumea de dincolo* "invesmantat" in **corpul astral**. Acest fapt este nu numai inexact, ci chiar illogic. **Corpul astral** - element care apare clarvederii ca o radiatie ce se intinde pana la optzeci de centimetri sau mai mult de trupul material - este intr-o continua modificare. In ceea ce priveste compozitia coloristica si forma sub care se prezinta, **corpul astral** este cel mai instabil element al fiintei umane. In fond, atat forma, cat si compozitia coloristica a **corpului astral**, nu reprezinta altceva decat manifestarea unor energii modulate informational, ce se modifica cu repeziciune, in functie de dorintele si sentimentele momentane ale omului.

Corpul astral, atat de instabil, nu poate constitui temelia prin care sa se poata manifesta fiinta umana in *lumea de dincolo*. **Individualitatea** omului nu poate fi constituita dintr-o structura aurica instabila, caci omul si-ar pierde identitatea. De altfel, **prin clarvedere**, Eugen poate remarca modul in care **corpul astral**, la fel ca si celelalte corpuri aurice derivate, isi inceteaza existenta la moarte, fiind resorbite prin intermediul chakrelor - ca prin niste palnii - in elementul **suflet** si, apoi, in **corpul duh**.

In consecinta, **corpul astral** - ca sediu al dorintelor si pasiunilor - nu este si nu poate fi "vehiculul" omului in *lumea de dincolo*. Cel ce, intr-adevar, constituie temelia fiintei umane este **corpul duh**, a carui stabilitate energetico-informationala, manifestata prin culoarea unica si prin structura sa interioara, neatinsa de sentimente si de stari afective trecatoare, permite continuitatea constiintei, potrivit legii continuitatii informatiei.

Urmatorul corp auric derivat, **corpul mental inferior**,

apare clarvederii ca un ovoid ce inconjoara trupul material, mult mai amplu in regiunea umerilor si a capului si mai subtire in regiunea inferioara a trupului. **Corpul mental inferior** reflecta gandurile concrete, "cu suport", legate de lumea fizica; el este oglinda gandurilor omului.

Spatial, locul **corpului mental inferior** este intre **corpul emotional** si **corpul astral** cu care, uneori, fuzioneaza. Cum, de regula, nu se poate vorbi despre sentiment pur sau gandire pura, **corpul mental inferior** formeaza adesea o unitate cu **corpul astral**.

Corpul mental inferior nu functioneaza decat cu ganduri care au drept suport realitati ale lumii fizice. Mentalul inferior combina, separa, sintetizeaza, analizeaza.

Energia fluida a **corpului mental** este foarte fina, precum fumul de tigara. Are un miros foarte puternic de iod. Corpul mental inferior pare a fi in relatii cu chakra manipura. In momentul in care omul are o idee, chakra manipura emite o anumita vibratie, iar in energia fluida a **corpului mental** se formeaza nenumarate explozii luminoase, ca niste stropi colorati pe geamul unui parbriz. Desi, initial, are o culoare verzuie, fluidul energetic al **corpului mental** devine galben si se dilata, contopindu-se cu **corpul astral**. Acest fapt determina impresia ca cele doua structuri aurice - **corpul astral si corpul mental inferior** - formeaza o unitate. Datorita faptului ca omul are in permanenta senzatii, sentimente, dorinte, ganduri sau idei, cele doua elemente par sa functioneze impreuna.

Din reunirea celor doua corpuri aurice, apar miliarde de stropi multicolori, ce tind sa se departeze pana la o anumita distanta de aura, in functie de puterea mentala a omului care le emite. Gandurile rele sunt inchise la culoare, emit un sunet foarte jos si au un miros greu, de frunze putrezite.

In schimb, gandurile de dragoste au o culoare portocalie si un miros asemanator sapunului de casa. De altfel, acest miros se simte uneori si la nivelul fizic, persoanele cu sufletul curat emit un miros de sapun, ca si cum s-ar fi spalat de curand.

Corpul mental superior este o structura aurica autonoma ce inveleste corpul mental inferior, precum o manta. La omul mediu actual, **corpul mental superior** este mai mare cu sase-sapte centimetri decat corpul mental inferior.

Corpul mental superior are o culoare trandafiriu-aurie si

un miros de zambile. Sunetul emis de acest corp este asemanator sunetului produs de o harpa. El pare a veni din toate partile, ca si cum s-ar auzi o melodie cu ajutorul unor difuzoare stereo.

Corpul mental superior permite intelegerea lumii prin intermediul conceptelor abstracte. El pare sa exprime si dragostea neconditionata pentru toate fiintele vii. Intrucat reflecta si iubirea neconditionata fata de intreaga lume si fata de toate fiintele din cosmos, insusirea principala a **corpului mental superior** este ceea ce, in limbajul curent, s-ar putea numi *iubire-intelepciune*.

Omul nu poate patrunde cu ratiunea pura la intelegerea cosmosului decat in cazul in care aceasta gandire este invaluita de iubire. *iubirea-intelepciune* este singurul instrument prin intermediul caruia cosmosul, in sfarsit, incepe sa se deschida. Totusi, *iubirea-intelepciune* apare numai intr-un anumit stadiu al evolutiei omului, motiv pentru care, **corpul mental superior** nu apare decat la persoanele cu un **corp duh** de culoare galbena sau aurie.

Corpul mental superior este dezvoltat inegal, in raport cu celelalte structuri aurice: unii oameni il au mai mic, altii ceva mai mare si mai stralucitor, in timp ce altii nu-l au dezvoltat deloc. El poate fi dobandit doar in momentul in care ura, mania si rautatea sunt, in mare masura, eliminate.

Urmatorul corp auric derivat, **corpul spiritual**, apare clarvederii ca o aureola situata deasupra corpului mental superior. El pare format din miliarde de sclipiri ce incomodeaza privirea, precum zapada proaspata asternuta in bataia razelor soarelui. **Corpul spiritual** are culoarea argintie.

Corpul spiritual emite un sunet asemanator unei trambite si are un miros ce aduce cu cel de paine calda, imbibata in vin rosu. Uneori, **corpul spiritual** emite un sunet ce seamana cu un **OOOO..** prelung, ca o exclamatie de uimire.

In stadiul evolutiv actual, foarte putini oameni posedau un **corp spiritual** bine conturat si dezvoltat. La majoritatea oamenilor, **corpul spiritual** depaseste doar cu cativa centimetri **corpul mental superior**.

Exista totusi si oameni care posedau un **corp spiritual** ce depaseste cu un metru **corpul mental superior**, dupa cum exista oameni - foarte putini - care posedau un **corp spiritual**

care depaseste treizeci de metri in diametru, iar radiatiile sale se intind mult mai departe.

Corpul spiritual este legat intim de elementului iubire, dar nu de iubirea carnala manifestata in lumea fizica, ci de acea iubire perena care sta la temelia cosmosului; iubire pe care, acum 2000 de ani, **Iisus Hristos** a sadit-o in inimile tuturor oamenilor - un dar nepretuit pe care **Fiul lui Dumnezeu** l-a adus umanitatii.

Sistemul de protectie sablon nu este propriu-zis un corp, ci un sistem de forma globulara, constituit din linii, care se suprapun intr-o retea de plase ce incadreaza intregul corp auric. El este situat imediat dupa **corpul spiritual**.

Sistemul de protectie sablon are forma unui glob alungit la ambele capete, fiind format din mii si mii de fire stralucitoare. El este sustinut de **linia divina**. Mirosul **sistemului de protectie sablon** este asemanator aerului curat, care poate fi respirat pe varfurile muntilor.

Sistemul de protectie sablon are o frumoasa culoare albastru-verzui inchisa, culoare formata din amestecul dintre rosu si albastru - culoarea liniilor energetice ce-l strabat.

Sistemul de protectie sablon emite un sunet complex, format din suma tuturor sunetelor care-l compun, la care se adauga alte sunete, despre care nu se poate spune de unde provin. Fiecare sistem este producatorul unor caracteristici noi, inexistente anterior. Acesta este si motivul pentru care, atunci cand se apreciaza caracteristicile cromatice sau sonore generale ale unei structuri aurice, acestea pot sa nu fie generate de elementele ce compun sistemul.

Sistemul de protectie sablon contine, ca un negativ al unei fotografii, toate formele structurilor fizice ale trupului. Structura sablon apare ca un *model arhetipal* - sau ca un *pattern energetico-informational* - al trupului material.

Daca o celula a trupului este distrusa, daca omul sufera un accident, o operatie sau o deformare a unui organ, datorita acestei structuri sablon, trupul se poate reface si isi poate redobandi forma si structura initiala. Faptul ca o rana sau o operatie se vindeca rapid, nu se datoreaza doar simplei "intelepciuni" sau "inteligente" a materiei, ci faptului ca, undeva, la un anumit nivel auric, exista o structura matriciala in care sunt imprimate toate informatiile referitoare la trupul fizic.

Pe baza acestor informatii, energia formatoare a trupului poate opera insanatosirea. "Intelepciunea" sau "inteligenta" materiei nu este altceva decat capacitatea materiei de a fi receptiva la impulsurile informationale provenite de la nivelul structurii matriciale a **sistemului sablon**, ajutata fiind de energia generata de **corpul eteric**.

Rolul **sistemului sablon** este de a sustine intreaga structura a aurei. Despre acest corp se poate spune ca este *alfa si omega*, deoarece sustine, ca *pattern energetico-informational*, toate celelalte corpuri aurice.

Plasele aurice sunt elemente distincte care indeplinesc rolul de protectie intre corpurile aurice. Plasele aurice despart doua corpuri succesive ale aurei. Exista astfel o plasa aurica situata intre corpul emotional si corpul astral, o alta plasa aurica situata intre corpul astral si corpul mental inferior si asa mai departe.

Rolul plaselor aurice este acela de a asigura o protectie adecvata intre corpurile aurice, dar si de a facilita transmiterea energiei si informatiei. Plasele aurice sunt extrem de fine, fiind formate dintr-un paienjenis de fire de lumina, cu o grosime de mai putin de un milimetru. Ele seamana cu o panza de paienjen.

O **plasa aurica** este formata din doua straturi distincte, una de culoare rosie, de semn negativ, cealalta de culoare albastra, de semn pozitiv. Cele doua straturi distincte, una de culoare rosie, cealalta de culoare albastra, nu se ating intre ele, desi sunt situate la nici un milimetru distanta. Intre cele doua straturi se formeaza neincetat mici fulgere.

Urmatoarea structura aurica, **corpul haric al plaselor mesianice**, nu este generata de structura aurica umana propriu-zisa. **Corpul haric al plaselor mesianice** apare instantaneu, doar in cazul rugaciunii crestine sau in cazul rostirii cu voce tare a **Numelui lui Iisus Hristos**.

In momentul in care pronunta cu voce tare **Numele lui Iisus Hristos**, omul este invaluit instantaneu intr-o cupola aurica stralucitoare. **Corpul haric al plaselor mesianice** persista doar atata timp cat omul este conectat vibratoriu prezentei lui **Iisus Hristos**, care se manifesta in *Trupul de Slava* in lumea eterica.

Rolul corpului haric al plaselor mesianice este de protectie, de purificare si de intarire. El protejeaza aura umana,

prea slaba, de influentele provenite din exterior.

Corpul eteric superior este ultimul invelis care poate fi observat prin cea de-a doua vedere a lui Eugen. Totusi, **corpul eteric superior** nu face parte din structura aurica umana propriu-zisa, fiind situat in afara acesteia.

Corpul eteric superior nu este un corp auric derivat; cu alte cuvinte, nu este produsul structurii aurice umane, fiind total independent. Structura aurica umana nu interactioneaza cu el. Locul **corpului eteric superior** este in afara plaselor mesianice - in cazul in care acestea sunt activate - sau dincolo de **sistemul de protectie sablon**.

Corpul eteric superior are o grosime de aproximativ zece centimetri, fiind format din miliarde de particule mici de lumina alburie. Miliardele de particule infinitesimale tind la un moment dat sa se umfle, pentru a se sparge apoi ca niste balonase de sapun.

Culoarea acestui corp este in continua schimbare, iar luminozitatea particulelelor creeaza impresia unei anumite culori, care nu poate fi determinata cu precizie, intrucat nu seamana cu vreo culoare din lumea materiala.

Sunetul emis de acest corp se aseamana cu muzica sferelor sau a ingerilor, care nu are corespondent cu ceea ce noi numim muzica. Aceste sunete melodioase se repeta la infinit: sunetele triste si, parca, tanguitoare alterneaza cu sunetele sprintene si vesele. Mirosurile emise de acest corp sunt extrem de parfumate.

Inima aurica - desi termenul de inima este impropriu, fiind folosit in sensul metaforic de *inima a fiintei*, iar nu de inima ca organ fizic al trupului - este un element despre care, cel putin pana in acest moment, nu s-a mai spus nimic. Termenul de **inima aurica** a fost dat de catre **Ingerii Veghetori** din *lumea eterica*, dar termenul cel mai adecvat intelegerii noastre umane pare sa fie cel de *inima a constientei*.

Sa ne imaginam ca, in jurul trupului nostru, la o distanta de cativa centimetri de trup, chiar la nivelul inimii fizice, se afla o bila luminoasa, care executa o miscare de rotatie continua. Pentru cea de-a doua vedere a lui Eugen asa si este: in jurul trupului se roteste neincetat o bila stralucitoare, pe o orbita apropiata de marginea corpului eteric.

Aceasta bila luminoasa are diametrul de aproximativ 3-4

milimetri. In interiorul ei se poate distinge un miez, nu mai gros de un milimetru, care este infasurat in doua invelisuri ce stralucesc continuu, unul de culoare galbena, celalalt de culoare albastra. Inima aurica emite o radiatie de aproximativ 2 centimetri.

Rotindu-se cu mare viteza in jurul trupului, bila stralucitoare - pe care **Ingerii Veghetori** o denumesc **inima aurica** - emite un "*bip*" foarte scurt, chiar in momentul in care ajunge in dreptul inimii fizice. Ea apare ca un satelit minuscul ce orbiteaza cu viteza in jurul trupului si care, la fiecare bataie a inimii, se afla exact in dreptul organului fizic al inimii pentru a emite un *bip* foarte scurt. Practic, inima fizica, impreuna cu inima aurica pulseaza impreuna.

Inima aurica este legata de functionarea **corpului constientei**. In momentul in care omul devine constient de un lucru anume, **inima aurica** emite fulgere energetice, care interactioneaza cu **corpul constientei** si cu **corpul constiintei**. Prin intermediul acestei interactiuni se formeaza gandurile oamenilor, exprimate la nivelul auric. Prin acest proces continuu, spun **Ingerii Veghetori**, omul invata tainele lumii materiale.

Fireste, acest proces se desfasoara instantaneu, fiind destul de greu de prins de privirea unui om care posedea clarvedere. Este un proces subtil, care are loc la nivelul microscopic al aurei; fara explicatiile **Ingerilor Veghetori**, ar fi fost greu, daca nu imposibil, de surprins in cuvinte.

Banda de lumina din jurul capului este un alt element al structurii aurice umane despre care nu s-a spus nimic pana in prezent.

La nivelul aurei, in jurul capului fiecarui om graviteaza in jur de 11 stelute stralucitoare. Fiecare dintre cele 11 stelute are propria sa stralucire, propria sa culoare, propriul sau sunet si propriul sau miros. Exista insa oameni la care sunt vizibile mai mult de 11 stelute - de exemplu, unii oameni au 12 sau 14 stelute. Nu poate fi estimata cauza acestui fenomen, astfel incat, ca principiu, vom vorbi doar despre 11 stelute.

Cele 11 stelute, a caror stralucire este mai pala decat a **corpului duh**, pulseaza ritmic ca niste blituri ce emit fascicule de lumini multicolore. Fiecare dintre cele 11 stelute luminoase are diametrul de maxim un centimetru. Intre toate cele 11

stelute se formeaza flashuri luminoase care, de la distanta, dau impresia unei benzi continue de lumina cu straluciri multicolore. La copii, banda de lumina este mai apropiata de cap, dar, o data cu trecerea timpului, se departeaza. La batrani, banda de lumina este ceva mai departata de cap.

Rolul celor 11 stelute este de a inregistra, ca niste camere de filmat, toate evenimentele vietii omului, de la nastere pana la moarte. Toate faptele omului sunt inregistrate direct prin intermediul celor 11 stelute stralucitoare, viu colorate. Prin intermediul stelutelor sunt inregistrate toate actiunile omului atat in stare de vis, cat si in stare de veghe.

In mod concret, primele trei stelute frontale inregistreaza actiunile omului aflat in stare de veghe. In partea opusa a capului, alte trei stelute inregistreaza comportamentul omului in stare de somn. In partile laterale sunt situate alte doua stelute, care inregistreaza mediul si persoanele din jur. Ultimele stelute sunt canale directe prin care omul poate avea raspunsuri concrete transmise de **Ingerii Pazitori**.

Fiecare steluta este "specializata" intr-o anumita activitate umana. Atunci cand omul rosteste un cuvânt, inelul de lumina din jurul fruntii vibreaza. In momentul in care omul se enerveaza, unele stelute vibreaza violent, emitand culori murdare, sunete joase si mirosuri urate. In acest caz, emisiile stelutelor din jurul capului se transmit la distanta, reusind uneori sa sparga aura persoanelor din preajma.

In cazul in care omul este vesel, rade sau glumeste, stelutele emit culori placute, sunete cristaline si mirosuri parfumate. In cazul in care omul se roaga, toate stelutele devin argintii, luminoase, producand sunete asemanatoare clipocitului unui rau ce coboara vesel printre stanci si un miros oarecum asemanator strugurilor tamaiosi. In timpul rostirii **Numelui lui Iisus Hristos** sau a rugaciunii crestine, intreaga banda luminoasa se coloreaza trandafirii si emite un miros asemanator painii calde abia scoasa din cuptor.

Datorita informatiei inregistrate prin intermediul stelutelor, omul este capabil, imediat dupa *Pragul mortii*, sa-si aminteasca evenimentele existentei fizice, dar nu ca vazute prin intermediul ochilor fizici, ci ca si cum ar fi inregistrate de undeva de sus, de deasupra capului sau.

Din acest punct de vedere, banda de lumina ce inconjoara

fruntea omului sunt in relatie directa cu **corpul duh**. Atat **inima aurica**, cat si **banda de lumina din jurul capului** tin de nivelul cuantic al **corpului duh**.

Capitolul 3

OMUL IN AFARA ... TRUPULUI

➤ A doua perspectiva

Analiza fiintei umane din **prima perspectiva, omul in timpul existentei incarnate**, nu este suficienta pentru intelegerea omului in complexitatea sa. De aceea, primei perspective trebuie sa-i adaugam **o a doua perspectiva, omul in afara ... trupului**, care sa cuprinda analiza fiintei umane inaintea nasterii in lumea materiala si dupa trecerea prin Poarta mortii - deci, modul in care se manifesta omul ca "spirit liber", neconditionat de trupul material.

Cercetarea **omului in afara ... trupului** releva faptul ca, inainte de nasterea in lumea materiala, omul este o fiinta de lumina foarte frumoasa, cu dimensiuni mai mari decat ale omului incarnat. Inainte de intruparea in lumea materiala, fiinta umana depaseste doi metri inaltime, iar stralucirea si culoarea corpului de lumina este in concordanta cu nivelul sau evolutiv.

Corpul de lumina in care se prezinta omul inainte de nasterea in lumea materiala este **corpul duh**, elementul fundamental al manifestarii sale in *lumea de dincolo*. In pofida stralucirii orbitoare a **corpului duh**, se pot totusi remarca cateva elemente importante, care pot sa ofere o idee asupra modului in care se prezinta fiinta umana inaintea nasterii, precum si asupra modului in care se prezinta dupa trecerea prin *Poarta mortii*.

La omul decorporat, in interiorul **corpului duh**, in regiunea pieptului, se afla o sfera extrem de luminoasa. Aceasta sfera stralucitoare este **spiritul**. Prin centrul spiritului trece o linie de lumina - **linia divina** - ce vine de undeva de sus, pentru a se pierde in pamant. Linia de lumina trece exact prin centrul **spiritului**, impartind trupul de lumina - **corpul duh** -, in doua sectiuni egale.

Tot la nivelul **corpului duh**, situate pe **linia divina**, precum margelele pe o ata, se afla mai multe sfere stralucitoare. Aceste sfere stralucitoare, in numar de sapte, ceva mai mici si mai pale decat **spiritul**, sunt positionate in aceleasi locuri in care, la omul incarnat, la nivelul **corpului eteric**, se afla chakrele. Cele sapte sfere de lumina sunt **chakrele-atribut** (sau chakrele-mama). Pentru **corpul duh**, chakrele-atribut indeplinesc acelasi rol pe care-l indeplinesc chakrele eterice pentru corpul eteric.

Omul in afara... trupului este, asadar, o fiinta de lumina diafana, in interiorul careia se disting - lumina in lumina - principalele structuri interioare: **linia divina, spiritul si chakrele atribut**. In functie de nivelul evolutiv, la omul decorporat, **corpul duh** emite o stralucire care se poate intinde pana la o distanta apreciabila in jur. De departe, de la zece metri departare, omul pare un bulgare de lumina, ce emite irizari feerice.

Decorporat, omul se misca extrem de rapid, iar capacitatile sale de manifestare sunt extraordinare. Practic, omul aflat in afara trupului se poate manifesta plenar in palierul cosmosului spiritual cu care vibreaza prin rezonanta, dar si pe toate palierurile inferioare acestuia. El poate face tot ce doreste si tot ce este in consonanta vibratorie cu propria lui fiinta.

Facand insa comparatie intre felul in care se prezinta omul *din prima perspectiva*, "**omul in timpul existentei trupesti**", si modul in care se prezinta omul *din a doua perspectiva*, "**omul in afara trupului**", inaintea nasterii sau dupa moarte, apar doua concluzii extrem de importante pentru intelegerea fiintei umane si a mecanismelor sale de functionare.

Prima concluzie se impune de la sine: exista o **diferenta fundamentala de structura aurica** intre cele doua ipostaze ale omului. In timpul existentei incarnate exista toate structurile aurice. In schimb, inainte de nastere, dar si dupa moarte, lipsesc o serie de elemente componente: **corpul eteric, corpul emotional, corpul astral, corpul mental inferior, corpul mental superior, corpul spiritual** si, fireste, **trupul material**.

Aceasta concluzie importanta indica faptul ca **structura aurica de baza a omului** este formata doar din cinci elemente: **spiritul, inveliselul spiritului, corpul cauzal, linia divina si corpul duh**. Cele cinci elemente fundamentale ale

fiintei umane sunt prezente atat la omul decorporat, in *lumea de dincolo*, cat si la omul incorporat in trup material. Ele formeaza *individualitatea nemuritoare*.

Celelalte elemente ale fiintei umane - **sufletul, corpul eteric, corpul emotional, corpul astral, corpul mental, corpul mental superior, corpul spiritual** si, bineinteles, **trupul material** - se formeaza abia la nasterea omului in lumea materiala. Ele constituie **personalitatea terestra**. Toate aceste din urma elemente sunt muritoare; ele dispar la moarte.

Structurile aurice ce compun **personalitatea terestra** se formeaza la incarnare. Astfel, **corpul eteric** se formeaza pe masura dezvoltarii fatului in timpul perioadei de gestatie; **sufletul** apare in perioada intrauterina, dar se desavarseste abia o data cu prima respiratie in lumea materiala. Restul elementelor componente - **corpul emotional, astral, mental inferior, mental superior si corpul spiritual** - se formeaza treptat, de-a lungul existentei omului in lumea materiala. Primul care se formeaza este insa **corpul astral**.

La moartea omului, toate corpurile exterioare - **corpul eteric, corpul astral, corpul emotional, corpul mental inferior, corpul mental superior si corpul spiritual** - sunt resorbite in **suflet**. Scurt timp dupa aceea, la randul sau, **sufletul** este resorbit in **corpul duh**. Intr-o fractiune de secunda dupa momentul mortii, toate experientele castigate de **suflet** de-a lungul vietii sunt transmise **corpului duh**.

A doua concluzie consta in realizarea unei distinctii clare, din punct de vedere calitativ, intre cele doua categorii fundamentale de structuri aurice: pe de-o parte, elementele ce formeaza **individualitatea**, iar, pe de alta parte, elementele ce formeaza **personalitatea**.

In timpul vietii in lumea materiala, toate structurile ce formeaza **individualitatea** sunt mai mici decat trupul material si pot fi denumite, pentru a nu fi confundate, *corpuri aurice interioare* -, in timp ce structurile aurice ce formeaza **personalitatea** se intind pana la o anumita distanta in jurul trupului material, invalundu-l. Ele formeaza ceea ce numim *corpuri aurice exterioare*.

Toate structurile ce formeaza **individualitatea - spiritul, invelisul spiritului, corpul cauzal, linia divina si corpul duh** - *emit lumina*. Structurile ce formeaza **personalitatea** -

sufletul, corpul eteric, corpul emotional etc - *primesc lumina si o reflecta*, precum Luna devine vizibila datorita faptului ca reflecta lumina Soarelui. Ele devin vizibile datorita faptului ca reflecta lumina primita de la elementele **individualitatii**, la fel cum orice obiect din lumea materiala devine vizibil datorita faptului ca reflecta lumina Soarelui.

➤ Culoarele structurilor aurice

Fiecare corp auric are propria sa paleta cromatica distincta. Totusi, culorile straturilor aurei nu trebuie confundate cu culorile care exista in lumea terestra.

In general, pentru a desemna culoarea unui strat auric, folosim sistemul de referinta existent in lumea materiala, culorile spectrului solar, dar nu trebuie uitat nici o clipa faptul ca nuantele si culorile straturilor aurice nu corespund intru totul nuantelor si culorilor din lumea materiala. Stralucirea culorilor din aura omului nu are corespondenta in lumea terestra, iar folosirea denumirilor culorilor - de exemplu, galben, auriu, albastru etc - este mai mult orientativa si nu trebuie interpretata intr-un mod strict material. In aura omului exista nuante care nu exista in planul terestru.

Pe de alta parte, culoarea unui **corp duh** este diferita de culoarea omonima a corpurilor ce formeaza aura exterioara. Exista o asemanare relativa, de exemplu, intre culoarea galbena a **corpului astral** si culoarea galbena a **corpului duh**. Culoarea galbena a unui **corp duh** este diferita de culoarea galbena a **corpului astral**, dupa cum este diferita de culoarea galbena pe care o are, sa spunem, un automobil din lumea fizica. Culoarea galbena a **corpului duh** are o nuanta diferita, o stralucire interioara aparte, pe care galbenul ce apare la nivelul **corpului astral** nu o are si nu o poate avea. Ce sa mai vorbim despre culoarea galbena din lumea fizica, de exemplu culoarea unui automobil, care este numai o palida umbra a galbenului ce exista la nivelul aurei, in ceea ce priveste intensitatea si luminozitatea.

Printr-o generalizare, se poate spune ca la nivelul corpului duh, la nivelul aurei si la nivelul fizic se manifesta culoarea galbena, dar intre cele trei tipuri de galben exista diferente

apreciabile, pentru care nu exista cuvinte in limba omeneasca.

Spiritul are culorile cele mai diferite de cele existente in planul material. **Spiritul** - scanteia divina din om - are, in general, culoarea argintie-aurie; el se aseamana cu un Soare ce emite raze cu scanteieri multicolore. In functie de nivelul evolutiv, **spiritul** isi poate modifica nuantele, precumpanind o nuanta sau alta.

Invelisul spiritului are, la randul sau, culori ce difera in functie de nivelul evolutiv al unui om. In general, **invelisul spiritului** emite radiatii roz. **Corpul causal** al unui om mai evoluat are culoarea violet deschis.

Culoarea **corpului duh** se prezinta, si ea, in functie de nivelul evolutiv al unui om. Traduse in limbajul curent, culorile sub care se manifesta **corpurile duh** urmeaza culorile spectrului solar, in functie de cele sapte clase evolutive.

Oamenii din prima clasa evolutiva au culoarea **corpului duh** rosie, oamenii din cea de-a doua clasa evolutiva au **corpul duh** de culoare portocalie, oamenii din a treia clasa evolutiva au **corpul duh** de culoare galbena, oamenii din a patra clasa evolutiva au **corpul duh** de culoare aurie, oamenii din a cincea clasa evolutiva au **corpul duh** de culoare albastra, oamenii din a sasea clasa evolutiva au **corpul duh** de culoare violeta, iar oamenii din a saptea clasa evolutiva au **corpul duh** de culoare alb-argintie.

Culoarea **corpului duh** nu se modifica semnificativ in decursul existentei unui om. Ea se modifica abia dupa moartea trupului fizic.

Acelasi lucru se poate afirma si despre aspectul cromatic prin care se manifesta **sufletul** si, in primul rand, **corpul sufletului**.

Culorile sub care se prezinta **corpul sufletului** urmeaza aceeasi gama coloristica ca si in cazul **corpului duh** - desigur, cu delimitarile de rigoare -, in functie de nivelul evolutiv al omului in decursul unei existente.

In decursul vietii omului, culoarea **corpului duh** nu coincide cu cea a **corpului sufletului**. **Sufletul** invata greu din evenimentele vietii. Orice eroare comportamentala aduce, automat, "patarea" anumitor zone ale **corpului sufletesc**, astfel incat, culoarea generala si petele ce apar periodic pe suprafata sa se modifica in functie de evenimentele vietii si de "jocurile" karmice care au loc la un anumit moment.

La nastere, **corpul sufletului** are o culoare alb-laptoasa. Treptat, **corpul sufletului** capata o tenta coloristica de baza - ce urmeaza evolutiv culorile spectrului solar, in functie de comportamentul omului: rosu, portocaliu, galben etc. De multe ori, **corpul sufletului** are o culoare mai inchisa in regiunea capului. Unii oameni au in crestetul capului o stralucire aurie cu margini verzi. Mijlocul pieptului **corpului sufletului** are, la mai toti oamenii, o culoare vanat-intunecata, semn al neputintei si dezamagirii aproape constante.

Este foarte interesant de remarcat faptul ca, la nivelul **corpului sufletului**, pe ochi, gura si nas se afla mici pete. Aceste pete, denumite "**peceti**" de fiintele din lumea eterica, au culori diferite. De regula, la majoritatea oamenilor, pecetile de pe ochi au culoarea violeta, pecetile de pe gura au culoarea maron, cele de pe nas culoarea albastra, iar cele de pe urechi au culoare portocalie-galbuie. **Pecetile** indica modul in care **spiritul** din om reuseste sa se manifeste prin aceste organe.

Marea majoritate a oamenilor pastreaza **pecetile** intacte tot timpul vietii. Daca, prin activitatea omului, de exemplu printr-o tehnica de initiere, o **pecete** ar fi eliminata, omul ar capata anumite capacitati paranormale. Astfel, daca ar elimina pecetea de pe ochi, omul ar deveni clarvazator si ar vedea in *lumea eterica* sau *astrala*, daca ar elimina pecetea de pe urechi, ar poseda ceea ce se numeste clarauz, adica ar auzi "muzica sferelor", "corul ingerilor" sau vorbirea fiintelor ingeresti. Daca ar elimina pecetea din dreptul nasului, omul ar putea percepe mirosuri specifice *lumii eterice* sau astrale. Daca ar elimina pecetea de pe gura, omul ar putea comunica cu fiinte necorporale. Dupa accident, lui Eugen i-au disparut pecetile de pe ambii ochi, de pe urechea dreapta, de pe nas si de pe gura.

Urmatoarea structura aurica, **corpul eteric**, nu poseda o culoare standard la toti oamenii. Culoarea **corpului eteric** se modifica des in functie de alimentatie. Totusi, culoarea de baza a **corpului eteric** este in general albastruie, cu tente verzui, ceea ce indica relatii bune cu natura si cu Pamantul ca planeta, o alimentatie ponderata si o sanatate trupeasca satisfacatoare.

La persoanele cu o vitalitate mai scazuta, **corpul eteric** are o culoare albastruie-albicioasa. Aceste persoane au, de regula, un organism fizic mai slab, o incapatanare dezvoltata, dar si o capacitate de regenerare rapida, mai ales prin intermediul

somnului. In schimb, **corpul eteric** al oamenilor solizi are o culoare ce tinde spre cafeniu.

Daca omul este obosit, **corpul eteric** are nuante inchise, cenusii, iar daca este odihnit sau intr-o buna conditie fizica, **corpul eteric** are sclipiri portocalii sau verzui. La omul bolnav apar nuante mai intunecate, ce bat spre cenusiu inchis, iar insanatosirea aduce in **corpul eteric** culoarea portocalie sau argintie-albastruie. Contrapartea eterica a fiecarui organ al trupului material are o anumita coloratura si o anumita stralucire, in functie de nivelul de sanatate.

Sistemul osos al corpului material emite o stralucire argintie, care nu dispare nici dupa moarte, ci doar isi modifica culoarea. Din argintie, cum era in timpul vietii, dupa moarte, culoarea sistemului osos care "odihneste" o lunga perioada de timp in pamant devine sangerie, violeta sau maronie.

Atata timp cat oasele sunt ingropate in pamant, sangeriul devine din ce in ce mai inchis. Culoarea oaselor ingropate este retinuta de memoria planetei Pamant. De fapt, intreaga structura a trupului ingropat este inmagazinata in memoria planetei Pamant si, in functie de ea, se va forma trupul material al omului in viitoarea incarnare.

Dupa moarte, pe masura ce trupul se descompune, se disipeaza si **corpul eteric**. Oasele insa rezista cel mai mult, iar luminozitatea lor se estompeaza treptat. Daca se intampla cumva ca omul sa se reincarneze in lumea materiala, iar oasele continua sa subziste ingropate, acestea se coloreaza instantaneu in culoarea neagra. Practic, ele vor emite o "luminozitate" de culoare neagra (Desigur, in lumea materiala, negrul nu poate emite o luminozitate, dar un clarvazator poate vorbi cu deplin temei despre o "luminozitate neagra", chiar daca, in limbajul curent pare o aberatie lingvistica. Pentru un clarvazator, stralucirea emisa de culoarea neagra este fascinanta si, mai ales, paralizanta. Ea induce o amortire rapida a simturilor, ca si cum privitorul ar patrunde intr-un camp de forta foarte intens, care-i paralizeaza orice miscare.)

Campurile aurice derivate - in special **corpul emotional** si **corpul astral** - isi modifica des culoarea pe parcursul unei zile, in functie de impresiile primite prin intermediul celor cinci simturi si, oarecum, prin intermediul impresiilor inconstiente.

Fiecare *corp auric exterior* are o anumita culoare de baza.

Aceasta este culoarea elementului personal al omului respectiv. Personalitatea omului incarnat se modifica lent. Se modifica doar starile, sentimentele si gandurile.

Corpul emotional este format din mici norisori energetici, pufosi si colorati. Corpul emotional are, in general, nuante de rosu deschis, roz si visiniu, ceea ce indica senzatii si stari emotionale "calde", precum si relatii amiabile cu cei din jur, in special cu persoanele de sex opus, cu care se inchide circuitul energetic bipolar. Prezenta culorii galbene in **corpul emotional** indica prudenta, atentie marita la evenimentele vietii, ceea ce corespunde unei stari afective "linistite", specifica omului care nu traieste cu capul in nori, atent si circumspect la ceea ce se intampla in jurul lui. Prudenta fireasca - nu si cea exagerata - in toate momentele vietii, atentia marita asupra influentelor de toate tipurile, constituie raspunsurile corecte si binevenite ale omului la ceea ce viata ii ofera. Nu tot ce zboara se mananca si nu tot ce sclipeste este aur pur. Uneori aurul se ascunde si in noroi, iar stralucirea generata din dorinta de a epata ostentativ poate ascunde mizeria.

Culoarea verde indica capacitatea de a iubi in sens pamantesc si, intr-un sens larg, capacitatea unui om de a se apropia de alti oameni intr-un mod deschis si binevoitor. Culoarea albastra indica intelepciune in gestionarea emotiilor si a starilor afective, o anumita pace, dar si singuratate.

Culoarea aurie sau, destul de rar, culoarea alba denota faptul ca persoana respectiva este capabila sa daruiasca iubirea dincolo de sexualitate si sa aduca mangaierea celorlalti in momentele grele. Minciuna aduce nuante de gri, in timp ce rostirea adevarului aduce nuante deschise de albastru sau auriu. Cand omul este alaturi de cei pe care-i iubeste, corpul sau emotional se coloreaza in rosu deschis sau in visiniu, iar cand doua persoane se ating fizic, **corpurile lor emotionale** se coloreaza in verde sau verde-albastrui.

In momentul in care doua persoane intretin raporturi sexuale, **corpurile emotionale** se "imbratiseaza", devenind verzi ca firul de iarba. Anterior orgasmului sau emisiei seminale, pentru o scurta perioada de timp, corpurile emotionale devin visinii sau sangerii; dupa orgasm devin albastre cu reflexe argintii.

Vrajitoarele au, in marea majoritate a timpului, **corpul**

emotional de culoarea neagra, iar la prostituate **corpul emotional** capata tente cenusii.

Corpul astral are, in general, culori asemanatoare cu cele ale corpului emotional. Totusi, culorile **corpului astral** sunt mai frumoase si mai luminoase.

Influentele negative, care se manifesta prin culori intunecate, cuprind **corpul astral** doar in momentul in care omul are vicii de fond, iar boala sufleteasca devine cronica. Influențele negative se traduc prin culori intunecate ce emit sunete dizarmonice; ele seamana cu mici paraziti care murdaresc aura.

Corpul astral, situat oarecum deasupra sau paralel fata de **corpul mental inferior** (asa vede Eugen **prin clarvedere**) este cel mai greu de atins de influentele negative, pentru simplul motiv ca aceste influente sunt, de cele mai multe ori, oprite de **corpul mental**.

Numai in cazul unor "bombardamente" serioase, mentalul este strapuns, iar noxele - influentele aurice nefaste - ajung la **corpul astral**. Totusi, chiar daca patrund pana la nivelul **corpului astral**, noxele pot fi usor indepartate in momentul in care omul este convins de necesitatea modificarii felului de viata si a eliminarii viciilor.

Corpul mental inferior are, de obicei, culoarea galbena stralucitoare a soarelui, dar se intampla, de multe ori, sa se "pateze", capatand culori intunecate datorita influentelor **corpului emotional**.

Corpurile aurice se comporta precum subsistemele unui sistem mai vast, fiecare dintre ele avand o anumita constienta difuza si o anumita autonomie. In cadrul intregului sistem care este fiinta omeneasca, subsistemele aurice au tendinta de a uita de "stapan" si de a se manifesta potrivit nivelului propriu de evolutie.

Cel care trebuie sa ia comanda este **spiritul**, dar, cel putin la omul obisnuit, **spiritul** doarme, la fel cum doarme si **corpul duh**. Astfel, **sufletul** omului este elementul care preia, in timpul existentei incarnate, "fraiele puterii". **Sufletul** omului are o oarecare stapanire asupra intregului ansamblu prin intermediul **corpului astral si corpului mental inferior**.

Corpul mental a fost inrobit mereu, de-a lungul evolutiei, atat de **corpul eteric** (instincte primare: supravietuirea, lupta pentru existenta), cat si de **corpul emotional**. Pacalit mereu de

pofte, dorinte si pasiuni, **corpul mental** este intr-o continua lupta cu **corpul emotional**, fiind obligat, de cele mai multe ori, sa taie cu bisturiul orice exces al acestuia. Cu cat omul este mai evoluat si deci, are mai multe experiente de viata de-a lungul incarnarilor, cu atat mentalul se opune mai hotarat oricaror tendinte de "pacalire" si de "seducere". In fiecare om se duce o lupta acerba intre "pofte" si "ratiune", iar cel mai puternic castiga.

Corpul mental - ca subsistem autonom in cadrul structurii aurice a fiintei umane - se opune atat cat poate, traind permanent cu frica de a fi "eliberat" sau "suspendat" o perioada din functie, rastimp in care aspectul emotional ar putea sa-si faca de cap. In fond, betia nu este altceva decat suspendarea din functie a mentalului, rastimp in care **corpul emotional** isi satisface poftele. In momentul in care castiga **corpul emotional**, **corpul mental** se acopera in unele locuri cu o pelicula energetica cafenie, in functie de natura erorii, seductiei sau ispitei.

La nivelul **corpului mental** au loc o serie de procese care pot fi remarcate *prin clarvedere de catre* Eugen, dar care, la fel de bine, pot fi cercetate de fiecare om in parte, prin introspectie. Fiecare om intuieste procesele care au loc la nivelul corpului mental. Daca omul actioneaza intr-un mod brutal - de exemplu, inseland sau lovind aproapele -, toate corpurile aurice se incarca cu noxe negative, care se manifesta prin culori intunecate. Repetand de mai multe ori aceleasi fapte, vorbe si ganduri, acestea se inradacineaza adanc la toate nivelurile aurice, prezentandu-se ca niste norisori intunecati.

In momentul in care noxele intunecate patrund in profunzime, formand ceea ce s-ar denumi un caracter negativ, mentalul devine din ce in ce mai intunecat, iar boala se cronicizeaza. Mentalul stie din experientele anterioare ce inseamna sa faci raul, sa urasti, sa lovesti, sa furi, sa jignesti, si da indicatiile cuvenite celorlalte campuri aurice. In cazul in care nu este suficient de convingator ori nu are suficienta experienta in acest sens, tot el va fi - cel putin in prima instanta - cel care va plati oalele sparte.

Astfel, mentalul va fi lovit cu aceeaasi moneda, omul in cauza primind de la viata exact ceea ce el a dat altora, iar cei care-l vor face sa sufere vor fi cei de care se simte atasat. Suferind

neincetat aceleasi lovituri de la cei pe care-i iubeste si-i sunt apropiati, omul intelege, prin intermediul mentalului sau, ca nu trebuie sa se mai comporte in acelasi mod si, astfel, apare o noua culoare la nivelul corpului mental inferior: un amestec intre cenusiu si verde, care este culoarea remuscarii. Privita din acest punct de vedere, se poate spune ca alchimia proceselor mentale are la baza **constientizarea si formarea constiintei**.

Corpul mental superior si corpul spiritual nu apar la toti oamenii, ci doar la cei care au depus eforturi in vederea dezvoltarii lor.

Culoarea de baza a **corpul mental superior** este galbenul-auriu. Uneori, corpul mental superior capata o culoare aurie stralucitoare. Argintiul pur este culoarea celor care se roaga, iar aceasta culoare apare ca un nimb argintiu de cativa centimetri.

Prin intermediul **corpului mental superior**, omul intelege intuitiv *Ordinea cosmica*. Luminozitatea **corpului spiritual** indica acea capacitate a omului de a iubi neconditionat, in afara limitarilor ce tin de o persoana anume sau de sex.

Corpul spiritual este vizibil la marginea **corpului mental superior** ca un efect de coroana, asa cum apare in cazul eclipselor de soare. In cazul persoanelor care se roaga zilnic, mai ales in cazul preotilor, **corpul spiritual** este mult mai mare decat la ceilalti oameni. **Corpul spiritual** este desenat si pe peretii bisericilor, el fiind, de fapt, nimbul stralucitor cu care sunt infatisati sfintii.

Culorile **corpului mental superior si corpului spiritual** sunt diferite de culorile care se manifesta in corpurile emotional si astral. Ele sunt mult mai fine, mai stralucitoare, mai luminoase, mai diafane. Culoarea albastra sau aurie de la nivel **corpului emotional** este destul de departe de culoarea omonima care se manifesta la nivelul corpului mental superior sau spiritual.

Pe masura ce omul evolueaza, culorile aurei dobandesc o stralucire mai intensa si o luminozitate mai mare. De exemplu, la oamenii situati in clasa a treia evolutiva, corespunzatoare culorii galben a **corpului duh** - care este clasa evolutiva cea mai raspandita in zilele noastre -, culorile de baza ale tuturor corpurilor aurice par a avea nuante opace. Putin cate putin, prin eforturi sustinute din partea oamenilor care se "civilizeaza", culorile intunecate ale tuturor corpurilor aurice se transforma in

culori placute, in care predomina galbenul stralucitor, auriul, iar in cazul in care omul se roaga, argintiul pur.

Astfel, se poate vorbi despre o alchimie aurica, in care culorile inchise si murdare, insotite de tonuri sonore grave si joase, precum huruitul trenului care intra intr-un tunel, se transforma in culori frumoase si luminoase, ce emit sunete melodioase si placute, tot mai asemanatoare cu muzica sferelor - "zgomotul de fond" al cosmosului.

➤ Vechimea structurilor aurice

Pentru Eugen, fiecare dintre elementele constitutive ale fiintei umane, de la **spirit** la ultimul strat al aurei, are o anumita vechime. Aceasta vechime poate fi detectata prin intermediul **simtului vechimii**.

La fel cum o gospodina, atunci cand merge la piata simte prin perceptia comuna daca o leguma este veche sau proaspata, tot astfel Eugen poate percepe, prin intermediul *simtului vechimii*, daca un element constitutiv al fiintei omenesti este mai vechi sau mai recent.

Astfel, vechimea cea mai mare o are **spiritul**, care este cel mai vechi element constitutiv al fiintei umane. **Spiritul**, care este situat in centrul pieptului si care se poate vedea prin *cea de-a doua vedere* ca o sfera stralucitoare de marimea unei mingi de ping-pong, pare sa aiba o vechime incomensurabila.

Urmatorul corp, **invelisul spiritului** - care inveleste **spiritul** ca o membrana - are o vechime aproape identica. **Corpul causal** si **corpul duh**, par a fi mai recente. Atat **corpul causal**, cat si **corpul duh** s-au format in momentul in care omul s-a incarnat pentru prima oara pe Pamant, in timp ce **spiritul**, care reprezinta reflectarea lui **Dumnezeu** in om, s-a format "in vesnicie".

Sufletul este cel mai recent dintre elementele constitutive ale omului, formandu-se in momentul nasterii materiale. In schimb, desi pare paradoxal, **corpurile aurice** au o vechime mult mai mare. Aceasta se datoreaza faptului ca, ceea ce Eugen percepe prin **simtul vechimii** nu se refera la corpurile aurice din existenta prezenta, ci la vechimea esentei acestora.

Ceea ce este cu adevarat surprinzator este insa vechimea

corpului fizic, care, nu-i asa, ar trebui sa aiba vechimea cea mai mica cu putinta, el formandu-se in momentul nasterii. Este mai mult decat o simpla curiozitate faptul ca, prin *cea de-a doua vedere*, Eugen poate remarca faptul ca vechimea **corpului fizic** este foarte mare.

Totusi, atunci cand se fac referiri la corpul material, trebuie avute in vedere cateva elemente greu de digerat prin logica obisnuita. Perceput prin intermediul simturilor eterice - *vederea eterica, mirosul eteric, auzul eteric* si, mai ales, *simtul vechimii* -, un corp material nu are varsta pe care i-ar conferi-o data nasterii, sa spunem patruzeci sau cincizeci de ani, ci este cu mult mai vechi. Prin *simtul vechimii* nu se percepe vechimea limitata la o singura existenta trupeasca, ci ceva ce transcende toate incarnarile unei fiinte umane, incepand de la prima sa incarnare in trup material. Este ca si cum omul ar poseda acelasi trup, incepand de la prima sa incarnare in lumea materiala.

Trupul material actual este urmasul tuturor trupurilor pe care le-a avut omul in toate incarnarile, iar prin *simtul vechimii* se percepe tocmai aceasta vechime imensa. Este ca si cum un om moare intr-o existenta, pentru ca in viitoarea existenta sa reia chintesenta aceluiasi trup. Trupeste, copilul de astazi este rezultanta fizica a batranului care a murit, sa spunem, acum cinci sute de ani. In consecinta, vechimea trupului material pe care un om il are in existenta actuala este data de vechimea tuturor trupurilor pe care acel om le-a avut incepand cu prima incarnare.

Dupa cate se pare, numai in momentul nasterii si in momentul mortii omul poate deveni constient de acest fapt. In momentul nasterii, la fel ca si in momentul mortii, omul se intalneste, pentru o fractiune de secunda, cu sine insusi, cunoscandu-si toate intruparile si mortile anterioare. Acest flash este insa atat de scurt, incat omul nu poate constientiza clar momentul respectiv.

Este interesant si cazul oamenilor care, in ultima existenta, au suferit morti violente, in special cei care au fost asasinati. In aceste cazuri, care nu sunt nici foarte rare, dar nici foarte dese, in momentul reintruparii, omul percepe printr-un flash cognitiv foarte intens toata istoria planetei Pamant, pastrata in depozitul psiho-informational - memoria akashica - a **Spiritului**

Pamantului.

Printr-o moarte anterioara violenta, in care sangele s-a scurs pe pamant, omul se leaga intr-un fel tainic de **Spiritul Pamantului**, iar la urmatoarea incarnare in trup fizic se conecteaza spontan la memoria akashica planetara. Astfel, in momentul urmatoarei nasteri fizice, omul retraieste fulgerator toate evenimentele trecutului globului terestru in care a curs sange de om, imprimate in memoria **Spiritului Pamantului**, crime, razboaie, mari cataclisme etc. Iar daca, in secunda mortii, are activat **corpul haric al plaselor mesianice** - care constituie motorul formarii, in lumea pamanteasca, a comunitatii (Bisericii) lui **Iisus Hristos**, ca o consecinta directa a evenimentelor petrecute acum 2000 de ani - omul poate percepe mult mai mult...

Pe de alta parte, *perceptia stricta a vechimii structurii moleculare* a trupului material poate releva date diferite de cele pe care, sa spunem, le releva buletinul de identitate. De exemplu, o persoana de cincizeci de ani, care nu s-a menajat si a trait intens, a avut multe experiente de viata, a invatat multe lucruri si a tras multe invataminte, posedea, pentru *simtul vechimii*, o varsta mult mai inaintata, sa spunem de optzeci sau nouazeci de ani.

Tot astfel, este foarte posibil ca o persoana sa imbatraneasca cu treizeci de ani in cinci ani reali, calendaristici, sau sa imbatraneasca doar cu un an in zece ani calendaristici, petrecuti in liniste. Acesta este si motivul pentru care unii oameni se pot simti foarte obositi la treizeci de ani, iar altii se simt foarte tineri la optzeci de ani. In limbajul curent, oamenii spun ca "se simt batrani in interior" sau ca "se simt tineri in interior", dar aceste sentimente umane sunt legate de anumite stari aurice si de modul in care trupul material traieste evenimentele vietii. Tocmai acest "uzaj" trupesc este perceptibil prin *simtul vechimii*, unul dintre cele patru simturi eterice.

La randul lor, **corpurile aurice exterioare** au vechimi diferite. Dar, pentru a intelege in mod corect acest aspect, trebuie sa facem un efort de imaginatie. Sa ne imaginam, deci, ca, actualmente, un om are toate corpurile aurice exterioare - **emotional, astral, mental inferior, mental superior, spiritual** - dezvoltate plenar. Desigur, aceste corpuri nu s-au dezvoltat in timpul unei singure existente. Asa ceva ar fi

imposibil. Corpurile aurice s-au dezvoltat de-a lungul a multe mii de ani, in multe incarnari, in diferite trupuri, in diferite locuri.

Sa ne imaginam, in continuare, ca acest om, care are toate structurile aurice dezvoltate plenar, a avut, in ultimii cinci mii de ani, zece existente in lumea materiala sau, cum se mai spune, zece incarnari. In primele trei existente, si-a format **corpul emotional si corpul astral**, in urmatoarele doua si-a format **corpul mental inferior**, in alte doua existente si-a format **corpul mental superior**, iar in ultimile doua si-a dezvoltat **corpul spiritual**.

Daca am considera ca cele zece incarnari ale acestui individ s-au succedat ritmic la un interval de cinci sute de ani, am putea spune ca, **corpul emotional si corpul astral** s-au structurat in prima lor forma acum 3500 de ani, **corpul mental inferior** s-a structurat acum 2000 de ani, **corpul mental superior** s-a structurat acum 1500 de ani, iar **corpul spiritual** a inceput sa se dezvolte, ca germene, acum cinci sute de ani. Abia in existenta prezenta, omul respectiv a devenit capabil sa-si formeze un **corp spiritual** bine conturat.

Astfel, daca Eugen cerceteaza aura unui om prin *simtul vechimii*, poate estima cand anume a inceput sa se formeze fiecare dintre structurile aurice. Totusi, prin intermediul *simtului vechimii* nu se poate calcula cu certitudine, in ani, care este varsta exacta a unei structuri aurice. Estimarea in ani este doar aproximativa si reprezinta doar incercarea de a traduce stari de natura spirituala intr-un limbaj specific intelegerii actuale.

Prin clarvedere si, mai ales, prin *simtul vechimii*, Eugen poate stabili doar cateva constante si, pe baza lor, poate aproxima vechimea structurilor ce compun aura. Calculul este deci relativ, in ecuatia dificila a acestei estimari intervenind anumite necunoscute legate de factorul timp, care, in succesiunea existentelor umane, este destul de elastic.

Se poate spune insa cu destula precizie ca, in urma cu trei incarnari, a inceput sa se formeze **corpul mental inferior**. Sau ca, in ultimile doua existente s-a format **corpul mental superior**. De asemenea, se poate determina cu cat o structura aurica este mai veche decat alta.

Aceasta analiza succinta evidentiaza faptul ca, in urma, sa spunem cu cinci mii de ani, umanitatea in ansamblu nu avea un **corp mental inferior** prea bine dezvoltat, functionand pe baza

impulsurilor pe care noi le numim astazi instinctuale - ale **corpului eteric**, ale **corpului emotional** sau ale **corpului astral**, insuficient maturizate.

Acesta este si motivul pentru care, in acea perioada indepartata de timp - prin anul 3000 inainte de **Iisus Hristos** - existau atatia satrapi, atatea crime, atatea razboaie de cucerire si drame. In acea perioada de timp, viata unui om avea o valoare aproximativ egala cu a unui cal.

Abia acum aproximativ 2500 de ani, deci cu cateva sute de ani inaintea nasterii Mantuitorului, a inceput sa se formeze un **corp mental inferior**. Din punct de vedere istoric, acest moment corespunde - iar istoriografia pare sa confirme acest fapt - cu aparitia filozofiei clasice grecesti, care reprezinta primul demers intelectual din evolutia umanitatii.

Ulterior, la aproximativ cinci sute de ani dupa nasterea in lumea materiala a lui **Iisus Hristos**, a inceput sa se formeze **corpul mental superior**. Acum aproximativ o mie de ani, a inceput sa se formeze **corpul spiritual**.

La randul sau, **corpul haric al plaselor mesianice**, care constituie inceputul formarii, in lumea pamanteasca, a comunitatii (Bisericii) lui **Iisus Hristos**, este consecinta directa a evenimentelor petrecute acum 2000 de ani. **Corpul plaselor mesianice** nu tine de structura aurica a omului, ci reprezinta darul lui **Iisus Hristos** pentru oameni.

Pe baza acestor estimari, care au fara nici o indoiala un grad mare de incertitudine cu privire la datarea exacta in ani, se poate aproxima mersul evolutiv al intregii umanitati. Din acest punct de vedere, cercetarea **prin clarvedere** a lui Eugen poate sta la baza intelegerii, cel putin in linii generale, a evolutiei umanitatii. Aceasta scurta digresiune, care poate constitui temelia unui viitoare *filozofii a istoriei*, nu are decat rolul de a indica, in termeni generali, modul in care, de-a lungul timpului si a incarnarilor succesive, s-au format structurile aurice umane. Este foarte adevarat, unii oameni au fost mai vrednici, formandu-si aceste structuri aurice mai repede, in timp ce altii le-au format mai greu. Dar aceasta este deja o alta problema.

Capitolul 4

PLANURILE CUANTICE

➤ *Ferestre de lumina*

Fara indoiala, *perspectivele* analizate anterior - **omul in timpul existentei materiale si omul in afara trupului** - nu epuizeaza subiectul complex care este fiinta umana. O alta *perspectiva* din care poate fi cercetat omul este cea a **planurilor cuantice**.

Fiecare corp auric are propria sa structura energetico-informationala, propriile sale culori, propria sa structura energetica de baza. Fiecare corp este intrucatva autonom, existand practic in propria sa lume - in propriul sau *plan cuantic*.

Fireste, *planurile cuantice* - la fel ca si corpurile aurice - interactioneaza, dar ca structura energetico-informationala raman autonome. Astfel, **spiritul** este situat in propriul sau plan cuantic, **corpul duh** este situat in propriul sau plan cuantic, **sufletul** este situat in al sau si asa mai departe.

La omul incarnat, planurile cuantice apar ca niste felii de spatiu suprapuse. Senzatia pe care o are Eugen, atunci cand isi focalizeaza atentia asupra planurilor cuantice este oarecum asemanatoare cu a unui om obisnuit care priveste o *fotografie tridimensionala*.

Atunci cand omul priveste o *fotografie tridimensionala*, privirea i se focalizeaza intr-un mod diferit, decat atunci cand priveste o imagine bidimensionala - de exemplu, o fotografie obisnuita. Astfel, daca un om priveste o *fotografie tridimensionala*, este ca si cum are de-a face cu doua "planuri" cuantice: primul plan cuantic poate fi considerat planul "normal", iar al doilea plan cuantic poate fi considerat cel care apare in momentul in care privirea este focalizata asupra imaginii in relief. Intr-un mod asemanator, **prin clarvedere**, Eugen poate observa planurile cuantice pe care este structurata aura umana. Aceasta senzatie apare si in cazul in care observa *lumea eterica* si fiintele intalnite acolo.

Primele patru elemente al structurii aurice umane, **spiritul, invelisul spiritului, corpul cauzal si linia divina sunt situate, fiecare, pe cate un nivel cuantic.** Cu toate ca aceste structuri aurice sunt situate pe niveluri cuantice diferite, datorita faptului ca sunt foarte apropiate, pentru simplificare, vom considera ca primele patru elemente componente sunt

situat pe **primul nivel cuantic**.

Al doilea nivel cuantic este cel al **corpului duh**. **Corpul duh**, sa nu uitam, in timpul existentei incarnate a omului, este mai mic, ca marime, decat trupul material. Pe acelasi nivel cuantic se afla situat **inima aurica si banda de lumina din jurul capului**.

Al treilea nivel cuantic este cel al **sufletului**. Pe propriul sau nivel cuantic, **sufletul** este format din elementele componente descrise anterior: **samanta sufletului, coconul sufletului, corpul sufletului, corpul constiintei si corpul constientei**.

Al patrulea nivel cuantic este cel al **corpului eteric interior**, iar **al cincilea nivel cuantic** este format din **corpurile aurice exterioare: corpul eteric exterior, corpul emotional, corpul mental inferior, corpul astral, corpul mental superior, corpul spiritual**.

Sistemul sablon se afla pe propriul sau nivel cuantic, diferit de cele mentionate anterior, la fel ca si **corpul haric al plaselor mesianice si corpul eteric superior**. Ultimele doua elemente transcend structura aurica umana, intrand intr-o alta categorie, drept pentru care le vom clasifica ca atare.

Concluzionand, dar si simplificand cele afirmate pana in momentul de fata, se poate spune ca fiinta umana este structurata pe cinci planuri cuantice distincte: **planul spiritului, planul corpului duh, planul sufletului, planul corpului eteric interior si planul corpurilor aurice exterioare**.

In functie de **vechimea** care poate fi perceputa prin perceptia extrasenzoriala, cele cinci planuri cuantice pot fi clasificate astfel. Cel mai vechi plan cuantic este, firesc, **planul cuantic al spiritului**. Apoi, urmeaza in ordine, **planul cuantic al corpului duh, planul cuantic al sufletului, planul cuantic al corpului eteric interior si planul cuantic al corpurilor aurice derivate**.

Cercetarea tuturor acestor planuri cuantice, asa cum apar la omul incarcat, releva faptul ca ele sunt structurate in jurul **liniei divine**, ca un fel de ferestre de lumina, destul de palide, in care se moduleaza energetico-informativ corpurile aurice.

De exemplu, la omul incarcat, **planul cuantic al spiritului** se vede ca o fereasta de lumina - ca o felie de spatiu cu

coordonate speciale -, ceva asemanator unui acvariu cilindric umplut cu un gaz diafan. In interiorul ei "pluteste" sau graviteaza **spiritul** ca element distinct. Acelasi lucru se poate spune si despre **corpul duh**, care pare sa pluteasca sau sa graviteze in interiorul unui acvariu cilindric de o luminozitate difuza - mai palida decat cea a planului **spiritului**. **Corpul duh** este structurat chiar in luminozitatea planului cuantic corespunzator.

Modul in care se prezinta clarvederii elementele structurii aurice in interiorul planului cuantic corespunzator este intrucatva asemanator cu modul in care un embrion uman puteste in lichidul amniotic. Bineinteles ca, la nivelul structurii aurei umane, nu exista nici un fel de "acvariu cilindric", nu exista nici un fel de "plutire". Termeni precum "cilindri", "plutesc", "graviteaza" sunt termeni prin care se descrie o realitate spirituala.

➤ **Perspectiva planurilor cuantice**

La omul incarnat, *primul plan cuantic*, **planul cuantic al spiritului** se prezinta ca o felie de spatiu lata de aproximativ 15 centimetri si lunga de aproape 2,50 metri.

Planul cuantic al spiritului este alcatuit dintr-o lumina argintie foarte clara. Privit de aproape, planul cuantic al spiritului il "incalzeste" pe clarvazator, iar daca acesta incearca sa-l priveasca prea mult timp, exista pericolul real de a-i afecta privirea. **Planul cuantic al spiritului** emite un miros continuu, floral, care nu exista nicaieri in lumea fizica. De asemenea, emite un sunet continuu, pe nenumarate tonuri, asemanator vocalei AAA... rostita neincetat de sute de voci.

Trebuie remarcat faptul ca **spiritul** propriu-zis nu face parte din planul cuantic respectiv. **Spiritul**, ca manifestare a lui **Dumnezeu**, este situat *dincolo de dincolo*, in afara manifestarii cosmosului.

Ca vechime, planul cuantic al spiritului (aici nu este vorba despre **spirit** ca element al structurii umane, ci despre planul cuantic) transcende tot ce se afla in **Terra aurica**.

Planul cuantic al **spiritului** este **planul cuantic primordial**, **planul Lumii divine**, in care, candva, a avut loc Creatia. De

fapt, **Planul divin** este planul in care se poate percepe *Sunetul primordial, Cuvantul dintru inceputuri*, care a creat tot ce exista. Din punctul de vedere al fiintelor din *lumea eterica*, **planul cuantic al spiritului** este **SINGURUL VIU**.

DUMNEZEU este SINGURUL VIU, iar creatia **Sa** directa, **SPIRITUL OMULUI** este singura creatie **VIE**. **Spiritul omului este rezultatul creatiei primordiale a DOMNULUI LUMILOR prin CUVANTUL DINTRU INCEPUTURI**. Tot restul - toate lumile si tot ce exista in aceste lumi - este o reflectare, o imagine, o creatie derivata. Tot restul este, intr-un fel, *maya* - o iluzie.

Planul cuantic al spiritului este, asadar, singurul element care emite cu adevarat lumina proprie. El transmite aceasta lumina tuturor celorlalte planuri cuantice. Omul, ca fiinta, exista datorita faptului ca, prin intermediul Creatiei dintru inceputuri, in planul cuantic primordial, **Domnul Lumilor** a creat **spiritul**.

Nu trebuie totusi pierduta din vedere distinctia fundamentala intre **planul cuantic** - vizibil **clarvazatorului** ca o felie de "spatiu" - si **spiritul** propriu-zis. Intre ele exista o diferenta energetico-informationala foarte mare - de culoare, luminozitate, sunet si miros.

La randul lor, **invelisul spiritului** si **corpul cauzal** poseda propriile planuri cuantice. Pentru a simplifica lucrurile, dar si datorita faptului ca sunt foarte apropiate, inglobam **spiritul, invelisul sau si corpul cauzal** in primul plan cuantic.

La omul incarnat, *al doilea plan cuantic*, **planul cuantic al corpului duh** se prezinta ca o fereastră de lumina de forma unui acvariu cilindric, groasa de aproximativ 45 centimetri si lunga de 2,5 metri. Al doilea plan cuantic pare a se suprapune peste planul cuantic al spiritului.

Planul cuantic al corpului duh are culoarea albastra, foarte clara. Emite un parfum floral delicat, asemanator florilor intalnite in planul astral al cosmosului. Totusi, parfumul floral al planului cuantic al **corpului duh** este mereu altul, schimbându-se mereu. El emite un sunet continuu, care se percepe pe mai multe tonuri, asemanator vocalei *EEE...* rostita pe mai multe voci, la nesfarsit.

Despre acest plan cuantic, **Ingerii Veghetori**, care furnizeaza multe din explicatiile prezente in aceasta carte prin intermediul lui Eugen, afirma ca " *este necreat*".

Planul cuantic al **corpului duh** emite un fel de caldura. Nu este totusi vorba despre o caldura calorica, ci despre o stare asemanatoare caldurii sufletesti. De fapt, exista o variatie de caldura; uneori caldura este mai intensa, alteori este normala. Planul cuantic al **corpului duh** are o vechime extrem de mare.

La fel ca si in cazul **spiritului**, in "felia de spatiu" de forma cilindrica a acestui plan cuantic "pluteste" **corpul duh**. Si in cazul **corpului duh**, comparatia cu embrionul uman ce "pluteste" in lichidul amniotic se impune de la sine. Tot la acest nivel cuantic se afla si **linia divina**.

La omul incarnat, intre **planul cuantic propriu-zis si corpul duh** exista o semnificativa diferenta de rezonanta energetico-informationala.

Al treilea plan cuantic, planul cuantic al sufletului, este vizibil celei de-a doua vederi a lui Eugen ca o fereastră de lumina, de forma unui acvariu cilindric cu grosimea de 1 metru si cu lungimea de 2,5 metri. Are o culoare roz-trandafiriu extrem de clara. Planul cuantic sufletesc emite, la nesfarsit, pe mai multe voci, vocala *OOO...* Emană un miros puternic de trandafiri.

Planul cuantic al sufletului emite o anumita raceala si, mai ales, o acuta **teama de moarte**. **Teama de moarte** este specifica **personalitatii**, care se manifesta doar in decursul unei singure vietii. Teama de moarte este prezenta la fiecare om, pe toata durata vietii, ca o senzatie subconstienta. In fond, **sufletul**, care da *constiinta de veghe*, este un element muritor, caci dispare la scurt timp dupa moartea trupului material. Constiinta mortii si teama de moarte sunt generate de **suflet**, care, s-ar putea spune, are toate motivele pentru a le manifesta.

Sufletul este muritor; el moare la scurt timp dupa incetarea functiilor vitale ale trupului. **Sufletul** se formeaza in timpul gestatiei intrauterine. La sfarsitul unei existente in lumea materiala, **sufletul** moare, dar informatiile de baza sunt resorbite in **corpul duh**, care le "procesează".

Al patrulea plan cuantic este cel al corpului eteric interior, care corespunde *lumii eterice*. **Corpul eteric interior** reprezinta *patternul energetico-informational* pe care este constituit corpul material.

Corpul eteric interior pare a "pluti"- iarasi folosim cuvinte imprumutate din limbajul curent, singurele care pot desemna o asemenea stare de fapt - in planul sau cuantic, precum

embrionul uman pluteste in lichidul amniotic.

Dupa planul cuantic eteric, urmeaza planul material - ceea ce stiinta moderna numeste prin sintagma "*continuumul spatio-temporal 3+1*". In planul material, omul se manifesta in trup fizic.

Se poate spune ca, intrucatva, trupul material este rezultatul final al functionarii celorlalte niveluri cuantice. Cu alte cuvinte, cei ce afirma ca omul reprezinta *coroana creatiei* nu se inseala decat, poate, in ceea ce priveste perspectiva. Corpul material este, cu adevarat, *coroana creatiei* intrucat la formarea sa concursa forte si energii provenite de pe toate celelalte niveluri cuantice. La formarea trupului material participa cele mai puternice forte ale cosmosului, trupul fiind cel mai perfect element constitutiv al fiintei omenesti.

Manifestandu-se in lumea materiala, trupul este supus legilor fizice cunoscute. Principala consecinta a acestui fapt este degradarea sa continua. Degradarea trupului material se datoreaza actiunii *legii entropiei*, adica tendintei naturale a oricarui sistem biologic viu de a se descompune.

La randul sau, **corpul eteric interior** este anentropic; el se opune mereu tendintei naturale spre entropie a trupului material. Cu toata aceasta opozitie, rezultatul este invariabil: uzura continua, imbatranirea si, in final, moartea trupului material.

Aici se impune o precizare: **corpul eteric interior** face parte din *planul cuantic eteric* - al patrulea plan cuantic, care este substratul manifestarii lumii materiale -, iar **corpul eteric exterior** face parte din al cincilea plan cuantic - planul cuantic al aurei.

Intr-un fel, daca am dori sa facem o raportare la ceea ce se cunoaste actualmente prin prisma *realismului industrial*, planul material este planul in care functioneaza legile newtoniene ale fizicii. In schimb, **planul eteric** pare sa fie planul in care functioneaza legile fizicii cuantice; in planul cuantic eteric spatiul, timpul si miscarea au coordonate asemanatoare cu cele demonstrate de fizica cuantica cu privire la particulele subatomice.

Al *cincelea plan cuantic*, **planul cuantic al aurei exterioare**, contine toate corpurile aurice exterioare: **corpul eteric exterior, corpul emotional, corpul mental inferior**,

corpul astral, corpul mental superior, corpul spiritual.

Planul cuantic al aurei exterioare are dimensiuni diferite de la o persoana la alta, in functie de nivelul de evolutie atins. El apare ca un cilindru de lumina, ale carui dimensiuni pot fi cuprinse intre 3 metri, in cazul unui om normal, si 30 de metri sau mai mult, in cazul persoanelor care practica tehnici de autoimbunatatire sau in cazul persoanelor evaluate.

Planul cuantic al aurei exterioare este impartit in mai multe subdiviziuni cuantice. Fiecare corp al aurei exterioare - **eteric exterior, emotional, astral, mental** etc - subzista in propria sa subdiviziune cuantica; corpurile aurei exterioare se manifesta in concordanta cu caracteristicile definitorii ale subdiviziunii din care fac parte. De exemplu, *planul cuantic* de care apartine **corpul eteric exterior** este doar o subdiviziune a celui de-al cincelea plan cuantic.

Pentru scopul propus, in cele ce urmeaza vom vorbi totusi despre planul cuantic al aurei ca despre un tot unitar, facand abstractie de subdiviziunile din care este format.

Planul cuantic al aurei exterioare este alcatuit dintr-o lumina de culoare rosie. Corpurile aurice exterioare "plutesc" in planul cuantic, precum intr-un acvariu de forma cilindrica. Privit de aproape, acvariul cilindric al acestui plan cuantic provoaca o senzatie asemanatoare cu cea produsa de bulele iesite din apa minerala carbogazoasa.

Dupa cum s-a mentionat, percepute prin intermediul *simtului vechimii*, corpurile aurice exterioare - emotional, astral, mental etc - indica foarte clar perioada in care s-au format si au inceput sa se dezvolte in decursul evolutiei umane. Unii oameni au deja, pe deplin dezvoltate, toate elementele aurice, in timp ce altii le au dezvoltate incomplet.

In ziua de astazi, multi oameni nu au un **corp mental superior** si, mai ales, un **corp spiritual**. Cu toate acestea, la toti oamenii exista deja subplanurile cuantice ale acestor *corpuri aurice*. La cei ce inca nu si-au format un corp mental superior ori un corp spiritual, planurile cuantice sunt goale.

Omul, in timpul unei existente incarnate, este in primul rand un **suflet**. **Corpul duh** si, cu atat mai putin, **spiritul**, nu se pot manifesta in timpul existentei incarnate in actualul stadiu de evolutie. In schimb, ele pot da anumite impulsuri elementului care asigura constiinta, constienta si cunoasterea de-a lungul

unei singure incarnari: **sufletul**, care este **personalitatea** terestra. Acesta este si motivul pentru care fiecare om trebuie sa puna un accent deosebit pe educarea **sufletului**, acesta fiind principalul element care asigura evolutia **individualitatii**.

La sfarsitul unei vieti in lumea materiala, toate informatiile continute in **suflet** se transfera **corpului duh**, care le metabolizeaza. La scurt timp dupa actul mortii, **sufletul** se dezintegreaza, dar **corpul duh** duce cu sine experientele dobandite de-a lungul unei existente intrupate.

Structurarea aurica completa a fiintei umane faciliteaza **sufletului** - adica **personalitatii** terestre, care se dezvoltă in perioada cuprinsa intre nastere si moarte - cunoasterea. Cu alte cuvinte, **sufletul**, datorita acestei intelepte organizari a fiintei umane, are posibilitatea de a cunoaste.

Cunoasterea pe care o poate avea **sufletul** este indreptata in doua directii principale. In primul rand, **sufletul** poate cunoaste Divinul reflectat in cosmos, adica poate cunoaste manifestarile lui **Dumnezeu in natura**.

In al doilea rand, **sufletul** poate cunoaste manifestarea lui **Dumnezeu in sine insusi**, adica poate cunoaste locul unde **Dumnezeu** se manifesta in om, in care omul este una cu **Divinitatea**. Acel loc este **spiritul**.

Capitolul 5 FIZIOLOGIA AUREI

➤ *Energia vitala*

Corpul eteric este un element extrem de complex al fiintei umane. Ca element fundamental al manifestarii **individualitatii** in lumea materiala, **corpul eteric** este un ansamblu ce contine atat contrapartile energetice ale organelor trupului material, cat si anumite elemente specifice, care asigura mentinerea in activitate a acestuia.

Ca element distinct, **corpul eteric** are propria sa fiziologie, formata din trei tipuri de elemente specific eterice: **energii**, **canale** - *nadisuri* - si **centri energetici** - *chakre*.

Totusi, datorita faptului ca structura aurei umane este un tot unitar, nu se poate vorbi despre **energii, nadisuri si chakre** raportand totul numai la **corpul eteric**. **Corpul eteric** este, intr-adevar, un element important, dar el trebuie pus in legatura cu **trupul material** pe de-o parte, cu **sufletul si cu corpul duh** de cealalta parte. **Corpul eteric** este interfata elementelor superioare ale fiintei umane. Activitatea sa este subordonata unui scop superior: manifestarea **individualitatii** in lumea materiala.

Observat **prin clarvedere** de catre Eugen, **corpul eteric** al omului este strabatut de mii si mii de canale energetice, ce formeaza o retea complicata si stufoasa. Pentru a desemna canalele energetice existente la nivelul **corpului eteric** vom folosi denumirea traditionala de **nadisuri**, denumire intrata in uz in epoca moderna. Cuvantul **nadis**, preluat din limba sanscrita, inseamna "a curge".

Nadisurile formeaza o vasta retea de canale, asemanatoare pana la un punct sistemului nervos. De-a lungul nadisurilor circula mai multe tipuri de energii transfizice, care asigura buna functionare a **corpului eteric** si, implicit, a trupului.

Nadisurile principale sunt in numar de trei: **Ida, Pingala si Sushuma**. Ele sunt canalele energetice cele mai bine conturate si cele mai vizibile prin intermediul celei de-a doua vederi a lui Eugen. In afara lor mai exista un numar foarte mare de canale secundare.

Sushumna este situata de-a lungul coloanei vertebrale a omului. Ea porneste de la baza coloanei vertebrale si se termina in crestetul capului. **Ida si Pingala**, cele doua nadisuri care pornesc din chakra muladhara si se termina in chakra ajna, apar ca doua fire luminoase, cam de grosimea unui conductor electric. **Ida** are culoarea argintie, iar **Pingala** are culoarea rosie.

Pornind din muladhara, **Ida si Pingala** se incolacesc precum doi serpi in jurul canalului principal, **Sushumna**, care este situat in mijlocul coloanei vertebrale. **Ida si Pingala** intersecteaza de cinci ori **Sushumna**, in dreptul chakrelor principale, pentru a se uni in dreptul ajnei chakra.

La nivel eteric, cele trei nadisuri principale genereaza o retea complicata de nadisuri secundare, care au aspectul unor fire luminoase. Nadisurile secundare, al caror numar este extrem de

mare, sfarsesc in interiorul chakrelor. Acolo unde se termina ramificatiile subtiri ale nadisurilor secundare, chiar in interiorul chakrelor, se formeaza un nucleu stralucitor, format din lumina. Nucleul stralucitor atrage instantaneu energiile provenite din exterior.

Dupa cum se percepe fiinta omeneasca prin intermediul clarvederii lui Eugen, la baza functionarii fiintei umane in lumea materiala - atat a organismului uman fizic, cat si a corpului eteric - se afla activitatea unei **energii fundamentale**. Acestei energii fundamentale, care porneste din zona sacrala, ii putem da numele de **energia de viata** sau **energie vitala**.

Totusi, trebuie mentionat inca de la inceput faptul ca **energia vitala** nu este ceea ce indienii inteleg prin **Kundalini**. Se stie, vechii indieni afirmiau ca la baza coloanei vertebrale exista o energie pe care o denumeau **Kundalini**.

Scrierile indiene, precum si o mare parte dintre cercetatorii actuali ai domeniului, sunt de parere ca aceasta energie, **Kundalini**, este *trezita* si *activata* numai in urma unui proces initiatic, de exemplu yoga. Imaginea cunoscuta in lumea moderna este aceea dupa care, in decursul practicilor de tip yoga, neofitul trebuie sa "trezeasca" energia **Kundalini**, care "doarme" in chakra muladhara, si s-o conduca, foarte incet, de-a lungul canalului **Sushumna**. Netrezita, energia **Kundalini** dormiteaza, fiind inactiva.

A *doua vedere* a lui Eugen poate oferi multe amanunte inedite cu privire la functionarea fiintei umane din punct de vedere energetic. Privind fiinta umana **prin clarvedere** Eugen poate constata ca, intr-adevar, energia **Kundalini** nu este trezita la cei care nu practica anumite tehnici de yoga. Energia **Kundalini** este, *din fericire*, netrezita si la cei care practica tehnicile yoga, desi ei au impresia ca este trezita. De fapt, dupa cum arata structura aurica a fiintei umane, energia **Kundalini** nici nu are de ce sa fie trezita in actualul stadiu evolutiv.

Ceea ce ne intereseaza in mod deosebit in acest punct al demersului nostru nu este insa **Kundalini** ori trezirea sa, ci modul in care se manifesta **energia de viata** si felul in care se prezinta structura aurica la omul obisnuit al zilelor noastre.

La omul obisnuit al zilelor noastre, functionarea **energiei vitale** este foarte complexa. Sediul **energiei vitale** este in regiunea sacrala, la baza coloanei vertebrale, acolo unde, intr-o

zona nu mai mare de un centimetru patrat, se intalnesc toate planurile cuantice. De fapt, regiunea sacrala este singurul loc unde se intalnesc toate planurile cuantice: **planul cuantic al spiritului, planul cuantic al corpului duh, planul cuantic al sufletului, planul cuantic al corpului eteric interior si planul cuantic al aurei.**

In regiunea sacrala se reunesc mai multe plase fine, patrute, aflate la o distanta de aproximativ o jumatate de milimetru una de alta. Din plase pornesc mii de ramificatii luminoase, care duc la toate structurile trupului material, la oase, la chakre sau la alte structuri aurice. Intre toate aceste plase se formeaza, pe toata durata vietii omului, flashuri luminoase. Privita de aproape, regiunea sacrala se aseamana cu filamentul incandescent al unui bec.

Prin acest loc unic, situat in regiunea sacrala, planurile cuantice emit firicele subtiri de energie. Firicele subtiri de energie urca apoi in sus pe canalul Sushumna si, de acolo, pe nadisurile secundare.

Fiecare plan cuantic emite propria sa energie particulara prin intermediul plasei corespondente; astfel, se poate vorbi despre patru tipuri de **energie vitala: energia vitala a spiritului, energia vitala a corpului duh, energia vitala a sufletului, energia vitala a corpului eteric** (care, de aceasta data, formeaza o unitate cu **energia vitala a aurei**). Nici una din aceste patru energii nu este **Kundalini**.

La randul sau, nadisului central, **Sushumna**, este format din **patru canale interioare**. Fiecare dintre cele patru canale este situat pe cate un nivel cuantic distinct. **Cele patru tipuri diferite de energie circula prin cele patru canale.**

Cele patru canale ale **Sushumnei** sunt incluse unul in altul, canalul prin care circula **energia vitala** a planului cuantic al **spiritului** fiind situat in interior, iar canalul prin care circula **energia vitala a corpului eteric** si a corpurilor aurice derivate fiind situat in exterior. Atunci cand Eugen priveste prin cea de-a doua vedere coloana vertebrala a unui om, poate observa patru firicele subtiri de energie care se ridica de-a lungul canalelor situate in interiorul Sushumnei.

Energia vitala a spiritului circula pe un canal cu grosimea de maximum un milimetru, are o culoare argintie, un miros asemanator esentei de trandafir, iar sunetul emis se aseamana

cu un sunet de harpa. Privit de aproape, acest tip de energie vitala pare a fi compus din mii si mii de fulgi microscopici de lumina, care se ating unul de altul.

Energia vitala a corpului duh circula pe un canal de aproximativ 2 milimetri grosime; are culoarea albastra stralucitoare, emite un miros parfumat de fructe parguite si un sunet asemanator cu fosnetul frunzelor unui copac.

Energia vitala a sufletului circula pe un canal de aproximativ 3 milimetri grosime. Are o culoare roz-trandafirie si un miros asemanator trandafirilor. Emite un sunet continuu, ca o tanguire lina.

Energia vitala a corpului eteric circula pe un canal de aproximativ 4 milimetri grosime; are culoarea rosie intensa, un miros de flori de camp si un sunet asemanator unor tuburi de cupru ce se ating.

Fiecare din cele patru tipuri de energie vitala se ridica pe canalul propriu din interiorul **Sushumnei**, in functie de nivelul de evolutie al omului. Astfel, **energia vitala a spiritului** este emisia directa a **spiritului**. Ea indica nivelul evolutiv al spiritului. Daca spiritul este evoluat, energia emisa de propriul sau plan cuantic se ridica mai sus pe canalul **Sushumna**. La unii oameni, energia vitala a **spiritului** se ridica pana in dreptul chakrei manipura, la altii pana in dreptul chakrei anahata, la altii pana in dreptul chakrei vishudi etc. Acelasi lucru se poate spune despre celalalte trei tipuri de energii vitale: a **corpului duh**, a **sufletului** si a **corpului eteric**. Fiecare dintre ele urca pe **Sushumna** in functie de nivelul sau evolutiv.

Datorita faptului ca cele patru mari elemente componente - **spiritul, corpul duh, sufletul si corpul eteric** - sunt inegal dezvoltate, ar fi logic ca fiecare tip de energie sa se ridice independent pe canalul propriu din interiorul **Sushumnei**, in functie de nivelul sau evolutiv. Totusi, lucrurile stau cu totul altfel, iar cel mai important aspect de care trebuie tinut seama este acela ca **energia vitala a sufletului** penetreaza toate celalalte energii care circula pe **Sushumna**. Ea "imbratiseaza" celalalte trei tipuri de energii, precum iedera cuprinde streasina unei case.

Fiecare din cele patru tipuri de **energii vitale** are tendinta de urca independent pe **Sushumna**; datorita interpenetrarii cu **energia vitala a sufletului** care le tine "in frau", cele patru

tipuri de energii urca in mod uniform pe **Sushumna**. Urcarea fiecarui tip de **energie vitala** are loc, desigur, pe propriul sau canal din interiorul **Sushumnei**.

Candva, in trecut, intr-o alta configuratie a structurii aurei umane, fiecare din cele patru tipuri de energie vitala beneficia de propria sa detenta pe canalul **Sushumna**. Fiecare tip de energie se ridica potrivit nivelului evolutiv specific. Uneori se intampla sa se ridice mai sus **energia vitala a spiritului**, alteori **energia vitala a corpului duh**, alteori **energia vitala a corpului eteric**. La oamenii din trecut se putea intampla ca, de exemplu, **energia vitala a spiritului** sa atinga nivelul chakrei vishudi, in timp ce **energia vitala a corpului eteric** sa atinga nivelul chakrei anahata.

La omul actual, cele patru tipuri de energie vitala sunt tinute la acelasi nivel de **energia vitala a sufletului**. Chiar daca **energia vitala a corpului duh** ar putea sa se ridice pe Sushumna pana la nivelul chakrei anahata, iar **energia vitala a spiritului** pana la nivelul chakrei svadistan, datorita faptului ca sunt penetrate de **energia vitala a sufletului**, toate tipurile de **energie vitala** raman stabilizate la un nivel intermediar, undeva la nivelul chakrei manipura.

➤ *Chakrele*

Prin intermediul clarvederii eterice, Eugen poate remarca, de-a lungul canalului **Sushumna**, dar si in alte locuri ale **corpului eteric**, mici vartejuri de energie, care reprezinta pentru structura aurica umana ceea ce constituie organele fizice pentru corpul material. Aceste vartejuri de energie au fost denumite **chakre**.

De-a lungul canalului **Sushumna** sunt situate sapte chakre principale: **muladhara**, care este situata la baza colanei vertebrale, **svadistan** situata putin mai jos de ombilic, **manipura** situata in zona sternului, **anahata** situata in mijlocul pieptului, **vishuddi** situata la zona gatului, mai precis a laringelui, **ajna** situata intre sprancene si **sahasrara** care este situata in crestetul capului.

Spre deosebire de opinia comuna, larg raspandita, dupa care omul posedea doar sapte chakre principale situate de-a lungul

canalului **Sushumna**, pe baza perceptiei extrasenzoriale a lui Eugen, precum si pe baza informatiilor furnizate de fiintele din *lumea eterica*, se poate afirma ca **chakrele principale sunt in numar de opt**.

Intr-adevar, Eugen poate remarca **prin clarvedere** ca, de-a lungul canalului **Sushumna**, care strabate coloana vertebrala incepand cu zona sacrata si pana in crestetul capului, sunt situate sapte chakre principale. Dintre acestea, unele se afla in activitate, altele nu. In afara celor sapte chakre considerate principale mai exista inca o chakra, de o importanta deosebita la omul actual; ea insa nu este situata pe *Sushumna*, ci in dreptul inimii fizice. Aceasta este **chakra inimii**.

In afara chakrelor principale mai exista un numar de 19-22 chakre secundare si un numar destul de mare de chakre minore. Chakrele minore, de mai mica importanta, sunt situate in punctele de intersectie dintre nadisuri.

In ziua de astazi, se afirma destul de des ca chakrele sunt situate doar la nivelul **corpului eteric**. Se afirma, de asemenea, ca chakrele sunt situate la interfata **corpului eteric**, deci la aproximativ cinci-zece centimetri in exteriorul **corpului material**. Aceasta constatare este foarte justa, dar lucrurile sunt ceva mai complicate decat lasa sa se inteleaga o astfel de asertiune.

Dupa cum se poate percepe prin cea de-a doua vedere a lui Eugen, virteturile de energie situate la nivelul **corpului eteric** nu reprezinta decat aspectul exterior al chakrelor. Chakrele eterice sunt manifestarile **chakrelor-atribut** de la nivelul **corpului duh**.

Practic, chakrele sunt ca niste tunele, cilindri sau palnii, care strabat toate planurile cuantice, de la nivelul **chakrelor-atribut** situate la nivelul **corpului duh**, la nivelul **sufletului**, pana la nivelul **corpului eteric**.

La prima vedere s-ar putea vorbi, de exemplu, despre **chakre eterice**, despre **chakre ale corpului sufletului** si despre **chakre ale corpului duh**. Este, totusi, incorecta analizarea chakrelor din acest punct de vedere. Exista doar un singur rand de chakre.

Desi la nivelul **corpului eteric** apar ca niste vartejuri, chakrele sunt elemente complexe ale structurii aurice; ele strabat intrega aura, incepand din fata si terminandu-se in

spate. O chakra apare celei de-a doua vederi ca un cilindru care se termina cu palnii - vartejuri - la ambele capete.

Pentru a ne face o imagine foarte clara asupra modului in care se prezinta o chakra, sa ne imaginam un cilindru care strabate patru substante de densitati diferite: pamant, apa, un gaz oarecare si aer. Nu poate fi vorba, desigur, despre patru cilindri, ci despre un singur cilindru care strabate patru elemente materiale diferite, atat ca structura moleculara, cat si ca densitate. Acelasi lucru este valabil si pentru chakre.

Nu poate fi vorba, asadar, despre o chakra svadistan *eterica*, despre o chakra svadistan situata la nivelul **corpului duh** si despre o chakra svadistan situata la nivelul **sufletului**, ci despre o singura chakra svadistan, care se manifesta in mai multe planuri cuantice diferite. Este absolut normal ca, in fiecare dintre aceste planuri cuantice, chakra svadistan sa se manifeste in mod diferit, in functie de caracteristicile nivelului respectiv, dar in nici un caz nu poate fi vorba despre chakre diferite.

O chakra isi are punctul de pornire in **linia divina**. Incepand din punctul de origine situat pe **linia divina**, o chakra se "deschide" ca o palnie, mai stramta la baza si mai lata spre exterior. Pornind din planul cuantic al **corpului duh**, chakra strabate planul cuantic al **sufletului** si planul cuantic al **corpului eteric**, locul unde se afla interfata chakrei. Vartejul de energie care apare la suprafata **corpului eteric** este numai punctul terminus al chakrei.

La nivelul cuantic al sufletului exista dublurile sufletesti ale chakrelor eterice. Practic, chakrele eterice sunt reflectarile chakrelor sufletesti, motiv pentru care chakrele sufletesti sunt identice cu cele eterice. Cercetandu-se intensitatea energiei care se manifesta in aspectul planului cuantic al **sufletului**, se poate percepe forta cu care este capabil sa se manifeste **sufletul** in lumea terestra si modul in care el este capabil sa isi manifeste liberul arbitru. Totusi, aspectele sufletesti ale chakrelor sunt, la randul lor, reflectarile **chakrelor-atribut**, care se manifesta la nivelul **corpului duh**.

La nivelul corpului duh, chakrele-atribut arata ca niste sfere luminoase. In interiorul sferelor se afla un nucleu stralucitor, care este, in fond, reflectarea - imaginea reflectata a - **spiritului**. In jurul nucleului se afla un invelis. Nucleul din centrul **chakrei-atribut** are culoarea nivelului evolutiv al

omului.

În interiorul unei **chakre-atribut** se afla încă trei sfere mai mici de culori diferite: alb, albastru, roșu. Fiecare dintre cele trei sfere posedă un câmp de radiații, iar fiecare dintre aceste câmpuri de radiații corespunde uneia dintre petalele chakrei de la nivelul eteric. Acest agregat format din nucleu și din cele trei sfere este, la rândul său, învelit într-o altă sferă, de dimensiuni ceva mai mari, ca o membrană luminoasă. Deasupra acestora se afla un alt învelis, de culoare argintie. Aceasta este înfatisarea unei **chakre-atribut**.

În schimb, la **nivelul corpului eteric**, privite din față, chakrele arată ca niște palnii mai mari, în interiorul cărora se afla, dispuse în jurul unui **canal central**, asemănător unei tije, palnii ceva mai mici - **petalele**.

Toate **deschiderile chakrelor din partea din față a trupului** au rolul de **a recepționa și de a procesa energiile modulate informational ce provin din mediu** - fie acesta fizic, fie transfizic. Cu alte cuvinte, deschiderile din față ale chakrelor au rolul unor organe de simț prin care omul, dacă le-ar avea în stare de activitate, ar putea percepe foarte mult din ceea ce-l înconjoară.

În schimb, **deschiderile chakrelor din partea din spate a trupului** au rolul de **a exprima liberul arbitru și voința omului**. Prin **deschiderile din spate ale chakrelor**, omul transmite mediului propriile sale energii modulate informational.

În concluzie, o chakra arată ca un cilindru terminat la cele două capete - în față și în spatele trupului - cu un fel de palnie, formată din mici vartejuri de energie, pe care le-am denumit petale. Prin partea din față a trupului, prin petalele aferente, omul primește energie din mediu; prin spate, omul transmite propria lui energie modulată informational către mediu.

La rândul lor, **chakrele eterice** sunt fixate într-un nod luminos, situat pe canalul **Sushumna**. Chakrele situate la nivelul **corpului eteric** au rolul de a atrage informații din mediu sub formă de energie luminoasă. Energia receptată de chakre este prelucrată și metabolizată. În momentul receptării informațiilor din mediu, apar jerbe de energie luminoasă atât la suprafața chakrei, cât și în interior.

Între om și mediu, între oameni în general, între oameni și plante, între animale și oameni, într-un cuvânt între toate

vietuitoarele exista schimburi de energie si informatie. In momentul in care relatiile dintre membrii intregului ecosistem viu care este globul terestru devin profunde, intre chakre se dezvolta corzi energetice.

Imaginea cea mai frumoasa a unei chakre poate fi regasita in vechile scrieri indiene, care comparau chakrele cu florile de lotus. Aceasta comparatie poetica este perfect adevarata, daca avem in vedere modul in care chakrele sunt percepute prin **cea de-a doua vedere** a lui Eugen. Intr-adevar, o chakra arata exact ca o floare de lotus sau ca o panseluta: este formata dintr-un numar variabil de petale - petalele nu sunt altceva decat vartejuri de energie luminoasa - in mijlocul carora troneaza o tija. .

Diferiti autori vorbesc despre "activarea" unei chakre sau despre sensul de rotire al unei chakre, adica despre sensul in care este metabolizata energia. Opinia cea mai raspandita este aceea ca unele chakre sunt inchise, in timp ce altele sunt deschise, adica sunt activate. Mai mult decat atat, se considera ca numai trecerea lui **Kundalini** printr-o chakra determina activarea acesteia. Totusi, trebuie evitate simplificari cu privire la modul de functionare a chakrelor. Despre chakre se poate discuta tinand cont de mai multe sisteme de referinte; din acest motiv, explicarea ansamblului auric uman nu trebuie redusa numai la anumite deziderate sau scopuri. Ceea ce ne intereseaza in aceste pagini este modul in care se prezinta sistemul auric uman la omul obisnuit, la omul obisnuit al zilelor noastre. Drept urmare, informatiile redade in continuare se refera numai la caracteristicile aurice ale oamenilor obisnuiti.

Prima concluzie, rezultata in urma cercetarii structurii aurice umane, este ca trebuie facuta distinctia intre chakrele aflate *in stare de functionare*, in urma trecerii *energiei vitale* si chakrele *activate*, datorita urcarii energiei **Kundalini**.

A doua concluzie, rezultata in urma cercetarii prin clarvedere a lui Eugen, este ca majoritatea chakrelor - in special primele patru chakre - sunt in *stare de functionare*, mai mult sau mai putin, intr-un fel sau altul, la toti oamenii. Acest fapt nu se datoreaza insa unor tehnici initiatice, ci modului de comportare a omului in functie de experientele la care viata il obliga.

Din punct de vedere strict functional, primele trei chakre - muladhara, svadistan si manipura -, impreuna cu numeroase

alte chakre secundare, sunt in activitate numai atunci cand omul este incarnat in lumea fizica. Dupa moarte, aceste trei chakre isi inceteaza activitatea.

Desigur, la omul incarnat, functioneaza si chakrele superioare - anahata, vishuddi, uneori ajna -, in functie de nivelul evolutiv al fiecaruia, dar, dupa moarte, primele trei chakre se sting, iar chakrele superioare capata o alta configuratie, in acord cu nivelul evolutiv atins de omul respectiv.

➤ *Metabolizarea energiilor prin chakre*

Chakrele sunt organe aurice, prin care fiinta omeneasca cunoaste si interactioneaza cu lumea. Chakrele sunt aidoma unor antene parabolice, prin intermediul carora informatia receptionata din mediu este asimilata la nivelul auri.

Chakrele sunt ceva mai mult decat simple vartejuri de energie ce apar la suprafata **corpului eteric**, chakrele eterice nu reprezinta decat ultima manifestare a unui angrenaj auric foarte vast.

Folosind spre comparatie imaginea unui cilindru cu capetele de forma unor palnii, se poate afirma ca chakrele sunt organe aurice complexe, care strabat transversal toate corpurile sistemului auric omenesc, din fata pana in partea opusa. O chakra nu poate fi reduisa numai la manifestarea sa eterica, adica la vartejul ce apare la suprafata; prin chakra intelegem intregul cilindru care strabate toate corpurile aurice.

Vechii indieni au comparat o chakra, poetic, cu o floare de lotus, in timp ce europenii au comparat-o cu un crin. Intr-adevar, la fel ca orice crin, panseluta sau floare de lotus, chakra are la suprafata mai multe petale, are un pistil si o tulpina ce duce spre radacina. Radacina chakrei este situata in profunzimile fiintei umane, pe **linia divina**, la nivelul **chakrelor-atribut**, iar petalele se afla la nivelul **corpului eteric**.

Rolul unei chakre este de a capta informatiile provenite din mediu si de a le metaboliza. Astfel, energiile modulate informational provenite din mediu - de la oameni, de la pamant, de la animale, vegetale sau chiar de la fiintele necorporale - trec prin **plasele aurice** ce inconjoara intreaga aura umana si sunt

captate de chakre. In momentul in care o energie modulata informational atinge o chakra, petalele vibreaza la fel ca un diapazon sau ca membrana unui difuzor, iar pistilul emite o radiatie luminoasa intensa.

Aceasta radiatie luminoasa este liantul prin care informatia este transmisa de la petale la radacina chakrei - la **chakra-atribut**. La celalalt capat, **chakra-atribut** va analiza energia luminoasa modulata informational. Dupa ce receptioneaza informatia primita si o proceseaza, **chakra-atribut** raspunde excitatiei primite, iar in acel moment au loc o multime de fenomene luminoase: jerbe de lumini colorate si mici explozii.

Reactia chakrei se transmite instantaneu la nivelul intregii aure umane tot prin intermediul **plaselor aurice**, iar culoarea rezultata din procesele interne ale chakrei se transmite intregii aure. Astfel are loc ceea ce se poate denumi, printr-un termen preluat din biologie, **metabolizarea unei energii modulate informational**.

Energiile modulate informational, procesate de chakre, pot fi interioare sau exterioare. **Energiile modulate informational din exterior** provin din mediul inconjurator sau de la alte fiinte. **Energiile modulate din interior** pot fi sentimente, stari, trairi sufletesti etc.

Fiecare sentiment sau stare sufleteasca, la fel ca si fiecare energie modulata informational primita din mediu produce in aura un flash luminos. O teama intensa sau o suparare se poate traduce la nivelul chakrei si, implicit, a aurei umane printr-o culoare intunecata si un sunet extrem de jos - in care predomina basii, sunet asemanator sirenei unui tren ce trece printr-un tunel - si printr-un miros greu, intepator.

In cazul unei bucurii sau in cazul unei senzatii de confort emotional sau mental, culorile rezultate din metabolizarea informatiei sunt placute - predomina rozul si culorile deschise -, sunetele sunt foarte melodioase, iar mirosurile emanate sunt parfumate.

➤ *Chakrele principale*

De-a lungul axului central al trupului - corespunzator, pana la un punct, coloanei vertebrale - sunt situate, asadar, sapte chakre principale: **muladhara**, **svadistan**, **manipura**,

anahata, vishudi, ajna, sahasrara. In afara acestora, in dreptul mameloanelor, in partea dreapta si in partea stanga a pieptului, se afla alte doua chakre importante: **chakra inimii**, situata in dreptul organului fizic al inimii, iar in partea opusa acesreia se afla **chakra orgoliului**.

In cele ce urmeaza vom trece succint in revista principalele caracteristici ale chakrelor principale si rolul fiecarei petale in parte. Pentru cea de-a doua vedere a lui Eugen, petalele chakrelor - pe care le vom numi in acest mod poetic mai mult pentru a pastra o traditie straveche - sunt mici vartejuri de energie asemanatoare unor palnii. La toate chakrele vom numerota petalele in sensul acelor de ceasornic, incepand de la petala ce corespunde orei 12.

Chakra muladhara este situata la baza coloanei vertebrale. Chakra muladhara este in relatie cu elementul pamant, cu globul terestru in ansamblul sau si cu planul material. Potrivit traditiei, culoarea specifica muladharei este rosu.

Potrivit imaginii clasice, cunoscuta de mii de ani, muladhara posedea patru "petale" Fiecare dintre cele patru petale ale chakrei muladhara are un anumit rol si o anumita functie. Cele patru petale sunt dispuse in cruce, dispunere ce pare sa indice tetrada sacra - *tetrakis*, cum ii spunea vechii greci -, adica reflectarea aspectului material al lumii, baza.

Prima petala are rolul de a prelua si prelucra informatiile provenite de la elementul pamant. Ea mai are rolul de a echilibra energiile umane ce tin de elementul pamant. In cazul de fata, expresia "pamant" trebuie inteleasa in sensul ei ezoteric - ca emanatie a aurei Pamantului - iar nu din perspectiva stiintifica.

A doua petala a chakrei muladhara are rolul de a metaboliza energiile elementului pamant, in speta ale **Spiritului pamantului**. Pamantul, ca structura materiala si aurica, este intr-o continua transformare si asa va fi mereu. Pamantul si-a modificat neincetat structura si forma de-a lungul miliardelor de ani. Prin aceasta petala a chakrei muladhara, trupul uman, care este format din aceleasi substante ca si pamantul, simte orice modificare a globului terestru, si-o insuseste si isi modifica neincetat parametrii.

Daca omul actioneaza defectuos asupra pamantului si asupra mediului inconjurator, pamantul, ca fiinta vie, se imbolnaveste,

iar aceasta imbolnavire este sesizata de aura umana prin intermediul celei de-a doua petale. Imbolnavirea pamantului duce, prin repercusiune, la imbolnavirea intregului sistem corporal si auric uman. Ceea ce face omul in exterior este transmis in interior prin cea de-a doua petala a chakrei muladhara.

A treia petala are rolul de a stabili o anumita relatie de "simpatie" a omului cu un element din natura - este vorba despre elementele metafizice: aerul, focul, apa, pamantul. Prin elementele din natura, omul primeste sprijin in anumite situatii. Este, intr-un fel, o confirmare a unei vechi idei considerata a fi simpla figura de stil, dupa care omul este ajutat in activitatile sale de elementele din natura: marea, muntele, raul, ramul...

Cu cat omul este mai apropiat de natura, cu atat natura se comporta mai frumos fata de el, scutindu-l sa devina victima a unui cutremur, a unui uragan, a unei tornade, a unei avalanse sau a unei alte calamitati naturale.

A patra petala are rolul de a atrage anumite energii modulate informational - prin "simpatie" sau prin rezonanta - ce provin dinspre elementul pamant, in functie de modul in care omul se comporta fata de el. Nu este vorba, nici de aceasta data, despre elementul pamant considerat din punct de vedere stiintific, ci despre unul din **spiritele naturii** ce tine de elementul pamant.

Experientele omului pe pamant si, implicit, trairile pe care le are in decursul existentei terestre provoaca intrarea in stare de functionare treptata a cate unei petale.

In momentul in care chakra muladhara intra complet in functiune, tija interioara a chakrei devine sediul de manifestare a unei frumoase lumini rosii. Aceasta lumina inunda toate cele patru petale, iar chakra emana un miros asemanator cu cel al pamantului proaspat sapat.

Chakra Svadistan, a doua chakra, este situata la aproximativ trei degete sub ombilic. Potrivit traditiei, rolul acestei chakre este legat de aspectul emotional al omului, de sexualitate, placere, procreatie si, pe un alt plan, de creativitate. Ea este legata de elementul apa.

Prin svadistan, omul receptioneaza energiile modulate informational ce provin din regnurile animate: regnul vegetal, regnul animal si regnul uman. Chakra svadistan posedea sase

petale, iar in mijloc are tija de legatura cu straturile profunde.

Prin chakra svadistan, omul este legat energetic-informational de regnurile vii ale naturii, de semenii sai; de asemenea, prin chakra svadistan omul este legat de **spiritele naturii** cu care simpatizeaza prin rezonanta. Prin petalele chakrei svadistan, omul se leaga la un nivel primar de semenii sai prin corzi energetice.

Astfel, prin primele patru petale, un om se leaga energetic, pe linie sexuala, de persoanele de sex opus, iar prin urmatoarele doua petale se leaga de persoanele de acelasi sex cu el - de anturaj, de prieteni, de persoanele intalnite in cadrul relatiilor sociale cotidiene.

Atunci cand, de exemplu, un barbat face cunostinta sau, cel putin, cand priveste o femeie, iar aceasta femeie ii cade "cu tronc" din punct de vedere sexual, el simte o incalzire a zonei in care se afla chakra svadistan.

De fapt, este vorba despre activarea instantanee a primei si a celei de-a treia dintre petalele chakrei svadistan. In acel moment are loc un schimb de informatii - de energie modulata informational -, intre petalele corespondente ale celor doua persoane de sex opus. Barbatului i se "incinge" prima petala, calculand instantaneu in sinea lui in ce masura femeia respectiva se aseamana idealului sau de femeie - arhetipul eternului feminin -, in timp ce femeii i se "incinge" petala corespondenta, facand aceleasi socoteli. Daca raspunsurile sunt pozitive in ambele cazuri, relatiile se inscriu pe o turnanta promitatoare; incepand din acel moment este posibil sa se formeze un cordon energetic de legatura intre persoanele in cauza.

Chakra manipura este situata intre a douasprezecea vertebra toracica si prima vertebra lombara. Are culoarea galben-citron. Manipura are zece petale, iar in mijloc se vede o tija ce face legatura cu planurile profunde ale chakrei-atribut.

Manipura este in relatie cu **corpul astral** si cu **corpul mental inferior**, astfel incat rolul si functiile sale, la fel ca si functiile fiecarei petale in parte, se raporteaza la binomul sentiment-mental.

Primele doua petale ale manipurei au rolul de a receptiona energiile modulate informational ce contin gandurile persoanelor din jur. La omul obisnuit activitatea primelor doua

petale se reduce la o vaga cunoastere intuitiva a celor din jur.

Uneori, un om poate avea (pre)sentimentul ca stie ceea ce doreste sa-i spuna cineva, inainte ca acesta sa deschida gura. Se spune atunci ca ii "ia vorba din gura". Acesta se datoreaza faptului ca primele doua petale ale chakrei sunt in stare de functiune. Cu alte cuvinte, intre petalele corespondente ale celor doua persoane se realizeaza cordoane de legatura. Acesta conectare se produce, cel mai adesea, in cazul in care persoanele convietuiesc un timp ceva mai indelungat.

Urmatoarele doua petale ale manipurei au rolul de a receptiona energiile materne, respectiv de a receptiona energiile paterne. Prin aceste petale, omul este in legatura aurica - prin cordoane luminoase - cu mama si cu tatal sau pe toata durata vietii. Daca relatiile cu mama, respectiv cu tatal sunt proaste, aceste petale apar deformate, iar culorile pe care le emit sunt intunecate.

Urmatoarea pereche de petale are rolul de a receptiona energiile modulate informational ce provin de la elementul feminin cu care omul intra in contact: sotie prietena, colega de serviciu. La femei este invers. Barbatii care-si bat sotiile ori care nu respecta elementul feminin, la fel ca si cei care, de exemplu, sunt misogini, pot avea aceste petale deformate.

Ultimele petale a chakrei manipura au rolul de a receptiona energiile modulate informational ce provin de la familie, pe linie de sange: frati, surori, nepoti, bunici etc. In cazul in care legaturile cu membrii familiei nu sunt corespunzatoare, aceste petale apar, de asemenea, deformate.

In afara acestor zece petale, care sunt dispuse concentric in jurul tijei de legatura, in interiorul chakrei manipura se mai pot remarca trei vartejuri. Prin aceste trei vartejuri, individul primeste energii modulate informational de la **Spiritul poporului**.

"Specificul national" nu este doar o vorba in vant, ci se raporteaza cu multa exactitate la o realitate energetico-informationala bine definita. Cei ce isi urasc poporul, cei ce il tradeaza, poate chiar si cei ce emigreaza in cautarea unei situatii materiale mai bune, pot avea aceste petale deformate.

Nascandu-se intr-o familie anume, intr-o natiune anume, fiecare om se situeaza sub "umbrela" protectoare a unei Fiinte nationale - ceea ce in mod curent poarta numele de **Spiritul**

Poporului -, la fel cum, din punct de vedere individual, se situeaza sub umbrela protectoare a unor **Ingeri veghetori**. In cazul in care omul tradeaza sau paraseste **Spiritul poporului**, se sustrage protectiei acestuia.

In cazul emigrarii se produc anumite modificari ale vartejurilor respective. Rezultatul este o anumita instrainare si insingurare a persoanelor respective, care nu-si gasesc locul in noul habitat social decat dupa o lunga perioada de acomodare.

Privita din acest punct de vedere, emigrarea provoaca o rupere de "specificul national", adica de **Spiritul Poporului** in care omul s-a nascut, apoi o noua armonizare - de cele mai multe ori anevoioasa - cu **Spiritul Poporului** ales prin adoptie.

Chakra anahata este situata in mijlocul pieptului, in apropierea sternului. Nucleul chakrei eterice este fixat in canalul **Sushumna**.

Potrivit traditiei, chakra anahata are culoarea verde. Totusi, culorile chakrei difera in functie de nivelul evolutiv al fiecarui individ, iar culorile oferite de lucrarile care descriu astfel de fenomene sunt pur ideale.

Anahata are 12 petale care arata ca niste vartejuri in forma de palnii. Pe masura ce petalele intra in functiune prin intermediul experientelor de viata, culoarea chakrei se modifica, in momentul in care 15% din petale sunt in stare de functiune, culoarea chakrei anahata este verde; daca sunt in functiune mai mult de 45 % din petale, culoarea chakrei se transforma in gri. Daca mai mult de 60% dintre petale sunt in stare de functiune, culoarea chakrei devine aurie.

Cele 12 petale principale ale chakrei anahata sunt dispuse concentric in jurul tijei centrale. La fel ca in cazul chakrei manipura, chakra anahata are trei vartejuri interioare. Rolul primelor zece petale este asemanator, pana la un punct, dar pe un nivel superior, cu cel descris la chakra manipura. Ultimile doua petale, inexistente la manipura, au rolul de a receptiona energiile modulate informational ce provin de la fiintele angelice. Prin intermediul acestor petale, oamenii pot receptiona energiile modulate informational ce provin de la fiintele angelice. Oamenii care au chakra anahata in stare de functiune - aici este vorba despre *functionarea* petalelor sau a chakrei, iar nu despre *activarea* acestora, declansata de trecerea lui Kundalini - percep, chiar vag, gandurile **Ingerilor**

vegghetori sau ale altor fiinte angelice.

Cele trei vartejuri centrale din spatiul circumscris de chakra au un rol asemanator cu cel descris la chakra manipura: reprezinta legatura energetica a omului cu **Spiritul Poporului**.

Chakra vishudi este situata la nivelul gatului, in dreptul laringelui. Ea are culoarea verde-cristal sau albastru-azur, in functie de nivelul evolutiv al omului si de numarul de petale aflate in stare de functiune.

Chakra vishudi este formata dintr-o tija centrala, in jurul careia sunt dispuse 16 petale. In interiorul cercului pe care sunt situate aceste petale exista trei vartejuri, care sunt in legatura, la fel ca si la celelalte doua chakre anterioare, cu **Spiritul poporului**.

Prin intermediul **primelor doua petale** ale chakrei vishuddi omul receptioneaza energii modulate informational ce provin de la Ingeri, Arhangheli si de la alte fiinte spirituale. Cand omul greseste - si acest fapt se intampla destul de des - petalele respective sunt "scurt-circuitate", iar omul are senzatia inconstienta, difuza, ca s-a intamplat ceva neplacut, ca s-a taiat conducta de legatura cu ceva aflat in profunzimile sale. De fapt, omul, abuzand de liberul arbitru, a incalcat una din legile subtile ale cosmosului, rupand singur legatura care-l lega cu planurile superioare.

Urmatoarea pereche de petale are rolul de a receptiona, pe un alt nivel decat in cazul chakrelor anterioare, energiile venite de la familie. Prin **urmatoarele doua perechi de petale** omul receptioneaza energiile modulate informational din mediul social, cu tot ce implica aceasta. **Urmatoarele patru perechi de petale** au rolul de a conecta omul cu Ingerii sai Pazitori.

Perechea urmatoare de petale are rolul de a receptiona energiile modulate informational ce provin atat de la sufletul propriu, cat si de la sufletele oamenilor din jur. Prin intermediul acestor petale, oamenii simt intr-un mod vag sufletul altor persoane cu care intra in contact si decid in forul lor interior, daca se pot baza sau daca trebuie sa se fereasca de acel om.

In sfarsit, **prin ultima pereche de petale**, omul receptioneaza energii modulate informational provenite din planurile subtile, de la marile fiinte diriguitoare ale evolutiei.

Chakra ajna este situata la un lat de deget deasupra locului

unde se intalnesc cele doua sprancene. Traditional, culoarea ajnei chakra este indigo. Totusi, culoarea ajnei difera in functie de nivelul evolutiv al omului. La personale la care functioneaza in proportie de 20%, chakra ajna are culoarea mov cu reflexe rozalii. Atunci cand functioneaza in proportie de 55 %, chakra ajna are culoarea mov cu reflexe albastre, iar cand functioneaza la trei sferturi din capacitate are culoarea indigo. La oamenii la care functioneaza peste 80 %, culoarea ajnei este aurie cu reflexe argintii.

Ajna se aseamana cu o mica sfera stralucitoare, de marimea unei visine, dispusa undeva in mijlocul craniului, chiar la nivelul sprancenelor. Aceasta sfera stralucitoare emite in mod continuu un sunet format din 6 tonuri. Mirosul ajnei este asemanator aerului curat.

Din sfera de marimea unei visine porneste un fel de palnie care se termina la interfata **corpului eteric**, cam la cinci centimetri in exteriorul corpului fizic. In centrul acestei palnii se termina canalul lunar, **Ida**. In partea opusa sferei interioare de marimea unei visine se afla o alta palnie, de culoare albastra, unde se termina canalul solar, **Pingala**. Cele doua palnii ale ajnei sunt protejate de o palnie mai mare, de forma conica, alcatuita din zale minuscule de lumina.

Chakra Sahasrara este situata la limita dintre cretetul capului si aura. Sahasrara se afla jumatare in interiorul craniului, jumatare in exterior. Aspectul eteric al acestei chakre are forma unei palnii ce porneste putin din interiorul craniului, cam la un deget, spre exterior.

In apropierea cretetului capului, la nivelul cuantic al **corpului sufletului**, se afla trei sfere minuscule, puse una in alta. Cea mai mare dintre ele, care nu depaseste grosimea unui fir de par, are culoarea argintie. Dupa cum afirma **Ingerii Veghetori**, aceasta sfera este ca un generator, care permite tuturor planurilor cuantice sa se manifeste.

In interiorul acestei sfere minuscule se afla o forma de energie foarte puternica, comprimata, care tinde sa se manifeste in exterior. In *lumea eterica* aceasta energie este numita **HAISELH-OO**, adica "*sunetul ce pleaca*". Daca aceasta energie intensa ar fi capabila sa penetreze invelisul protector, omul ar fi inundat de ea si ar simti ca devine infinit de mare.

A doua sfera, jumatare cat prima, are culoarea verde. Ea

contine, la randul ei, o alta energie subtila comprimata. Aceasta energie este denumita de **Ingerii Veghetori** prin termenul **HAIS-AA**, in traducere libera "*sunetul care revine*". Daca s-ar distruge invelisul protector, omul ar avea senzatia ca devine foarte mic, cat un sambure de fruct.

A treia sfera are dimensiunea "cat o parte dintr-un fir de par" - iar aici folosim exact cuvintele prin care **Ingerii Veghetori** incearca sa se faca intelesi. A treia sfera are culoarea neagra - un negru foarte intens, diferit de orice alta nuanta de negru. Aceasta sfera este foarte densa.

Ingerii Veghetori numesc a treia sfera "*micul mare*" sau "*A circumscris intr-un cerc*", adica *A...O, Inceputul si Sfarsitul, Alfa si Omega*. In acest punct minuscul, **Ingerii Veghetori** spun ca "*exista mai mult spatiu decat pot sa vada ochii fiilor femeii noaptea, pe cerul plin de stele. Acolo, este cu adevarat acasa*".

Din centrul celei de-a treia sfere porneste o constructie foarte complicata de palnii-petale, ca un brad intors invers. Din cea de-a doua sfera porneste o alta constructie complicata, formata din zece petale-palnii suprapuse, de culoare argintie. In sfarsit, din prima sfera porneste o alta constructie energetica formata din sute de petale-palnii, ultima constructie inconjurandu-le pe celelalte in cercuri concentrice tot mai largi. Toate aceste petale-palnii sunt dispuse in sapte cercuri concentrice. Este imposibil de numarat numarul acestor palnii-petale. Se stie, desigur, ca, potrivit traditiei, Sahasrara posedea o mie de petale, dar acest indiciu poate fi doar metaforic sau simbolic.

Adevarul este ca despre sahasrara nu se pot spune foarte multe lucruri, caci o chakra sahasrara aflata in stare de functiune nu prea exista in lumea oamenilor. Probabil ca la persoanele "trezite", sahasrara arata ca o fantana arteziana din care tasneste nu apa, ci o superba energie luminoasa. Informatiile cu privire la chakrele ajna si la sahasrara au fost comunicate de doua fiinte din *lumea eterica*, **Ingerii Veghetori** personali ai lui Eugen.

In afara celor sapte chakre principale situate pe **Sushumna** mai exista **trei chakre situate la aproximativ 10 centimetri sub talpile picioarelor**. De asemenea, mai exista **trei chakre deasupra capului**, in afara cutiei craniene, la 20-30 de centimetri de Sahasrara. Despre ele se poate afuma,

deocamdata, doar ca exista.

In afara celor sapte chakre principale, situate de-a lungul Sushumnei, mai exista inca doua chakre, care prezinta importanta deosebita in intelegerea fiintei omenesti: **chakra iubirii** si **chakra egoismului**. Ele sunt situate pe linia chakrei anahata, in dreptul marelui canal. **Chakra iubirii** este situata in plexul cardiac, iar **chakra egoismului** este situata in pozitie opusa, chiar in dreptul mamelonului din partea dreapta.

Chakra egoismului, situata in partea dreapta a trupului, emite culori, sunete si mirosuri neplacute. In general, are o culoare care, de la distanta, bate spre maron inchis. Chakra egoismului are 8 petale; fiecare petala pare alcatuita din balonase de lumina, care se umfla si se sparg necontenit. Radacina acestei chakre se afla situata pe canalul solar, Pingala.

Chakra egoismului este in functiune la persoanele care au ales, prin liberul lor arbitru, sa urmeze calea individualismului extrem. Intr-un fel, in aceasta chakra se acumuleaza caracterul negativ al omului.

Chakra egoismului este focarul mandriei exagerate. Ea apartine lui Lucifer. De altfel, se spune ca, in momentul in care tot mai multi oameni vor avea chakra egoismului in stare de functiune, se vor crea premisele incarnarii lui Lucifer.

➤ **SHAINIAH, chakra iubirii**

Candva, la inceputul experientelor sale de clarvazator, in afara elementelor fundamentale ale fiziologiei aurice analizate anterior - sistemul celor sapte chakre situate de-a lungul canalului **Sushumna** -, Eugen a remarcat existenta, in dreptul inimii fizice, a unui centru energetic care este pe cale de formare.

Prin clarvedere, el a observat in dreptul inimii mai multe formatiuni aurice distincte, mici vartejuri minuscule, care ar putea primi denumirea de petale. Aceste formatiuni energetice sunt, de altfel, asemanatoare ca structura cu petalele chakrelor centrale situate de-a lungul canalului **Sushumna**.

Curios este faptul ca aceste petale nu au un ax central in jurul caruia sa "graviteze". Mai mult decat atat, ele par a sta

oarecum "in aer", adica in ... aura. Data fiind structura acestui centru energetic, se poate pune intrebarea: poate fi el inclus in categoria chakrelor sau reprezinta un element diferit de ceea ce se intelege de regula Printr-o chakra?

Daca imaginea clasica a unei chakre se aseamana cu dispunerea unor petale de lotus in jurul unei tije centrale, in cazul chakrei situata in dreptul plexului cardiac lucrurile sunt diferite. Petalele se afla la o distanta oarecare de un imaginar ax central, fiind dispuse haotic. Mai mult decat atat, exista o mare diferenta cu privire la modul in care se prezinta aceasta chakra la oameni. Unii oameni nu poseda nici un element al acestui centru energetic, altii poseda doar una sau doua petale. Exista oameni, este drept foarte putini, care poseda cinci, sase, sapte sau opt petale.

Chiar si la cei putini, care poseda sapte sau opt petale, nu se poate zari nici un ax central, nici un canal interior, precum se observa la chakrele situate pe **Sushumna**. Chiar si in cazul in care sunt vizibile sapte sau opt petale, dispunerea nu are o configuratie precisa: una din petale este situata mult la dreapta, alta mult la stanga si asa mai departe.

Exista totusi si oameni - extrem de putini - care poseda o dispunere a petalelor mai ordonata. La acesti oameni, configuratia petalelor este asemanatoare celorlalte chakre, chiar daca lipseste axul central.

Simpla observare **prin clarvedere** a acestor elemente nu a condus la rezolvarea enigmei. In schimb, lamuririle primite de catre Eugen de la fiintele din *lumea eterica* - in special de la **Ingerii Veghetori** - au avut darul de risipi misterul acestei structuri aurice ce pare dezvoltata inegal la oameni. Fara explicatiile amanuntite ale **Ingerilor Veghetori**, nu s-ar fi putut aprecia rolul deosebit al chakrei inimii in structura aurica umana.

Dupa cum afirma fiintele din *lumea eterica*, **chakra inimii** este, intr-adevar, o chakra in adevaratul sens al cuvantului, dar are un caracter special. In stadiul evolutiv actual, **chakra inimii** nu este inca constituita pe deplin, dar este pe cale de a se definitiva la toti oamenii. Acesta este motivul pentru care, astazi, chakra inimii nu apare formata in mod complet. Petalele acestei chakre se formeaza treptat; chiar si dupa ce se formeaza petalele, configuratia chakrei este haotica. Cu timpul,

petalele se ordoneaza ca in jurul unui ax central, precum petalele unei flori, a carei tija este deocamdata invizibila.

Fiintele din *lumea eterica* afirma ca, atunci cand se va forma complet, chakra inimii va poseda opt petale sau opt vartejuri de energie, dispuse concentric. La omul actual, nici una dintre petale nu se afla in activitate. Actualmente, chiar si la cei care au format toate cele opt petale, chakra inimii pare stinsa.

Cand vor fi configurate complet, petalele chakrei se vor imbina cu organul fizic al inimii, de fapt cu contrapartea sa eterica. Varfurile petalelor, care pleaca cam de la un centimetru de nadisul lunar, vor iesi in afara corpului material. Totusi, radacina chakrei nu este situata la nivelul **corpului eteric**, ci la nivelul **corpului duh**.

Fiintele lumii eterice afirma ca chakra inimii se formeaza numai in urma rostirii cu voce tare a Numelui lui Iisus Hristos, precum si, fireste, in cazul rostirii cu voce tare a rugaciunilor crestine, in special a Rugaciunii inimii: "Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ma pe mine, pacatosul. "

Chakra inimii nu se formeaza la alte tipuri de rugaciune, la rostirea unor mantrale sau la rostirea unor formule rituale importate, de exemplu, din limba sanskrita sau chineza. **Chakra inimii** se formeaza numai in urma conectarii omului, prin rezonanta, la **Fiinta lui Iisus Hristos**, in urma *rostirii cu voce tare* a **Numelui Sau - cel mai puternic Nume din Terra aurica**.

In momentul rostirii **Numelui lui Iisus Hristos** sau a rugaciunii crestine se produce un fenomen extraordinar: in interiorul **chakrei inimii**, chiar in mijloc, acolo unde ar fi trebuit sa se afle tija centrala, apare **un nimb de lumina trandafirie, care se face din ce in ce mai mare**.

Cand omul se roaga in sens crestin sau repeta neincetat **Numele lui Iisus Hristos**, parca din neant, apare mai intai o sclipire trandafirie, foarte mica, cat un bob de mazare. Aceasta sclipire devine apoi tot mai puternica, pe masura ce omul se roaga mai intens si constientizeaza legatura sa cu **Fiul lui Dumnezeu**. Prin **nimbul de lumina trandafirie** se realizeaza legatura dintre microunivers si macrounivers.

Pentru **clarvazator** apare **sentimentul ca nimbul de lumina trandafirie** ascunde o forta gigantica, ce isi are

originea dincolo de lume, traverseaza ceva foarte vast cu o viteza fulgeratoare, pentru a se manifesta intr-o sclipire cat un bob de mazare. Descriind **nimbul de lumina trandafirie** nu poti sa nu te gandesti la versul lui **Mihai Eminescu**: "*Punctu- acela de miscare, mult mai slab ca boaba spumii, / E stapanul fara margini peste marginile lumii..*"

Chiar asa si este, caci prin rugaciune sau prin rostirea neincetata a **Numelui lui Iisus Hristos**, chiar daca, deocamdata, omul nu simte nimic deosebit, **Dumnezeu Tatal** se uneste cu **Iisus Hristos** in chakra inimii.

Prin rugaciune, printr-o alchimie aurica misterioasa, toate planurile cuantice devin unul singur, Calea catre Dumnezeu se deschide, destinul cosmic al fiintei umane incepe sa se implineasca, iar imparatia Tatalui este aproape. Prin rugaciune, cele patru planuri cuantice sunt unificate si patrunse de spirit, iar omul cunoaste adevarata alcatuire a cosmosului.

Formata complet si activata, chakra inimii va face legatura dintre toate planurile cuantice, incepand cu planul eteric si terminand cu planul cuantic al **spiritului**, trecand desigur prin planurile cuantice ale **corpului duh si sufletului**. Prin chakra inimii, toate devin una.

In limba *lumii eterice*, chakra inimii a primit numele **SHAINIAH**. In limba *akataka*, limba folosita de toate fiintele din *lumea eterica*, **SHAINIAH** este un cuvânt compus, format din doua radacini: **SHO** si **AINIAH**.

SHO-NAAH este numele acordat lui **Iisus Hristos** in limba *akataka*. De fapt, cuvântul **SHO-NAAH** inseamna **CINE** sau, mai corect spus (din punctul omenesc de vedere), **CINEVA**.

Atunci cand fiintele din *lumea eterica* se refera la **Iisus Hristos**, la **Duhul Sfânt** sau la **Dumnezeu** folosesc aceasta particula lingvistica: **SHO-NAAH** adica **CINE(VA)**.

Traducerea cea mai pe intelesul omenesc ar fi **CEL CE ESTE**; aceasta formula este asemanatoare cu cea folosita in *Vechiul Testament*, prin care **Dumnezeu** s-a revelat lui **Moise** pe Muntele Sinai: **"EU SUNT CEL CE SUNT"**.

Tot in limba *akataka*, **AHIA** inseamna **"înăuntrul"**, iar **DHEIA** inseamna **"în afara"**. De fapt, **DHEIA** este numele acordat aurei omului in limba *akataka*, caci aura este situata in

afara omului, este ceva exterior fiintei sale.

Astfel, **SHAINIAH** sau **SHONAAH-AHIA** se poate traduce prin **"HRISTOS INAUNTRU"**, sau **"CEL CE ESTE"** (Cel aflat) **INAUNTRU**.

Situata in partea stanga a trupului chiar in dreptul plexului cardiac, **SHAINIAH** este a patra chakra a omului - dupa muladhara, svadistan, manipura, care sunt situate pe **Sushumna**.

SHAINIAH, STANGA 4 - *"punctu-acela de miscare, mult mai slab ca boaba spumii, stapanul fara margini peste marginile lumii"* - **este locul de intalnire, in insasi Fiinta omului, dintre Dumnezeu Tatal si Iisus Hristos, Fiul Sau, nascut om, pentru a mantui umanitatea.**

In momentul in care **Shainiah** va fi activata, in care nimbul trandafirii de lumina va straluci in plinatatea sa, se va forma o **linie de lumina** foarte subtire si foarte intensa, ca o linie laser, care va strabate orizontala structura aurica umana si toate planurile cuantice, din fata pana in spate.

Aceasta linie de lumina, care se va forma chiar prin centrul chakrei Shainiah, va deveni o a doua linie divina. A doua linie divina va intersecta chiar in mijlocul fiintei umane, in inima structurii aurice, linia divina ce coboara din inalt. Observand omul din profil, cele doua linii divine intersectate vor forma o cruce.

Deocamdata, exista foarte putini oameni care au chakra **Shainiah** activata si, in consecinta, care au formate ambele **linii divine**. Actualmente, **crucea** formata din cele doua **linii divine** este doar un deziderat. **Candva, in viitor, vor exista tot mai multi oameni care-si vor forma a doua linie divina.**

Astfel, a patra chakra pe partea stanga - **SHAINIAH, STANGA 4** - este cheia prin care Imparatia lui Dumnezeu se deschide tuturor oamenilor.

➤ *Chakrele secundare si chakrele minore*

La nivelul structurii aurice umane, in afara chakrelor principale, mai sunt vizibile clarvederiile lui Eugen un numar

destul de mare de chakre secundare si de chakre minore, de mai mica importanta, care emit o luminozitate mai slaba decat cele principale.

Chakrele secundare apar celei de-a doua vederi a lui Eugen ca mici puncte luminoase, unele mai palide, altele mai intense. Intrucat se manifesta in functie de nivelul evolutiv uman, numarul **chakrelor secundare** aflate in activitate este variabil. Cu cat omul este mai evoluat, cu atat chakrele secundare se manifesta mai puternic, stralucesc mai intens, si pot fi remarcate mai clar prin intermediul clarvederii.

Chakrele secundare sunt dispuse astfel: doua in fata urechilor, doua in palme, doua in talpile picioarelor, doua in dreptul genunchilor, doua in spatetele globilor oculari, doua legate de gonade, una situata in apropierea ficatului, una legata de stomac, una legata de splina, una in apropierea glandei timus, una in apropierea plexului solar.

Cam la un lat de palma, in apropierea fiecărei chakre principale exista cate doua chakre secundare: una in partea stanga, cealalta pe partea dreapta. Una este situata pe canalul lunar, iar cealalta este situata pe canalul solar. Astfel, exista o chakra svadistan secundara in partea dreapta si o chakra svadistan secundara in partea stanga; exista o chakra manipura secundara in partea dreapta si o chakra manipura secundara in partea stanga.

Chakrele svadistan secundare au, fiecare, diametrul de o jumătate de centimetru. Fiecare dintre ele poseda patru petale cu infatisare de conuri, din care emana efluvii de energie de culoare violeta, ca niste bule, care se maresc progresiv pana se sparg. In momentul in care se sparg, reapar in acelasi loc.

Chakra svadistan din partea stanga este situata pe nadisul lunar **Ida**, iar chakra svadistan din partea dreapta este situata pe nadisul **Pingala**, care este solar. Atat din chakra svadistan din partea dreapta, cat si din chakra svadistan din partea stanga pornesc mai multe nadisuri secundare, ca niste ate luminoase, care se ramifica in toate directiile.

Chakrele din palme se prezinta ca doua sfere stralucitoare, cu diametrul de aproape un centimetru, ca niste sori in miniatura aflati intr-o fierbere continua.

Chakra din palma stanga are culoarea rosie, iar chakra din palma dreapta are culoarea albastra. Fiecare dintre ele poseda

cinci petale. Petalele se prezinta ca niste conuri de lumina, ce par a iesi ca niste proeminente viu colorate, in afara corpului. Din centrul fiecarei chakre pornesc cinci efluvii subtiri de energie, ca niste ate luminoase. Culorile lor nu au corespondent in culorile spectrului solar. Efluviile subtiri ca niste fire de lumina ies in afara trupului de-a lungul degetelor.

Chakrele situate in talpile picioarelor sunt asemanatoare, ca structura, cu chakrele din centrul palmelor, dar sunt ceva mai mari. Fiecare posedea cinci petele, iar firele luminoase formate din efluvii de energie ies in afara trupului, de-a lungul degetelor picioarelor.

Chakrele minore sau minichakrele apar clarvederii lui Eugen ca mici puncte stralucitoare. Fiind in numar foarte mare, minichakrele puncteaza **corpul eteric** in diferite locuri. Minichakrele nu sunt mai mari decat ledurile ce se folosesc in electronica. De regula, minichakrele pot fi observate in locurile in care se intretaie cel putin doua nadisuri secundare.

Unele minichakre palpaie foarte slab, in timp ce altele se aprind o perioada variabila de timp, dupa care se sting, fara vreun motiv detectabil. Minichakrele exista in stare latentă la toti oamenii. La marea majoritate a oamenilor, minichakrele "dorm", dar in decursul evolutiei intra progresiv in functiune.

Cand intra in functiune, incep sa straluceasca. Abia in momentul in care devin cat de cat stralucitoare, minichakrele pot fi detectate prin cea de-a doua vedere a lui Eugen si se poate spune ceva despre ele.

Minichakrele par sa fie in legatura directa cu comportamentul si cu activitatile omului in viata fizica. Ele se gasesc in jurul chakrelor principale: svadistan, manipura, anahata, chakra inimii, chakra orgoliului, ajna.

Toate trairile interioare ce se succed cu repeziciune de-a lungul vietii lasa urme vizibile la nivelul auric, in sistemul de chakre principale, de chakre secundare sau de minichakre. Prietenii, relatiile sociale, relatiile sexuale, activitatea de zi cu zi, ceea ce faptuieste, vorbeste sau gandeste un om, ispitele care il subjuga sau ispitele pe care reuseste sa le struneasca, alimentatia, alcoolul sau tutunul lasa urme in sistemul auric. De fapt, sistemul auric uman este o harta vie, prin intermediul careia se poate citi cu cea mai mare exactitate ce este omul.

Ceea ce este foarte important si, in acelasi timp, trebuie sa

dea de gandit tuturor oamenilor este faptul ca sistemul de chakre principale, de chakre secundare, de minichakre sau de nadisuri se incarca cu noxe negative, datorita actelor, cuvintelor si gandurilor nefaste. In momentul in care se incarca prea mult cu noxe, toate aceste elemente aurice au tendinta de a influenta negativ organele de care sunt legate: inima, ficat, pancreas, rinichi, care se imbolnavesc. Mai intai se imbolnavesc contrapartile eterice ale organelor fizice, dupa care, progresiv, se imbolnavesc si organele fizice.

Cauza imbolnavirii organelor fizice nu este alta decat incalcarea legilor subtile prin activitati haotice si total neintelepte. Reinsanatosirea omului - care la nivelul auriu se traduce prin modificarea stralucirii, a culorii, sunetului si mirosului chakrelor - se produce abia in momentul in care omul renunta la acele obiceiuri, activitati, cuvinte sau ganduri prin care a incalcat legile cosmosului, care formeaza *Ordinea divina* sau *Firea lucrurilor*:

Capitolul 6

SIGILIILE KARMICE: REFLECTAREA DESTINULUI

➤ *Individualitate si personalitate*

Viata omului are un sens - filosofic, s-ar putea spune ca la originea vietii se afla un *impuls teleologic*. Existenta omului nu se desfasoara la intamplare, haotic, fara nici o noima.

Fiecare om are locul lui bine stabilit in marea simfonie cosmica. Nimic din ceea ce se intampla in lumea materiala, in existenta cotidiana a omului - evenimente marunte ori evenimente importante - nu se desfasoara si nici nu are cum sa se desfasoare intamplator, dupa bunul plac al cuiva. La baza existentei omului in lumea materiala se afla *karma* - legea destinului.

Vorbind despre destinul omului - despre *karma* -, nu putem sa nu reamintim faptul ca, pana la prezenta incarnare, omul s-a intrupat de nenumarate ori in lumea materiala. Prin faptul ca se accepta ideea ca omul are un destin - o karma - si ca

evenimentele vietii nu sunt haotice sau intamplatoare, implicit se accepta si faptul ca, inaintea prezentei existente, omul a mai avut si alte existente in lumea materiala. Fara karma si fara reincarnari succesive, periplusul omului prin **Terra aurica** si-ar pierde ratiunea de a fi.

Pentru Eugen, aura omului este structurata ca o harta. Pe ea sunt imprimate toate evenimentele in care omul a fost implicat, de cand a inceput sa se incarneze pentru prima oara in corp material. De fapt, aura unei fiinte umane nu este altceva decat o energie modulata informational care, pentru clarvazator, posedea patru caracteristici de baza: culoarea, sunetul, mirosul si vechimea.

Daca aura este o energie modulata informational, acelasi lucru se poate spune si despre karma. La randul ei, karma este o energie modulata informational, imprimata la nivelul structurii aurei umane. Dar, pentru a intelege karma ca energie modulata informational imprimata la nivelul structurii aurei umane, trebuie facuta distinctia intre ceea ce provine din existentele anterioare si ceea ce se formeaza de-a lungul prezentei existente.

Omul, asa cum s-a afirmat anterior, este format din mai multe structuri aurice. Reducand insa structurile aurice descrise anterior la strictul necesar, se poate afirma ca, pe durata unei incarnari, omul este format din doua elemente fundamentale: *o componenta nemuritoare*, **individualitatea omului**, care preexista momentului nasterii si *o componenta muritoare*, **personalitatea**, care se formeaza la nasterea omului in lumea materiala. **Individualitatea** continua sa existe si dupa momentul mortii. In schimb, **personalitatea** dispare la putin timp dupa momentul mortii.

Individualitatea este formata din **spirit, corpul spiritului, corpul cauzal**. Aceste elemente nu se manifesta singure, ci sunt invesmantate intr-un corp diafan de lumina - **corpul duh**.

De-a lungul reincarnarilor succesive, prin acumulare de experienta, **corpul duh** a suferit anumite transformari, modificandu-si caracteristicile de baza: culoarea, sunetul, mirosul si vechimea. De asemenea, de-a lungul existentelor succesive, **corpul duh** a acumulat karma. Cum este si firesc, karma, ca energie modulata informational, este imprimata la nivelul **corpului duh**. Intr-un fel, insusi **corpul duh** este

rezultatul karmei acumulate de-a lungul existentelor anterioare.

Evident, **corpul duh** nu poate acumula karma decat prin intermediul **personalitatii**, intrucat **individualitatea** nu se poate manifesta in mod direct in timpul existentei incarnate a omului.

De-a lungul unei existente incarnate, **individualitatea** se reflecta printr-o structura aurica capabila sa se manifeste in planul material: **personalitatea**.

Personalitatea, elementul muritor din om, este formata din ansamblul ce formeaza **sufletul**, din **corpul eteric**, din **corpul material** si din **corpurile aurice derivate**.

Personalitatea se formeaza abia in momentul incarnarii in lumea materiala. Inainte de nastere, in perioada gestatiei, se formeaza **corpul eteric**, iar embrionii se formeaza si se structureaza in functie de particularitatile acestuia. In momentul nasterii in lumea materiala se formeaza **sufletul**.

Sufletul propriu-zis este un punct luminos invaluit intr-un cocon, situat in zona laringelui. imediat dupa prima respiratie a fatului in lumea materiala, se formeaza **corpul sufletului**.

La nastere, **sufletul** omului este ca o *tabula rasa*. Din punctul de vedere al **sufletului**, la nastere, toti oamenii sunt la fel: sunt pagini albe pe care se vor scrie experientele vietii. La randul lor, experientele vietii sunt generatoare de karma, iar karma acumulata de-a lungul unei singure existente se imprima la nivelul **corpului sufletului**.

Asadar, se poate vorbi despre doua feluri de karma. Primul fel de karma a fost acumulata de om de-a lungul existentelor anterioare - ea este imprimata la nivelul **corpului duh**. Al doilea fel de karma este rezultatul activitatii omului in prezenta existenta - ea este imprimata la nivelul **corpului sufletului**.

Karma provenita din existentele anterioare este imprimata la nivelul **corpului duh**, in zona pieptului, in trei mari pete. Karma prezentei existente este imprimata la nivelul **corpului sufletului**, tot in zona pieptului, in alte trei mari pete. Cele trei pete din regiunea pieptului - atat de la nivelul **corpului duh**, cat si la nivelul **corpului sufletului** - formeaza ceea ce putem numi **sigiliile karmice**.

Cele trei sigilii karmice sunt dispuse putin deasupra mameloanelor, pe aceeasi linie; primul sigiliu este situat putin deasupra mamelonului din partea dreapta, al doilea este situat

in mijlocul pieptului, iar al treilea sigiliu este situat putin deasupra mamelonului din partea stanga.

Fiecare dintre cele trei **sigilii karmice** are propria sa semnificatie: sigiliul karmic din partea dreapta indica respectarea legilor ce privesc *relatiile interumane*, sigiliul karmic din mijloc indica *respectarea legilor divine*, iar sigiliul karmic din partea stanga *indica respectarea legilor familiei*.

In cele ce urmeaza vom analiza, pe rand, **sigiliile karmice la nivelul corpul duh**, sediul **individualitatii**, care reflecta karma provenita din existentele anterioare si **sigiliile karmice ale corpului sufletului**, sediul **personalitatii**, care reflecta karma acumulata in prezenta existenta.

➤ Sigiliile karmice ale corpului duh

Corpul duh are imprimate, in regiunea pieptului, trei pete de diferite marimi, culori si luminozitatii, ce reflecta cu precizie karma persoanei respective, acumulata de-a lungul existentelor anterioare.

Fiecare dintre cele trei sigilii karmice are propria sa paleta cromatica distincta. In fond, sigiliile karmice sunt pete de energie modulata informational imprimate in structura **corpului duh**. Sigiliile karmice seamana cu trei mari petice colorate, lipite pe un vesmant vaporos.

Sigiliile karmice difera ca forma, marime si culoare de la un om la altul; unii oamenii au sigiliile karmice ale **corpului duh** mai mari si mai intunecate, alti oameni le au mai mici si mai deschise la culoare. In general, sigiliile karmice au diametrul unei guri de pahar.

Cele trei **sigilii karmice** de la nivelul **corpului duh** reprezinta karma acumulata de-a lungul existentelor anterioare, nu si karma rezultata in actuala existenta. Sigiliile existente la nivelul **corpului duh** reprezinta "zestrea" karmica a fiecarui om, cu care vine la incarnare.

Pentru a descrie intr-un mod comprehensibil modul in care, pentru clarvazatorul Eugen, sunt vizibile si pot fi analizate sigiliile karmice de la nivelul **corpului duh**, trebuie sa facem o

comparatie cu ceea ce exista in lumea materiala. Astfel, se poate compara modul in care se prezinta sigiliile karmice ale **corpului duh**, cu modul in care se prezinta trei mici picturi naive in acuarela, realizate de un copil pe un zid. De fapt, copilul a spoit zidul cu acuarele de diferite culori, in trei mici zone circulare.

Pentru a-si da seama ce culori a folosit copilul si ce semnificatie are pictura, un privitor trebuie sa se situeze la o distanta variabila. Desenul poate fi privit din mai multe perspective: de la trei metri, de la un metru sau de a zece centimetri. De la distanta de trei metri, privitorul vede multe nuante de rosu, multe nuante de verde, multe nuante de cenusiu, de negru, de violet, de albastru si asa mai departe. Unele culori sau unele nuante sunt mai luminoase, au o stralucire mai mare, altele sunt mai pale. Apropiindu-se, privitorul isi da seama ca, ceea ce inainte parea un tot compact, este format din mici pete colorate care, impreuna, sugereaza ceva anume.

Sa ne imaginam acum ca respectivul observator poseda alte doua simturi, prin care poate percepe pictura in acuarela: auzul si mirosul. Sa ne imaginam ca fiecare culoare, nuanta sau aspect de intensitate a luminii emite propria sa melodie si propriul sau miros. Sa ne imaginam ca acele culori intunecate, precum cenusiu sau maronul, emit un sunet foarte jos, asemanator sirenei unui tren care trece printr-un tunel si un miros de fructe putrezite; la randul lor, culorile deschise, roz, portocaliu, galben, auriu emit sunete placute, voioase, zglobii si mirosuri parfumate.

Pentru ca aceasta comparatie sa fie completa, trebuie sa ne imaginam ca privitorul mai beneficiaza de un al patrulea simt: simtul vechimii. Prin simtul vechimii, privitorul isi da seama, cu aproximatie, in ce perioada a desenat copilul petele rosii, in ce zi a pictat petele albastre, la ce ora a pictat petele maronii, daca era dimineata ori era seara, si asa mai departe.

Ajutat astfel de cele patru simturi de care dispune - vazul prin care analizeaza culorile; auzul, prin care analizeaza sunetele emise de culorile respective; mirosul si simtul vechimii - observatorul care analizeaza cele trei mici desene in acuarela isi poate face o impresie generala cu privire la starea sufleteasca a copilului care le-a desenat.

Acest exemplu ilustreaza cu aproximatie modul in care Eugen observa sigiliile karmice ale **corpului duh**. Asemenator unui privitor care analizeaza o pictura naiva a unui copil, Eugen trebuie sa foloseasca **mai multe perspective de observare** pentru a cerceta sigiliile karmice imprimate la nivelul **corpului duh**.

In cazul primei perspective de observare a sigiliilor karmice, Eugen trebuie sa se pozitioneze la aproximativ un metru distanta de persoana pe care doreste sa o "scaneze" auric. De la aceasta distanta, sigiliile karmice isi dezvaluie culorile si luminozitatile, devenind vizibile in dinamica lor complexa. Fiecare culoare si fiecare nuanta, fiecare aspect de luminozitate are semnificatia sa. Mai mult decat atat, fiecare culoare emite un sunet si un miros specifice, care confera o cunoastere suplimentara.

In cazul celei de-a doua perspective de observare a sigiliilor karmice, Eugen trebuie sa se apropie pana la o distanta de douazeci-treizeci de centimentri, pentru a le putea observa in detaliu. In cazul in care foloseste a doua perspectiva, perceptia este imbogatita. Astfel. Fugen poate remarca foarte clar faptul ca acele pete de culoare, vizibile de la distanta de un metru, sunt emise de mici stelute, nu mai mari de o jumatate de centimetru.

Vom incepe cu **prima perspectiva** de citire a sigiliilor karmice, in care Eugen trebuie sa se pozitioneze la aproximativ un metru distanta de persoana pe care doreste sa o scaneze.

De la aproximativ un metru distanta, sigiliile karmice isi dezvaluie culorile si luminozitatile. Prin interpretarea culorilor, sunetelor si mirosului emise de sigiliile karmice de la nivelul **corpului duh** se poate determina modul in care omul a respectat legile universului in trecut.

Daca omul nu a respectat legile universului in existentele anterioare, sigiliile karmice sunt mari si intunecate. Dimpotriva, daca omul si-a dat silinta sa respecte legile cosmosului, sigiliile karmice sunt mai mici si emit culori deschise. De regula, oamenii au aceste pete karmice cam de marimea gurii unui pahar, dar exista multi oameni care au pete karmice extrem de mari, unele dintre ele intinzandu-se pe intreaga suprafata a pieptului, formand o suprafata intunecata.

Sigiliul karmic al respectarii legilor divine, situat in

partea din mijloc a pieptului, apare clarvederii ca o pata variabila ca marime sau ca aspect coloristic. In cazul in care au fost incalcate legile divine intr-o existenta anterioara, **sigiliul karmic al respectarii legilor divine** este mare si are o culoare intunecata.

Sigiliul karmic al legilor familiei, din partea stanga, indica modul in care omul s-a comportat in familie: cu sotia, cu copiii, cu parintii, cu rudele. In cazul in care au fost incalcate legile familiei - barbati care si-au batut, umilit sau torturat sotiile, femei care au comis adulter, copii care au facut rau propriilor parinti etc - pata karmica aflata in partea stanga a pieptului este mare si intunecata.

Al treilea sigiliu, **sigiliul karmic al relatiilor sociale, din partea dreapta,** indica modul in care omul respectiv s-a comportat cu semenii sai, cu colegii de munca, cu prietenii, cu inamicii. In cazul in care relatiile cu alti oameni au fost nepotrivite - cazurile de asuprire brutala, de hotie sau de talharie etc - sigiliul karmic este mare si intunecat.

In afara **sigiliilor karmice** aflate in partea din fata a corpului, mai exista **un sigiliu karmic in spate,** situat **exact intre omoplati.** Sigiliul karmic dintre omoplati pare sa fie locul in care, la nivelul **corpului duh,** s-au acumulat faptele bune, magazia de "bile albe", de unde, in anumite momente din viata omului, se extrag anumite beneficii. Totusi, putini oameni poseda un **sigiliu karmic** situat intre omoplati.

Energia karmica situata in spate, intre omoplati, este oarecum complementara energiei karmice situata la nivelul pieptului. Daca energia situata la nivelul pieptului este inhibatoare si constrangatoare, efect al erorilor omului in existetele anterioare, energia de la nivelul omoplatilor are un caracter benefic. Si sigiliul karmic situat intre omoplati are un caracter karmic, dar aici este vorba despre ceea ce am putea denumi *datoria sistemului cosmic fata de om.*

Omul, in existentele anterioare, a daruit ceva sistemului cosmic sau partilor sale componente. In existentele anterioare, omul a facut binele si a participat, intr-un fel sau altul, la evolutia intregului sistem. Acum este randul sistemului cosmic sa rasplateasca omul. Pe masura ce omul isi primeste rasplata, pata situata intre omoplati se diminueaza.

Astfel, *moneda karmica are doua fete.* Datoriile omului fata

de cosmos, ceea ce se intelege prin *datorie karmica*, sunt inscrise in partea din fata a corpului, in regiunea pieptului. Rasplata pentru binele realizat candva este inscrisa in sigiliul situat in zona dintre omoplati. Pe masura ce omul isi arde datoriile si beneficiaza de rasplatile karmice, sigiliile karmice se diminueaza - pe fata sau pe spate.

Evenimentele vietii sunt generate in mod progresiv de tendintele karmice stocate energetico-informational in aceste zone, fie ca datorie, fie ca rasplata. Ceea ce este insa cu adevarat neplacut, este faptul ca la marea majoritate a oamenilor, datorita tendintelor deja formate, dar si datorita perseverarii in erori, sigiliile karmice, in loc sa se micsoreze, se maresc si se amplifica neincetat.

Sunt destul de putini oamenii care, de-a lungul unei singure existente, reusesc sa tempereze asprimea unor caracteristici de caracter, sa le slefuiasca corespunzator, astfel incat, karma negativa generala, determinata de comportament, sa fie in scadere.

In ecuatie destul de complicata a destinului unui om mai participa si un alt impuls, care insa nu este generat de evenimente trecute, din existentele anterioare, deci nu este produs de potentialul karmic uman. Este vorba despre aparitia unei energii spirituale superioare, pe care o denumim **Gratie**.

Aceasta energie provine de la **Iisus Hristos** si reprezinta un ajutor divin in vederea atingerii unui obiectiv aflat in concordanta cu *Planul* cosmic de evolutie. Acest ajutor divin este acordat in special celor care se roaga.

➤ Sigiliile karmice ale sufletului

Fiinta umana nu se compune doar din **individualitate**, al carei invelis de forma umanoida este **corpul duh**. La randul ei, **personalitatea**, formata din ansamblul sufletului (sufletul propriu-zis, coconul sufletului si corpul sufletului), corpul eteric, corpul material si corpurile aurice derivate, formeaza aspectul complementar individualitatii, fara de care n-ar fi posibila existenta in lumea materiala.

De altfel, **steluta sufletului** - sufletul propriu-zis situat in regiunea laringelui - este reflectarea **spiritului** pentru o singura existenta, precum **corpul sufletului** este reflectarea, pentru o singura existenta, a **corpului duh**. **Corpul sufletului** este, intr-un fel, un **corp duh nou**, valabil pentru o singura existenta.

Daca **individualitatea** are propria ei energie karmica remanenta, stocata la nivelul **corpului duh** sub forma celor trei **sigilii karmice**, si **personalitatea** are propria ei energie karmica remanenta, stocata la nivelul **corpului sufletului**.

La fel ca in cazul corpului duh, in mod identic, si la nivelul **corpului sufletului** sunt vizibile clarvederii lui Eugen trei **sigilii karmice**: **sigiliul karmic al respectarii legilor divine**, **sigiliul karmic al familiei** si **sigiliul karmic al relatiilor sociale**.

De data aceasta, cele trei sigilii karmice ale corpului sufletului indica doar karma acumulata in prezenta existenta.

Sufletul, la nastere, este o *tabula rasa* - o pagina alba. Pe masura ce omul acumuleaza karma de-a lungul vitii, pagina alba care este sufletul isi modifica aspectul: culoarea, sunetul si mirosul.

Sigiliul karmic al respectarii legilor divine, situat in partea centrala a **corpului sufletului**, indica cu precizie felul in care, de-a lungul prezentei existente, omul a fost capabil sa respecte legile spirituale. **Sigiliul karmic al respectarii legilor familiei**, situat in partea din stanga a **corpului sufletului**, indica natura relatiilor pe care omul le are cu sotia, cu copiii sau cu parintii. **Sigiliul relatiilor sociale**, situat in partea din dreapta a **corpului sufletului** arata foarte clar modul in care omul se comporta in societate: daca este badaran sau bine crescut, daca-i respecta sau ii jigneste pe ceilalti.

Fireste, **personalitatea** nu este formata numai din ansamblul **sufletului**, ci si din celealte elemente componente: **corp eteric**, **corp material** si din corpurile aurei derivate: **corp emotional**, **corp astral**, **corp mental inferior**, **corp mental superior**. De aceea, karma prezentei existente nu se reflecta numai in sigiliile karmice ale corpului sufletesc, ci in intreaga fiinta omeneasca.

Tot ce a facut fiinta omeneasca este astfel reflectat in toate aspectele aurice. Karma prezentei existente este detectabila atat la nivelul **corpului sufletului**, cat si la nivelul aurei

exterioare, la nivelul **corpului eteric**, la nivelul **corpului material** si la nivelul infatisarii fizice.

Tot ce face omul in prezenta existenta este stocat, sub forma unor energii karmice, la nivelul celor trei sigilii ale **corpului sufletului**. De la sigiliile karmice situate la nivelul **corpului sufletului**, impulsurile karmice sunt transmise la toate celelalte elemente ale fiintei umane.

Procesul difuzarii energiilor karmice la intreaga structura a **personalitatii** este simplu. Daca omul faptuieste ceva in dezacord cu legile spirituale ale cosmosului - cu alte cuvinte, nu se inscrie in *Ordinea divina* -, la nivelul celor trei sigilii karmice ale **corpului sufletului** apar energii de culori intunecate. Ele apar in urma unor acte comportamentale defectuoase si persista atata timp cat omul nu-si imbunatateste modul de comportament.

De la extremitatile **sigiliilor karmice ale corpului sufletului** pornesc firisoare de lumina foarte subtiri, care duc, in cele din urma, la chakrele **corpului eteric**. Prin acestea din urma, energiile karmice sunt difuzate, mai departe, la campurile eterice ce inconjoara organele corpului material. Fiecare organ fizic este invaluit intr-un camp eteric distinct. De acolo, energiile karmice sunt difuzate organelor fizice.

Intreaga structura aurica a fiintei umane formeaza in acest mod un megasistem format din fire si conductori foarte subtiri de energie ce fac legatura, pe principiul vaselor comunicante, intre sigiliile karmice, chakre si organele fizice.

Desi este dificil de urmarit intregul paienjenis de fire de lumina ce pleaca de la sigiliile karmice si duce la chakre, la contrapartile eterice ale organelor fizice si, in final, la organele fizice, intregul proces se desfasoara dupa un standard previzibil. Cand omul comite erori comportamentale, se formeaza energiile karmice negative - noxe energetice - ce emit culori, sunete si mirosuri dizarmonice. Aceste noxe sunt stocate in apropierea sigiliilor karmice ale **corpului sufletului**. De la sigiliile karmice, energia modulata informational se propaga prin firisoarele de lumina - nadisurile - la toate celelalte elemente ce formeaza fiinta omeneasca, pentru a ajunge la campurile eterice ce inconjoara organele fizice corespondente: inima, plamanii, pancreasul, splina etc. In momentul in care impulsul energetic ajunge la campurile eterice si, in final, la organele fizice, omul

se imbolnaveste.

Elementele de legatura intre **corpul sufletului**, care este situat pe un nivel cuantic si **corpul eteric**, situat pe alt nivel cuantic, sunt chakrele. Prin intermediul chakrelor, energiile provenite de la **sigiliile karmice** ajung la nivelul **corpului eteric**. La randul lor, chakrele capata instantaneu culoarea, mirosul si sunetul specifice noxelor emise de sigiliile karmice. Aceleasi caracteristici ale noxelor se transmit mai departe la nivelul glandelor cu secretie interna si la corpurile eterice ale organelor fizice, de care sunt legate prin interconexiuni luminoase.

Fiind astfel infestat, haloul luminos ce inconjoara un organ trupesc imprumuta coloratura, sunetul si mirosul noxelor karmice. In acest mod, karma se difuzeaza in toate structurile aurice si in toate elementele corespondente ale trupului material.

Aceast proces demonstreaza faptul ca exista o legatura energetica intre functionarea unui organ fizic si zestrea karmica generata de o eroare de comportament. Concluzia este evidenta: **omul insusi, atat ca structura aurica, cat si ca structura materiala este karma cristalizata.**

Procesul poate fi exemplificat printr-un caz concret: o cearta, urmata de bataie, intre doi soti. Dupa cearta si dupa conflict, cei doi soti au pastrat supararea pana seara, cand s-au impacat.

Prin clarvedere, Eugen a remarcat cum, imediat dupa cearta conjugala, la ambii parteneri au aparut astfel de noxe karmice in regiunea sigiliilor din partea stanga a trupului. Pana la impacare, deci pe parcursul intregii zile, noxele karmice au ramas la nivelul pieptului sub forma unor mici pete energetice.

Pana in momentul efectiv al impacarii, noxele karmice au continuat sa persiste, emitand culori murdare, sunete grotesti si mirosuri urate. Din pacate, chiar si dupa momentul impacarii, noxele karmice nu au disparut cu desavarsire; in locul lor au ramas mici semne - asemanatoare cu cele ce raman dupa o julitura -, ceea ce inseamna ca, din cearta urmata de violenta fizica, nici unul dintre soti nu a invatat nimic.

Semnele ramase indica cu multa precizie faptul ca, in viitor, de-a lungul timpului, vor mai urma scene de acest gen, chiar daca, de fiecare data, cearta va fi urmata de o impacare mai curand formala. Abia in momentul in care cei doi soti vor

intelege - vor constientiza - faptul ca nu au de ce sa se certe sau sa se bata, semnele vor disparea de la sine.

Ca regula generala, in timpul oricarei dispute, discutii aprinse sau batai intre doi oameni, noxele karmice cresc in intensitate si capata culoarea, mirosul si sunetul celeilalte persoane. Dupa impacare, raman "julturile". ceea ce inseamna ca sunt posibile recidive de aceeaasi natura.

Din nefericire, toti oamenii au in structura aurica astfel de noxe karmice, semn ca n-au invatat mai nimic din experientele lor. Aceasta demonstreaza faptul ca, de-a lungul vietii, oamenii nu invata prea multe din evenimentele care se tot repeta - motiv pentru care au senzatia foarte neplacuta ca se invart intr-un cerc.

Cei care sunt certareti, batausi, lacomi sau tradatori nu sunt de azi sau de ieri, nici de alaltaieri; ei vor continua sa fie asa. pana in momentul in care vor elimina astfel de caracteristici negative din comportamentul lor.

➤ Bolile karmice

Noxele continute la nivelul **sigiliilor karmice** ale **corpului sufletului**, efecte ale erorilor comportamentale, declanseaza **bolile karmice**.

La randul lor, **bolile karmice** se exprima in viata individului prin intermediul evenimentelor dramatice, prin intamplari neplacute, prin accidente sau prin boli fizice.

Bolile karmice se formeaza dupa traseul deja cunoscut: in momentul in care un anume mod de comportare - de exemplu, agresivitatea - produce un impuls karmic, acesta este stocat in **sigiliile karmice** ale **corpului sufletului**.

Incarcandu-se in exces, **sigiliile karmice** genereaza un semnal luminos negativ - un flux de energie karmica nefasta. Ulterior, semnalul luminos se transmite, prin fire subtiri de lumina, la **chakre** si, in final, la **contrapartea eterica a unui organ fizic**. In momentul in care este atinsa contrapartea eterica, **organul fizic** sau organele auxiliare legate de el incep sa functioneze defectuos, imbolnavindu-se.

In prima faza, **bolile karmice** apar ca niste norisori

intunecati, pigmentand **corpul sufletului**. Ele se manifesta prin intermediul unor *noxe aurice* - impuritati energetice de forme, culori, sunete si mirosuri dizarmonice.

Principala cauza a bolilor karmice o constituie dorintele nerealizate. Dorintele nerealizate genereaza absenta armoniei dintre oameni, dintre oameni si mediu, dintre oameni si *legile divine*. In momentul in care oamenii nu sunt in armonie unul cu celalalt, aurele lor sufera modificari structurale, iar componentele aurice sufera distorsiuni.

Evident, toti oamenii au dorinte: unele mai mari, altele mai mici. Unele dorinte se manifesta cu putere, in timp ce altele se manifesta mai slab. Oamenii isi doresc, unii mai multi bani, altii mai multa glorie, unii mai multa activitate sexuala, altii mai multa spiritualitate sau mai multa intelepciune. Datorita limitarilor inerente, nu intotdeauna oamenii ajung la implinirea dorintelor.

Toate dorintele, majoritatea realizabile partial, foarte putine realizabile total - caci cu cat oamenii obtin mai mult, cu atat doresc mai mult - se reflecta in aura. Datorita faptului ca fiecare dorinta este legata, in primul rand, de **corpul astral si de corpul mental inferior, de corpul sufletului si de sigiliile karmice**, apoi de **cimpul eteric al fiecarui organ fizic**, inseamna ca aceste elemente aurice suni cele mai afectate de dorintele realizate partial sau refulate.

In momentul in care omul isi doreste ceva, de exemplu bani, glorie sau sexualitate intensa, se leaga de aurele altor oameni pentru a-si implini dorintele. In acel moment, intre aurele oamenilor se realizeaza conexiuni aurice, care se manifesta sub forma unor corzi luminoase.

Prin insasi natura sa, **corpul eteric al fiecarui organ** este activat in momentul in care este conectat la ceva care-i trezeste interesul. In momentul in care se infatiseaza obiectul dorintei, corpul eteric al organului respectiv se activeaza brusc si omul se intreaba, constient sau nu, ce sa faca pentru a-si satisface dorinta.

In momentul in care dispare obiectul dorintei, elementele aurice "adorm". Dar, atunci cand se "trezesc" - fie atunci cand sunt activate de un stimul interior (imaginatia), fie exterior prin observarea obiectului dorintelor -, ele trebuie hranite. Asadar, nu organul fizic este cel care trebuie hranit, ci corpul eteric al

organului fizic respectiv.

De cele mai multe ori, satisfacandu-si dorinta, omul incalca fie liberul arbitru al cuiva, fie una din *legile divine*. In acel moment, apar **noxele karmice**. Chiar si cei care se cred foarte tari sunt luati de val si tarati in larg, incetul cu incetul. Omul, cel putin in stadiul evolutiv actual, este mult prea slab pentru a putea lupta cu dorintele. Este, de asemenea, foarte greu de luptat impotriva propriilor energii - de exemplu, impotriva energiei sexuale -, care, indiferent cum s-ar intoarce problema, cauta sa se manifeste, potrivit naturii sale.

Toate dorintele nesatisfacute, adica refulate, care stau mereu la panda, cu radacini adanci la nivelul **corpului sufletului** - *inconstientul* despre care se vorbeste astazi -, devin **boli karmice** cu efecte distructive asupra intregii fiinte umane. Unele boli karmice pot deveni atat de puternice, incat **pot virusa corpul sufletului**. Sexualitatea exacerbata, dorinta de putere, lacomia sau orgoliul pot deveni cu timpul boli sufletesti cronice.

De exemplu, lacomia, hotia si tendinta de a acapara bunurile altora pot duce la patarea **corpului sufletului** in zona mainilor. La nivelul **corpului sufletului**, chiar in zona mainilor, se formeaza un fel de zgura urat mirositoare, care emite sunete dizarmonice.

Una dintre bolile sufletesti cele mai des intalnite, cu repercusiune directa asupra **corpului sufletului**, este *dezamagirea*. Oamenii se imbolnavesc de *dezamagire* (pentru un clarvazator, *dezamagirea* nu este numai un sentiment, ci o boala, intrucat produce efecte aurice) datorita faptului ca, intr-un anumit moment al vietii, le-au fost inselate asteptarile.

Chiar daca posedea intuitia dreptatii si nu se lasa tarati intr-o disputa cu altcineva, cei care au fost inselati intr-o privinta sau in alta - si marea majoritate a oamenilor au avut de multe ori in viata aceasta experienta - se imbolnavesc sufleteste de *dezamagire*, cu consecinte vizibile la nivelul intregii structuri aurice. *Dezamagirea* se manifesta prin acoperirea **corpului sufletului** cu o crusta intunecata.

Se poate intalni adesea un *tip mai special de dezamagire sufleteasca*, contactata mai ales de acei oameni care se cred - si de cele mai multe ori chiar sunt - superiori.

Generalizand, se poate spune ca, in lume exista doua tipuri

principale de oameni. *Primul tip* este cel care functioneaza preponderent la nivelul primelor trei chakre: muladhara, svasdistan si manipura. Activitatea primelor trei chakre orienteaza intelegerea acestui tip de oameni spre lumea fizica si spre activitatea cotidiana. Constiinta si constienta sunt fixate pe primele trei corpuri aurice - emotional, astral, mental inferior -, iar cunoasterea care rezulta nu poate fi orientata decat catre lumea materiala. Oamenii din aceasta categorie corespund culorii portocalii sau galbene a **corpului duh**.

Al doilea tip de oameni este cel la care incep sa functioneze si urmatoarele chakre: anahata, vishudi si, partial, ajna. Oamenii din aceasta categorie au in activitate atat **corpul mental superior**, cat si **corpul spiritual**. Activitatea **corpului mental superior** si a **corpului spiritual** ofera o intelegere mult mai larga asupra vietii. Oamenii din a doua categorie au depasit culoarea galbena a **corpului duh**.

Oamenii din prima categorie, cei aflati la nivelul evolutiv corespunzator mentalului inferior, ii vor considera pe cei din a doua categorie drept naivi sau inadptabili. Ultimii, desi se simt superiori, se lovesc de atitudinea celorlalti ca de o platosă impenetrabilă. In urma confruntarii dintre cele doua tipuri de atitudini si in urma confruntarii dintre interesele imediate, cei ce posedă un **corp duh** superior se imbolnavesc sufleteste de *dezamagire*.

In general, comportamentul unui om superior este dat de anumite calitati, precum dreptatea, frumosul, prietenia, buna intelegere. Un astfel de om ar vrea ca totul sa fie perfect, atat in relatiile cu altii, cat si in relatiile cu familia. De multe ori, un astfel de om este considerat drept "perfectionist", iar acest fapt se datoreaza faptului ca el cauta sa aduca arhetipuri spirituale in lumea materiala. Un astfel de om nu este multumit cu ceea ce-i ofera existenta in aceasta lume si tinde spre impliniri aproape imposibil de obtinut.

De cele mai multe ori, cei din prima categorie nu inteleg comportamentul, ideile sau atitudinea tipului de om care functioneaza prin mentalul superior; de multe ori il nedreptatesc, il blameaza, il ironizeaza sau, atunci cand sunt sefi pe linie ierarhica, il persecuta. In momentul in care se simte nedreptatit, omul se imbolnaveste de *dezamagire*, iar **corpul sufletului** se acopera cu o crusta intunecata.

Crusta se formeaza atunci cand omul din aceasta categorie nu reusesete sa ierte persecutiile sau ironiile celor situati pe un nivel inferior. Datorita faptului ca nu este capabil sa ierte, crusta acumulata se "varsa", prin intermediul chakrelor, de la nivelul sigiliilor karmice la nivelul trupului material. Omul devine din ce in ce mai trist si are tendinta de a se izola de semenii sai. Ulterior, apar boli cronice.

Singurul mijloc de lupta impotriva bolilor sufletesti este formarea **plaselor mesianice**, care au un efect binefacator asupra intregii aure umane. Bolile sufletesti pot fi eliminate printr-o continua constientizare de sine si, mai ales, prin pastrarea unei legaturi permanente cu **Iisus Hristos**.

Formarea, cat mai des, a plaselor mesianice prin intermediul rugaciunii sau a rostirii Numelui lui Iisus Hristos spala si echilibreaza *sigiliile karmice*, dandu-le o culoare corespunzatoare, in functie de calitatea rugaciunii si de credinta pe care o are omul.

Capitolul 7 THENT THINT 3 SI BEMOL

➤ *Si bemol*

Daca priveste aura umana de la aproximativ un metru departare, exact din fata, perpendicular pe axul corpului, Eugen poate observa cum nucleeele celor trei **sigilii karmice**, situate la nivelul **corpului duh**, se intersecteaza cu cele trei nadisuri principale - **Ida, Pingala si Sushumna** - in **trei puncte stralucitoare**.

Cele trei puncte se aseamana cu trei cruci foarte luminoase. Exact din fata, perpendicular pe axul trupului, de la un metru departare, aproximativ 10-12 secunde, Eugen poate observa cum in centrul fiecarui sigiliu karmic se formeaza o cruce mica, stralucitoare. Daca se muta putin la stanga sau la dreapta, nu mai mult de zece centimetri, fenomenul nu se mai produce, iar aura ramane la fel ca inainte.

Desi **sigiliile karmice** se afla la nivelul cuantic al **corpului**

duh, iar canalele energetice **Ida, Pingala si Sushumna** se afla la nivelul cuantic al **corpului eteric**, privit perpendicular de la un metru departare, intregul ansamblu auric formeaza o configuratie uimitoare. Daca acest fenomen ar aparea in lumea materiala, am putea vorbi despre o iluzie optica; in cazul aurei omului, lucrurile sunt putin mai complexe.

In momentul in care Eugen priveste aura unui om situat in pozitia descrisa anterior, luminozitatea celor trei cruci mici devine argintie, cu sclipiri multicolore. Privite perpendicular din fata, pentru cateva secunde, cele trei cruci mici devin identice ca stralucire si culoare, ca sunet si ca miros. Mirosul lor aduce oarecum a gutui parguite, iar sunetul emis se aseamana aproximativ cu *Si bemol*.

Acest fenomen auric se produce doar in momentul in care doua persoane stau pozitionate fata in fata, la o distanta de aproximativ un metru.

In momentul in care doua persoane stau pozitionate fata in fata, la nivelul aurei fiecareia dintre ele se formeaza instantaneu cele trei cruci stralucitoare; este ca si cum s-ar aprinde trei beculute sau trei leduri stralucitoare, care emit un flash luminos - ca un blit de aparat fotografic. Cele trei beculute de la nivelul fiecarei aure stau aprinse, precum alarmele cu senzori, doar atata timp cat cele doua persoane stau pozitionate in pozitia descrisa anterior. In momentul in care una dintre persoane se misca spre dreapta sau spre stanga, cele trei beculute se sting.

Acest fenomen auric are un caracter universal: in cazul in care doua persoane, fie de acelasi sex, fie de sexe diferite, se afla dispuse, absolut intamplator, in aceasta pozitie, adica la un metru distanta una de cealalta, iar axul ambelor trupuri este milimetric asezat, in asa fel incat **sigiliile karmice** situate la nivelul **corpului duh** si nadisurile principale de la nivelul **corpului eteric** sa fie fata in fata, se formeaza ceea ce vom denumi a fi **Punctul de incidenta "I" - "I" de la iubire**.

Astfel, daca doua persoane, sa spunem un barbat si o femeie, care se cunosc de mult timp, se intalnesc pe strada si se aseaza "intamplator" una in fata celeilalte, la un metru distanta, se produce un fenomen uimitor: cele doua vechi cunostinte, barbatul si femeia, au toate sansele de a se indragosti instantaneu una de cealalta. Acelasi fapt se petrece si in cazul in care se intalnesc doua femei sau doi barbati, numai ca

fenomenul este de intelegere si de acceptare reciproca.

Abia in acest moment unic, chiar daca se cunoasc de ani de zile, cele doua persoane se "descopera" una pe cealalta. Femeia isi da seama intr-o fractiune de secunda cat de atragator este barbatul din fata ei, mirandu-se ca nu a remarcat acest fapt mai devreme.

Astfel, *iubirea la prima vedere*, precum si *acceptarea neconditionata a cuiva*, se produc numai in conditiile in care, instinctiv, doua persoane se centreaza una fata de alta din punct de vedere auric, fiind dispuse fata in fata, in pozitia descrisa, minimum zece secunde. Numai in acest caz se formeaza **Punctul de incidenta "I"**. In acele momente, cele trei cruci stralucitoare situate la nivelul aurei fiecarei persoane vibreaza ca o alarma cu senzori, emitand aceeasi culoare, acelasi parfum si acelasi sunet - **Si bemol**.

In rastimpul in care se produce acest fenomen, **corpul mental inferior** scade brusc in intensitate, iar **corpul mental superior**, precum si **corpul spiritual**, cresc brusc in intensitate si luminozitate.

Toate aceste modificari aurice nu se produc decat in scurta perioada de zece secunde. Imediat ce contactul se intrerupe, totul revine la normal. Cei doi parteneri parca se desmeticesc ca dintr-un vis, ies din "ceata" densa care-i invaluisa, intrebându-se poate ce i-a apucat. In aceasta perioada scurta de timp s-a produs o mica "lipeala", care lasa, o perioada oarecare de timp, un gust placut.

Punctul de incidenta "I" se formeaza uneori si in cazul unor cupluri care se cunosc de multa vreme, in care partenerii s-au plictisit unul de celalalt, si care au sansa de a se reindragosti in anumite momente banale, la o petrecere mondena, sau la o discutie in doi, in care doreau sa puna lucrurile la punct.

Este posibil ca persoanele iubarete, marii amanti ai lumii, cum a fost de exemplu Don Juan, sau micii amanti ai lumii cum sunt fantii de cartier, sa fi descoperit instinctiv aceasta pozitie aparent banala si acest punct de incidenta, punct denumit de noi **Punctul "I"**. Dar, pentru a deveni un mare sau un mic amant mai este nevoie de inca un element: sarmul.

Este, de asemenea, posibil ca unii oameni de afaceri, manageri, brookeri sau comis-voiajori sa aiba succes in tranzactii comerciale sau financiare datorita pozitionarii

instinctive in fata partenerului de afaceri chiar in **Punctul "I"**. Personale de acelasi sex, de exemplu vecinii sau amicii, care se imprietenesc spontan prin intermdeiu **Punctului de incidenta "I"** au o prietenie durabila si foarte solida.

Punctul de incidenta "I" se activeaza si in cazul in care doi parteneri intretin relatii sexuale in pozitia clasica, unul deasupra celuilalt. In orice alta pozitie, **Punctul "I"** nu se formeaza, astfel ca efectele pe plan sufletesc ale actului sexual sunt minime si intra in categoria "sportului in doi".

In momentul in care, in timpul unui act sexual, partenerii se centreaza in **Punctul de incidenta "I"**, la nivelul aurei se formeaza o pacla trandafirie. La inceput, fiecare partener emite propria pacla trandafirie, apoi acestea se unesc, formandu-se un norisor unic, sub forma de inimioara, care ii invaluieste pe cei doi parteneri pe toata durata actului sexual.

In acest mod, actul sexual devine ceva mai mult decat o impreunare; devine o unire sufleteasca, care presupune comuniunea de la suflet la suflet. In acele momente, partenerii sunt atat de aproape unul de celalalt, incat par ca se contopesc. Dupa terminarea actului sexual, norisorul de culoare roz, persista o perioada variabila de timp, in jurul fiecaruia.

Ingerii Veghetori din *lumea eterica* afirma ca, in momentul in care se realizeaza echilibrarea de rezonanta intre cele trei cruci luminoase, in cadrul **Punctului de incidenta I**, se petrece "*ceva minunat*", pentru ca, in acel moment, se realizeaza o echilibrare de **Putere** si de **Calitate** intre doua fiinte umane.

➤ Thent-Thint

Tot ce este omul se afla imprimat la nivelul auric. Rezultanta vectoriala generala a tuturor trasaturilor de baza ale unui om este reflectata in structura aurei. Pentru Eugen, aura omului poate fi analizata din punctul de vedere al luminozitatii, culorii, sunetului, mirosului si vechimii.

In lumea materiala, atata timp cat se manifesta in trup fizic, fiecare om posedea o anumita capacitate de a se manifesta. *Capacitatea unui om de a se manifesta in lumea materiala poate fi denumita **Putere***. Asadar, prin **Putere** se poate

intelege, in limbaj omenesc, capacitatea totala a unei fiinte umane de a se exprima.

In general, oamenii sunt inegali: unii au o **Putere** mai mare, altii au o **Putere** mai mica. Astfel, unii oameni sunt mai puternici, fiind mai evoluati spiritual, in timp ce altii sunt mai slabi.

De regula, ca o constanta generala, jocurile destinului aduc persoane mai puternice alaturi de persoane mai slabe sau persoane cu calitati, capacitati si caracteristici complementare.

Existenta cotidiana nu a fost conceputa pentru placeri si distractii nesfarsite, asa cum cred multi dintre oameni, caci fiecare existenta incarnata este foarte valoroasa. Chiar daca unii dintre noi avem impresia ca nu se intampla nimic de-a lungul unei vietii, totul este conceput pentru propria noastra evolutie.

Evenimentele vietii sunt doar varful aisbergului; ele ascund procese nevazute ce au loc la nivelul structurilor aurice. La nivelul individului, la nivelul unor cupluri, la nivelul familiei sau la nivelul unor comunitati se produc fenomene aurice care, in ansamblu, au o foarte mare importanta. Noi, oamenii, nu stim carui fapt datoram anumite prietenii, intalniri, evenimente sau stari sufletesti; totusi, tot ce se intampla sub soare, chiar daca la prima vedere pare "intamplator" si lipsit de relevanta, are propria sa reverberatie aurica si propria sa insemnatate.

*Evolutia fiintei umane presupune, inainte de toate, asocierea prin complementaritate ori asocierea prin rezonanta vibratorie. Ca regula generala si necesara, evolutia umana se realizeaza prin inductie spirituala, pe baza asocierii dintre un om cu **Putere mare** si, deci, cu un **corp duh** evoluat si un om cu **Putere mica**, al carui **corp duh** este mai putin evoluat,*

Intalnirea "intamplatoare" dintre doi oameni care, ulterior, se asociaza fie in prietenii, amicitii, casatorii, fie in cazul realizarii in comun a unei activitati sociale sau a unei afaceri are la baza *flashul* realizat in **Punctul de incidenta "I"** -care emite un sunet comparabil cu *Si Bemol*. In momentul in care se realizeaza *flashul* luminos in **Punctul de incidenta "I"**, se realizeaza si o echilibrare intre **Puterea mare si Puterea mica**. In *akatakha*, limba folosita in *lumea eterica*, echilibrarea intre **Puterea mare si Puterea mica** este denumita **Thent-Thint**.

Echilibrarea dintre **Puterea mare si Puterea mica** este insotita de un sunet specific. Acest sunet se aseamana cu un **Si**

Bemol triplu; de aceea am convenit sa numim acest fenomen prin formula **Thent-Thint 3 Si Bemol**.

Thent inseamna *Putere mare*, **Thint** inseamna *Putere mica*, iar **3 Si Bemol** este sunetul ce insoteste acest eveniment pe care se bazeaza mersul lumii. **Thent-Tint 3 Si Bemol** este punctul de declansare a evenimentului minunat, care constuie motorul evolutiei umane.

Convietuind mai mult timp impreuna, cel cu Puterea mica este "ridicat" de catre cel cu Putere mare, astfel incat, intre cei doi parteneri se realizeaza un echilibru vectorial.

Pentru a intelege corect acest fapt, este necesara o mica exemplificare. Sa presupunem ca, din punctul de vedere al dinamicii evolute, o persoana **Putere mica** este situata la nivelul de **corp duh portocaliu**. Partenerul - prietenul, sotul, partenerul in afaceri etc - acestei persoane este o **Putere mare**, care are **corpul duh auriu**.

Intrand in relatia de parteneriat, persoana cu **Puterea mare** este obligata, intr-un fel, sa stagneze auric, dar, in fond, aceasta persoana face un sacrificiu din dragoste. La randul ei, persoana cu **Puterea mica**, prin insasi convietuirea in comun, este fortata sa urce evolutiv. Relatia celor doi parteneri se va situa astfel la nivelul unui corp duh de culoare *galbena*.

Noul nivel, care reprezinta *punctul de echilibru*, dublat de folosirea **Punctului de incidenta "I"** o perioada de timp mai lunga, inseamna un proces evolutiv realizat prin inductie. In acest fel, **Puterea mica** este obligata sa respecte anumite "reguli ale jocului" si sa se comporte in consecinta; doar astfel, nivelul ei rezonant general, fiind atras prin inductie, se poate stabili in jurul *punctul de echilibru*.

Thent-tint 3 Si Bemol este valabil mai ales in cazul cuplurilor casatorite. **Thent-tint 3 Si Bemol, echilibrul Putere mare-Putere mica**, dublat de urcarea evolutiva prin inductie a **Puterii mici** si de sacrificiul din dragoste a **Puterii mari**, dureaza in cazul cuplurilor casatorite doar atata timp cat cei doi parteneri intretin relatii sexuale normale si nu comit adultere.

Din acest punct de vedere, adulterul este o imprudenta costisitoare, daca ne gandim ca o terta persoana - care are propriul sau nivel evolutiv - rupe echilibrul realizat. Se vede astfel ca *principiul tertului exclus* este valabil nu numai in logica

formala, ci si in viata de zi cu zi, intr-un mod nestiut si incomplet constientizat.

Intr-adevar, unii oameni se intreaba care este motivul pentru care, de exemplu, unul dintre sotii este mai bun, mai frumos, mai inteligent sau mai bland decat altul si de ce, in unele conflicte conjugale, cel mai puternic cedeaza primul.

Raspunsul nu poate fi decat unul singur: *viata aduce intotdeauna pe cel cu **Putere mica** in compania celui cu **Putere mare**, pentru ca acesta este singurul mijloc prin care se realizeaza evolutia umanitatii.* Prin "viata" intelegem, desigur, "jocurile" destinului, care au drept scop cresterea evolutiva a unuia dintre parteneri.

Ce s-ar intampla daca cei cu **Putere mare** s-ar uni sau ar convietui numai cu cei cu **Putere mare**, iar cei cu **Putere mica** ar fi lasati de capul lor ?

Raspunsul este simplu si se afla la indemana oricui: s-ar intampla ca numai unii sa evolueze, in timp ce altii - care sunt cei mai multi - sa stagneze sau, chiar mai rau, sa regreseze. Numai in acest mod, prin **Thent Tint 3 Si Bemol**, oamenii se ajuta unii pe altii si evolueaza impreuna.

De altfel, evolutia individuala nici nu exista asa cum cred cei indragostiti de propria lor persoana si care voiesc sa evolueze singuri, indiferent de mersul lumii. Evolutia, cel putin de la intruparea in lumea materiala a lui **Iisus Hristos**, se realizeaza in mod colectiv.

La nivel de comunitate evolutia se realizeaza potrivit complementaritatii **Putere mare-Putere mica**. Oamenii vin la incarnare in grupuri compacte; de-a lungul existentei, oamenii din cadrul grupurilor sunt legati unul de altul in moduri nestiute, indiferent daca se intalnesc sau nu.

Fenomenul complementaritatii **Putere mare-Putere mica** se poate vedea cel mai bine in cadrul ceremoniei religioase a cununiei. Fiecare dintre partenerii noului cuplu porneste de la nivelul standard pe care l-a avut inainte. Sa spunem ca mirele, care este in acest caz **Puterea mare**, o ia in casatorie pe mireasa **Puterea mica**.

In momentul casatoriei religioase, cand ambii miri spun un "da" hotarat, nivelurile evolutive se echilibreaza - asta in cazul in care nu erau deja echilibrate, iar acum se consfinteste "minunea" care are loc, spre slava celor doi parteneri care-si

urmeaza destinul - si se creeaza nivelul evolutiv comun, centrat in *jurul punctului de echilibru*. Intr-un fel, ar fi la fel de corect daca preotul care oficiaza casatoria nu ar intreba: "*cutare mire, vrei sa o iei in casatorie pe cutare mireasa ?*", ci ar intreba: "**Putere mare vrei sa o iei sub ocrotire pe Puterea mica, pentru a o ridica pe scara evolutiva?**"

Si, oricat de amuzanta ar parea o astfel de intrebare, in mod real, **Puterii mari i se da Puterea mica** spre indrumare. Intotdeauna de la cel puternic se ia si se da celui mai slab. Asa este mersul lumii si niciodata n-ar fi existat nici cel mai mic pas evolutiv, daca lucrurile nu s-ar fi desfasura astfel.

Fireste, nu intotdeauna barbatul este "stalpul familiei" intr-o casatorie, chiar daca, de cele mai multe ori, el este elementul activ, masculin. Uneori, femeia devine elementul activ si "masculin", ea fiind cea care are grija de familie sau are grija ca sotul sa nu mai bea alcool si il asteapta cu facaletul dupa usa, dimineata la ora trei, tocmai pentru a-i reaminti ca, el, barbatul care in acest caz este **Puterea mica**, i-a fost dat in primire la casatorie si ca, ea, femeia, este obligata prin forta imprejurarilor sa aiba grija de el.

In momentul ofiterii casatoriei, cand preotul uneste femeia cu barbatul, cele trei cruci de lumina stralucesc puternic, formandu-se **Punctul de incidenta "I"**; simultan, **corpurile mental inferior** ale celor doi miri par sa se decoloreze rapid, in timp ce corpurile spirituale cresc in volum. Atunci se produce echilibrarea evolutiva descrisa anterior - **Thent-tien 3 Si Bemol**.

Tot atunci se mai produce si un alt fenomen absolut magnific, cu bataie lunga in destinul ambilor parteneri: **karma Puterii mici se echilibreaza dupa cea a Puterii mari**. **Sigiliile karmice** ale persoanei **Putere mica** devin din ce in ce mai decolorate. Este ca si cum **Puterea mare** a semnat pentru **Puterea mica** si i-a preluat o parte din karma.

De fapt, **Puterea mare** nu preia, personal, nimic. Cel care poate prelua karma unui om este doar **Iisus Hristos**, singura fiinta din univers care a platit **Pretul** pentru a realiza aceasta.

In cazul concubinajului sau in cazul prietenii de mai lunga sau mai scurta durata, echilibrarea aurica, evolutiva si karmica se produce doar in proportie de 75% si nu este definitiva. Ea poate dura doar pana cand se destrama prietenia sau

concubinajul.

În cazul casatoriilor, atunci când unul dintre parteneri comite adulter, se revine la starea inițială: nu mai poate fi vorba despre o echilibrare **Putere mare - Putere mica**. De asemenea, prin adulter, **Puterea mare** pierde capacitatea de a echilibra auric, evolutiv sau karmic **Puterea mica**.

Dacă unul dintre parteneri a avut nenumarate prietene/prieteni, amante/amanti, concubine/concubini până la casatorie, iar după aceea devine "baiat/fata" cuminte și nu comite adulter, își pastrează capacitatea de **Putere mare** și poate echilibra karma celuilalt partener.

Institutia casatoriei, taina cea mare a casatoriei, constă chiar în actul misterios al echilibrării **Putere mare-Putere mica**, dar și în actul preluării unei părți a karmei. Aceasta este ceea ce Biserica creștină numește "*taina sfântă a casatoriei*".

Capitolul 8 **SIGILIILE KARMICE:** **REFLECTAREA INCARNĂRILOR** **TRECUTE**

➤ Configurația sigiliilor karmice

Sigiliile karmice ale **corpului sufletului** - care reflectă karma unei singure existente - nu trebuie confundate cu sigiliile karmice ale **corpului duh**, care reprezintă karma acumulată în nenumarate incarnări.

Abia după moartea trupească, sigiliile karmice ale **corpului sufletului** vor fi transferate la nivelul **corpului duh** printr-un proces de asimilare. Acest proces are loc la câteva secunde după momentul morții.

În decursul timpului, la nivelul **corpului duh** s-au acumulat toate sigiliile karmice ale **sufletelor** pe care un om le-a avut de-

a lungul incarnarilor. De aceea, sigiliile karmice ale **corpului duh** sunt mai mari decat cele ale **sufletului**; ele reprezinta zestrea karmica a fiecarui om.

Pentru intelegerea trecutului unei fiinte umane de-a lungul incarnarilor succesive, trebuie cercetate sigiliile karmice ale **corpului duh**. Cele ce urmeaza se refera numai la sigiliile karmice ale **corpului duh**, facandu-se abstractie de cele ale **sufletului** - ale **corpului sufletului**.

Dupa cum s-a remarcat, **sigiliile karmice ale corpului duh** pot fi cercetate din mai multe perspective. **Privite din prima perspectiva**, de la aproximativ trei metri distanta, **sigiliile karmice ale corpului duh** arata ca o pictura naiva, in acuarela, a unui copil: mici pete energetice de culori si configuratii diferite, care emit sunete si mirosuri distincte. De la aproximativ trei metri, sigiliile karmice isi dezvaluie culorile si luminozitatile. Fiecare culoare, fiecare nuanta si fiecare aspect de luminozitate are semnificatia sa. Fiecare culoare emite un sunet si un miros specifice. Din analiza tuturor acestor caracteristici se poate descifra - in linii generale - karma unui om.

Daca sunt privite prin clarvedere de catre Eugen **din a doua perspectiva**, de la o distanta de aproximativ cincisprezece-douazeci centimetri, cele trei **sigilii karmice ale corpului duh** isi dezvaluie adevarata alcatuire. Apropiindu-se suficient de mult, Eugen isi da seama ca sigiliile karmice sunt alcatuite, de fapt, din **stelute stralucitoare**. Toate culorile sigiliilor karmice sunt, de fapt, emise de stelute, la fel cum imaginea unei fotografii este formata din pixeli. Practic, spatiul ocupat de un sigiliu karmic este format din stelute-pixeli.

Culorile emise de stelute reflecta modul in care, de-a lungul incarnarilor anterioare, omul a respectat *Ordinea cosmica* pe linia relatiilor de familie, pe linia relatiilor sociale si pe linia respectarii legilor divine. Fiecare steluta are o anumita luminozitate, o anumita nuanta coloristica, un anumit miros si un anumit sunet.

In interiorul unui sigiliu karmic, stelutele sunt dispuse in spirale sau, mai degraba, in cercuri concentrice ce dau senzatia unor spirale. Astfel, in interiorul fiecarui sigiliu karmic se afla un anumit numar de stelute, nu mai mult de 40-50 de stelute, amplasate in spirala.

Disponerea stelutelor este identica la toate cele trei

sigilii karmice - in fond, este vorba despre aceleasi stelute -, dar ceea ce difera este culoarea emisa.

Este ca si cum aceeasi imagine se repeta de trei ori, in fiecare dintre cele trei sigilii karmice ale **corpului duh**. Diferenta dintre aspectul celor trei **sigilii karmice** este data de coloritul si de luminozitatea emise de stelute.

Fiecare steluta este reflectarea unei incarnari anterioare. Distaanta intre stelute indica perioada dintre incarnari; luminozitatea fiecarei stelute indica, dupa cate se pare, durata respectivei existente, iar culorile emise indica modul in care omul a respectat legile spirituale - Ordinea cosmica.

Ultima steluta a fiecarui sigiliu karmic indica existenta prezenta si calitatea omului in momentul actual.

De fapt, ultima steluta nu este complet configurata. Ea va dobandi configuratia finala abia dupa moartea omului, dupa ce experientele prezentei existente vor fi absorbite din **corpul sufletului** in **corpul duh**.

In concluzie, cele trei **sigilii karmice** sunt identice in ceea ce priveste forma exterioara si dispunerea stelutelor, dar diferite in ceea ce priveste coloritul si stralucirea. Este ca si cum aceeasi imagine a configuratiei stelutelor se repeta de trei ori, in cele trei sigilii karmice; ceea ce difera este culoarea emisa, in functie de domeniul vizat: *al respectarii legilor divine, al respectarii relatiilor cu semenii, al respectarii relatiilor de familie*. In cele trei sigilii, stelutele emit, asadar, energii modulate informational, care pot fi percepute cromatic, sonor si olfactiv in functie de un triplu sistem de referinta

De exemplu, o steluta poate emite in dreptul *sigiliului respectarii legilor divine* o energie manifestata Printr-o culoare intunecata, semn ca relatiile individului cu legile divin-spirituale ale cosmosului in respectiva incarnare n-au fost corecte. Aceeasi steluta poate emite in dreptul celorlalte doua sigilii culori ceva mai deschise, indicand faptul ca, in acea existenta, omul a avut grija de familia sa si ca n-a avut conflicte majore cu semenii. Astfel, **sigiliile karmice reprezinta o harta a comportamentului omului de la inceputuri si pana in ziua de astazi.**

Daca omul pe care-l scaneaza auric are **sigiliile karmice** mari - si, intr-adevar, exista multi oameni la care **sigiliile karmice** acopera aproape tot pieptul - Eugen poate "citi" foarte

bine numarul stelutelor si poate face aprecieri pertinente cu privire la existentele anterioare ale acelui individ. Daca insa omul are **sigiliile karmice** mici, cam de marimea unei mingi de tenis de camp, aprecierile pot fi inselatoare, intrucat energiile colorate emise de stelute se intrepatrund; in consecinta, nu se poate estima cu precizie ce anume provine de la o incarnare sau ce provine de la alta. Probabil ca, pentru a putea "citi" **prin clarvedere** astfel de sigilii karmice, Eugen ar avea nevoie de un microscop sau, cel putin, de o lupa... eterica.

In interiorul fiecarui **sigiliu karmic**, chiar in centru, se distinge o steluta centrala mult mai luminoasa decat celelalte - pe care o denumim **steluta dintai**. La unii oameni, **steluta dintai** are marimea unui varf de creion, la altii are marimea unei margele.

In jurul **stelutei dintai**, pe orbite concentrice, sunt insirate celelalte stelute. Toate stelutele sunt dispuse dupa un *pattern* ce poate fi intalnit in tot universul: *patternul spiralei*. Acest *pattern* sau model arhetipal poate fi remarcat in configuratia atomului, a sistemelor solare, a galaxiilor spiralate, dar si in cochiliile melcilor, scoicilor sau altor animale marine, pentru a da numai cateva exemple.

Cercurile concentrice pe care sunt insirate stelutele au configuratia in functie de vechimea si de nivelul evolutiv al **corpului duh** al omului respectiv. Astfel, oamenii cu **corpul duh portocaliu** au un singur cerc concentric complet, pe care sunt inscise nu mai mult de cincisprezece-optsprezece stelute. Oamenii cu **corpul duh galben** au doua cercuri concentrice, care presupun in jur de douazeci si cinci-douazeci si opt de stelute-incarnari. Oamenii cu **corpul duh auriu**, au trei cercuri concentrice pe care sunt dispuse in jur de treizeci si patru, treizeci si opt, pana la patruzeci de stelute-incarnari. Oamenii cu **corpul duh albastru** pot avea pana la cincizeci de stelute incarnari.

In urma acestor constatarii, se pot face cateva deductii interesante cu privire la procesul reincarnarii omului. Avand permanent in vedere faptul ca distanta dintre stelute indica perioada intre incarnari, intensitatea stralucirii stelutelor indica durata respectivei existente, iar culorile emise de stelute indica modul in care omul a respectat *Ordinea cosmica*, vom incerca sa aruncam o privire asupra modului in care configuratiile

stelutelor reflecta incarnarile trecute.

➤ Punctul ideal

În interiorul sigiliilor karmice sunt dispuse, asadar, mai multe stelute. Stelutele nu sunt mai mari de o jumătate de centimetru, dar radiația lor este ceva mai mare. Toate stelutele sunt dispuse pe două-trei cercuri concentrice, în funcție de vechimea și de nivelul evolutiv al omului. Fiecare steluta reflectă o incarnare anterioară.

Cercetând o steluta prin clarvedere, doar de la câțiva centimetri distanță, Eugen poate remarca cu destulă dificultate - fiind vorba despre efecte de lumină și de culoare minuscule -, un nucleu strălucitor de o culoare diferită de cea a steluței. Astfel, **fiecare steluta, care reflectă o singură incarnare, posedă în mijloc un nucleu strălucitor**. Acest nucleu poate fi denumit **punctul ideal**.

Punctul ideal, nucleul strălucitor din mijlocul unei steluțe-incarnare reprezintă *standardul calitativ cerut de legile divine pentru respectiva incarnare*. Cu alte cuvinte, la nivelul nucleului strălucitor se află înscris *planul ideal arhetipal* al respectivei incarnări. Dacă ar respecta *planul ideal arhetipal* reflectat în **punctul ideal**, omul ar putea atinge perfecțiunea într-o singură incarnare.

Din **punctul ideal** aflat în mijlocul fiecărei steluțe-incarnare provine imboldul pe care-l resimte orice om, de a se comporta în mod corect față de societate, familie, soț, soție, copii, frați, surori, bunici etc. Datorită imaturității **sufletului**, toate aceste standarde comportamentale sunt puse în practică în mod eronat.

În momentul în care omul nu se conformează standardelor divine, în jurul stelutelor apar pete închise la culoare. Ele indică faptul că omul s-a îndepărtat de standardul înscris în **punctul ideal**. Astfel, între comportamentul omului și nivelul generat de **punctul ideal** se formează *o diferență de potențial*.

Culorile emise de stelute - pe care Eugen le poate observa foarte clar din prima perspectivă - nu reprezintă altceva decât *diferența de potențial* dintre modul de comportare al unui om și standardul înscris în **punctul ideal**. Cu alte cuvinte, culorile

emise de stelute indica gradul in care omul s-a departat de *Legile divine* si de *Ordinea cosmica*, inscrite in **punctul ideal**. Daca ar fi suficient de matur pentru a privi mereu spre standardul ideal, omul nu ar avea karma, iar stelutele n-ar mai emite decat culoarea specifica **punctului ideal**.

Tot ce este omul, este inscris in structura sa aurica, ca intr-o harta holografica. Structura aurica umana reflecta ceea ce este omul intr-un anumit moment al existentei sale, iar *diferenta de potential* indica, cu precizie, deosebirea dintre ceea ce este omul in mod efectiv si ceea ce ar fi trebuit sa fie.

Avand inscris *standardul ideal* chiar in structura sa aurica, omul nu are nevoie de nici o *Judecata* post-mortem, in care instantele cosmice sa judece modul sau de comportare de-a lungul unei existente. Insa si structura aurica este cea care indica cu precizie ce este omul si cat s-a departat de standardul cosmic. In acest context, *Judecata* care se realizeaza dupa moarte are un alt scop.

De altfel, in momentul in care o fiinta angelica se apropie de un om - fie incarnat, fie decorporat -, primul lucru la care priveste este **sigiliul karmic**, mai precis *diferenta de potential* formata intre **punctul ideal** si culorile emise de ultima steluta - cea a incarnarii prezente pentru cei incarnati ori cea a ultimei incarnari pentru cei decorporati.

La randul lor, **Ingerii Veghetori** numesc **punctul ideal** prin formula **"calitatile fiului femeii desavarsit in fiecare suflare, gand si fapta, in fata lui Dumnezeu, a familiei si a fratilor sai mari sau mici, ori deopotriva cu el, pana in ziua in care va putea sta drept in fata Lui si va putea rezista Puterii Lui mari"**.

➤ Steluta dintai

In interiorul unui **sigiliu karmic**, in mijlocul tuturor stelutelor dispuse pe cercurile concentrice, ca punct de pornire, se afla o steluta mai mare si mai stralucitoare decat celelalte. Aceasta este **steluta dintai**.

In mod logic, **steluta dintai** ar fi trebuit sa indice prima

incarnare a omului pe pamant; datorita unor evenimente trecute, ea nu reflecta prima incarnare a omului, ci o *rezultanta* evolutiva. Astfel, dupa informatiile obtinute in *lumea eterica*, **steluta dintai** indica stadiul evolutiv atins de om inainte de un eveniment dramatic, petrecut cu mult timp in urma: marele potop.

Privind in trecut, apare evident ca istoria pamantului si, implicit, a umanitatii s-a desfasurat in cicluri temporale. Ciclurile temporale mai mari contin, la randul lor, cicluri mai mici, totul desfasurandu-se in cadrul unui proces in care perioadele de manifestare se impletesc cu perioade de catastrofa si de nemanifestare.

Dupa cum mentioneaza **spiritele naturii**, de-a lungul timpului s-au produs mai multe evenimente catastrofale, numite in *lumea eterica* prin termenul de *stergeri*, iar in lumea noastra *potopuri*. Este bine de stiut si faptul ca, pana in momentul de fata, pe pamant s-au succedat *patru mari generatii de oameni* - denumite uneori, destul de impropriu, *rase*. Cel mai amplu si dramatic eveniment catastrofal a avut loc, candva, intr-un trecut foarte indepartat. Acest eveniment este denumit de fiintele lumii eterice *marea stergere*.

Inainte de *marea stergere*, Pamantul era populat de oamenii primelor trei generatii. Mare parte din generatia a patra, actuala generatie de oameni, a aparut dupa acest eveniment. In acele vremuri, vechea civilizatie umana o luase pe cai gresite, ceea ce a atras dupa sine un potop de proportii.

Umanitatea care a existat inainte de *marea stergere* era formata din indivizi extrem de puternici, care atinsesera puteri inimaginabile pentru omul modern. Fata de ele, *siddhisurile* - puterile magice - descrise de vechile carti indiene, sunt doar palide umbre. *Siddhisurile* cucerite de superoamenii de odinioara permiteau, bunaoara, folosirea unor forte psiho-mentale capabile de a distruge prin forta gandului o padure sau un sat, de a comanda elementelor naturii, de a asupri mase mari de oameni prin forta privirii, de a levita sau de a voiaja in trup fizic, oriunde, cu mare viteza. Desigur, nu toti oamenii atinsesera un asemenea nivel evolutiv, dar ne putem imagina ca erau suficienti cateva zeci sau sute.

In acele timpuri, datorita configuratiei generale a structurii aurice umane, era posibil ca, in numai cateva intrupari in lumea

materiala, oamenii sa atinga un nivel evolutiv foarte inalt, care sa le permita cucerirea *siddhisurilor*. Desi erau extrem de puternici, superoamenii de atunci se rupsesera de **Dumnezeu**, astfel incat nu mai exista nici un control asupra a ceea ce faceau. Multi dintre ei se aliasera cu fiintele luciferice, care jubilaiu, fericite ca venise timpul pentru a controla evolutia umanitatii si, in final, pentru a o distruge.

Omul poate face ce doreste si nimeni, in virtutea respectarii liberului arbitru, nu il poate influenta cu nimic. Cat timp omul nu faptuieste in mod efectiv ceva rau, nimeni nu poate lua nici o masura impotriva sa. Omul mai intai faptuieste potrivit liberului sau arbitru si abia dupa aceea suporta consecintele faptelor sale. La nivelul cosmic nu exista procese de intentie, ci doar procese ale actiunilor concrete. In esenta, omul este liber sa faca ceea ce doreste, dar abia dupa ce isi materializeaza intentiile, cosmosul si structurile sale reactioneaza intr-un mod adecvat. Cauza tuturor evenimentelor catastrofale ramane, asadar, omul si modul sau de comportare.

Se stie foarte bine faptul ca puterea, in absenta lui **Dumnezeu**, duce la autodistrugere, iar "realizarile" fiintelor umane superperformante dusesera umanitatea spre pragul disparitiei totale. Inaintea *marii stergeri* a avut loc un razboi al superoamenilor alati cu fiintele luciferice, impotriva fiintelor angelice. Fiintele luciferice, precum si oamenii care au colaborat cu ele, au fost infrante. Imediat dupa marele razboi, s-a produs *marea stergere*.

Modul aberant in care se comportau cea mai mare parte dintre oameni demonstreaza cu prisosinta faptul ca, in cazul in care nu ar fi avut loc *marea stergere*, umanitatea s-ar fi autoeliminat singura din circuitul evolutiv - ceea ce doreau, de fapt, fiintele luciferice.

Dupa cum se afirma in *lumea eterica*, *marea stergere* a afectat atat mediul planetei materiale, cat si *Terra Aurica* (*Terra Aurica* este ansamblul planurilor cosmice ce invaluiue concentric Pamantul material). Teribilul eveniment a pus capat existentei oamenilor de pe suprafata planetei; mai mult decat atat, a insemnat si retragerea efectiva a oamenilor din circuitul evolutiei.

In decursul *marii stergeri* a avut loc retragerea **energiei vitale a Duhului Sfant** - *Cel care confera Viata a tot ce exista*,

al treilea aspect al Sfintei Treimi. Retragerea **energiei vitale** a provocat disparitia oricarei forme de viata si a facut ca Pamantul, ca planeta materiala, sa semene cu solul lunar sau cu solul martian. Totodata, toate fiintele umane - **spiritele** umane invelite in **corp duh** - au fost retrase din circuitul evolutiv si duse, undeva, in afara sau, poate, chiar in interiorul *Terrei Aurice*, intr-un loc izolat. *Lumea de dincolo* - *Casa Tatalui ceresc* - a devenit goala nu numai metaforic. Oamenilor li s-a retras **corpul duh** si au ramas "stele", adica **spirite**, precum erau candva, intr-un trecut indepartat, inaintea formarii lumii materiale.

Dupa cum se stie, vechile mituri ale umanitatii, la fel ca si cercetarile intreprinse de maestrii spiritului, amintesc in felul lor specific faptul ca, in trecutul umanitatii, au avut loc mai multe "potopuri". Totusi, *marea stergere* nu trebuie confundata cu potopul descris de Vechiul Testament - potopul lui Noe - care a fost doar ultimul diluviu. In decursul *marii stergeri* s-au derulat evenimente planetare de o amploare mult mai mare si de o natura diferita fata de cele rezultate in urma inundatiilor devastatoare descrise de Biblie.

Dupa *marea stergere*, adevarata noapte a evolutiei umanitatii - cea mai inspaimantatoare noapte pe care a parcurs-o umanitatea de la aparitia sa - a reinceput repopularea *Terrei Aurice*; mai intai a "cerului", adica a *lumii de dincolo*, apoi a lumii materiale. Dupa ce oamenii au fost retrasi din circuitul evolutiv, iar soarta umanitatii a fost pusa in cumpana - caci multi se intrebau atunci daca umanitatea va mai fi lasata sa-si continue traiectul evolutiv -, numai bunatatea lui **Dumnezeu** a deschis calea unui alt ciclu evolutiv. Printr-o alchimie divina, viata a revenit in *Terra Aurica*, iar Pamantul, ca planeta materiala, a revenit la viata sub actiunea **Duhului Sfant**.

Totusi, chiar inainte de *marea stergere*, s-au incarnat multi oameni care acum fac parte din a patra generatie. Marea majoritate a oamenilor care au, astazi, **corpul duh** de culoare galbena si aurie, s-au incarnat de cel putin cinci-sase ori inainte de *marea stergere*.

Incarnandu-se de mai multe ori inainte de *marea stergere* - in *ciclului evolutiv anterior* - oamenii celei de-a patra generatii au dobandit treptat experiente de viata. In acea perioada de timp existau alte standarde evlutive; oamenii erau structurati

auric intr-un alt mod, iar procesul evolutiv se desfasura sensibil diferit fata de modul in care se desfasoara astazi.

Nici unul dintre oamenii generatiei a patra nu pare sa fi atins inainte de *marea stergere* un nivel evolutiv prea inalt. Totusi, in ciclul actual, pornind de la nivelul de atunci al **corpului duh**, oamenii din a patra generatie, care s-au incarnat de cateva ori inainte de *marea stergere*, sunt cel putin cu o treapta mai sus decat cei care s-au incarnat pentru prima oara dupa acest eveniment dramatic.

Oamenii care au astazi **corpul duh** de culoare aurie sau albastra au **steluta dintai** mult mai stralucitoare decat cei care au **corpul duh** portocaliu sau galben, ceea ce inseamna ca experientele lor de viata sunt mult mai bogate, iar vechimea lor este mai mare. Aceasta categorie de oameni s-a incarnat de mai multe ori inainte de *marea stergere*, iar caracteristicile - culoare, luminozitate, sunet si miros - **stelutei dintai** indica cu precizie acest fapt.

Steluta dintai este, asadar, rezultanta evolutiva a ciclului evolutiv anterior, pastrata in memoria spirituala a omului, iar nu inceputul evolutiei omului in lumea materiala. Esenta manifestarii omului in ciclul anterior ramane imprimata in culoarea, mirosul si sunetul emise de **steluta dintai**; in consecinta, toate aceste caracteristici indica nivelul evolutiv de la care a plecat omul in noul ciclu evolutiv si, implicit, nivelul evolutiv atins inainte de *marea stergere*.

Steluta dintai are, la fiecare om, o anumita culoare, o anumita intensitate luminoasa, un anumit sunet si un anumit miros, in functie de cele trei standarde karmice: legile divine, legile familiei, relatiile cu semenii. De exemplu, un om poate avea, in ceea ce priveste **steluta dintai**, la nivelul sigiliului legilor divine, culoarea galben, la nivelul sigiliului relatiilor sociale culoarea rosie, iar la nivelul sigiliului legilor familiei culoarea maron. Sinteza tuturor culorilor nu poate fi decat culoarea portocalie a **corpului duh**. Culoarea portocalie indica asadar calitatea **corpului duh** al unui om inainte de *marea stergere*. **Steluta dintai** este, daca putem spune astfel, chintesenta **corpului duh** care exista inainte de *marea stergere*.

Dupa *marea stergere*, cand viata a revenit in *Terra aurica*, pe pamant a aparut *a patra generatie* de oameni - umanitatea

actuala. Primii care s-au incarnat in noile conditii, au fost, fireste, acei oameni din generatia a patra care se incarnasera de cateva ori inaintea *marii stergeri*. Ei au deschis drumul noului val de incarnari.

O perioada de timp dupa *marea stergere* si dupa revenirea pamantului la viata, evolutia oamenilor s-a desfasurat in conditii optime. Oamenii - *spirite* invesmantate in **corpuri duh** - au repopulat pamantul si au urmat traseul evolutiv prevazut in **Planul lui Dumnezeu**. Totusi, de la un anumit moment dat, lucrurile au reinceput iarasi sa se inrautateasca.

In prima etapa a perioadei ce a urmat marii stergeri, sub atenta ocrotire a **Fiilor Luminii**, oamenii au urmat traseul evolutiv normal. Din pacate, sub influenta fiintelor luciferice, oamenii au devenit din ce in ce mai rai si mai egoisti. *In a doua etapa a acestei perioade*, lucrurile s-au inrautatit constant. Supusi influentelor fiintelor luciferice, dar si datorita folosirii abuzive a tehnicilor de evolutie accelerata, tehnici asemanatoare cu tehnicile yoga de astazi, o parte dintre oameni au dorit sa cucereasca cat mai repede *siddhisurile*, pe care insa le-au folosit in scopuri egoiste, intrand iarasi in dezacord energetic cu instantele cosmice.

Astfel, noxele karmice s-au acumulat in mod galopant, iar cei mai multi oameni, in pofida puterii personale si a *siddhisurilor*, au devenit tot mai intunecati karmic. O buna parte a oamenilor a atins un prag al imoralitatii, dincolo de care nu se afla decat Noaptea si Haosul. Ei au intrat iarasi in disonanta energetica cu Pamantul, cu **Spiritul Pamantului**, cu instantele cosmice, cu Ingerii si cu **Planul lui Dumnezeu**. Efectele n-au intarziat sa se manifeste; ele s-au concretizat prin noi cataclisme devastatoare. In acest context, ultimul mare potop, potopul lui Noe, a reprezentat punctul terminus al unei epoci agitate.

Nici dupa potopul lui Noe, dupa cum este cunoscut, lucrurile nu s-au imbunatatit. La fel ca in perioada anterioara, din ce in ce mai multi oameni s-au afundat in mlastina cailor gresite. Datorita continuei departari de *Ordinea cosmica*, un nou potop nimicitor era iminent. In "ceruri" s-a pus problema cu adevarat tulburatoare daca umanitatea mai poate continua procesul evolutiv.

Pentru salvarea umanitatii, in acele momente de rascruce, **Dumnezeu**, in marea sa iubire, a luat decizia de a-l timite pe

Fiul Sau, Iisus Hristos, in lumea oamenilor, pentru ca, prin **El**, umanitatea sa fie ridicata iarasi din malastina slabiciunilor si sa fie ocolita o noua Noapte.

Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu s-a incarnat in lumea oamenilor, dar oamenii nu L-au recunoscut. Mai mult decat atat, L-au rastignit pe cruce. Iar acel raspuns al **Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos**, "*Tata, iarta-i ca nu stiu ce fac*", a salvat din nou umanitatea.

Pe termen scurt, Iisus Hristos, Dumnezeu intrupat, a salvat umanitatea de la o iminenta distrugere, rascumparand sufletele oamenilor, iar pe termen lung a creat premisele mantuirii finale.

Capitolul 9 PRETUL RASCUMPARARII

➤ Omul nou, omul vechi

Cele afirmate anterior reprezinta o expunere foarte sumara a unor informatii primite de la fiintele cu care Eugen a dialogat in *lumea eterica*. Astfel de informatii au fost exprimate, intr-o forma sau alta, si de vechile mituri ale umanitatii, care nu sunt doar simple creatii mito-poetice, asa cum, adesea, se spune astazi.

De altfel, aspectele principale ce privesc fiinta umana - precum existenta de dincolo de moarte, karma si reincarnarea - nu pot fi intelese cu adevarat decat daca sunt raportate la evenimentele cu impact deosebit asupra destinului colectiv, petrecute in trecutul umanitatii. Toate evenimentele trecutului si-au lasat amprenta asupra structurii aurice a fiintei umane. In consecinta, ele pot fi detectate prin clarvedere de catre Eugen.

Pentru a exemplifica cat mai clar modul in care evenimentele trecutului sunt reflectate la nivelul structurii auri, vom alege un exemplu care ilustreaza modul in care se prezinta un sigiliu karmic si stelutele situate in interior.

Sa presupunem ca avem de-a face cu un om care, in existenta actuala, desfasurata la sfarsitul secolului XX si inceputul

secolului XXI din Era creștină, are **corpul duh** de culoarea aurie.

Cercetarea sigiliile karmice ale acestui om, releva faptul că, în mijlocul tuturor stelutei, care sunt dispuse pe trei cercuri concentrice, se afla o steluta luminoasă, cu o strălucire mult mai intensă decât toate celelalte. Aceasta este **steluta dintai**. În afara **stelutei dintai**, dar și în afara ultimei stelute insuficient configurată - ultima steluta reprezintă încarnarea prezenta -, pe cele trei cercuri concentrice pot fi numărate 38 de stelute. Aceasta înseamnă că acel om a avut 38 de reîncarnări.

Stelutele sunt asemănătoare ledurilor folosite în electrotehnică; fiecare led emite propria sa culoare, propriul sau sunet, propriul sau miros. Unele leduri-stelute emit culori mai întunecate, alte leduri-stelute emit culori mai deschise.

Cercetând culoarea, sunetul și mirosul fiecărui led-steluta în parte, Eugen poate estima calitatea morală a omului în respectiva încarnare, în funcție de cele trei sisteme de referință: *legile divine, relațiile de familie, relațiile cu semenii*. Fiecare culoare emisă de o steluta are o semnificație precisă, iar interpretarea ansamblului poate oferi informații prețioase cu privire la ceea ce a făcut omul în respectiva existență.

Din cele 38 de încarnări înșirate de-a lungul celor trei cercuri concentrice, 7 nu pot fi luate în calcul, fiind prea sterse, semn că în acele încarnări individul respectiv a murit la o vârstă fragedă, astfel că nu a putut acumula experiențe de viață. Din totalul celor 38 de încarnări, 30 s-au desfășurat până la începutul Erei creștine, iar ultimile 8 după aceea. Dintre cele 30 de încarnări scurse de la *marea stergere* până la începutul Erei creștine, 5 încarnări au fost ratate, datorită probabil unor morți premature, iar după începutul Erei creștine doar 2 încarnări au fost ratate.

Cercetând cele 38 de stelute, care indică existențele anterioare ale omului din exemplul citat, Eugen a putut observa cum, din punct de vedere coloristic, începând cu a 2-a până la a 28-a, stelutele-încarnări au devenit din ce în ce mai întunecate, semn că omul avea toate șansele de se îngropa definitiv în mlaștină propriilor sale greseli existențiale. Aceasta înseamnă că omul în cauză, la fel ca și umanitatea în ansamblu, a continuat - este drept că nu chiar în modul galopant ca în perioada anterioară - același traseu evolutiv defectuos. Dacă omul ar fi continuat să se comporte în acest fel, s-ar fi scufundat

iremediabil in mlastina erorii. La fel ca si umanitatea in ansamblu, omul respectiv avea toate sansele de a fi eliminat definitiv de pe scena lumii.

La nivelul istoriei umanitatii, in perioada de timp corespunzatoare incarnarii cu numarul 30 a omului din cazul citat, cantitatea de noxe karmice se acumulase atat de mult, incat trebuia, potrivit legilor cosmice, sa se produca un deznodamant tragic: o catastrofa terestra ingrozitoare, in decursul careia umanitatea avea sa fie maturata de pe scena evolutiva. Dupa cum se afirma in *lumea eterica*, in acea perioada, care corespunde din punct de vedere istoric cu inceputul Erei crestine, undeva, in ceruri, s-a pus dramatica intrebare: *ce este de facut* ?

Revenind la cercetarea sigiliilor karmice ale omului din cazul citat, se poate remarca o modificare semnificativa a culorilor emise de stelute, incepand cu a 31-a incarnare. Petele intunecate ce invaluieste stelutele tind treptat sa se deschida la culoare si sa devina mai luminoase incepand cu cea de-a 31 -a incarnare.

Totusi, elevarea coloristica nu se datoreaza omului respectiv si efortului sau constient catre mai bine. Elevarea coloristica a stelutelor-incarnari se datoreaza influentei globale a lui **Iisus Hristos**, ceea ce inseamna ca existenta cu numarul 31 a respectivei persoane s-a produs la scurt timp dupa **Crucificarea, Moartea, Invierea si Inaltarea lui Iisus Hristos**.

Afirmatiile cu privire la omul al carui **corp duh** are in prezenta existenta culoarea *aurie* - care este doar un caz printre multe altele - sunt valabile pentru toti oamenii. Astfel, in urma analizei multor cazuri cercetate prin clarvedere de catre Eugen, se impune o concluzie fundamentala: inainte de Era crestina, in perioada care urma mortii fizice, in *lumea de dincolo*, omul nu era capabil sa constientizeze decat foarte putin ca, in existenta materiala, a comis o greseala; drept urmare, a repetat-o si in existenta urmatoare.

Daca lucrurile ar fi continuat in acest mod, omul s-ar fi scufundat definitiv in mlastina slabiciunii, a viciului si a nedreptatii si nu ar fi existat nici o forta care sa-l scoata de acolo. In perioada anterioara Erei crestine, **Ingerii Veghetori** si toti **Fiii Luminii** incercau sa ajute oamenii, dar caderea

intrecuse chiar si cele mai pesimiste asteptari.

Modificarea culorii si luminozitatii stelutelor-incarnari, incepand cu incarnarile desfasurate in Era crestina, indica faptul ca umanitatea a intrat sub ocrotirea directa a lui **Iisus Hristos**.

Prin activitatea neincetata a lui **Iisus Hristos**, fiecare om, la fel ca umanitatea in ansamblu, a cunoscut un proces de maturizare aurica si, implicit, de evolutie morala. In urma evenimentelor petrecute acum 2000 de ani, omul vechi s-a transformat radical, devenind **omul nou**.

➤ Un fapt de viata actual, prezent, vital...

Asadar, nu fiinta umana, singura, a realizat turul de forta al evolutiei personale, remarcat in modificarea benefica a culorilor emise de stelute, ci **Fiinta** care i-a venit in ajutor pentru a o determina sa nu se mai piarda in hatisurile existentei materiale. Fiinta care a venit in ajutorul omului este **Iisus Hristos**.

Omul nu poate evolua de unul singur, iar daca se incapataneaza sa evolueze singur intampina dificultati coplesitoare.

Prin **Rastignirea, Crucificarea, Moartea, Invierea si Inaltarea la cer, Iisus Hristos** a platit **Pretul**, pentru ca toti oamenii sa se poata elibera sau, mai corect spus, sa se poata mantui. Astfel, de doua mii de ani, umanitatea are in persoana lui **Iisus Hristos pe Mantuitorul** care a platit **Pretul Mantuirii**.

Ca urmare a evenimentelor petrecute in plan terestru acum 2000 de ani - **Crucificarea, Moartea, Invierea si Inaltarea Fiului lui Dumnezeu** - umanitatea a intrat sub directa Sa ocrotire. Prin intermediul Jerfei pe cruce, **Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a devenit Parintele si Ocrotitorul direct al intregii umanitati. El a devenit Domnul tuturor sufletelor din Terra aurica**. Prin Jertfa Sa, **Iisus Hristos** a rascumparat *sufletele (sufletele, ca elemente aurice)* tuturor oamenilor.

Pentru a intra in fluxul mantuirii, omul trebuie sa se deschida, atat *auric*, cat si *sufleteste*. Din punct de vedere auric, omul este un *circuit oscilant deschis*, care receptioneaza si emite energie, informatie si substanta. Din pacate, de-a lungul

timpului, in incarnari repetate, datorita acumularii noxelor energetico-informationale - karma -, omul s-a inchis progresiv, astfel ca nu mai poate primi ceea ce cosmosul si structurile sale ii ofera. Astfel, pentru om a devenit necesara atat o noua deschidere aurica, cat si o noua deschidere sufleteasca.

Noua deschiderea aurica a omului are loc putin dupa nasterea sa in lumea fizica, printr-un eveniment caruia nu i se mai acorda prea multe semnificatii: **botezul crestin**. Prin *botezul crestin*, omul se pune, *auric*, sub influenta protectoare a lui **Iisus Hristos**.

In schimb, *deschiderea sufleteasca* se produce in momentul in care omul il recunoaste liber consimtit, constient, pe **Iisus Hristos** drept Ocrotitorul suprem. Biserica crestina foloseste termenul de Mantuitor.

Ulterior, prin *rugaciune sau prin rostirea Numelui Sau*, omul intareste necesitatea recunoasterii lui **Iisus Hristos** drept *Ocrotitorul suprem* al tuturor fiintelor umane, care traiesc atat in lumea materiala, cat si in intreaga *Terra Aurica*.

Prin *rostirea repetata a Numelui lui Iisus Hristos* ori prin *rugaciune* se activeaza *corpul haric al plaselor mesianice*, iar omul se pune sub protectia lui **Iisus Hristos**. Simultan se formeaza *chakra iubirii, Shainiah*, chakra situata in dreptul inimii fizice. Prin **Shainiah** se face legatura dintre **Iisus Hristos** si **Dumnezeu Tatal**.

Prin *rostirea Numelui Sau* ori prin *rugaciune*, care inseamna mai mult decat simpla recunoastere teoretica a lui **Iisus Hristos** ca *Prieten, Ocrotitor si Mantuitor*, omul intelege ca trebuie sa se conformeze invataturilor Marelui Model. In momentul in care se conformeaza nu numai in vorba, ci si in fapta invataturilor lui **Iisus Hristos**, substanta sufleteasca se modifica, iar omul constientizeaza acel indemn, atat de putin inteles, din Evanghelie: "*Lasa pe mama ta, pe tatal tau, pe fratii tai si urmeaza-Ma*".

Din pacate, conceptiile actuale il situeaza pe **Iisus Hristos** undeva, departe, intr-un cer inaccesibil, rupandu-l de oameni si de existenta cotidiana - unde este atata nevoie de El. In virtutea unei asemenea conceptii, rugaciunea pare ceva deplasat si gratuit, daca nu total iluzoriu, caci, la urma urmei, nu te poate auzi nimeni.

Conceptiile - sa le numim spiritualiste - actuale afirma la

unison ca, dupa moarte, oamenii merg intr-un loc/stare/spatiu, in care salasluiesc ca spirite decorporate pana la o noua incarnare sau, eventual, pana la Marea Judecata. Aceleasi conceptii refuza insa aceasta posibilitate unei Fiinte foarte inalte precum este **Iisus Hristos**. Pentru a desemna locul in care se afla actualmente **Iisus Hristos** se folosesc doar termeni echivoci, precum "cer", "rai", "la dreapta Tatalui".

Fara indoiala, **singurei Fiinte care este in acelasi timp om si Dumnezeu** nu i se poate atribui destinul post-mortem al unui om, dar aceasta nu inseamna ca trebuie respinsa ideea Prezentei Sale intr-un anumit palier al cosmosului spiritual.

Cercetarea lui Eugen prin clarvedere confirma faptul ca **Iisus Hristos se manifesta in prezentul continuu**, de unde calauzeste in mod concret umanitatea. Acesta este motivul pentru care **Fiul lui Dumnezeu** nu este undeva departe, intr-un "cer" inaccesibil, imposibil de atins, foarte departat de oameni.

Faptul ca *lumea eterica* este locul *prezentei continue* a lui **Iisus Hristos**, nu inseamna ca **Iisus Hristos** se manifesta numai in *lumea eterica*. **Iisus Hristos** este singura fiinta care se poate manifesta *"in sapte planuri cuantice, in sapte timpuri si in sapte perioade"*, astfel incat expresia *"la dreapta Tatalui"*, cel putin in context, indica de fapt doar pozitia sa ierarhica in cosmos. **Iisus Hristos** se afla simultan *"la dreapta Tatalui"*, in lumea eterica si in toate celelalte *planuri cuantice, perioade si timpuri*.

Iisus Hristos se opune atat la nivelul auric-microcosmic, cat si la nivelul macrocosmic, tentativelor fiintelor luciferice sau shaitanice de a distruge omul. Fara activitatea Sa, omul ar fi cazut demult prada fortelor potrivnice ce cauta din rasputeri sa-l elimine de pe scena evolutiei. Exista o lupta dramatica pentru fiecare fapta, pentru fiecare om, pentru fiecare suflet. Lupta se da la toate nivelurile Terrei aurice. La aceasta lupta participa toti **Fiii Flacarii**.

FORTA CONTRA FORTA, lupta perpetua intre **FORTELE** cosmice, se da atat la nivelul macrocosmosului, cat si la nivelul microcosmosului. Lupta dintre moralitate si imoralitate se desfasoara cu armele si cu suporturile existente in lumea materiala, **prin oameni**. In lumea materiala, unii oameni indeamna fatis la crima, talharie, prostitutie sau adulter; toate acesta sunt, in cele din urma, rodul influentelor fiintele

luciferice. Alții indeamna la echilibru și la normalitate, la respectarea regulilor morale, iar aceasta se realizează prin activitatea lui **Iisus Hristos** și a **Fiilor Luminii**.

Lucifer și fiintele rebele urmăresc caderea umanității și discreditarea totală și definitivă a speței umane în fața lui **Dumnezeu**, numit în *lumea eterică* **HAUTI**. În final, fiintele luciferice urmăresc distrugerea totală a umanității pentru "*a fi la fel ca la începuturi*", când, afirma ele, "**HAUTI** ne iubea pe noi cel mai mult..."

Iisus Hristos urmărește desăvârșirea rapidă a evoluției omului, prin dezvoltarea nivelului vectorial evolutiv de la o existență incarnată la alta sau, cu alte cuvinte, trezirea și manifestarea deplină a **spiritului**. Fiind *aici și acum*, în prezentul continuu, **Iisus Hristos** suferă pentru toate faptele rele și pentru toate erorile noastre, iar acea frumoasă rugăciune creștină, care începe prin formula "**Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, iarta-mă căci prin păcatele mele eu Te-am răstignit**", s-ar putea să conțină mai mult adevăr decât suntem pregătiți să acceptăm....

Influența lui **Iisus Hristos** de acum 2000 de ani a făcut să nu se mai poată vorbi despre o evoluție individuală, ci despre o *evoluție colectivă*, realizată prin **Thent-Thint 3 Si Bemol**, în care comuniunea aurică, sufletească și spirituală între oameni reprezintă motorul principal.

Astfel, creștinismul nu este o simplă poveste, bună de spus copiilor iarnă, la gura sobei, în care este narată povestea unui bărbat înalt și frumos care a fost răstignit pe nedrept acum 2000 de ani; ci este **un fapt de viață actual, prezent, vital**, a cărui poveste, la fel de frumoasă, se spune, secunda de secunda, de două mii de ani și se va spune atâta timp cât va exista **Terra Aurică**.

PARTEA A DOUA ODISEEA SPIRITULUI

Capitolul 1 EVOLUTIA OMULUI

➤ Viata, suprema forma de initiere

Demersul acestei carti, care este situat in perspectiva intelegerii mecanismelor de functionare ale auri, se raporteaza la modul in care arata structura energetica la **omul obisnuit** al timpurilor noastre.

De aceea, accentul este pus pe *observarea, interpretarea si intelegerea* proceselor energetice subtile ce au loc la **omul obisnuit: omul zilelor noastre**, omul care pur si simplu isi vede de treburile sale si de existenta sa cotidiana si nu urmeaza tehnici de autoimbunatatire.

Analizand mai atent evidenta oferita de existenta cotidiana, fara a ne lasa influentati de o doctrina sau de alta, dar, mai ales, bazati fiind pe constatările obtinute de catre Eugen prin clarvedere, se poate afirma ca **fiecare om se afla situat pe un anumit nivel evolutiv**. Asadar, nu doar cei care urmeaza tehnici de autoimbunatatire se afla in plin proces evolutiv, ci si **oamenii obisnuiti**.

Se afirma adesea ca omul evolueaza haotic - in cazul in care se accepta ideea ca omul evolueaza si nu regreseaza -, iar cei mai multi dintre noi ne intrebam daca, intr-adevar, exista o anumita logica sau un anumit sens in toate evenimentele existentei.

"Singurul sens al vietii este sa-i dam un sens", spunea candva unul dintre marii nostri contemporani. Totusi, dincolo de frumusetea aforismului, lucrurile sunt ceva mai complexe, iar a te intreba daca viata are sau nu un sens este echivalent cu a te intreba daca merita sau nu sa traiesti. Si, astfel, ajungem la ceea ce spunea candva **Albert Camus**, pentru care *problema fundamentala a filosofiei*, departe de a fi acel ipotetic raport dintre spirit si materie, consta in optiunea omului - prin liberul arbitru - de a trai sau de a muri. Prin simplul fapt de a trai, fiecare om a descoperit singur raspunsul la *problema fundamentala a filosofiei*, alegand, in fond, sa respecte darul lui **Dumnezeu**, Viata, si sa o duca pana la capat.

Desigur, in cazul in care da un raspuns pozitiv *problemei fundamentale a filosofiei*, este foarte frumos ca omul sa acorde vietii sensul pe care-l doreste. Dar, inainte de a se gandi macar la asa ceva, este cazul sa dea Cezarului ce-i al Cezarului, adica

sa dea Vietii ca atare - Viata manifestata prin intermediul unor forte inalte - ce-i al ei.

Concluzia cea mai importanta ce poate fi trasa in urma cercetarii structurii aurice prin clarvedere de catre Eugen, a proceselor aurice ce au loc de-a lungul vietii omului, a conexiunilor dintre evenimentele vietii si culorile straturilor aurei este ca nimic nu este lasat la voia intamplarii, ca omul parcurge un proces de maturizare evolutiva, dar, mai ales, ca **evolutia spirituala se realizeaza prin acumulare de experienta.**

Viata pune in fata fiecarui om ceea ce are nevoie pentru a evolua. Evenimentele existentei fiecaruia dintre noi reprezinta mijloacele cele mai potrivite prin care are loc evolutia.

Viata are un sens, suferintele au un sens, existenta fiecaruia, ca si evenimentele cotidiene, au un sens mai adanc decat lasa sa se inteleaga aparentele.

Viata - toate evenimentele vietii -, destinul omului ca atare, reflecta ceea ce nu este omul, dar trebuie sa devina pentru a-si ocupa locul pe care-l merita si care-i este merit, inca de la inceputul creatiei, in giganticul ansamblu care este cosmosul.

Din acest punct de vedere, evenimentele vietii fiecarui om, departe de a fi simple "intamplari" fara sens, sunt efectele lipsurilor - unii spun ale "pacatelor", dar noi nu suntem chiar atat de severi -, intr-un cuvint ale bolilor existentiale reflectate in aura. Lipsurile omului sunt cele care, in fond, au facut posibila si au conditionat incarnarea si existenta in lumea materiala.

Viata insasi este o profunda forma de initiere, iar evenimentele vietii fiecarui om in parte reprezinta forma de initiere de care acel om are nevoie.

Astfel, omul nu are nevoie stringenta de tehnici de initiere, finca Viata ii ofera exact ce are el nevoie pentru a progresa. Totusi, daca, in mod constient si voluntar, omul alege o forma suplimentara de initiere sau de imbunatatire psiho-mentala si spirituala - forma aflata in concordanta cu caracteristicile definitorii ale actualei etape de evolutie -, iar acest lucru este facut cu discernamant si cu inteligenta, este cu atat mai bine.

➤ **Principiul termometrului**

Omul este un sistem format din patru subsisteme distincte: **subsistemul spiritului, subsistemul corpului duh, subsistemul sufletului si subsistemul corpurilor aurice derivate** (corpul emotional, corpul astral, corpul mental inferior etc). Evident, baza functionarii acestor subsisteme in planul material este trupul.

Fiecare subsistem este situat pe cate un nivel cuantic distinct; astfel se poate vorbi despre patru niveluri cuantice: nivelul cuantic al **spiritului**, nivelul cuantic al **corpului duh**, nivelul cuantic al **sufletului**, nivelul cuantic al **corpului eteric** si al **aurei exterioare**.

Desi exista relatii stricte de interactiune intre cele patru subsisteme ce compun omul, fiecare evolueaza oarecum independent, in propriul sau registru evolutiv. Intre toate subsistemele exista, fara nici o indoiala, relatii de conexiune si de interconditionare, dar, in ansamblu, fiecare se manifesta independent, potrivit naturii sale, pe propriul sau plan cuantic.

Spiritul are propriul sau nivel de evolutie. La fel, **corpul duh** are nivelul sau specific de evolutie. **Sufletul, corpul eteric interior si corpurile aurei exterioare** au, fiecare, nivelul propriu de evolutie.

Cele patru subsisteme se manifesta prin patru tipuri de **energie vitale**, care circula pe canalul **Sushumna**, pornind din zona sacrala, acolo unde cele patru planuri cuantice se intrepatrund intr-un spatiu de cativa milimetri, formand o plasa asemanatoare filamantului unui bec. Fiecare dintre cele patru tipuri de energie vitala urca pe **Sushumna**, alimentand in mod progresiv chakrele principale si chakrele secundare.

Se poate astfel vorbi despre **patru tipuri principale de energie vitala**, fiecare cu caracteristicile proprii: energia vitala a spiritului, energia vitala a corpului duh, energia vitala a sufletului si energia vitala a corpurilor aurice derivate. Nivelul evolutiv al fiecarui subsistem poate fi cercetat prin clarvedere de catre Eugen, urmarind modul in care **energia vitala** specifica urca pe canalul **Sushumna**.

Primul subsistem este cel al **spiritului**, iar ridicarea **energiei vitale** a planului cuantic respectiv pe **Sushumna** nu indica altceva decat nivelul evolutiv atins de **spiritul** omului. *Al doilea subsistem* este cel al **corpului duh**, iar ridicarea

energiei vitale a planului cuantic respectiv indica nivelul evolutiv atins de acesta. *Al treilea subsistem* este cel al **sufletului**; ridicarea **energiei vitale** a planului cuantic respectiv pe **Sushumna** indica nivelul evolutiv atins de **suflet**. *Al patrulea subsistem* este cel al **corpului eteric** si, implicit, al **aurei exterioare**. **Energia vitala** a a planului cuantic respectiv indica nivelul evolutiv atins de **corpul eteric** si de corpurile exterioare.

Evolutia omului, mai precis stabilirea nivelului evolutiv al unui om, poate fi cercetata prin clarvedere de catre Eugen, prin urmarirea nivelului de urcare a celor patru tipuri de **energii vitale**, care circula prin cele patru canale din interiorul **Sushumnei**. Modul de manifestare a celor patru tipuri de **energii vitale** si ridicarea lor prin cele patru canale ale **Sushumnei** nu inseamna altceva decat *configurarea nivelului evolutiv uman*.

Pentru a folosi o comparatie cu ceea ce exista in lumea fizica, canalul **Sushumna** se aseamana cu un *termometru*. **Nivelul de urcare a energiei vitale pe canalul Sushumna indica astfel "temperatura" interioara a omului, adica nivelul lui evolutiv**.

Candva, in trecut, structura aurica a omului era intrucatva diferita de cea actuala, iar cele patru tipuri de **energii vitale** se manifestau independent. Fiecare tip de **energie vitala** se ridica pe canalul **Sushumna**, in functie de nivelul evolutiv propriu.

La omul actual, spre deosebire de omul din trecut, cele patru tipuri de **energie vitala** urca *simultan*, prin inductie, pe canalul **Sushumna**. La omul actual, **energia vitala a sufletului** tine in frau celelalte trei tipuri de energie vitala (a spiritului, a corpului duh si a corpurilor aurice derivate). Astfel, se poate vorbi despre **o rezultanta vectoriala evolutiva** (dupa Principiul descompunerii vectorilor din fizica), data de nivelul de urcare simultana a celor patru tipuri de energii, care indica nivelul general de evolutie.

Acest mod de manifestare a **energiei vitale** este ceea ce vom numi mai departe a fi **principiul evolutiv al termometrului**.

➤ Paradigma evolutiei

De-a lungul **Sushumnei** se afla cele sapte chakre principale. Prin intermediul evenimentelor vietii, **energia vitala** este impinsa de la baza coloanei vertebrale in sus, iar chakrele - mai precis petalele chakrelor - intra treptat in stare de functiune, devenind luminoase.

Urcand de-a lungul **Sushumnei**, **energia vitala** privita ca **rezultanta vectoriala evolutiva** este atrasa de fiecare chakra. Cu cat **energia vitala** urca mai sus pe canalul **Sushumna**, vitalizand chakrele, cu atat omul este mai evoluat.

Procesul complex al urcarii **energiei vitale** pe canalul **Sushumna**, paralel cu intrarea *in stare de functiune* a chakrelor, se desfasoara de-a lungul intregii vietii. Incepand cu momentul nasterii, omul primeste experienta de viata, precum si informatii din mediu; aceste informatii ajung sub forma unei energii luminoase la chakre, care au rolul de a le metaboliza si transforma.

Experientele de viata si informatiile din mediu sunt immagazinate in petalele chakrelor. Concomitent cu acumularea experientei de viata, din sediul sacral este emisa una din cele patru tipuri de energii vitale, care se manifesta prin **rezultanta vectoriala evolutiva**. Experientele omului, o data immagazinate in petalele chakrelor sub forma unor impulsuri energetice luminoase, atrag **energia vitala** corespunzatoare.

Evolutia spirituala a omului este, asadar, rezultatul cumulat al experientei de viata si, implicit, al reactiei celor patru planuri cuantice, care se manifesta prin cele patru tipuri de energii vitale.

Cele patru tipuri de energii sunt emise datorita atractiei naturale a unei chakre. **Chakra este cea care atrage energia vitala si nu energia vitala este cea care urca singura.**

In momentul in care omul are o anumita experienta de viata sau traire interioara, petala unei chakre intra brusc in stare de activitate, atragand simultan, ca un magnet, **energia vitala** a unaia dintre cele patru planuri cuantice.

Evolutia umana se desfasoara de-a lungul a sapte etape principale. Fiecare dintre cele sapte etape evolutive corespunde intrarii in stare de functiune a unei chakre si urcarii energiei vitale cvadruple - rezultanta

vectoriala evolutiva - de-a lungul canalului **Sushumna** pana la nivelul corespondent.

Urcarea **energiei vitale cvadruple** - a **rezultantei vectoriale evolutive** - pe **Sushumna**, dupa **principiul termometrului evolutiv**, si activarea progresiva a sistemului celor sapte chakre constituie ceea ce putem denumi a fi **paradigma evolutiei umane**. Fiecare dintre cele sapte chakre principale reprezinta o treapta sau o clasa evolutiva.

Astfel, cand **energia vitala cvadrupla** - **rezultanta vectoriala evolutiva** - ajunge la jumatatea distantei intre muladhara si svadistan, omul patrunde in **prima clasa evolutiva**. In momentul in care **energia vitala cvadrupla** (a spiritului, a corpului duh, a sufletului, a aurei exterioare) urca pe **Sushumna** pana la nivelul chakrei *svadistan*, omul patrunde in cea de-a **doua clasa evolutiva**. Cand **energia vitala** urca pana la nivelul chakrei *manipura*, omul patrunde in **a treia clasa evolutiva**. In momentul in care **energia vitala** urca pe **Sushumna** pana la nivelul chakrei *anahata*, omul patrunde in **a patra clasa evolutiva**.

Cand, in decursul evolutiei, **energia vitala** urca pana la nivelul chakrei *vishuddi*, omul patrunde in **cea de-a cincea clasa evolutiva**, iar in momentul in care **energia vitala** urca pana la nivelul chakrei *ajna*, omul patrunde in **cea de-a sasea clasa evolutiva**.

In mod normal, urmand aceeasi logica, ar trebui ca, in momentul in care **energia vitala** depaseste chakra ajna si porneste spre chakra sahasrara, omul sa intre in **a saptea clasa evolutiva**. Totusi, incepand de la nivelul ajnei, lucrurile incep sa se complice. Evolutia capata o turnura speciala, diferita de ceea ce ne-am putea imagina in stadiul actual de intelegere.

Dupa cum Eugen poate remarca prin cea de-a doua vedere, in epoca de astazi nu exista prea multi oameni din prima categorie, cei din clasa intai evolutiva, la fel cum nu exista prea multi oameni din clasele evolutive a sasea si a saptea. Cel mai inalt nivel evolutiv care poate fi remarcat in marile orase este clasa a cincea. Oamenii din cea de-a sasea categorie sunt extrem de putini; multi dintre ei sunt retrasi, undeva, in afara civilizatiei omenesti, in schituri, manastiri sau in alte locuri izolate. Oamenii din a saptea clasa evolutiva sunt inexistenti, cel putin in marile orase.

Din acest motiv, in cele ce urmeaza, vom vorbi mai mult despre oamenii din clasele evolutive a doua, a treia si a patra. Cei mai multi dintre oamenii care traiesc in prezent si care formeaza media, fac parte din clasa a treia evolutiva - clasa ce tine de activitatea plenara a chakrei manipura si de urcarea corespunzatoare a **energiei vitale cvadrupla - rezultanta vectoriala evolutiva**.

Paradigma evolutiei umane este, de fapt, o scoala care cuprinde sapte clase. Aceasta este *Scoala vietii*. Fiecare clasa este legata de o chakra si de intrarea *in stare de functiune*, prin intermediul experientelor de viata, a tuturor petalelor unei chakre. Urmarea cursurilor, de-a lungul celor sapte clase, presupune intrarea treptata *in stare de functiune* a celor sapte chakre principale.

Totusi, parcurgerea celor sapte clase evolutive nu se poate produce intr-o singura existenta. Asa ceva ar fi imposibil. Urcarea **energiei vitale** de-a lungul sistemului celor sapte chakre principale se face de-a lungul multor existente, in multe mii de ani. Treptat, de-a lungul existentelor de spirit incarnat in lumea materiala, prin experiente de viata multiple si variate, se produce intrarea in functiune a petalelor chakrelor si ridicarea **energiei vitale cvadruple - rezultanta vectoriala evolutiva** - de la baza coloanei vertebrale pana in crestetul capului, acolo unde se afla chakra Sahasrara.

Se stie ca fiecare chakra are mai multe petale. Muladhara are patru petale, svadistan are sase petale, manipura are zece petale, anahata are douasprezece petale, vishuddi are saispzezece petale, ajna are - potrivit traditiei - doua petale, iar sahasrara are - potrivit aceleiasi traditii - o mie de petale. Daca am compara **paradigma evolutiei** realizata potrivit **principiului termometrului evolutiv** cu urmarea cursurilor unei scoli, atunci fiecare petala a unei chakre ar corespunde unui trimestru. **Totusi, chakrele nu fac altceva decat sa metabolizeze experientele de viata si sa le transforme in insusiri ontologice la nivel auric**. Fiecare petala a unei chakre are rolul sau specific; petalele intra in functiune doar in momentul in care omul are un anumit tip de experienta.

Vorbind metaforic, se poate spune ca **rezultanta vectoriala evolutiva** face patru pasi pana la prima chakra, inca sase pasi pana la a doua, alti zece pasi pana la a treia, inca doisprezece

pasi pana la a patra, alti saispzece pasi pana la a cincea, inca doi pasi pana la a sasea, si alti o mie de pasi pana la chakra a saptea. Este lesne de inteles ca "pasii" corespund petalelor chakrelor, adica trimestrelor din cele sapte clase evolutive ale *Scolii vietii*.

Din punctul de vedere al **simbolistica chakrelor** - simbolistica imprimata in mod efectiv atat la nivelul chakrei, cat si in reprezentarile universal folosite - *paradigma evolutiei umane* poate fi ilustrata schematic prin transformarea patratului in cerc.

Prima chakra, **muladhara**, corespunde parcurgerii primei etape evolutive; ea poate fi reprezentata printr-un patrat intr-un cerc. Circumferinta cercului este egala cu suma laturilor patratului, ceea ce poarta numele de *cuadratura cercului*. Cercul simbolizeaza perfectiunea care exista la nivelul Terrei aurice, in care a fost introdus patratul, adica omul "neslefuit".

A doua chakra, **svadistan**, corespunde celei de-a doua clase evolutive; ea poate fi reprezentata printr-un cerc care circumscrie doua patrate, in interiorul carora se afla un cerc mai mic. Reprezentarea chakrei svadistan semnifica miscarea, cheia de bolta a evolutiei in Terra aurica. Cercul semnifica constiinta, iar patratele semnifica corpurile aurice in curs de slefuire.

Pentru fiecare dintre chakrele urmatoare se adauga cate un patrat cercului ce le cuprinde pe toate; la nivelul celei de-a saptea chakre, **sahasrara**, care corespunde celei de-a saptea clase evolutive, toate patratele trasate in cerc formeaza o stea cu 28 de unghiuri. Cele 28 de unghiuri sunt atat de apropiate unele de altele incat par sa formeze o sfera.

➤ Reflectarea evolutiei in corpul duh

Ca structura energetico-informationala, omul are in alcatuirea sa patru componente: **spiritul** si ansamblul de elemente ce tin de **individualitatea** perena a omului, inclusiv **corpul duh** (ceea ce vine la incarnare din lumile superioare si ceea ce pleaca in acelasi loc dupa momentul mortii); **sufletul** si ansamblul ce tine de **personalitatea** limitata la o singura existenta incarnata; din ansamblul trup material-corp eteric; din

corpurile aurice derivate: **corpul emotional, corpul astral, corpul mental-inferior, corpul mental superior si corpul spiritual.**

Ceea ce se incarneaza la nastere este ansamblul format din **spirit, invelisul spiritului, corpul causal si corpul duh**, care reprezinta **individualitatea** nemuritoare. In perioada prenatala se formeaza **corpul eteric**, iar in momentul nasterii se formeaza **sufletul**, care reprezinta personalitatea terestra. Imediat dupa formarea **sufletului**, se formeaza chakrele si corpurile aurice exterioare.

La toti oamenii, imediat dupa nastere, chakrele arata identic. La un nou nascut, in primele zile dupa taierea cordonului ombilical, chakrele arata ca niste sfere putin alungite ce nu depasesc 3 centimetri, de culoare verde. Ele emit un sunet asemanator unui clinchet vesel de pahare din cristal, care se ciocnesc unele de altele si raspandesc un miros asemanator laptelui proaspat fiert.

La un nou nascut, petalele chakrelor nu sunt inca formate. La randul lor, corpurile aurice exterioare par a fi lipsite de continut. Ele arata ca niste sabloane goale. Corpurile aurice exterioare se formeaza cu timpul, de-a lungul existentei, fiind proiectia **corpului duh** prin intermediul **sufletului** si a **corpului eteric** - mai precis, prin intermediul chakrelor situate la interfata **corpului eteric**.

La inceputul evolutiei intra in functiune **constienta**, adica actul pur al omului de a lua cunostinta de sine si de lume. **Constienta** - care nu este decat capacitatea originara a omului de a percepe lumea - se manifesta prin **cuvant**. Ulterior, in momentul in care omul poate analiza ceea ce se intampla cu el apare si **constiinta**. Cele doua caracteristici definitorii ale fiintei umane apartin celor doua corpuri generate de **suflet: corpul constientei si corpul constiintei**. Primul corp are forma unei flacari inalte de aproximativ 60 de centimetri ce porneste din **samanta sufletului**, iar al doilea se aseamana cu o antena parabolica sau cu o oglinda ce circumscrie intreaga aura.

Corpurile aurice exterioare sunt formate din particule foarte mici, un fel de **atomi energetici primari**, luminosi. Priviti prin clarvedere de catre Eugen, acesti atomi primari par cubici. **Corpul sufletesc al constientei** este sigurul element al structurii aurice format din atomi originari de o alta forma decat

cea cubica, specifica aurei in ansamblu. **Corpul constiintei** este format din atomi originari luminosi de forma sferica.

In decursul evolutiei umane, atomii energetici originari de forma cubica se lovesc unii de altii, iar in urma ciocnirii lor haotice apar mici explozii de energie. Cu timpul, atomii de forma sferica ai **corpului constiintei** patrund printre atomii originari de forma cubica ai corpurilor derivate ale aurei; datorita frecarii unora de altii, atomii devin din ce in ce mai sferici. Privit din aceasta perspectiva, procesul evolutiv al fiintei umane consta in transformarea progresiva a atomilor originari de forma cubica in atomi sferici.

Din punct de vedere psihologic si spiritual, acest proces consta in transformarea inertiei originare, prin intermediul **corpului constiintei**, in constientizare. Constientizand evenimentele vietii, omul devine din ce mai constient de sine si de lume si, in acelasi timp, isi modifica structura aurica.

Elementul care isi imprima pecetea asupra formarii structurii aurice umane este insa corpul duh, ce contine ansamblul spiritului, cu toate elementele sale componente.

Nu trebuie uitat, **corpul duh** este rezultanta tuturor reincarnarilor omului, de la prima incarnare in lumea materiala. In functie de nivelul evolutiv al omului, **corpul duh** poseda o culoare specifica, care nu se modifica de-a lungul vietii si care nu trebuie confundata cu culorile in continua schimbare ale corpurilor aurice exterioare - de exemplu, cu culorile corpului astral.

Totusi, si **corpul duh** este supus transformarii si evolutiei. La fel ca si celelalte elemente ce compun fiinta umana, **corpul duh** poate fi caracterizat prin culoare, luminozitate, vechime, sunet si miros. **Corpul duh** este, in esenta, un *corp psiho-moral*, iar componenta "moralitate" este elementul de baza, prin care cosmosul spiritual diferentiaza spiritele umane.

In ziua de astazi, oamenii cauta "spiritualitatea" cu orice pret, confundand adesea evolutia spirituala cu acumularea de cunostinte sau cu realizarile concrete, palpabile, din lumea materiala. Totusi, dupa cum se prezinta lucrurile la nivelul Terrei aurice, problema *evolutiei spirituale* trebuie legata de *moralitatea* omului.

De altfel, folosirea si aplicarea termenului de *moralitate* in

epoca actuala a impiedicat mult timp intelegerea mecanismelor de functionare ale cosmosului. Desi pare a fi asemanator unei ecuatii cu "n" necunoscute, in esenta, cosmosul nu este complicat. Explicarea mecanismelor sale de functionare este, in realitate, foarte simpla: intregul cosmos functioneaza pe baza **acumularii de moralitate**. Celelalte caracteristici, care in ochii oamenilor pot avea o importanta deosebita, n-au nici un fel de valoare si nu sunt luate in calcul decat ca simple incadrari.

Acumularea de moralitate inseamna, pur si simplu, **respectarea Legilor Divine**. **Legile Divine** nu au fost date nici de oameni, nici de Ingeri, nici de Arhangheli, ci au fost date de **Dumnezeu**. Intregul cosmos este alcatuit pe baza acestor Legi, care sunt inscise, dintru eternitate, in mecanismul sau de functionare. **Legile divine** formeaza **Ordinea cosmica** sau **Firea lucrurilor**.

Problema este simpla: cine respecta **Legile Divine - Ordinea cosmica** sau **Firea lucrurilor** - se alatura mecanismului de functionare a cosmosului. In fond, cine respecta **Legile Divine** *se alatura lui Dumnezeu insusi*, "implinind voile Sale". Cine nu le respecta, devine la fel ca o rotita ce se opune mecanismului din care face parte.

Si ce se intampla in cazul in care rotitele unui urias mecanism sau ale unui simplu motor nu mai vor sa functioneze? Raspunsul este foarte simplu: vine tehnicianul sau inginerul de serviciu si incearca sa le repare, pentru a functiona la parametrii normali. Spre deosebire de lumea materiala, locul unde rotitele pot fi inlocuite si aruncate la fiare vechi, in cosmosul spiritual nimeni nu este inlocuit. Oamenii sunt determinati, prin aceleasi **Legi Divine**, sa se corecteze pentru a deveni elemente componente viabile si "functionale" in marele sistem cosmic.

Astfel, in momentul in care omul ajunge "dincolo" si se trage linie la sfarsitul unei existente in lumea materiala, nu il intreaba nimeni nici cate carti a citit, nici ce scoli inalte a facut, nici ce cunostinte a acumulat, nici macar ce fel de exercitii de concentrare sau de meditatie a practicat. Aspectele considerate in lumea de "aici" ca fiind importante - precum acumularea de cunostinte sau de averi -, nu sunt reflectate in **corpul duh**.

In **corpul duh** este reflectat doar ceea ce a facut omul in viata, pentru a-si ridica **gradul de moralitate**. Daca omul a dus o viata morala, deci a respectat **Legile Divine - Ordinea**

cosmica sau Firea lucrurilor -, nivelul sau evolutiv creste, iar acest fapt este vizibil in culoarea **corpului duh**.

Daca nu a respectat **Legile Divine**, inseamna ca omul este "bolnav". In cazul in care este bolnav, atunci, cu necesitate, omul trebuie "insanatosit". Pentru a fi insanatosit, uneori, omul trebuie sa treaca printr-o cura de insanatosire: trebuie sa faca un tratament adecvat - trebuie sa urmeze o cura de "dezintoxicare". In urma curei de dezintoxicare, omul trebuie sa-si recapete cel putin nivelul pe care l-a avut inainte de a incepe ultima existenta in lumea materiala.

Din punctul de vedere al alchimiei aurice, lucrurile sunt simple. Pe timpul vietii, modul de comportament al unui individ se reflecta in structurile sale aurice. Imediat dupa moarte, continutul energetico-informational al corpurilor aurice exterioare este aspirat (la propriu) prin chakre in **corpul duh**, care metabolizeaza toate experientele acumulate de-a lungul existentei in lumea materiala. In consecinta, **gradul de moralitate** al unui om este reflectat, ca **rezultanta vectoriala evolutiva**, in culoarea **corpului duh**.

Fireste, nu numai in culoarea, ci si in luminozitatea, vechimea, sunetul si mirosul pe care acesta le emite. Vorbind doar despre culoarea **corpului duh**, trebuie avute in vedere, desigur, si celelalte caracteristici - sunetul, vechimea si mirosul. Datorita faptului ca in epoca noastra predomina imaginea vizuala, este de inteles ca punem accentul asupra acestei componente. De altfel, este dificil sa aproximezi un sunet, o vechime sau un miros in cuvinte uzuale, tinand cont si de faptul ca fiecare individ este unic si, in consecinta, are un sunet, o vechime si un miros oarecum diferite de ale oricarui alt individ. Fara nici o indoiala, si culoarea **corpului duh** a fiecarui individ este unica, dar este mult mai simplu sa reduci totul la un nume - un nume de culoare - ingloband totul intr-o categorie ontologica fundamentala.

Corpul duh are o culoare unica pe toata durata vietii omului, iar culoarea sa este in functie de gradul de moralitate, fiind in relatie directa cu nivelul pana la care urca energia vitala pe nadisuri, precum si cu stadiul de functionare al chakrelor.

Asadar, stabilirea nivelului evolutiv al unui om potrivit **paradigmei evolutiei**, nu trebuie redusa doar la cercetarea

nivelului pana la care urca **energia vitala cvadrupla - rezultanta evolutiva** - si a modului in care functioneaza chakrele. Stabilirea nivelului evolutiv al unui om potrivit **paradigmei evolutiei umane** se face, in primul rand, prin cercetarea directa a caracteristicilor **corpului duh**. In fond, caracteristicile **corpului duh** exprima nivelul evolutiv al unui om; ele se reflecta, prin intermediul **sufletului si corpului eteric**, in prezenta existenta.

In functie de nivelul evolutiv uman, de "clasele" evolute, culoarea **corpului duh** corespunde culorilor spectrului solar, de la rosu inchis la albul stralucitor. De asemenea, culoarea **corpului duh** este in relatie directa cu culorile pe care chakrele le manifesta in procesul activarii.

In mod traditional, fiecare din cele sapte chakre corespunde uneia din cele sapte culori ale spectrului solar: muladhara are culoarea rosie, svadistan are culoarea portocalie, manipura are culoarea galbena, anahata are culoarea aurie, vishudi are culoarea albastra, ajna are culoarea indigo, iar sahasrara are culoarea alba.

Astfel, daca un om se afla, sa spunem, in a doua clasa evolutiva, care corespunde functionarii plenare a chakrei svadistan, in mod sigur **corpul sau duh** are culoarea portocalie. De asemenea, cand un om se afla in a treia clasa evolutiva, iar **energia vitala** este centrata la nivelul manipurei, culoarea **corpului sau duh** este galbena. Acelasi proces se petrece si in cazul functionarii chakrei anahata, care genereaza, ca rezultanta vectoriala, un **corp duh** de culoare aurie (pana acum 2000 de ani, culoarea verde), precum si in cazul functionarii chakrei vishuddi, care genereaza un **corp duh** de culoare albastra. Dupa toate probabilitatile, acest fapt este valabil si pentru chakrele ajna si sahasrara, dar nu au fost observati oameni care sa manifeste culorile corespunzatoare.

Exista, asadar, *un tip de om rosu* (chakra muladhara in stare de functionare plenara), *un tip de om portocaliu* (chakra svadistan in stare de functionare plenara), *un tip de om galben* (chakra manipura in stare de functionare plenara), *un tip de om auriu* (chakra anahata in stare de functionare plenara; pana acum 2000 de ani, acest tip avea culoarea verde), *un tip de om albastru* (chakra vishuddi in stare de functionare plenara) si asa mai departe.

În afara culorilor de baza mai exista o serie de culori intermediare, care pot fi clasificate în functie de numărul petalelor fiecărei chakre. Astfel, muladhara are 4 nuanțe de roșu, corespunzătoare celor 4 petale; svadistan are 6 nuanțe de portocaliu, corespunzătoare celor 6 petale; manipura are 10 nuanțe de galben corespunzătoare celor 10 petale; anahata are 12 nuanțe de auriu, corespunzătoare celor 12 petale; vishuddi are 16 nuanțe de albastru, corespunzătoare celor 16 petale; ajna are 2 nuanțe de indigo, corespunzătoare celor 2 petale; sahasrara ar trebui să aibă, potrivit tradiției, 1000 de nuanțe, corespunzătoare celor 1000 de petale.

Cum fiecare om se află pe diferite trepte ale scării evolutive, în diferite trimestre ale "scolii" care se numește **Terra aurica**, deci poate fi încadrat în una dintre culorile intermediare ale spectrului evolutiv, am convenit să denumim fiecare om în functie de nuanță să specifică la un moment dat.

Atunci când se face caracterizarea aurica a unui om și stabilirea nivelului său evolutiv, se iau în calcul atât clasa evolutivă - ce corespunde culorii de bază -, cât și trimestrul în care acesta se află la un moment dat; în acest context se pot folosi expresii de genul "roșu 3", "galben 9" sau "albastru 10" - cifrele indicând cu precizie trimestrul sau petale corespondente "clasei" în care se găsește.

Vorbind despre culorile **corpului duh**, nu trebuie însă pierdut din vedere ce înseamnă **o culoare**. Ceea ce un om percepe ca fiind o culoare nu este altceva decât o energie, deci o vibrație modulată atât în amplitudine, cât și în frecvență. Cu alte cuvinte, este vorba despre o energie ce posedă o anumită lungime de undă și o anumită frecvență; pentru percepția omenească, această energie apare ca o culoare. Dacă oamenii ar putea observa undele radio cu ochiul liber, atunci, în mod sigur, ar remarca faptul că undele cu frecvență mică bat spre culorile "joase" ale spectrului solar, roșu, portocaliu sau galben, în timp ce undele cu frecvență înaltă bat spre culorile înalte, precum albastru, indigo sau alb. Același lucru se produce și în cazul **corpului duh**, cu diferența că acesta nu este format din energii radio, ci din energii spirituale.

În concluzie, ceea ce se poate determina prin intermediul clarvederii la un **corp duh**, nu este altceva decât "*caldura*" *spirituala* a unui om, detectabilă și măsurabilă datorită faptului

ca, la fel ca orice alta energie, se manifesta prin culoare si sunet. In definitiv, **corpul duh** nu este altceva decat *corpul caldurii spirituale* acumulata de catre un om in decursul existentei in **Terra aurica** - atat in lumea materiala, cat si in *lumea de dincolo*.

De-a lungul unei existente in lumea materiala, omul acumuleaza in jur de doua, maxim trei nuante. De exemplu, daca un om s-a incarnat cu un **corp duh** de nivelul *galben 5*, la sfarsitul vietii, in cel mai bun caz, poate creste pana la *galben 7*, foarte rar pana la *galben 8*. Aceasta crestere calitativa este asimilata complet abia dupa momentul mortii, cand experientele vietii si, in consecinta, bagajul existential karmic cu care omul trece dincolo, sunt fixate definitiv la nivelul **corpului duh**.

Dupa momentul mortii, in urma unei alchimii aurice, **corpul duh** isi modifica culoarea (nuanta), vechimea, sunetul si mirosul, urcand in mod proportional cu efortul facut in timpul vietii terestre.

Capitolul 2 SCOALA VIETII

➤ Cele sapte clase evolutive

Oamenii pot fi, asadar, clasificati in sapte tipuri evolutive, in functie de nivelul de urcare a **energiei vitale** pe canalul **Sushumna**. Mersul evolutiv uman se desfasoara dupa **principiul termometrului evolutiv**, ceea ce constituie **paradigma fundamentala a evolutiei umane**.

Energia vitala - rezultanta evolutiva - este tinuta astazi in frau de energia vitala a **sufletului**. Prin urcarea **energiei vitale** prin canalul **Sushumna** chakrele incep treptat sa functioneze.

Trebuie precizat ca este vorba despre *punerea in functiune* a chakrelor prin urcarea **energiei vitale** si nu despre *activarea* chakrelor prin intermediul lui Kundalini. Despre *activarea*

chakrelor prin trezirea lui Kundalini nu se poate inca vorbi.

Intrucat oamenii se impart in sapte tipuri evolutive distincte, este de la sine inteles ca, pentru a cerceta modul in care are loc dezvoltarea si maturizarea lor aurica, trebuie sa tinem cont de anumite particularitati specifice fiecarui tip in parte. Datorita faptului ca oamenii sunt atat de diferiti, procesul dezvoltarii aurice poate fi descris doar daca simplificam intregul proces la liniile directe generale.

Plecand de la premisa fundamentala rezultata din analiza sistemului auric uman - dupa care **viata are un sens pentru toti oamenii, nimeni nu este lasat la bunul plac al fortelor oarbe, iar existenta cotidiana a fiecarui individ reprezinta suprema forma de initiere** -, patrundem astfel chiar in esenta modului de intelegere a omului si a existentei sale intrupate. Iar daca **viata are un sens pentru toti oamenii**, daca evenimentele vietii fiecarui om reprezinta etape necesare si obligatorii ale desavarsirii, inseamna ca, la nivel colectiv, **la nivelul istoriei umanitatii, evenimentele au un sens, reprezentand etape necesare si obligatorii ale mersului evolutiv.**

In consecinta, daca se poate vorbi despre sapte tipuri evolutive la nivel individual, inseamna ca si istoria umanitatii poate fi impartita in sapte etape distincte, fiecare etapa avand particularitati specifice, in functie de nivelul evolutiv al majoritatii indivizilor. Astfel, se poate vorbi despre sapte clase evolutive atat din punct de vedere colectiv-istoric, cat si din punct de vedere individual.

Prima etapa a traiectului evolutiv uman prin Terra aurica - **omul din clasa intai evolutiva a Scolii vietii** - presupune intruparea ca *fiu al femeii* si trecerea prin prima Poarta, *Poarta Pamantului*, adica **muladhara**.

Omul din clasa intai, care se afla la primele sale incarnari, este legat de elementul pamant si de aspectele pur materiale ale existentei terestre. Culoarea specifica a **corpului duh** ce apartine unui om din prima clasa evolutiva este culoarea metalului topit, culoarea Soarelui la rasarit, *alfa* evolutiei umane.

Simultan cu intrarea in functiune, in mod treptat, a celor patru petale ale chakrei muladhara, **corpul duh** al omului din prima clasa evolutiva isi modifica culoarea de baza, de la nuanta

metalului topit la rosu.

Omul din clasa intai evolutiva, nu are *constiinta* a ceea ce percepe si traieste, ci doar *constienta* faptului ca traieste. Atat constiinta, cat si constienta sunt manifestarile celor doua corpuri care tin de **suflet - corpul constientei si corpul constiintei**. Prin incarnari repetate, omul dobandeste din ce in ce mai multa *constiinta*.

Nivelul energetic general al aurei omului din clasa intai evolutiva este scazut, iar mirosurile sunt neclare si amestecate.

Aura omului din clasa intai este formata din atomi originari de forma unor cubulete de lumina, care se misca greoi si haotic.

Corpul constientei se misca cu dificultate prin aura, ceea ce inseamna ca atentia si capacitatea de focalizare a atentiei este foarte redusa. Acest fapt se poate remarca la nivelul alchimiei aurei: atomii originari de forma sferica ai **corpului constientei** strabat cu greu atomii de forma cubica ai celorlalte corpuri aurice.

Prima clasa evolutiva presupune inceputul cunoasterii mediului si efortul din partea sufletului de a fi constient de ceea ce il inconjoara. **Ingerii Veghetori** din *lumea eterica*, care se exprima intr-un mod diferit de limbajul uman, spun ca, in prima clasa evolutiva, omul capata "*cunoasterea constientei*" cu privire la ceea ce ii indica organele de simt: natura si fiintele.

Actualmente, oamenii din prima clasa evolutiva sunt rari, iar in cazul in care se nasc, nu traiesc foarte mult. La inceputul evolutiei, omul are nevoie, dupa cate se pare, de nasteri si de morti repetate la intervale scurte, pentru a putea urca cat mai repede pe al doilea palier evolutiv. Pentru a ne face o idee despre modul in care arata un om din prima clasa evolutiva, probabil ca trebuie sa ne imaginam cum aratau paleantropii.

Treptat, omul din prima clasa evolueaza neincetat prin cucerirea unor experiente de viata variate, care presupun nasteri si morti repetate; paralel, **energia vitala - rezultanta evolutiva** - urca pe Sushumna pentru a patrunde in chakra svadistan, ceea ce corespunde inceputului celei de-a doua clase evolutive.

La omul din cea **de-a doua clasa evolutiva** - omul centrat in **svadistan** -, **rezultanta evolutiva** urca pe Sushumna pana in apropierea ombilicului.

Corpurile aurice ale omului din a doua clasa evolutiva sunt

formate din atomi originari ceva mai sfericizati. Muchiile si laturile atomilor originari se sterg din ce in ce mai mult, datorita ciocnirilor si frecarii repetate, generate de efortul omului de a fi din ce in ce mai constient de sine si de lumea care-l inconjoara. La omul din cea de-a doua clasa evolutiva apare **corpul constiintei**, care nu exista la omul din clasa intai.

La omul clasei a doua evolute, intre **corpul constiintei si corpul constientei** se formeaza o diferenta de potential: **corpul constientei** este incarcat cu energie negativa, iar **corpul constiintei** este incarcat cu energie pozitiva. Aparut primul, **corpul constientei** este mereu cu o treapta mai sus decat **corpul constiintei**. Astfel, in momentul formarii **corpului constiintei, corpul constientei** se afla deja pe cel de-al doilea nivel. In momentul in care constiinta percepe ceva nou, la nivelul corpului constientei are loc un flash energetic, semn ca omul constientizeaza acel ceva.

Din punctul de vedere al alchimiei aurice, atomii sferici se misca mult mai usor printre atomii cubici. Modificandu-si structura aurica prin activitatea corpurilor constientei si constiintei, omul evolueaza neincetat.

A doua clasa evolutiva presupune prima constientizare a Eului: omul se distinge de mediu pentru a deveni un Eu; dupa cum se exprima **Ingerii Veghetori**, constientizarea Eului presupune *"cunoasterea constientei"*, indicand ca omul este o persoana distincta de mediu si de celelalte fiinte vii.

Ingerii Veghetori mai afirma ca *"omul cunoaste ca este constient, iar datorita acestui fapt apare ceva nou, inexistent anterior: constiinta si cuvantul. Devenind constient de constiinta, omul incepe sa combine invataturile primei clase evolute cu invataturile celei de-a doua"*.

In a doua clasa evolutiva, in afara constientei care aparuse pe primul nivel, apare deci un element nou: constiinta. Omul devine constient de sine si de lume sau, altcumva spus, constientizeaza sinele si lumea. Prin functionarea celei de-a doua chakre, omul devine constient nu numai de sine, ci si de puterea sa trupeasca.

In perioada istorica in care oamenii au devenit constienti pentru prima oara de puterea lor fizica, trupurile erau foarte robuste. Manifestarea puterii brute in lumea oamenilor a determinat un nou sentiment, *mandria*, care este foarte mare la

cei situati pe acest nivel evolutiv. Dupa cum se exprima **Ingerii Veghetori**, *"atunci a existat cel mai puternic corp fizic (din istoria umanitatii); aceasta a dus la cunoasterea constientei (dobandirea constientei) acestui fapt. Atunci a aparut puterea si manifestarea ei, iar rezultatul a fost mandria"*.

In primele doua clase evolutive, constientizarea sau *"cunoasterea constientei"* este legata de natura si de ceilalti oameni. In prima clasa evolutiva, omul are *cunoasterea constientei* pamantului, adica a ceea ce, astazi, desemnam prin termenul generic de natura. Prin natura intelegem pamantul si tot ce cuprinde el: minerale, vegetale, animale. Clasa a doua permite *"cunoasterea constientei"* oamenilor, atat in cadrul relatiilor sociale, cat si prin intermediul partenerului de viata: sotul ori sotia.

In cea de-a doua clasa evolutiva, culoarea **corpului duh** este portocalie, de la portocaliul ce bate spre rosu, specific primului trimestru sau primei petale a chakrei svadistan, pana la portocaliul deschis ce tinde sa se transforme in galben, specific intrarii in functiune a ultimei petale. Chakra svadistan are sase petale, deci se poate vorbi despre sase trimestre evolutive, fiecarui trimestru corespunzandu-i o nuanta in plus, reflectata la nivelul **corpului duh**.

Din punct de vedere istoric, a doua clasa evolutiva corespunde epocii arhaice, in care omul se despartea de impulsurile primare, generate de sexualitatea exacerbata specifica copilariei umanitatii si de societatea matriarhala in care erau adorate zeitele materne, simbol al fertilitatii universale.

A treia clasa evolutiva presupune dezvoltarea mentalului si a tot ce tine de el, inclusiv caracteristicile negative. A treia faza a evolutiei omului presupune, inainte de toate, inceputul intelegerii lumii si a sinelui propriu prin intermediul mentalului, iar nu doar instinctiv, precum in primele doua clase.

La nivel individual, in aceasta clasa evolutiva, paralel cu inceperea functionarii petalelor chakrei manipura, are loc dezvoltarea corpului mental inferior, a intelectului, a "desteptaciunii", a capacitatii de a investiga natura si mediul social, de a face descoperiri, de a interpreta lumea.

La nivel colectiv, a treia clasa evolutiva corespunde epocii de avant a culturii si a stiintei; intr-un cuvint a cunoasterii exclusiv

pe cale intelectual-rationala. A treia clasa evolutiva este epoca marilor filosofi - *philosophus*, iubitorii de intelepciune -, epoca marilor savanti, a marilor conducatori politici, a marilor descoperiri, a marilor inventii, a marilor calatorii, a cunoasterii rationale la superlativ.

A treia clasa evolutiva implica, de asemenea, experimentarea egoismului; ceea ce presupune din partea omului *"cunoasterea constientei ca este inselat sau ca inseala"* - dupa cum se exprima **Ingerii Veghetori**.

In clasa a treia, omul da piept cu perfidia, cu fatarnicia, cu egoismul, cu mandria excesiva si devine constient de faptul ca inseala sau ca este inselat. Relatiile sociale, relatiile Eu/Lume si Eu/alt-Eu, formeaza un ansamblu complex de interconexiuni aurice. Principala caracteristica a celei de-a treia clase evolutive consta in manifestarea egoismului.

Reflectarea celei de-a treia clase evolutive in istoria umanitatii a constituit-o epoca marilor razboaie de cucerire si de expansiune, epoca marilor state hegemoniste din antichitatea Orientului apropiat sau indepartat, apoi din Europa - epoca ce a culminat cu formarea Imperiului roman, cu formarea constiintei de cetatean si, ulterior, cu formarea principalelor puteri politico-militare ale Evului Mediu european.

Ultimul avatar al celei de-a treia clase evolutive este epoca moderna, in care s-au format, pe fundalul vechilor structuri, natiunile actuale. Intr-un viitor nu prea indepartat, vechile organizari economico-politice si sociale, specifice celei de-a treia clase evolutive, se vor stinge, pentru a face loc unei alte organizari economico-sociale, care nu este insa globalizarea, ci ceva mult mai profund, legat in special de atingerea celei de-a patra clase evolutive, in care indivizii vor lucra prin chakra anahata.

Culoarea **corpului duh** a oamenilor din cea de-a treia clasa evolutiva este galbenul, de la nuanțele ce bat spre roșu-portocaliu spre nuanțele ce bat spre auriul flăcării unei lumanari. Fiecare petala a chakrei manipura insemna un trimestru de parcurs, insemna o nuanta in plus la culoarea generala a **corpului duh**; insemna, de asemenea, experiente noi de viata. Atomii originari din aura capata treptat forma sferica, ceea ce insemna constientizarea lumii si a sinelui propriu.

Parcursarea trimestrelor anevoioase ale clasei a treia presupune si dezvoltarea corpului mental, al carui volum - la propriu - devine din ce in ce mai amplu, invaluind partea superioara a trupului pana la o distanta apreciabila.

In clasa a treia evolutiva, cunoasterea se bazeaza exclusiv pe travaliul intelectului. Totusi, inteligenta excesiva, stiinta fara credinta, duce in fundaturi periculoase, caci mentalul este domeniul predilect de actiune al fiintelor luciferice...

In clasa a patra, care corespunde cu intrarea in functiune a chakrei anahata si urcarii corespunzatoare a **energiei vitale**, compozitia aurei este formata aproape in totalitate din atomi originari sferici, fiind astfel asemanatoare cu cea a **corpului constiintei**.

Treptat, pe masura ce omul parcurge cele douasprezece trimestre, echivalente celor douasprezece petale, chakra anahata intra in stare de functionare la parametrii optimi. Datorita faptului ca actul cunoasterii este rezultanta contopirii *constientei* cu *constiinta*, omul din clasa a patra intelege la justa valoare organizarea lumii si a fiintei umane in ansamblu.

La oamenii din cea de-a patra clasa evolutiva, operatiunile specifice mentalului, care analizeaza, sintetizeaza si diseca doar in termeni de bine-rau sunt treptat inlocuite cu operatiunile mentalului superior. Treptat, oamenii din a patra clasa evolutiva se deschid catre lume printr-un efort cognitiv, care ar putea fi sintetizat intr-o singura expresie: *iubire-intelepciune*.

Ca revers, a patra clasa evolutiva presupune *cunoasterea constientei* unui element nou: *tradarea*. Cei care trec prin aceasta clasa devin constienti de faptul ca minciuna si, in ultima instanta, tradarea "stau cu regele la masa".

Tradarea se poate manifesta pe toate palierele existentei: in ceea ce priveste respectarea legilor subtile, in ceea ce priveste relatiile sociale cu semenii sau in ceea ce priveste familia.

Paralel cu tradarea, a patra clasa evolutiva presupune *cunoasterea* unui alt element: *angelicul*, care este perceput difuz prin aura. Oamenii din cea de-a patra clasa evolutiva devin constienti, difuz la inceput, ca nu sunt singuri in univers, ca exista instante superioare, manifestate prin fiinte ingeresti.

Oricat ar parea de straniu dupa modul de intelegere actual, intr-un fel, *angelicul* este legat de *tradare*, intrucat, in aceasta clasa evolutiva, omul este pus, prin imprejurarile vietii, sa isi

declare deschis pozitia fata de tradare. Pozitia fata de tradare nu poate fi exprimata decat prin doua sentimente: ura si iubire.

Prin manifestarea urii in cazul tradarii, omul alege sa cada sub influenta fiintelor luciferice. Prin manifestarea iubirii in cazul tradarii, omul ii iarta pe cei care l-au tradat si se alatura **Fiilor Luminii** si lui **Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu**.

Omul clasei a patra evolutive se afla in fata unei mari incercari interioare: **trebuie sa aleaga**. Alegerea este cruciala, intrucat a patra clasa evolutiva, care presupune activarea chakrei anahata, este punctul de intersectie a celor doua axe principale (in acest caz, omul este privit din fata) ce formeaza **crucea omului**: *axa verticala* ce uneste sahasrara cu muladhara si *axa orizontala* ce uneste chakra inimii, **Shainiah** - deschisa de **Iisus Hristos** - cu chakra anahata si cu chakra orgoliului.

Omul din clasa a patra evolutiva trebuie, precum **Iisus Hristos** acum 2000 de ani, sa-si poarte singur *Crucea* si sa aleaga, prin liberul sau arbitru, *Calea*. **Crucea omului** este o cruce interioara, iar caile ce se deschid in acest punct al periplului spiritual duc ori in Cer ori in Infern.

Daca alege iubirea si iertarea, moderatia si viata cumpatata, omul isi pune in functiune chakra inimii, **Shainiah**, in care **Iisus Hristos** se uneste cu **Dumnezeu**.

Daca alege calea egoismului, omul isi deschide chakra maron din partea dreapta si-l alege pe Lucifer. Se spune ca, in momentul in care, intr-un viitor mai mult sau mai putin indepartat, vor exista suficienti oameni cu chakra egoismului in stare de functiune, lucind in sumbra culoare maron spre negru, se va putea incarna in lumea materiala insusi Lucifer, sub forma Antihristului.

Din punct de vedere istoric, a patra epoca, ce corespunde celei de-a patra clase evolutive, a inceput deja; totusi, apogeul este situat in viitor, dar nu atat de departe cum s-ar putea crede. In aceasta etapa evolutiva ce deja a inceput, oamenii sunt pusi in fata alegerii. Cum s-a spus adesea de catre vechii profeti si este consemnat in scrierile sacre, umanitatea se va scinda - de fapt, scindarea a si inceput. Unii oameni vor alege trufia, puterea, mandria, egoismul, iar ceilalti - desemnati in vechile scrieri prin formula "alesii" - vor alege **SHAINIAH, STANGA,4**.

SHAINIAH, STANGA, 4 este a patra chakra din partea stanga, in care **Iisus Hristos** se uneste cu **Dumnezeu** in om...

Clasa a cincea aduce elemente noi in mersul evolutiv al omului. In clasa a cincea are loc intrarea in functiune a chakrei vishuddi. Simultan, se dezvoltă **corpul mental superior**.

Pe masura ce omul parcurge cele saizece trimestre corespunzatoare petalelor chakrei vishuddi, **corpul duh** dobandeste o frumoasa culoare albastra, devenind din ce in ce mai diafan.

Dincolo de toate, in clasa a cincea evolutiva, omul are **cunoasterea constientei ca a ales**, in functie de ceea ce a ales, iubirea sau ura, omul se consacra uneia dintre cai: **Calea lui Hristos** sau Calea fiintelor luciferice. In functie de ceea ce alege, omul "invata sa-i invete" pe altii, devenind apostolul uneia dintre cele doua cai.

Alegand calea cea dreapta, omul va patrunde in **clasa a sasea evolutiva**. In aceasta clasa evolutiva, pe masura activarii chakrei ajna, omul devine constient *de Fiinta care l-a salvat*, ridicandu-l din stadiul incipient. Aceasta Fiinta este **Iisus Hristos**, care salvandu-l pe om, a platit *Pretul rascumpararii*. In aceasta etapa evolutiva, omul incepe sa devina constient de **Prezenta lui Iisus Hristos in Trupul de Slava** si incepe sa intre in comuniune cu **El**.

A sasea clasa evolutiva presupune dezvoltarea chakrei ajna, formarea unui **corp duh** de culoare violeta si atingerea punctului terminus al procesului evolutiv uman. Dincolo de aceasta treapta, nu se mai poate vorbi despre genul ontologic de om.

➤ *Pragurile Crucii Vietii*

In drumul ascendent al **energiei vitale - rezultanta evolutiva** - spre crestetul capului, se afla doua praguri majore: primul prag se afla la nivelul chakrei anahata, iar al doilea se afla la un nivel superior, in apropierea chakrei ajna.

Privind omul din perspectiva frontala, se poate spune ca structura aurica umana alcatuieste o **cruce**. Aceasta **cruce** este alcatuita din linia verticala - canalul **Sushumna** - si din linia

orizontala formata dintr-un ax imaginar ce uneste cele trei chakre situate la nivel pieptului: chakra inimii {**Shainiah**}, chakra anahata si chakra orgoliului. Axul astfel format este **primul mare prag**.

La nivelul **primului mare prag**, in a patra clasa evolutiva, omul trebuie *sa aleaga* intre **Caile** ce se deschid in fata sa. Prima este **Calea evolutiva standard - paradigma evolutiei** descrisa anterior -, in care are loc intrarea progresiva in functiune a celor sapte chakre situate de-a lungul Sushumnei. A doua este **Calea egoismului**, care se prefigureaza in conditiile in care omul isi pune in functiune chakra orgoliului, situata in partea dreapta. A treia cale este **Calea iubirii**, deschisa de **Iisus Hristos**; in acest caz, omul isi pune in functiune chakra iubirii - **Shainiah**. Omul, prin liberul sau arbitru, este cel care decide pe ce cale sa mearga.

Inainte de a patrunde in a cincea clasa evolutiva, omul se afla, asadar, pe talerele unei balante: in mijloc este axul central al balantei - care, din punct de vedere microcosmic este **Sushumna** -, intr-o parte sta **Iisus Hristos** care se manifesta prin **Shainiah**, iar in cealalta parte sta Heruvimul care s-a opus candva planului divin: Lux/Lucifer, care se manifesta prin chakra orgoliului.

Dupa ce primul prag a fost depasit de omul din a patra clasa evolutiva - alegerea intre **Iisus Hristos** si Lucifer -, la sfarsitul celei de-a cincea clase (inainte ca **energia vitala** sa patrunda in ajna) urmeaza **al doilea si cel mai dificil prag**: intalnirea cu Adversarul, Shaitan. Al doilea prag al **Crucii Vietii** este reprezentat uneori in bisericile crestine prin a doua bara orizontala aplicata pe bara verticala.

Dupa cum se stie, unele cruci crestine au doua brate orizontale, una mare si cealalta mica. Bratul cel mic este putin mai sus de bratul mai lung si indica al doilea prag al omului: intalnirea cu Shaitan, Adversarul - esenta raului, agentul haosului, dusmanul absolut al cosmosului.

Pe a doua bara orizontala a crucifixului crestin - bara mica - este scrisa, uneori, prescurtarea INRI. Traditional, INRI este prescurtarea formulei **Iisus din Nazareth, Regele Iudeilor**. Se pare, totusi, ca prescurtarea INRI presupune si un al doilea sens, subsidiar. INRI poate fi interpretat si ca prescurtare a cuvintelor latinești Ignis Naturam Rerum Ignitus. Desi cuvintele latinești

par a indica ca este vorba despre un Foc care purifica intreaga natura, este destul de evident ca avem de-a face cu purificarea naturii fiintei umane prin Focul Interior. Sau, dupa cum sta scris in cartile sacre ale crestinismului: *Botezul prin foc*.

In aceasta ceas de cumpana, in clasa a cincea evolutiva, omul trebuie sa aleaga intre **Iisus Hristos** si Adversar. Adversarul este mult mai periculos si mai perfid, mult mai puternic si mai dur decat Lucifer. Lucifer insusi - care inaintea razvratirii sale era cel mai puternic si cel mai frumos dintre inaltii Heruvimi, *Purtatorul de lumina* sau *Stralucitorul Fiu al diminetii* - a cazut candva in mrejele sale.

Doar **Iisus Hristos**, prin intermediul *Botezului prin Foc* - *Focul* este **Duhul Sfânt** - poate ajuta omul sa depaseasca pragul intalnirii cu Adversarul. Intalnirea omului cu Adversarul are loc la sfarsitul celei de-a cincea etape evolutiva, inainte ca chakra ajna sa intre in stare plenara de functiune.

Oamenii care parcurg **paradigma evolutiva standard** au toate sansele de a se poticni, in lipsa unui sprijin, la trecerea celor doua praguri: intalnirea obligatorie cu Lux si intalnirea obligatorie cu Adversarul-Shaithan.

In actualul stadiu evolutiv, de 2000 de ani, unicul sprijin pentru oameni este Iisus Hristos, a carui Putere si Tarie este mai presus de a oricarui ispititor. Iisus Hristos, Ocrotitorul suprem al tuturor oamenilor, este singura Fiinta din cosmos care poate salva omul si-l poate ridica dincolo de praguri.

Din punct de vedere istoric, reflectare a evenimentelor microcosmice, a sasea etapa a istoriei lumii va avea loc candva, intr-un viitor nedefinibil, cand, dupa cum sta scris in *Apocalipsa Sf. Ioan*, fiara cu sapte capte isi va face aparitia in lumea oamenilor.

De fapt, *Apocalipsa Sf. Ioan*, cea mai misterioasa si cea mai ezoterica scriere crestina, descrie atat microcosmic, cat si macrocosmic cele sapte etape ale evolutiei omului si ale lumii. Deschiderea celor sapte peceti - peceti omologabile chakrelor si celor sapte clase evolute - intalnirea cu Lucifer - prima fiara -, apoi cu Adversarul - fiara ce se ridica din mare - reprezinta descrierea fidela a procesului evolutiv universal, cosmic si uman, pe care *Sf. Ioan* a primit-o direct, *aflat in duh*, de la **Iisus Hristos**.

Atunci cand, sub directa supraveghera a **Mielului**, sufletul

va "deschide" progresiv pecetile/chakrele, omul va deveni constient de panorama lumii fizice si a lumii spirituale; omul va intelege, in sfarsit, natura "jocurilor" karmice care se desfasoara atat in lumea oamenilor, cat si in lumea spirituala. Totodata, omul va intelege relatiile complexe ce se formeaza intre cele doua lumi: lumea spirituala si lumea materiala.

Punerea in functiune a chakrei ajna, concomitent cu activarea completa a **Shainiei** confera **corpului sufletului** caracteristici identice cu cele ale **corpului duh**. In acest caz, dupa moarte, **corpul sufletului** se va uni cu **corpul duh**, cu care va forma o unitate. Aceasta unitate poarta numele de **suflet spiritual** sau, pentru a folosi atat limbajul crestin cat si limbajul folosit in limba eterica, numele de **Fiu al Omului** (pana in aceasta etapa, omul este doar un **fiu al femeii**). Atingand aceasta faza evolutiva, **sufletul** omului va deveni nemuritor, dobandind aceleasi caracteristici ca si **corpul duh**, cu care va forma o unitate.

Oamenii care au reusit sa-si formeze un **suflet spiritual** si au transcens conditia umana, cea **de fii ai femeii**, devenind **Fii ai Omului**, vor pastra caracteristicile fiziologice si fizionomice ale ultimei lor existente trupești. Ei nu se vor mai incarna in lumea materiala, ramanand sa actioneze in *lumea eterica*.

La toti ceilalti oameni, la **fiii femeii**, dupa moarte, pe masura transformarilor suferite in *lumea de dincolo*, trasaturile fiziologice se modifica treptat; astfel, la viitoarea incarnare omul va dobandi o fizionomie diferita.

Clasa a saptea evolutiva presupune *cunoasterea constientei* faptului ca in toate fiintele se afla **Dumnezeu**. Omul devine constient de faptul ca **Dumnezeu** nu l-a parasit niciodata, precum si de faptul ca, vazandu-l mereu prin manifestarile sale in lume, nu l-a inteles cu adevarat. Omul devine constient de faptul ca, dintotdeauna, a fost un copil al lui **Dumnezeu**.

Capitolul 3

ACTIVAREA CHAKRELOR

➤ Nivelul optim de functionare

Pe masura ce oamenii parcurg treptele scarii evolutive, corpurile aurice devin din ce in ce mai rafinate, mai luminoase, iar sunetele si mirosurile emise de ele sunt mai armonioase. Procesul de evolutie progresiva intalnit in cazul corpurilor aurice se repeta si in cazul chakrelor.

Treptat, pe masura ce omul evolueaza potrivit **paradigmei evolutiei**, deci cucereste experiente de viata si, implicit, cunoastere, **fiecare dintre cele sapte chakre situate pe canalul Sushumna atinge un nivel de functionare optim.**

Totusi, nu **energia vitala** care urca pe **Sushumna** pune in stare de functiune o anumita chakra, ci experientele vietii; doar experientele vietii atrag in mod corespunzator **energia vitala** dinspre baza coloanei vertebrale in sus. In momentul in care petala unei chakre intra in stare de functiune, **energia de viata** urca in mod corespunzator. Petalele chakrelor sunt vartejuri de energie care isi schimba culoarea - adica frecventa si lungimea de unda - in functie de energia metabolizata, datorita experientelor de viata acumulate.

O chakra *intra in functiune* doar in momentul in care omul cucereste anumite experiente de viata; la randul lor, experientele de viata determina urcarea **energiei vitale**. Procesul este, practic, simultan. Experientele de viata pun in functiune petala - micul vartej de energie -, iar **energia vitala** urca de la baza coloanei vertebrale pana la acel punct.

Exista insa o diferenta esentiala intre functionarea unei chakre si activarea ei. Multi cercetatori au astazi tendinta de a considera ca o chakra este *activata* in momentul in care *un clarvazator* poate remarca o luminozitate emisa de vartejul energetic respectiv. Aceasta nu este insa o *activare*, ci doar intrarea chakrei respective *in stare de functionare*.

Intrarea in stare de functionare nu este data de trezirea lui **Kundalini** si nu are de-a face cu **Kundalini**. Functionarea unei chakre este determinata doar de experientele de viata ale omului - *viata, unica forma de initiere* - si, implicit, de urcarea simultana a **energiei vitale**.

Activarea unei chakre este insa cu totul altceva decat intrarea ei in stare de functiune, in cadrul procesului evolutiv. Activarea unei chakre se produce abia dupa ce

chakra ajunge sa functioneze la parametri ei normali.

Despre activarea chakrelor se poate vorbi doar dupa ce s-a incheiat procesul evolutiv standard. In momentul in care **energia vitala** ajunge in chakra ajna, iar restul chakrelor *au nivelul optim de functionare*, se poate spune *ca s-a incheiat procesul evolutiv uman* potrivit **paradigmei standard**. In acel moment, omul transcende nivelul ontologic *de fiu al femeii*.

In mod natural, abia in acel moment se poate manifesta energia numita Kundalini si poate incepe activarea chakrelor. Kundalini apare abia in momentul in care energia vitala -rezultanta vectoriala - si-a incheiat activitatea si toate chakrele, inclusiv ajna, sunt in stare de functionare.

Daca cele patru tipuri de energie vitala - a spiritului, a corpului duh, a sufletului si a corpului eteric - au culori, mirosuri si sunete specifice, **Kundalini** poate fi perceput prin clarvedere de catre Eugen ca un fir subtire de energie stralucitoare, fara o culoare precisa, fara miros, care urca incepand de la chakra situata la baza coloanei vertebrale, muladhara.

➤ Actiunea Duhului Sfânt

Energia Kundalini nu se trezeste insa cu de la sine putere: ea urca pe canalul Sushumna doar datorita faptului ca este atrasa de o alta energie, mult mai puternica. Aceasta energie este DUHUL SFANT.

Duhul Sfânt, al treilea aspect al Trinitatii, este singura forta din cosmos care-l poate atrage pe Kundalini.

Duhul Sfânt apare abia in momentul in care, in mod natural, omul este pregatit pentru a-l primi intr-o fractiune de secunda, atunci cand omul este pregatit, sub forma unei limbi de foc de culoare rosie, Duhul Sfânt se centreaza deasupra cretetului omului, il trezeste pe Kundalini si-l ridica incet prin Sushumna.

Atras fiind de **Duhul Sfânt, Kundalini** urca incet de-a lungul canalului de un milimetru grosime din interiorul

Sushumnei. Acest canal subtire - denumit *Citrini* de misticii indieni - este cel prin care circula, la omul normal, **energia vitala** specifica planului cuantic al **spiritului**.

Desigur, trezirea lui **Kundalini** sub actiunea **Duhului Sfânt** se produce numai in cazul in care **energia vitala** urcase anterior pana la ajna chakra. In momentul de apogeu al procesului, imediat dupa ce s-a centrat in ajna, **energia vitala** se retrage foarte rapid din toate structurile aurice, de pe toate nadisurile si din toate chakrele, iar omul pare a se "stinge": la nivelul aurei sale nu se vede nici un fel de lumina.

Daca, in mod obisnuit, omul apare luminat feeric de energiile multicolore ce-l brazdeaza neincetat, de stralucirea chakrelor sau a corpurilor aurice - fiecare componenta aurica, fiecare nadis, chakra sau energie posedand luminozitatea sa specifica -, in momentul retragerii **energiei vitale**, totul este stins. Omul este ca un mare oras in pana de curent electric: nimic nu lumineaza, nimic nu este luminat. Totul este tacere, totul este cuprins de linistea premergatoare exploziei luminoase generate de urcarea lui **Kundalini**.

Procesul trezirii lui **Kundalini** sub actiunea **Duhului Sfânt** se produce fulgurator. Imediat dupa retragerea **energiei vitale**, deasupra cretetului capului, ceva mai sus de Sahasrara, sub forma unei energii stralucitoare de culoare rosie, ca o limba de foc, apare **Duhul Sfânt**. Simultan, cu viteza fulgerului, prin canalul *Citrini*, situat in interiorul Sushumnei, isi face aparitia **Kundalini**.

La inceput, intre **Kundalini** si **Sfantul Duh** se formeaza scurt-circuite asemanatoare cu cele produse la instalatiile de inalta tensiune. Foarte incet, atras de **Sfantul Duh**, **Kundalini** urca, activand toate chakrele de pe canalul **Sushumna**: muladhara, svadistan, manipura, anahata, vishuddi, ajna. In momentul in care ajunge in ajna, **Kundalini** se intalneste cu **Sfantul Duh**, formand o unitate.

In concluzie, iluminarea nu se produce de jos, ci de sus, de la Duhul Sfânt, care are rolul de a atrage energia Kundalini.

Singur, fara aportul **Duhului Sfânt**, care este cea mai puternica energie existenta in cosmos, **Kundalini** nu are de ce sa fie trezit. **Kundalini** trebuie trezit numai prin intermediul **Duhului Sfânt**, care vine din inalt.

Acest proces nu prea are loc in lumea noastra, a oamenilor "normali". Ea nu se produce nici in lumea yoghinilor, datorita faptului ca, in *era noastra*, fiinta umana nu mai poate evolua doar prin pozitii corporale, exercitii respiratorii, procedee de concentrare, meditatie, contemplatie etc, fara o evolutie corespunzatoare a moralitatii.

In cazul practicarii tehnicilor yoga, unele petale ale unor chakre pot fi, intr-adevar, "pacalite" sa se activeze prin meditatie sau prin rostirea neincetata a unor mantrasuri - care nu sunt altceva decat sinonimele sonore ale "zgomotului de fond" produs de respectivele petale. Desi se activeaza, petalele chakrelor nu pot insa determina ridicarea energiei vitale, iar acest fapt se datoreaza faptului ca, de 2000 de ani, **energia vitala cvadrupla** este tinuta in frau de catre **energia vitala a sufletului**.

Daca, anterior acestui eveniment epocal, crucial in istoria umanitatii si a *Terrei Aurice* care a fost incarnarea lui **Iisus Hristos** in lumea oamenilor, **Kundalini** putea fi trezit prin tehnici meditative, mantrasuri, formule rituale, tehnici de yoga etc, in era crestina acest fapt nu mai este posibil. Acesta este si motivul pentru care, in ziua de astazi, nici un practicant al tehnicilor yoga nu se poate lauda cu trezirea lui **Kundalini** inainte de vreme, oricat efort ar depune in acest sens.

Sigurele persoane care, teoretic, astazi, ar mai putea realiza o astfel de performanta sunt doar cativa mistici hindusi - *jivanmukti* -, care, probabil, erau deja treziti in existentele anterioare erei crestine si care finalizeaza, in decursul existentei prezente, ceea ce au inceput candva. Ei insa nu apartin procesului evolutiv actual, facand parte dintr-o alta generatie evolutiva, dintr-un alt val de incarnari, val ce este pe cale de a se stinge.

Pentru omul actualului val evolutiv, omul celei de-a patra generatii, problema se pune in mod diferit. Nu mai este posibila trezirea lui **Kundalini** in afara procesului evolutiv standard prin care trebuie sa treaca toti oamenii, dupa cum nu mai este posibila activarea unor chakre prin repetarea unor mantrasuri.

Aici se impune o constatare: la sedintele de yoga organizate astazi in diferite locuri, sub indrumarea unor *guru*, au putut fi remarcati prin clarvedere de catre Eugen multi oameni, destul

de modesti ca nivel evolutiv - unii nedepasind nivelul portocaliu 4-5 al **corpului duh** -, care exerseaza *asane, mudre, pranayama* sau *mantr*e, prin care incercar

sa-si activeze anumite chakre sau sa-l trezeasca pe Kundalini. Uimitor este faptul ca chakrele pe care doresc sa le activeze acesti practicanti ocazionali ai tehnicilor yoga, nu sunt nici macar in stare optima de functionare. In consecinta, toti acesti practicanti nu fac altceva decat sa-si perturbe serios structura aurica. Orice perturbare aurica produsa la nivelul corpurilor aurice se repercuteaza asupra **corpului duh**.

Perturbarile aurice produse de astfel de exercitii pot urmari practicantii mai multe vieti de acum inainte. Cat despre activarea chakrelor sau despre iluminare, nici nu poate fi vorba.

➤ Siglele chakrelor

Chakrele nu pot fi, asadar, activate decat prin actiunea Duhului Sfant. **Duhul Sf**ant atrage energia Kundalini, care "dormiteaza" la baza coloanei vertebrale.

Activarea chakrelor nu se poate produce decat atunci cand omul este pregatit. Un om este "copt" abia in momentul in care a cucerit experiente de viata corespunzatoare, iar **energia vitala cvadrupla** a pus in stare de functiune toate chakrele pana la ajna, in mod progresiv, potrivit paradigmei evolutiei. Daca **energia vitala cvadrupla** a ajuns, progresiv, in ajna, inseamna ca omul in cauza a atins a sasea treapta a **Scolii vietii**, a trecut cele doua Praguri, iar corpul sau duh are o culoare albastra-indigo deschisa, cu irizari aurii-argintii.

In momentul in care o chakra este activata sub actiunea Duhului Sfant, la interfata chakrei isi face aparitia o figura geometrica, pe care o putem denumi **sigla**.

Astfel, in momentul in care *se activeaza* chakra **muladhara**, toate petalele se coloreaza in culorile lor specifice, iar din tija centrala a chakrei porneste o lumina subtire de culoare rosie, care formeaza un frumos patrulater de culoare rosie, care reprezinta **sigla chakrei muladhara**.

In momentul in care *se activeaza* chakra **svadistan**, din tija centrala a chakrei apare o frumoasa lumina de culoare portocalie, cam de grosimea unui fir de par, care uneste toate

cele sase petale ale chakrei, formand o stea cu sase colturi - **sigla chakrei svadistan**.

In momentul in care *se activeaza* chakra **manipura**, din tija centrala a chakrei apare un *fir luminos de culoare galbena* care uneste toate cele zece petale, formandu-se o stea in zece colturi, iar in interior un triunghi cu varful in jos - **sigla chakrei manipura**.

In momentul in care *se activeaza* chakra **anahata**, o *energie foarte subtire, luminoasa, de culoare aurie* porneste din tija centrala, uneste varfurile celor douasprezece petale, formand o stea in douasprezece colturi, iar in interior se formeaza doua triunghiuri care se intretaie, unul cu varful in jos, celalalt cu varful in sus - **sigla chakrei anahata**. Mai intai se formeaza triunghiul cu varful in jos, apoi, chiar la mare distanta in timp, apare si triunghiul cu varful in sus.

In momentul in care *se activeaza* chakra **vishuddi**, din tija centrala porneste o *energie luminoasa de grosimea unui fir subtire*, unind cele saispzezece petale intr-o stea stralucitoare - **sigla chakrei vishuddi**. In interior apare un triunghi cu varful in jos. In interiorul triunghiului se vede un nimb stralucitor.

Cele sase sigle ale chakrelor au devenit, in timp, simboluri cu aplicatie universala. Totusi, simbolismul nu devine efectiv decat in momentul in care chakrele sunt activate prin actiunea **Duhului Sfânt**. In momentul activarii chakrelor, oamenii cuceresc puterile miraculoase - *siddhisurile* - corespondente.

➤ Cele sapte Raze

Chakrele pot fi activate partial si inaintea trezirii complete a lui Kundalini; aceasta activare se produce, de asemenea, doar prin actiunea Duhului Sfânt.

Acest proces se produce in functie de anumite caracteristici ale unui om si, in primul rand, in functie de nivelul sau evolutiv.

Procesul activarii partiale a unei chakre este urmatorul: cand omul este pregatit din punct de vedere evolutiv, energia luminoasa a **Duhului Sfânt** se centreaza deasupra cretetului si atrage un firicel foarte subtire din energia **Kundalini**; aceasta nu constituie insa "trezirea" completa a lui **Kundalini**,

ci doar o emisie, oarecum specializata, in functie de anumite caracteristici ale omului.

Din punctul de vedere al activarii partiale a chakrelor, oamenii sunt specializati. Fiecare om este "specializat" pe o chakra. Unii oameni sunt specializati pe muladhara, altii sunt specializati pe svadistan, altii pe manipura, altii pe anahata si asa mai departe. Din acest punct de vedere, oamenii pot fi impartiti in **sapte tipuri reprezentative**.

Dupa cate se pare, **energia Duhului Sfânt**, precum lumina Soarelui filtrata printr-o prisma, se manifesta sub **sapte forme distincte**. Aceste sapte forme de manifestare distincte ale **Duhului Sfânt**, pot fi numite **Emanatii** sau **Raze**. (in acest context, termenul de **Raza** nu are prea multe in comun cu ceea ce traditia ezoterica intelege prin acest termen. Exista totusi anumite similitudini, dar, in contextul dat, analiza detaliata a acestora depaseste scopul propus.)

Unii oameni "lucreaza" pe **prima Raza**, care corespunde activarii chakrei muladhara; altii "lucreaza" pe **a doua Raza** care corespunde activarii chakrei svadistan; altii "lucreaza" pe **a treia Raza** care corespunde activarii chakrei manipura; altii pe **a patra Raza**, care corespunde activarii chakrei anahata; altii pe **a cincea Raza** care corespunde activarii chakrei vishudi etc.

Nu se cunoaste cauza acestei impartiri septenare si nici de ce un om lucreaza pe o **Raza** si nu pe alta. Se pare ca exista anumite *imprintinguri* aurice primordiale, asupra carora nu vom zabovi in aceste randuri. Se poate totusi constata ca activarea partiala a unei chakre confera omului caracteristici importante, definitorii, in existenta cotidiana, iar activarea totala a unei chakre aduce dupa sine cucerirea *siddhisurilor* corespondente.

In momentul in care o chakra este activata partial prin emisia specializata a **Duhului Sfânt**, simultan cu trezirea partiala a lui **Kundalini**, la interfata chakrei isi face aparitia o energie stralucitoare, subtire cat un fir de par, din care se formeaza **sigla** corespondenta. Totusi, in cazul activarii partiale a unei chakre, nu apare decat o mica portiune din sigla, iar nu intreaga configuratie a acesteia. De exemplu, in cazul activarii partiale a chakrei svadistan, poate sa apara doar o singura linie de lumina ce va forma candva steaua cu sase colturi.

Procesul de activare partiala a unei chakre este urmatorul: cand omul a evoluat suficient de mult si este copt pentru

activarea partiala a unei chakre, deasupra capului sau isi face aparitia **Duhul Sfânt** sub forma unei limbi de foc. In functie de nivelul evolutiv al omului si de chakra pe care "lucreaza", **Duhul Sfânt** emite **Raza** corespunzatoare, care atrage o emisie a lui **Kundalini**.

Locul de intalnire a **Razei** ce vine din inalt si a emisiei lui **Kundalini** ce vine de la baza coloanei vertebrale este mijlocul chakrei. In urma intalnirii dintre cele doua energii se produce o mica explozie luminoasa, care dureaza cateva fractiuni de secunda. In urma exploziei apare un fir luminos, care nu este altceva decat o portiune din **sigla** corespondenta.

Este foarte important de remarcat faptul ca toate siglele, care se formeaza in urma actiunii **Duhului Sfânt**, pot fi intalnite la nivelul cosmosului spiritual, sub forma unor figuri geometrice ce apar pe vesmintele purtate de fiintele diriguitoare ale cosmosului, cunoscute de noi sub numele de Arhangheli sau Ingeri. Fiecare dintre aceste inalte fiinte spirituale poate fi considerata "seful" unui nivel evolutiv, unei clase, precum si "stapanul" unei anumite chakre. Aceasta inseamna ca **macrocosmoasul si microcosmosul corespund intr-un punct bine definit din spatiu si timp**; fiecare clasa sau palier evolutiv de la nivelul microcosmic - aura, chakre - are un corespondent macrocosmic, in cosmosul spiritual.

Sigla unei chakre se formeaza in mod complet intr-un rastimp indelungat, de-a lungul mai multor existente incarnate, fara a se produce trezirea completa a lui **Kundalini**. Fiecare incarnare, prin experientele de viata cucerite, isi aduce propria sa contributie la formarea unei **sigle**. Nu este posibil ca un om sa-si formeze o **sigla** completa de-a lungul unei singure existente.

La unii oameni se formeaza mai intai un firicel de lumina - de exemplu, primul fir de lumina orizontal al patrulaterului ce formeaza **sigla** chakrei muladhara. Apoi, dupa o perioada lunga de timp, se formeaza al doilea firicel de lumina si asa mai departe. Foarte putini oameni si-au format, de-a lungul timpului, o sigla configurata complet - caz in care ar dispune de siddhisurile corespondente.

Capitolul 4 CELE TREI CAI

➤ Exercițarea liberului arbitru

Omul este liber sa aleaga. In functie de ceea ce alege prin exercitarea liberului arbitru, paseste pe o cale ori pe alta. Din punctul de vedere a structurii aurei umane, se poate vorbi despre trei cai principale.

Prima cale este *Calea evolutiva standard*, **paradigma evolutiei**. A doua cale este calea orgoliului si a mandriei - *Calea luciferica*. A treia cale, aparuta doar de 2000 de ani, este *Calea lui Iisus Hristos* - *Calea Iubirii*. Fiecare dintre cele trei cai are mai multe etape si mai multe ramificatii.

Prima este **Calea evolutiva standard**. In cadrul acestei cai, prin intermediul experientelor de viata, **energia vitala** urca de-a lungul Sushumnei, punand in functiune chakrele. Simultan, **corpul duh** devine din ce in ce mai elevat, urmand un proces de maturizare aurica. Treptat, dar foarte lent, omul trece prin cele cinci clase principale ale **Scolii Vietii** si peste cele doua Praguri, pana cand **energia vitala** se centreaza in chakra ajna. Evident, **energia vitala** se centreaza in chakra ajna abia dupa ce a pus in stare de functiune celelalte chakre. In momentul in care toate chakrele, de la muladhara la ajna, au fost puse in stare de functiune, se produce actiunea **Duhului Sfânt** si trezirea lui **Kundalini**. Atras de **Duhul Sfânt**, **Kundalini** activeaza toate chakrele de pe canalul Sushumna.

Calea evolutiva standard a fost folosita in trecut, asa cum este folosita si in prezent de toti oamenii. Ea este insa extrem de inceata; omul are nevoie de foarte multe existente incarnate pentru a o strabate. Mai mult decat atat, omul nu este suficient de puternic pentru a rezista contra-actiunii fiintelor luciferice sau shaitanice, care-i doresc pieirea. Pentru oamenii care doresc sa urmeze *Calea evolutiva standard*, chiar si in cazul celor cu vointa puternica, exista multe reculuri evolutive si esecuri.

Pe *Calea evolutiva standard* - care constituie **paradigma evolutei** -, procesele aurice se deruleaza foarte incet. De aceea, inca din timpurile stravechi, oamenii au pus la punct o serie de **metode si tehnici de accelerare a paradigmei evolutive**.

Aceste metode si tehnici de autodesavarsire pot fi reunite sub titlul generic de *Calea zeilor*. Toate tehnicile initiatice - de la

tehnicile folosite in antichitate, in Egipt, Sumer, Fenicia, Grecia, in cultura maya sau inca, la tehnicile de tip yoga - fac parte din *Calea Zeilor*.

Stravechea *Calea Zeilor* nu este o cale evolutiva noua, ci doar o accelerare a **paradigmei standard de evolutie**. Si, la fel ca orice accelerare a unui proces, *Calea Zeilor* presupune folosirea unor metode de initiere.

Calea Zeilor este insa aproape imposibil de strabatut pentru omul actual, care este structurat auric intr-un mod diferit fata de omul antecrestin. Inainte de intruparea lui **Iisus Hristos**, *Calea Zeilor* se folosea cu ceva mai mult succes, dar nu cu un succes atat de mare precum se crede astazi.

Calea Zeilor a fost extrem de dificila in toate timpurile. *Calea Zeilor*, folosita si de maestrii yoga, care presupune *trezirea lui Kundalini* si, implicit, *activarea* succesiva a tuturor chakrelor, fara a oscila intre stanga si dreapta, nu mai este posibila la omul modern datorita transformarilor aurice ireversibile petrecute acum 2000 de ani. De altfel, rezultatele la care au ajuns stramosii nostri nu sunt recomandabile pentru oamenii din epoca actuala.

Initiatii din vechime au atins, intr-adevar, un nivel spiritual inalt si au dobandit puteri mari - siddhisuri - prin *activarea* succesiva a chakrelor, dar, in cele din urma, s-au poticnit in mersul lor evolutiv, punand in pericol *Ordinea cosmica*. Folosind in mod abuziv *siddhisurile* - puterile psiho-mentale si spirituale -, initiatii din vechime au starnit riposta Puterilor cosmice, iar rezultatul a fost blocarea procesului evolutiv.

Pe *cea de-a doua cale evolutiva*, Calea lui Lucifer, se avanta cei care, prin liberul arbitru, aleg egoismul si trufia. La persoanele care aleg aceasta cale, intra in functiune chakra din partea dreapta, chakra egoismului, de culoare maron. Baza de pornire a Caili luciferice este exacerbaria nesanatoasa a sexualitatii, indiferent sub ce forma. Exacerbaria nesanatoasa a sexualitatii este poarta de intrare spre *cunoasterea intunecata*, care presupune, in cele din urma, asuprirea celorlalti oameni si impunerea cu forta a propriilor reguli.

Cunoasterea intunecata are la baza o *iubire bolnava* fata de ceilalti semeni si fata de sine. Din acest punct de vedere, se poate spune ca orice deviatie sexuala duce spre *cunoasterea intunecata* si, in final, spre punerea in functiune a chakrei

maron, chakra lui Lucifer.

A *treia cale evolutiva* este calea deschisa acum 2000 de ani de catre **Iisus Hristos**. Totusi, a *treia cale evolutiva* nu o anuleaza pe prima, *Calea evolutiva standard*, ci o implineste. Pe langa punerea succesiva in functiune a chakrelor de pe Sushumna, a *treia cale evolutiva* presupune formarea constienta a **corpului haric al plaselor mesianice** si activarea **chakrei inimii, Shainiah**; fiintele din lumea eterica spun ca, de doua mii de ani, orice alta cale este vorba in vant si pierdere de timp. A *treia cale evolutiva* poate fi numita **SHAINIAH, STANGA 4**.

SHAINIAH, STANGA 4, Calea lui Iisus Hristos, implica *punerea in functiune*, petala cu petala, a chakrei inimii. Dupa *punerea in functiune*, petala cu petala, se produce *activarea* chakrei inimii. In final se formeaza **cea de-a doua linie divina**.

A **doua linie divina** se uneste *cu prima linie divina* chiar in **chakra inimii**. Prin **linia divina** nou formata, **Iisus Hristos** se uneste in om cu **Dumnezeu Tatal**.

Fiecareia dintre cele trei cai - *Calea evolutiva standard*, *Calea intunecata* si *Calea lui Iisus Hristos* - ii corespunde un anumit tip de cunoastere.

➤ Tipuri de cunoastere

Se vorbeste astazi despre om la superlativ, considerand ca este coroana creatiei si ca dincolo de el nu mai este nimic semnificativ. De asemenea, se ridica **constiinta** si **cunoasterea** la rangul suprem, considerand ca dincolo de ele se afla doar neantul.

Totusi, astfel de aprecieri nu specifica in mod limpede ce este **constiinta**, cum nu specifica nici ce este **cunoasterea**. In general, prin **constiinta**, se intelege *constiinta de veghe*, iar prin **cunoastere** se intelege ceea ce parvine omului prin intermediul *simturilor* si a instrumentului prin care acesta (presupune ca) intelege lumea si pe sine: *corpul mental inferior, intelectul*.

Din punctul de vedere al proceselor energetico-informationale desfasurate la nivelul aurei, **cunoasterea** nu are valoarea care i se da in mod curent, aceea de acumulare de

informatii. **Cunoasterea** este rezultanta vectoriala a functionarii **corpului constiintei** si a **corpului constientei**. De asemenea, **cunoasterea** este intim legata de nivelul evolutiv al omului, reflectat in culoarea **corpului duh** si in nivelul de ridicare a **energiei vitale** - **ca rezultanta vectoriala evolutiva** - de-a lungul Sushumnei.

Din perspectiva proceselor aurice, **cunoasterea** rezulta din interactiunea aurica a omului cu tot ce-l inconjoara: cu alti oameni, cu vegetatia, cu regnul animal, cu mediul inconjurator, cu fiintele ingeresti. Procesul "tehnologic" al evolutiei omului se reflecta in modificarile aurice ce apar in urma actului cunoasterii.

Sintetizand informatiile acumulate in urma cercetarii fiintei umane prin *cea de-a doua vedere* de catre Eugen, se poate afirma ca fiecare cale evolutiva are propriile sale tipuri de cunoastere.

Astfel, *Calea evolutiva standard* presupune trei tipuri principale de cunoastere: o **cunoastere de tip "lumesc"**, o **cunoastere de tip mixt** si o **cunoastere realizata prin inductie**. Fiecarui tip de cunoastere ii corespunde un spectru specific al constiintei.

Cunoasterea de tip "lumesc" este specifica oamenilor situati in primele trei clase evolutive - corespunzatoare **corpurilor duh** de culoare rosie, portocalie si galbena, pana la *galben 5-8*. Ea se bazeaza pe functionarea primelor trei chakre. Acest tip de cunoastere este rezultatul constientizarii experientelor vietii.

Cunoasterea de tip mixt este specifica oamenilor din a treia si a patra clasa evolutiva, corespunzatoare **corpurilor duh** de culoare galben - de la *galben 5-6* - pana la *auriu 6-7*; ea se bazeaza pe functionarea plenara a primelor patru chakre: muladhara, svadistan, manipura si anahata. Acest tip de cunoastere combina **cunoasterea "lumeasca"**, provenita din experientele vietii cu o **cunoastere realizata prin inductie spirituala**.

Cunoasterea realizata prin inductie spirituala este specifica oamenilor care au depasit clasa a patra evolutiva, incepand cu nivelul *auriu 6-7* al **corpului duh**.

La rindul ei, vechea *Calea Zeilor*, ca accelerare a paradigmei evolute standard, presupune cu precadere **cunoasterea**

realizata prin inductie.

A doua cale, Calea luciferica, presupune o cunoastere intunecata. *Cunoasterea intunecata se bazeaza pe exacerbarea sexualitatii si pe tentativa de manipulare, dominare si asuprire a celorlalti oameni. Si cunoasterea intunecata presupune trei tipuri principale de cunoastere: o cunoastere de tip "lumesc", o cunoastere de tip mixt si o cunoastere realizata prin inductie.* Fiecarui tip de cunoastere ii corespunde un spectru specific al constiintei. De la un anumit nivel, *cunoasterea intunecata se realizeaza doar prin inductie spirituala*

A treia cale, valabila de doua mii de ani, implica un nou tip de cunoastere - **cunoasterea intru Iisus Hristos.** A treia cale nu o anuleaza pe prima, *Calea evolutiva standard,* ci doar o amplifica, ridicand-o pe un nou nivel.

Cunoasterea intru Iisus Hristos poate fi atinsa in mod progresiv, in functie de comportamentul omului si de parcurgerea unor trepte necesare si obligatorii in cadrul a ceea ce s-ar putea numi "initierea" crestina (in limbajul duhovnicesc al monahilor crestini se folosesc alte denumiri).

In principiu, **cunoasterea intru Iisus Hristos** se realizeaza in doua etape. *Prima etapa* poate fi denumita **cunoasterea sub plasele mesianice,** care este o cunoastere realizata prin *inductie spirituala,* iar *a doua etapa* poate fi denumita **cunoasterea realizata prin activarea chakrei inimii - Shainiah;** aceasta din urma este o *cunoastere directa.*

Cunoasterea realizata prin activarea chakrei inimii - Shainiah este singura forma de *cunoastere directa* la care omul poate avea acces in stadiul evolutiv actual.

Cunoasterea directa se produce numai in urma coborarii mintii in inima, in timpul Rugaciunii inimii: "DOAMNE IISUSE HRISTOASE, FIUL LUI DUMNEZEU, MILUIESTE-MA PE MINE PACATOSUL".

➤ Calea evolutiva standard

Calea evolutiva standard - paradigma evolutiei - presupune trei tipuri de cunoastere: cunoasterea de tip lumesc,

cunoasterea mixta si cunoasterea realizata prin inductie spirituala.

Primul tip de cunoastere, **cunoasterea de tip lumesc**, este specifica oamenilor din primele trei clase evolutive - nivelurile evolutive rosu, portocaliu si galben ale **corpului duh**. Ea se realizeaza prin trei modalitati: prin *activitate sexuala*, prin *experiente de viata* si prin *studiu*.

Din punct de vedere energetico-informational, *activitatea sexuala* este generatoare de cunoastere, astfel incat nu trebuie sa surprinda faptul ca, depasind o anumita ipocrizie cu privire la acest subiect, ii acordam locul pe care-l ocupa cu adevarat in complicata ecuatie a vietii.

Fara nici o indoiala, activitatea sexuala este una dintre experientele vietii; cu toate acestea, datorita faptului ca, cel putin din punct de vedere auric, activitatea sexuala depaseste in amploare alte experiente, am considerat oportun sa o tratam in mod distinct.

Unirea trupeasca si energetica dintre doua persoane de sex opus este unul dintre cele mai profunde acte realizate de om in trup material, cu repercusiune directa asupra destinului si asupra procesului evolutiv general. In timpul actului sexual se produce o unire aurica intensa, care genereaza modificari ale corpurilor aurice.

Activitatea sexuala este intensa si foarte apreciata de oamenii din primele trei clase evolutive - **corpurile duh** rosu, portocaliu si galben. Totusi, activitatea sexuala nu pune in functiune decat **corpul emotional** la primele doua clase evolutive si **corpul astral** la clasa evolutiva corespunzatoare nivelului galben al **corpului duh**. In general, in cazul oamenilor din primele trei clase evolutive, **corpul emotional** actioneaza ca o supapa de defulare a unor angoase sau frustrari. Nu conteaza cu cine, cum, unde si in ce fel se desfasoara activitatea sexuala; la aceasta categorie de oameni conteaza doar cantitatea.

Iubirea persoanelor din primele trei clase evolutive se reduce la aspectul exterior si la cantitatea de placere ce poate rezulta din actul sexual. In esenta, iubirea acestor persoane se bazeaza pe imaginea vizuala - pe *look* - , pe interes material si pe reactia **corpului emotional** si a **corpului astral**. In cazul in care aceste conditii nu sunt indeplinite, iubirea nu mai functioneaza.

Experientele vietii la persoanele din primele trei clase evolutive sunt dure, iar lectiile invatate au la baza *experimentarea suferintei*, in una din formele ei de manifestare, incepand de la durerea fizica la durerea si suferinta psihica.

De regula, oamenii din primele trei clase evolutive sunt stapaniti de emotii intense, dar si de ambitii foarte puternice. Ambitiile provin din aspectele inferioare ale personalitatii; ele se materializeaza prin dorinta de imbogatire ori prin tendinta de a urca rapid si fara mult efort treptele scarii sociale si profesionale. Dorinta de dominare este, la randul ei, foarte puternica. Aceste persoane intra foarte des in conflict cu anturajul, conflictele fiind adesea rezolvate prin metode dure: "lucraturi" pe la spate, razbunare, ura, violenta mentala sau verbala, uneori chiar fizica.

La oamenii din primele trei clase evolutive *studiul*, precum si intelegerea, rezulta doar din folosirea **corpului mental inferior**, care filtreaza informatiile acumulate. Rezultatul travaliului specific *corpului mental inferior* este **cunoasterea de tip lumesc**. Oamenii care functioneaza pe baza acestui tip de cunoastere considera ca lumea materiala este singura posibila; ca dupa moarte urmeaza disparitia totala si ca, in consecinta, trebuie sa se bucure de viata, pentru ca, in fond, "o viata are omul".

Cunoasterea de tip lumeasc genereaza multe conflicte cu anturajul si provoaca reactia instantelor karmice. Rezultatul este, cel mai adesea, suferinta.

De-a lungul multor incarnari trecute, date fiind conjuncturile istorice, majoritatea oamenilor care traiesc actualmente in lumea materiala au suferit morti violente, soldate cu scurgerea sangelui pe pamant, ceea ce a constituit un factor de evolutie. Pentru a cuprinde cu mintea ce inseamna cu adevarat scurgerea sangelui pe pamant trebuie sa ne gandim, de exemplu, la conditiile istorice din antichitate sau Evul mediu, in care razboaiele, asasinatele, crimele si brutalitatile de orice fel erau fapte banale. Majoritatea oamenilor care traiesc astazi pe pamant s-au incarnat de cel putin trei-patru ori, daca nu mai mult, in astfel de conditii istorice.

Decesele violente, urmate de scurgerea sangelui pe pamant, repetate de-a lungul incarnarilor succesive, *creaza*, in cele din urma, o legatura aurica speciala a fiintei umane cu **Spiritul**

Pamantului si cu spiritele naturii. Uneori, oamenii din aceasta categorie pot avea o legatura aurica speciala cu unele fiinte ingeresti - de exemplu, cu Ingerii veghetori. Aceasta legatura aurica profunda constituie temelia aparitia celui de-al doilea tip de cunoastere: **cunoasterea mixta.**

Cunoasterea mixta apare doar la oamenii care au parasit deja primele trei trepte evolutive, urcand in clasa a patra. In clasa a patra evolutiva intra in functiune chakra anahata, iar **corpul duh** dobandeste culoarea aurie.

Cunoasterea mixta se bazeaza, la fel ca si **cunoasterea de tip lumesc**, pe trei coordonate: *activitatea sexuala, experintele vietii si studiul.*

Activitatea sexuala a oamenilor din a patra clasa evolutiva este situata pe un nivel superior primelor trei clase evolutive. Daca in primele trei clase, **corpul emotional si corpul astral** erau cele ce se activau in momentele actului sexual, in a patra clasa evolutiva, "greul" este sustinut de un corp nou format: **corpul mental superior**, care nu exista decat intr-un stadiu incipient la primele trei clase.

Oamenii din clasa a patra evolutiva nu mai vad in partener un simplu obiect sexual, precum cei din primele trei clase, ci un dar pe care inteleg sa-l protejeze in masura posibilitatilor. Ei acorda partenerului aceleasi drepturi, responsabilitati si obligatii. Acest fapt provoaca efecte aurice importante, fiind primul pas spre comuniunea sufleteasca dintre oameni.

Oamenii din clasa a patra evolutiva au o bogata experienta de viata, acumulata in multe incarnari anterioare. Suferintele, evenimentele dramatice prin care au trecut si scurgerea repetata a sangelui pe pamant in existentele anterioare permit oamenilor din clasa a patra evolutiva intelegerea intuitiva a marilor legi ale universului si o constientizare mai profunda a fiintei proprii.

Totusi, in conditiile existentei actuale, oamenii din cea de-a patra clasa evolutiva, corespunzatoare nivelului auriu al **corpului duh**, care functioneaza pe baza **cunoasterii de tip mixt**, intampina multe dificultati, mai ales cand au de-a face cu oameni din primele trei clase.

Daca am incerca sa facem o caracterizare succinta, am putea spune ca oamenii din clasa a patra evolutiva sunt, intr-un fel, rupti de ambitiile si de dorintele ce-i preocupa pe oamenii

din primele trei clase. Interesul lor este, cel mai adesea, orientat spre intelegerea mecanismelor de functionare ale cosmosului si ale fiintei umane, mai curand decat spre problemele cotidiene; de aceea, adeseori, ei par sa fie cu "capul in nori".

In cazul oamenilor din clasa a patra evolutiva, *studiul* este un factor foarte important de evolutie personala. Prin formarea **corpului mental superior** si prin formarea **corpului spiritual**, oamenii din a patra clasa evolutiva inteleg lumea altfel decat oamenii din primele trei clase, care functioneaza doar pe baza **corpului mental inferior**.

➤ Cunoasterea realizata prin inductie

Al treilea tip este **cunoasterea realizata prin inductie spirituala**. Acest tip de cunoastere este accesibil oamenilor al caror **corp duh** este situat cu precadere la nivelul culorilor galben, auriu si albastru - clasele trei, patru si cinci ale **Scolii vietii** -, in cazul in care au formate cel putin o parte din **siglele** chakrelor.

Asadar, **cunoasterea realizata prin inductie spirituala** apare la acele persoane care incep sa aiba chakrele activate partial prin actiunea **Duhului Sfânt**, in functie de **Raza** pe care "lucreaza".

Astfel de oameni au un nivel energetic inalt. In virtutea corespondentei dintre macrocosmos si microcosmos, in momentul in care structura aurica a unui om capata o vibratie inalta datorita formarii partiale a unei **sigle** la nivelul unei chakre, el intra, ca un diapazon, in rezonanta cu fiintele cosmice corespondente - Ingeri, Arhangheli, Puteri etc. Astfel, prin *inductie spirituala*, omul poate avea acces la cunoasterea respectivei fiinte. Omul poate cunoaste - in primele faze doar fragmentar - ceea ce cunoaste respectiva fiinta. De fapt, omul cunoaste *prin* fiinta respectiva.

In orice caz, **cunoasterea realizata prin inductie spirituala** nu apartine sufletului omului, care nu se *lumineaza* din interior, ci din exterior. Influenta prin inductie spirituala a unei fiinte ingeresti se aseamana cu lumina unui far care lumineaza ceea ce nu are lumina proprie. Cand farul spiritual

este stins, sufletul omului nu mai este luminat.

Totusi, in cazul obtinerii acestui tip de cunoastere, lucrurile incep sa se complice considerabil. *Cunoasterea realizata prin inductie spirituala* poate imbraca mai multe forme, in functie de alegerea omului. Astfel, in functie de exercitarea liberului arbitru si de efectele provocate asupra structurii aurice umane, *cunoasterea realizata prin inductie spirituala* poate fi de trei feluri. Prin libera alegere, omul se poate conecta, prin inductie spirituala, la una dintre cele trei cai principale: *Calea evolutiva standard* - cu varianta ei accelerata, *Calea Zeilor* -, *Calea intunericului* ori *Calea lui Iisus Hristos*.

In primul rand, se poate vorbi despre o *cunoastere realizata prin inductie spirituala* - mai ales, in cazul folosirii vechilor tehnici initiatice specifice *Caii zeilor*.

In acest caz, practicantul, activandu-si partial o chakra, potrivit **Razei** pe care se afla si datorita nivelului vibratoriu inalt al aurei proprii, poate intra in rezonanta spirituala cu zeul corespondent, al carui nume il foloseste drept suport mental. El obtine astfel o cunoastere realizata prin inductie spirituala; cunoasterea respectiva nu este a omului, ci a zeului, care o imprumuta protejatului sau.

Acest tip de cunoastere apare in ziua de astazi la oamenii care se dedica practicarii unor tehnici de tip yoga. Semnele, mantrele (repetarea unor nume ori silabe sacre), yantrele (diagramele mistice), si toate celelalte simboluri folosite reprezinta doar mijloace prin care un om poate obtine o *cunoastere realizata prin inductie spirituala specifica vechii Caii Zeilor*.

Al doilea tip de *cunoastere realizata prin inductie spirituala* este specific *Caii intunecate*. Omul care alege aceasta cale intra in rezonanta energetico-informationala cu o fiinta luciferica, careia ii plateste un anumit *pret*. Cel mai adesea, *pretul* este acceptarea tacita ca sufletul sa-i fie preluat dupa moarte si dus in lumea fiintelor luciferice.

Mijloacele prin care un om poate intra in rezonanta spirituala cu astfel de fiinte sunt, la fel ca in primul caz, mantrele (repetarea unor nume ori silabe), yantrele (diagramele mistice) sau simbolurile specifice. In acest caz, chiar si simplele tatuaje, tot mai raspandite astazi pe intreg mapamondul, pun omul in legatura - in comuniune aurica - cu fiintele luciferice.

În fond, tot ce face omul, de la adoptarea unui mod de comportament la alegerea vestimentatiei, exprimă poziția sa față de cosmos și, mai ales, reflectă alegerea (mai mult sau mai puțin) înconștientă a uneia dintre cele trei Cai.

Al treilea tip de *cunoaștere realizată prin inducție spirituală* este specifică **Căii lui Iisus Hristos**. Este vorba despre cunoașterea realizată prin intermediul *corpului haric al plasmelor mesianice*, care se formează doar în urma rostirii **Numelui lui Iisus Hristos**.

➤ Stravechea Calea a zeilor

Datorită faptului că **paradigma evoluției**, *Calea evolutivă standard*, este prea lentă și necesită multe incarnări, încă din vremurile străvechi au fost puse la punct tehnici de inițiere pentru accelerarea evoluției.

Potrivit tradiției, vechile tehnici de inițiere au fost dezvăluite oamenilor de către zei; din acest motiv, calea accelerată de evoluție spirituală a fost denumită *Calea zeilor*.

Astăzi nu se mai cunosc străvechile tehnici inițiatice anterioare *mării stingeri*, după cum nu se mai cunosc cu prea multă exactitate nici cele utilizate pe scară largă în antichitatea cunoscută de istoriografie. Putine mituri pastrate până în ziua de astăzi mai amintesc despre tehnicile inițiatice folosite în antichitate, în Egipt, Sumer, Fenicia, Grecia, Dacia, China, India. Singurele tehnici inițiatice care au străbătut timpurile până în ziua de astăzi sunt tehnicile de tip yoga.

Tehnicile yoga actuale reprezintă astfel ultima reminiscență a străvechii *Căii a zeilor*, prin intermediul cărora umanitatea străveche a încercat accelerarea evoluției.

Cea mai veche, dar și cea mai importantă scriere care tratează în mod coerent tehnicile yoga este, fără nici o îndoială, vestitul tratat **Yoga Sutra**, scris înainte de erei creștine de un autor devenit celebru: **Patanjali**.

Bazat, desigur, pe lucrări mult mai vechi care sintetizau experiențele multor generații de yoghini, **Yoga Sutra** este prima scriere care prezintă în mod ordonat principiile de bază ale tehnicilor yoga. Totuși, trebuie remarcat că, practicile yoga,

asa cum au fost sintetizate de catre **Patanjali**, sunt doar *tehnici* de evolutie spirituala, care nu au nimic in comun cu formele religioase care existau la acea data.

In *Yoga Sutra*, **Patanjali** a pus accentul doar asupra tehnicilor de baza prin care se poate atinge *kaivalya*, adica autonomia omului ca **spirit** (denumit *Purusha*). **Patanjali** a impartit aceste tehnici in opt *anga* sau trepte: *yama* si *niyama*, care reprezinta reguli morale si de conduita; *asanas*, pozitiiile autonomiei si stabilitatii fizice; *pranayama*, tehnicile de respiratie; *pratyahara*, abstragerea simturilor de la obiectele lumii exterioare; *dharana*, concentrarea; *dhyana*, meditatie; *samadhi*, iluminarea. Toate aceste tehnici au rolul de a asigura *autonomia, nemurirea si liberatea absoluta*.

Cel putin in prima faza a difuzarii lor in spatiul panindian, tehnicile yoga nu au fost legate de formele de cult. Abia ulterior, formele religioase aparute in spatiul panindian au imprumutat de la **Patanjali** si de la urmasii sai tehnici, metode si retete de evolutie spirituala. Brahmanismul, buddhismul, jainismul, vishnuismul, shivaismul, tantrismul, hinduismul etc au preluat, fiecare, ceea ce le-a interesat din yoga expusa de catre **Patanjali**, invalundu-le intr-un abur devotional, in functie de interesele proprii.

Totusi, inainte de toate, yoga a ramas un *set de tehnici* si nu o religie, astfel incat trebuie facuta de la bun inceput o delimitare foarte stricta. Intr-un fel, yoga poate fi comparata cu o tehnica oarecare din viata de zi cu zi - de exemplu, cu tehnica producerii energiei atomo-nucleare. Omul foloseste aceeasi tehnica, metoda sau procedeu tehnologic atunci cand produce energie electrica necesara alimentarii unui oras, dar si atunci cand produce o arma de distrugere in masa. Astfel, tehnica propriu-zisa nu poate fi confundata cu aplicarea ei particulara intr-un domeniu sau in altul sau cu continutul ideologic care i se da la un moment dat.

Dupa cum a putut remarca Eugen prin intermediul clarvederii, practicarea formelor de yoga - de exemplu *hatha*, *laya*, *mantra* sau *raja* yoga - produce la nivel aurei efecte semnificative: **linia divina** devine extrem de luminoasa, iar **corpul eteric exterior** devine ca un vulcan ce emite culori, lumini, sunete si mirosuri extrem de intense. Totusi, ca o constanta, tehnicile yoga folosite astazi nu influenteaza decat

corpul eteric exterior, nu si **corpul eteric interior** sau **corpul sufletului**. Cu atat mai putin **corpul duh**.

In urma practicarii tehnicilor yoga, **corpul mental inferior** creste in volum si in intensitate, iar **corpul astral** scade proportional. Totodata, tensiunea si intensitatea **corpului eteric exterior** devin extrem de mari, iar din chakra muladhara pornesc jerbe de energii multicolore ce urca prin canalul Sushumna. La randul lor, chakrele devin stralucitoare. Jerbele de lumini, care pornesc din muladhara, ies in final prin chakra sahasrara ca printr-o fantana arteziana ce imprastie apa pe mai multi metri in jur. Totusi, acele jerbe de lumini multicolore nu sunt ceea ce se intelege astazi prin **Kundalini**. Energia **Kundalini** este incolora, in timp ce jerbele de lumini despre care este vorba aici sunt multicolore.

Daca am folosi limbajul specific oriental, am putea spune ca, prin practicile de tip yoga, omul reuseste sa imprime in structura aurei proprii o rezonanta de tip *sattva*. Se stie ca, potrivit conceptiei orientale, exista trei mari *calitati* numite *gunas*: *tamas*-inertia, *rajas*-activitatea si *sattva*-lumina. Cele trei *gunas* se afla in proportii inegale la toti oamenii. Prin situarea pe o anumita treapta a scarii evolutive, oamenii determina precumpanirea uneia dintre cele trei *gunas*. *Tamas* este starea oamenilor care poseda un **corp duh** de culoare rosie si, pana la o anumita limita, portocalie. *Rajas* este starea corespunzatoare oamenilor care poseda **corpul duh** de culoare galbena si, pana la o anumita limita, aurie. *Sattva* corespunde oamenilor care poseda **corpuri duh** elevate, auriu-deschis sau albastru.

Totusi, prin intermediul tehnicilor yoga actuale nu se poate accede decat la un tip de cunoastere realizata prin *inductie spirituala*. Prin cresterea nivelului vibratoriu al aurei proprii, practicantul se conecteaza energetic unor fiinte spirituale necorporale, ceea ce inseamna ca este vorba despre o *cunoastere reflectata, indusa spiritual*.

Cunoasterea realizata prin intermediul tehnicilor yoga poate fi dobandita de catre practicanti prin intermediul unor *semne*, *suporturi* si *simboluri*: pozitii corporale - *asanas* si *mudras*, exercitii respiratorii - *pranayama*; vizualizarea unor imagini - *yantra* sau *mandale*; rostirea unor sunete modulate informational - *mantra*. Toate aceste *semne*, *suporturi* si

simboluri sunt utilizate de mii de ani; ele au fost utilizate in timpurile stravechi, dupa cum sunt utilizate si astazi de catre practicantii tehnicilor yoga.

Prin intermediul tuturor acestor *semne, suporturi si simboluri*, practicantii yoga intra in rezonanta energetico-informationala cu structurile cosmice si cu elementele subtile, denumite *tattvasuri* in scrierile sanskrite, precum si cu fiintele cosmice care le patroneaza: vechii zei. In acest context, folosirea sunetelor modulate informational precum *mantrale* (de exemplu, *Aum*) ori a imaginilor vizuale, precum *yantrale* (de exemplu, *Shri Yantra*), care constituie digrame mistice, nu reprezinta altceva decat metode operationale prin care un om poate intra in rezonanta - ceea ce denumim *inductie spirituala* - cu elementul cosmic corespondent, *tattvasul*, dar si cu *entitatea cosmica, zeul* care-l guverneaza.

Pe baza cunoasterii experimentale a acestui fapt, inca din antichitate a fost creat un sistem de corespondente intre chakre, silabe mistice sau sunete modulate informational, culori, fiinte cosmice necorporale (zei), elemente subtile (*tattvasuri*) si paliere cosmice.

Sa dam un exemplu concret: potrivit traditiei, chakra **muladhara** are culoarea rosie, are sunetul "OOO", corespunde silabei mistice *lam* si zeului Brahma din panteonul hindus. La randul ei, chakra **svadistan** corespunde culorii portocaliu, silabei *vam* si zeului Vishnu. Chakra **manipura** corespunde culorii galben, sunetului *ram*, zeului Rudra sau Agni. Chakra **anahata** corespunde culorii verde, sunetului *yam* si zeitatilor hinduse *Isa* sau *Kakini*. Chakra **vishuddi** corespunde culorii albastre, sunetului *ham* si zeului Sadasiva. Chakra **ajna** corespunde culorii indigo, sunetului *om-aum* si zeului *Paramashiva* - cel mai inalt aspect al lui *Shiva*. **Sahasrara** corespunde culorii violet, sunetul sau fiind neaplicabil in lumea materiala.

Pe baza acestui sistem de corespondente, prin repetarea unui sunet modulat informational - *mantra* - practicantul intra in rezonanta cu un element subtil si cu un zeu, iar rezultatul este activarea unei chakre. De exemplu, prin repetarea sunetului *ram*, practicantul intra in rezonanta cu elementul subtil focul si cu zeul Rudra, iar rezultatul rostirii sale timp indelungat duce la activarea chakrei manipura.

Dar ce este, de fapt, acest sunet modulat informational - mantra - despre care se spune ca activeaza chakra manipura ?

Prin clarvedere - de fapt, prin clarauz -, Eugen a remarcat faptul ca sunetul *ram* (sau un sunet asemanator ca modulatie energetico-informationala) este chiar sunetul de fond al chakrei manipura; in consecinta, repetarea omonimului ei sonor provoaca, dupa principiul diapazonului, activarea chakrei. Intr-un fel, chakra manipura este "pacalita" si determinata sa se activeze prin rostirea sunetului ei de fond.

Activandu-se, chakra manipura dobandeste o vibratie specifica, care conecteaza practicantul cu toate celelalte elemente ale sistemului: cu elementele subtile sau fizice, cu *tattvasurile*, cu fiintele necorporale corespondente - zeii. In acest mod, practicantul dobandeste o *cunoastere realizata prin inductie spirituala*.

Prin urmare, exista un mare pericol pentru orice practicant care incerca sa dobandeasca acest tip de cunoastere prin intermediul tehnicilor yoga. Acest pericol survine in cazul in care practicantul nu este pregatit - din punct de vedere evolutiv - pentru *activarea* chakrelor.

In urma cercetarii structurii aurice umane prin clarvedere, Eugen a constatat ceva ce trebuie sa puna in mod serios pe ganduri orice practicant al tehnicilor yoga: ca exista o diferenta fundamentala intre *functionarea* unei chakre si *activarea* ei.

O chakra - in exemplul discutat, chakra manipura - intra *in functiune* doar in decursul existentelor succesive, prin acumularea unor experiente de viata. **Corpul duh** de culoare galbena - specific oamenilor din clasa a treia evolutiva - corespunde doar intrarii *in functiune* a chakrei manipura. In schimb, *activarea* chakrei manipura inseamna altceva. Sunetul *ram* provoaca, intr-adevar, *activarea* chakrei manipura, dar oare ce se intampla atunci cand omul nu are deja aceasta chakra *in functiune*, fiind situat pe un nivel inferior culorii galbene a **corpului duh**?!.

Raspunsul nu este prea complicat: repetarea sunetului *ram* provoaca, intr-adevar, activarea artificiala a chakrei manipura; omul, ca nivel evolutiv, nu este pregatit pentru asa ceva si, drept urmare, isi perturba grav intregul sistem auric. Acelasi lucru se poate spune despre toate chakrele si despre toate structurile aurice.

Concluzia ce rezulta din aceasta constatare se impune de la sine si este la indemana oricui: prin folosirea *semnelor*, *simbolurilor* si *suporturilor* specifice tehnicilor yoga aflate in uz de mii de ani, omul "pacaleste" structura energetico-informationala proprie, determina trezirea unor potentialitati latente inainte de vreme si, implicit, se asociaza energetic prin inductie fiintelor cosmice - zeii -, fara a fi intotdeauna pregatit evolutiv pentru o asemenea aventura spirituala. In final se pacaleste pe el insusi, cu consecinte nefaste.

Dupa cum afirma fiintele din lumea eterica, astfel de evenimente se petreceau frecvent acum cateva mii de ani, cand structura aurica era diferita de cea actuala si era relativ pretabila la astfel de aventuri spirituale. In vremurile trecute, urmand vechea Cale a zeilor, prin tehnici asemanatoare pana la un punct tehnicilor yoga actuale, in doar cateva existente, multi oameni au reusit sa dobandeasca puteri mari - *siddhisuri*.

Initial, oamenii din acele vremuri nu au inteles marele pericol ce batea la usa, deoarece accelerarea procesului evolutiv si dobandirea *siddhisurilor* inainte de vreme au dus, in cele din urma, la cresterea mandriei si a egoismului. Rezultatul dobandirii capacitatilor si puterilor inainte de obtinerea maturitatii necesare, ca efect al activarii chakrelor, a pus in pericol chiar existenta planetei. *Marea stergere*, care inca staruie ca o imensa pata intunecata in memoria colectiva a umanitatii, reprezinta un exemplu concludent.

Acesta este, de fapt, si motivul pentru care invataturile yoga de astazi pun un accent deosebit pe respectarea unor reguli morale - *yama si niyama* - avertizand asupra faptului ca tehnicile urmatoare: *asanas, pranayama, pratyahara, dharana, dhyana*, etc, dezvolta in egala masura calitatile pozitive, cat si pe cele negative. Devine astfel imperios necesar ca oamenii sa adopte un anumit mod de viata, in conformitate cu preceptele morale si comportamentale cuprinse in *yama si niyama si abia dupa aceea sa incerce sa-si activeze chakrele*.

La toate acestea s-a mai adaugat inca *ceva*, iar acest *ceva* merita reamintit: prin folosirea unor tehnici initiatice care presupun *suporturi, semne sau simboluri* specifice stravechii *Caii a zeilor*, omul intra in disonanta cu cosmosul si cu modul in care este structurata aura in ziua de astazi. Dupa evenimentele de acum 2000 de ani - *Intruparea, Crucificarea, Moartea*,

Invierea si Inaltarea la cer a lui **Iisus Hristos** - s-a modificat atat structura energetico-informationala a cosmosului, cat si structura energetico-informationala a omului. Datorita modificarilor produse la nivelul macrocosmosului si la nivelul microcosmosului, cunoasterea realizata prin intermediul tehnicilor yoga nu mai este viabila, intrucat foloseste *suporturi* si *semne* - adica imagini mentale, sonore sau vizuale: *mantr*, *yantr*, *asane* sau *mudre* - care nu mai au corespondent in macrocosmosul actual.

De 2000 de ani, nu mai este posibila cucerirea unor *siddhisuri* si trezirea voluntara a lui **Kundalini** si, implicit, nici activarea chakrelor inainte de vreme. Exista si vor exista, desigur, exceptii: cei care au atins, inaintea erei crestine, un asemenea nivel evolutiv, incat nu mai pot da inapoi; ei pot continua ceea ce au inceput. Majoritatea dintre acestia, care poseda astazi un **corp duh** de o culoare superioara culorii aurii, fac parte din rasele asiatice. Ei pot inca sa-si urmeze destinul si sa atinga anumite stari spirituale inalte prin trezirea lui **Kundalini**, dar aceasta nu mai este o regula generala si, oricum, oamenii de acest tip sunt putini.

Dar, de departe, cel mai important lucru care poate fi spus cu privire la acest subiect este ca **nu mai exista vechii zei** - zeii mentionati in scrierile indiene stravechi. In al doilea rand, nu toti vechii zei au fost cu adevarat zei. In trecut, au existat o multime de zei falsi - fiinte luciferice care s-au substituit vechilor zei, dupa ce acestia au disparut.

Rolul vechilor zei s-a incheiat cu mult timp in urma, iar incercarile disperate de a-i "resuscita" energetico-informational si spiritual printr-o inductie de tip *feedback* - conexiune inversa - poate duce la blocaje majore ale structurii aurice ale practicantilor.

Nu mai exista vechii zei sau, mai corect spus, vechii zei nu mai sunt aici. Intr-un fel, vechii zei nu mai sunt vii. Exista numai anumite imagini ale lor, imagini care, cercetate atent prin clarvedere, apar oarecum statice ca niste fotografii sau, mai degraba, ca niste holograme. Ele pot pacali pe unii practicanti sau clarvazatori care "discuta" cu ei si le pot observa, dar nu sunt vii, fiind doar imagini remanente, reziduale, a ceea ce au fost candva.

Astfel de imagini holografice, reziduale, apar si in cazul unor

oameni care parasesc lumea astrala pentru a se muta pe un plan cosmic superior. In urma lor raman doar imaginile a ceea ce au fost candva. In conditiile in care astfel de imagini continua sa fie alimentate cu energie modulata informational, provenita de la credinciosi printr-o inductie spirituala de tip *feedback* - conexiune in ambele sensuri - atunci ele se manifesta ca si cum ar fi vii, desi sunt doar imagini holografice.

In cosmosul spiritual, in lumea astrala sau in lumea eterica, au loc multe fenomene stranii, iar acesta este unul dintre ele. Pot exista imagini holografice ale unor fiinte diriguitoare cosmice - sau ale unor fiinte umane - dar acestea nu sunt vii, ci sunt simple imagini. Un clarvazator isi poate da seama de acest fapt doar cand a acumulat suficienta experienta. Aceste imagini holografice sunt alimentate mereu prin concentrarea asupra lor, prin repetarea numelor lor - *japa* -, prin practici magice sau ceremoniale.

Prin astfel de practici de invocare - repetarea unui nume al unui zeu este in fond o practica magica, ce tine de magia ceremoniala -, se poate intampla ceva cu mult mai grav: cum vechii zei, incheindu-si misiunea, s-au mutat in afara **Terrei aurica** capatand alte atributii - caci exista o evolutie spirituala si in cazul fiintelor angelice - ei sunt rechemati inapoi de catre practicantii ce ii invoca, prin repetarea numelui. Dar, in loc sa vina vechii zei, care oricum nu mai pot reveni, vin *altii*...

Mai mult decat atat, unele nume de zei n-au facut parte niciodata din categoria adevaratilor zei. Ei au fost, inca de la inceput, zei falsi: spirite ale naturii rebele, entitati umane tehnologizate, semizei rezultati din impreunarea unor Ingeri cu fiicele oamenilor etc. Dupa plecarea vechilor zei, ei s-au substituit intr-un mod fraudulos celor adevarati si subzista energetic prin intermediul celor care-i invoaca.

Trebuie remarcat si un alt fapt, la care, dupa cate se pare, multi practicanti ai tehnicilor yoga nu s-au gandit inca. Este evident ca toti oamenii care traiesc in arealul crestin, nu s-au nascut la intamplare *aici si acum*. La putin timp dupa momentul nasterii, independent de dorinta sau de vointa lor, oamenii care traiesc actualmente in spatiul crestin au fost botezati in rit crestin, ceea ce inseamna ca, inca de la nastere, s-au incarcat auric intr-un anumit mod. Inca din pruncie, oamenii nascuti in arealul crestin isi desfasoara viata sub un

anumit *imprinting* energetico-informational. Astfel, prin **botez** si prin apartenenta aurica la arealul crestin, ei au intrat sub o anumita influenta energetico-informationala si spirituala. In consecinta, de-a lungul vietii, in decursul procesului evolutiv, in functie de o multime de factori, structurile lor aurice au dobandit o anumita dinamica si un impuls teleologic clar definit.

Tinand cont de toate aceste informatii, devine limpede faptul ca practicarea vechilor forme initiatice poate provoca mari perturbari ale structurii aurice umane; chiar daca nu sunt vizibile in timpul vietii, perturbarile aduse structurii aurice umane apar foarte clar dupa momentul mortii, cand practicantii unor astfel de tehnici pot avea parte de o mare dezamagire. In urma eforturilor asidue depuse de-a lungul vietii, in loc sa fie mai evoluati, practicantii care se avanta in aventuri spirituale cu grad mare de risc au nefericita surpriza de a nu mai vibra cu ceea ce este cosmosul spiritual in *actuala* etapa evolutiva si de a fi plasati - de fapt, de a se fi plasat ei insisi - intr-o pozitie de neinvidiat.

Dedicandu-se, in decursul vietii, unor tehnici spirituale care nu sunt in rezonanta cu structura energetico-informationala actuala, practicantii intra in disonanta cu ei insisi, precum si cu cosmosul spiritual. Nu numai ca nu parcurg vreun proces de evolutie spirituala accelerata, dar efectele pe termen lung, in incarnarile viitoare, ca si in existenta de dincolo de moarte, sunt daunatoare. De altfel, multi practicanti ai tehnicilor yoga se intreaba de ce simt interior ca nu mai vibreaza cu lumea *aceasta*, cu propriul lor trup, cu restul oamenilor - sau de ce destinul personal le pune atatea piedici.

Este foarte ciudat si faptul ca, in ziua de astazi, nu se intreaba nimeni cu privire la un aspect foarte simplu: cum este posibil ca, din sutele de mii de practicanti yoga, nici un occidental sa nu fi atins "iluminarea", cu toate ca a respectat toate procedurile tehnice cerute ?

Raspunsul, in opinia noastra, este doar unul singur: **nu mai este posibil**. *Semnele, suporturile si simbolurile* folosite in tehnicile yoga nu mai au corespondent energetico-informational la nivelul macrocosmosului si la nivelul microcosmosului. Ele reprezinta *ceva* ce nu mai este in rezonanta cu structura umana actuala; *ceva* care provoaca suferinta, nefericire, boala, accidente si nu evolutie spirituala, trezirea lui **Kundalini** sau

iluminare spontana.

Si, poate ca, practicantii tehnicilor yoga de astazi ar trebui sa reciteasca, fara prejudecati, vechile scrieri indiene, adevarate comori ale intelepciunii timpurilor de odinioara, in primul rand *Bhagavat Gita, Upanishadele, Puranele, Yoga Sutra* a lui *Patanjali, Hatha Yoga Pradipika* etc. Poate vor simti singuri in adancul sufletului lor ca toate aceste scrieri se adreseaza unei alte epoci, unui alt tip de om si unui alt tip de structura aurica.

Dupa ce vor fi recitit aceste comori ale intelepciunii indiene, care merita, intr-adevar, un loc aparte in sufletele noastre, caci reprezinta chintesenta unei intelepciuni stravechi, al carei parfum nu se va stinge niciodata, poate vor avea ragazul de a se intreba, o data in plus, daca actualele conceptii, cu tenta vag orientala, ce stau la baza practicilor yoga, corespund spiritului de odinioara si daca mai sunt de actualitate.

Toate aceste constatari sunt bazate doar pe ceea ce Eugen percepe **prin clarvedere** si pe explicatiile primite in *lumea eterica*. Daca afirmatiile continute in aceasta carte au darul de a-i contraria pe unii practicanti ai tehnicilor yoga, putem sa le spunem ca ne contrariaza deopotriva si pe noi, cei care am contribuit la realizarea ei. Dar, cum am ales sa dezvaluim cat mai obiectiv *tot* ce se poate constata in urma cercetarii prin clarvedere, nu puteam lasa la o parte un subiect atat de important.

Pe de alta parte, aceasta carte, la fel ca si altele care vor urma, are la baza un autentic respect pentru toate realizarile spiritului din toate timpurile, in special pentru profunda intelepciune indiana.

Tocmai respectul pentru conceptiile din toate timpurile ne indeamna sa reflectam in mod corect atat asupra consecintelor rezultate din observatiile obtinute de catre Eugen prin clarvedere, cat si asupra explicatiilor primite din *lumea eterica*.

Capitolul 5

IISUS HRISTOS, DUMNEZEU INTRUPAT

➤ Izvorul de Lumina

Vorbind despre evolutia omului si despre nivelurile evolutive

umane, trebuie facuta o distinctie fundamentala. Din punct de vedere al structurii aurice, omul nu a fost totdeauna asa cum se prezinta astazi. Exista, astfel, o mare diferenta intre modul in care se prezenta fiinta umana acum 3000 de ani sau acum 2500 de ani si modul in care se prezinta astazi.

In istoria spirituala a umanitatii s-au petrecut multe evenimente care au modificat atat habitatul natural al omului - Pamantul ca planeta materiala - cat si *Terra aurica*. Paralel cu modificarea structurii materiale a Pamantului s-a modificat si structura energetico-informationala a omului.

Este bine cunoscut faptul ca in rastimpul miilor de ani ce s-au asternut peste tot ce exista in *Terra aurica*, structura aurica a fiintei umane a cunoscut o modificare spectaculoasa. In cosmos, totul este supus transformarii si devenirii. Omul, ca *spirit* incarnat in lumea materiala, a cunoscut o evolutie neincetata. Corpurile aurice si-au modificat structura, iar chakrele au intrat progresiv in stare de functionare. La randul sau, **corpul duh** a suferit un proces de "coacere alchimica", maturizandu-se necontenit - un fel de "ardere la alb" -, devenind din ce in ce mai diafan si mai deschis al culoare.

In afara acestor transformari lente, de durata, ale structurii aurice umane s-au produs si transformari rapide, bruste. Este, de altfel, cunoscut si faptul ca transformarile petrecute la nivelul globului terestru - atat cele geologice, cat si cele istorice - sunt in legatura directa cu fiinta umana in ansamblu. Evenimentele petrecute pe scena istoriei universale reprezinta doar varful aisbergului sau interfata unor evenimente spirituale de mare amploare. Toate evenimentele istorice au modificat, intr-un fel sau altul, atat destinul imediat al oamenilor, cat si structura aurei umane. De fapt, fiecarui eveniment petrecut in lumea materiala ii corespunde un eveniment petrecut in lumea spirituala, la nivelul global al *Terrei aurica*.

Beneficiind de constatarile rezultate in urma perceperii structurii aurei umane prin clarvedere de catre Eugen si, mai ales, beneficiind de explicatiile fiintelor din *lumea eterica*, se poate afirma ca **cel mai important eveniment petrecut in istoria Terrei aurica, eveniment cu consecinte de mare amploare asupra destinului si asupra structurii aurice a omului, il reprezinta intruparea, acum 2000 de ani, a lui Iisus Hristos.**

"Nu am venit sa stric Legea, spunea acum 2000 de ani **Iisus Hristos, ci s-o implinesc**". Si, intr-adevar, prin *intruparea* lui **Iisus Hristos**, acum 2000 de ani, *Legea cea veche* a primit un nou impuls, devenind *Legea cea Noua*. Astfel, *Calea evolutiva standard* a suferit un impuls decisiv.

Pentru modul cartezian de a intelege lumea, **Persoana lui Iisus Hristos** nu are prea mare importanta in ecuatia evolutiei omului si a lumii. Pentru conceptia stiintifica moderna si pentru istoriografie, lucrurile sunt destul de clare - este ilustrativ doar faptul ca, cel mai adesea, **Persoana lui Iisus Hristos** este pusa in discutie doar intr-un mod ipotetic-istoric. De asemenea, pentru acei comentatori care vad peste tot extraterestri, totul este cum nu se poate mai limpede: **Iisus Hristos** a fost in contact cu extraterestrii !!!

Este insa surprinzator modul in care, actualmente, conceptia bazata pe stravechea filosofie orientala, intelege **Persoana lui Iisus Hristos**. Trebuie remarcat de la inceput faptul acest tip de conceptie nu seamana in nici un fel cu profunda conceptie a Indiei stravechi expusa in marile carti sacre, *Vedele, Upanishadele, Brahmanele*, ci este doar o adaptare moderna nereusita.

"Spiritualismul" despre care vorbim in aceste pagini, destul de raspandit in ziua de astazi, nu este, la urma urmei, decat un materialism spiritualizat, coafat si cu o tenta de exotism oriental. *Conceptia spiritualista actuala* este, in fond, un hibrid rezultat din amestecul conceptiilor provenite din arealul cultural extrem oriental cu conceptia materialista.

Acest tip de spiritualism este foarte usor de recunoscut; el rupe ceea ce se petrece la nivelul intim al fiintei omului, la nivelul structurii energetico-informationale a aurei, de ceea ce se petrece la nivel cosmic-spiritual; de asemenea, rupe ceea ce se petrece la nivel individual uman de ceea ce exista la nivelul *Terrei aurica*. in acest mod, structura energetico-informationala a omului este izolata de palierele *Terrei aurica* sau de fiintele diriguitoare ale cosmosului si este "identificata" ca un motor de masina, care trebuie reparat atunci cand se defecteaza, pentru a putea functiona in conditii optime.

Acest tip de conceptie spiritualista considera ca **Iisus Hristos** a existat in realitate; nu se indoieste, precum *istoriografia* si nici nu interpreteaza evenimentele de acum 2000

de ani doar din perspectiva ipotetic-istoriografica. Totusi, considera ca **Iisus Hristos** nu a fost decat un initiat printre atatia altii, un personaj istoric care a manifestat anumite puteri psiho-spirituale - *siddhisuri* -, cu ajutorul carora a realizat minuni. Printre atatea minuni realizate de-a lungul timpului, cele realizate de **Iisus Hristos** nu sunt, pentru acest tip de conceptie, mai importante sau mai grandioase decat cele ale unor mistici hindusi sau tibetani, precum Milarepa sau Sai Baba.

Pentru acest tip de conceptie spiritualista, **Iisus Hristos** nu a fost decat un initiat printre multi altii, iar un initiat veritabil se putea desavarsi fie in Egipt, patria initiierilor in antichitate, fie in India. Acesta este motivul pentru care acest tip de conceptie gaseste ca este mai important sa demonstreze, de exemplu, faptul ca **Iisus Hristos** a fost initiat in Marea Piramida de la Gizeh ori ca a calatorit in India, decat sa se ocupe de Persoana Sa.

In general, acest tip de conceptie spiritualista pune un accent mai mare asupra minunilor lui **Iisus Hristos**, luate separat si scoase din context, decat asupra existentei Sale in lumea materiala, descrisa de Noul Testament. Considera, de asemenea, ca este mai important de cercetat ce a facut **Iisus Hristos** pana la varsta de 30 de ani, cand a avut loc Botezul in Iordan, decat dupa aceea; apreciaza ca ceea ce a facut **Iisus Hristos** in ultimii ani ai existentei Sale in trup material este prea bine cunoscut din marturiile evanghelistilor pentru a mai constitui un mister. In acest context, vechile scrieri ale crestinismului sunt din start ocolite, ca si cum n-ar exista, iar atunci cand sunt luate in calcul, sunt interpretate in mod "original", cu scopul declarat de a fi epurate de "zgura" ce s-a asternut asupra lor.

Fara nici o indoiala, conceptia orientala are o mare profunzime, dar se uita mult prea usor faptul ca *temelia acestei profunde conceptii a fost pusa inaintea nasterii in lumea materiala a lui Iisus Hristos*. In esenta sa, spiritualitatea orientala este diferita de cea occidentala actuala, pentru simplul fapt ca se adresa altor vremuri si altor tipologii umane. Intre timp, vremurile s-au schimbat; la randul lor, oamenii - care traiesc *sub vremuri* - s-au schimbat. In aceasta situatie, este lesne de remarcat pentru orice om, care nu functioneaza doar pe baza unor idei preconcepute, ca tipul de om oriental este

diferit structural de tipul occidental, iar incercarea unor occidentali sau chiar a unor orientali contemporani de a semana modelului stravechi este nepotrivita.

Cercetarea structurii aurice a omului, observarea *lumii eterice*, dar mai ales explicatiile primite de catre Eugen in *lumea eterica*, arunca o alta lumina asupra **Persoanei lui Iisus Hristos** si asupra evenimentelor petrecute acum 2000 de ani in Galileea. Pe baza tuturor acestor informatii preluate, cum se spune, la prima mana, se poate schita o conceptie unitara, adaptata modului actual de intelegere. Ceea ce este cu adevarat inedit, este faptul ca informatiile obtinute de Eugen confirma, in mod independent, continutul ideatic al vechilor scrieri sacre crestine, dupa cum confirma si continutul vechilor scrieri sacre indiene.

Ambele conceptii - conceptia crestina si conceptia orientala straveche - reflecta in mod obiectiv ceea ce poate remarca Eugen prin clarvedere. Exista insa o diferenta: cele doua conceptii, ce pot parea ireconciliabile, se refera la perioade diferite si la etape distincte ale evolutiei omului si lumii.

Prima concluzie ce rezulta din investigarea *lumii eterice* sau din explicatiile fiintelor de acolo este ca **Iisus Hristos** nu a fost un initiat sau un profet oarecare, care sa fie comparat cu vechii initiati, precum **Moise, Enoch, Apollonius din Tyana, Zarathustra** sau **Budhha**.

Toti marii initiati ai lumii, de la **Enoch** la **Moise**, de la **Zarathustra** la **Budhha** au fost oameni care, in virtutea principiului palingeneziei cosmice, s-au incarnat in lumea materiala la fel ca orice **spirit** omenesc.

Iisus Hristos nu este insa un om care sa fi parcurs ciclul evolutiv obligatoriu, care presupune evolutia de-a lungul existentelor succesive, precum toti marii initiati ai lumii. **Iisus Hristos** nu a avut nevoie sa parcurga etapele evolutiei umane in trup omenesc, precum au facut marii initiati ai umanitatii, iar scopul incarnarii Sale in lumea materiala, in trup omenesc, a fost altul.

Spre deosebire de toti maestrii spirituali, Iisus Hristos este Dumnezeu intrupat si nu om indumnezeit (sau iluminat) precum Moise, Enoch, Zarathustra sau Buddha. Iisus Hristos este Unicul Fiu al lui Dumnezeu care s-a incarnat o

singura data in lumea materiala, acum 2000 de ani

Desigur, cercetatorii spiritualisti moderni pot reprosa ca acest mod de interpretare ar putea avea un viciu de fond, afirmand bunaoara ca toti oamenii sunt copiii lui **Dumnezeu** si ca toti oamenii poseda un **spirit** izvorat din **Fiinta de lumina a lui Dumnezeu**.

Acest repros se bazeaza insa pe o mare neintelegere a faptelor si evenimentelor de natura spirituala. Desigur, omul posedea un **spirit** de natura divina; **spiritul omului** a fost creat de catre **Dumnezeu** la inceputuri; in concluzie, toti oamenii sunt copiii lui **Dumnezeu**. Totusi, oamenii pot fi considerati doar potential in acest mod. Doar **spiritul** omului este de natura divina - deci este creat direct de **Dumnezeu** - nu si celelalte componente ale fiintei umane. **Spiritul** omului, cel putin pana in acest moment evolutiv, doarme. Omul este un **spirit** doar virtual si nu efectiv. Evolutia nu inseamna altceva decat reintoarcerea omului la **Sursa prima** care este **Dumnezeu**. *Identitatea Atman-Brahman*, conceptie de baza a filosofii lor orientale, adica identitatea de esenta dintre **spiritul** omului si **Spiritul Universului** este, intr-adevar, o realitate incontestabila, dar, deocamdata, este doar virtuala.

Omul nu este un spirit care se manifesta in lumea materiala cum s-a spus de atatea ori, ci este un trup fizic purtator al unui element, care este spiritul, despre care nu cunoaste absolut nimic.

Pana ce omul va putea deveni un **spirit** in adevaratul sens al cuvantului - un **spirit** constient de sine -, mai este cale lunga. Probabil ca multe stele se vor stinge pana cand omul va deveni constient ca este un **spirit** identic cu **Spiritul universului** si sa afirme, precum vechii *rishii* ai Indiei: *Acela esti tu*. In actualul stadiu al evolutiei in lumea materiala, omul nu este constient decat de planul material si de trupul sau, iar in *lumea de dincolo* este constient doar de palierul pe care, potrivit naturii sale vibratorii, il poate percepe.

In actualul stadiu, oamenii manifestati fie in **trup fizic**, fie in **corp duh** nu sunt decat **fii ai femeii**, iar nu **Fii ai lui Dumnezeu**. Intre cele doua trepte evolutive mai este intercalata o a treia, treapta de **Fiu al Omului**, pe care oamenii actuali inca nu au atins-o si, deocamdata, poate doar o viseaza. Daca omul nu a atins nici macar treapta ontologica de **Om**,

daca nu a devenit nici macar un **Fiu al Omului**, cum poate sa fie, dintr-o data, **Fiu al lui Dumnezeu** ?

Fara nici o indoiala, in decursul procesului evolutiv, omul va putea parcurge drumul de la starea de **fiu al femeii** la treapta de **Fiu al Omului**, pentru ca, in final sa se reintoarca la *Sursa Prima: Dumnezeu*. Dar pana atunci mai este inca mult.

Iisus Hristos este insa cu totul altceva. Prin insasi natura Sa, Iisus Hristos este esenta din esenta lui Dumnezeu, Fiinta din Fiinta Sa. Total, Fiul si Sfantul Duh formeaza o unitate nedespartibila, desi se manifesta prin Trei Persoane (aceasta identitate a celor Trei Persoane Divine este numita perihoreza).

Lumina din Lumina, Fiinta din Fiinta Tatalui, Iisus Hristos S-a nascut "mai inainte de toti vecii", inca din vremea in care Cosmosul, Ingerii, Arhanghelii, Serafimii, Heruvimii sau Oamenii nu erau creati. Din acest punct de vedere, Iisus Hristos este Unicul Fiu al lui Dumnezeu, "nascut, nu facut".

Daca omul, ca **spirit**, este o scanteie din **Dumnezeu** care s-a intrupat printr-un proces de coborare, iar profetii, maestrii spiritului sau marii initiati ai lumii sunt oameni care au incercat sa refaca traseul invers, urcand de la om la **Dumnezeu, Isus Hristos este Dumnezeu coborat in mijlocul oamenilor**, in lumea materiala, pentru a-i scoate dintr-un mare impas si pentru a-i readuce la demnitatea initiala, aceea de **spirite**.

Spiritualismul actual mai face inca o confuzie de mari proportii, afirmand adesea, nici mai mult nici mai putin, ca **"Hristos este adevaratul Lucifer"**.

Aceasta confuzie este bazata pe interpretarea eronata a unui fragment din Biblie; baza de plecare a acestei confuzii destul de raspandite este denumirea acordata lui Lucifer in **textul biblic: Lux, stralucitorul Fiu al diminetii**.

Se stie foarte bine, iar textul biblic confirma aceasta, ca, inainte de cadere, Lucifer a fost un inalt Heruvim, supranumit *Purtatorul de Lumina*, adica Lux. In acest context, spiritualismul actual afirma despre **Iisus Hristos** ca este, la randul sau, un *Purtator de Lumina*, uitand totusi aspectul fundamental:

Iisus Hristos nu este un Purtator de Lumina, ci este insusi Izvorul de Lumina, ceea ce nu este acelasi lucru.

Diferenta dintre Purtatorul de Lumina si Izvorul de Lumina este ca de la cer la pamant, sau de la Rai la Iad.

Dumnezeu este singura fiinta din care izvoraste Lumina. De aceea, in lumea eterica, Dumnezeu este, uneori, numit Izvorul de Lumina. Fiinta din Fiinta lui Dumnezeu, Iisus Hristos este, la randul Sau, Izvorul de Lumina - este Cel din care izvoraste Lumina.

Heruvimii, Serafimii, Tronurile, Arhanghelii, Ingerii etc sunt doar *Purtatori de Lumina*, care reflecta **Lumina** primita de la **Dumnezeu**. Nici una dintre aceste inalte fiinte cosmice nu poate emana Lumina cu de la sine putere.

Treimea formata din cele trei Persoane nedespartibile - Dumnezeu, Iisus Hristos si Duhul Sfânt - este Izvorul de Lumina nepieritor, datorita caruia exista cosmosul si toate fiintele: Heruvimi, Arhangheli, Ingeri, Oameni, Spirite ale naturii.

Totusi, complexitatea **Persoanei Iisus Hristos**, depaseste cu mult intelegerea omeneasca limitata. De aceea, trebuie remarcat cu multa luciditate faptul ca multe aspecte legate de **Persoana Iisus Hristos**, depasesc in amploare si complexitate tot ce poate concepe un om. Asa cum firul de nisip nu poate face nici un fel de apreciere asupra plajei din care face parte, asa cum picatura de apa nu poate face nici o apreciere asupra oceanului, tot astfel oamenii nu pot sa conceapa amploarea si complexitatea fara seaman a celei mai inalte fiinte spirituale care s-a incarnat vreodata in trup material.

A vorbi despre **Persoana divina a lui Iisus Hristos** implica si un mare risc. Mintea omeneasca - intelectul sau ratiunea -, schimbatoare, inconsecventa si limitata, poate gresi foarte lesne. Este, intr-adevar, un risc foarte mare de a scrie gresit despre **Iisus Hristos**, dar poate ca este un risc si mai mare a nu scrie deloc sau de a-L ocoli - asa cum se face, de cele mai multe ori, astazi.

Din pacate, in afara exegezei care se ocupa in special cu datele istorice - ca si cum numai prin datele istorice poti intelege esenta unui fenomen -, **Persoana lui Iisus Hristos** este mereu pusa la timpul trecut si privita doar din aceasta perspectiva. Din punctul de vedere raspandit in ziua de astazi, **Persoana lui Iisus Hristos** este privita eminentement istoric. Totusi, departe de a apartine trecutului, **Iisus Hristos apartine prezentului si, mai cu seama, viitorului.**

Punctul de vedere al unui clarvazator cu privire la **Iisus Hristos**, la fel ca si punctul de vedere al unui mistic, nu are

nimic in comun cu punctul de vedere al unui istoriograf. Daca istoriograful consemneaza ramasitele pamantesti ale trecutului - documente arheologice, scrieri vechi etc -, clarvazatorul si misticul traiesc *in prezentul continuu*, constientizand o particica din **Prezenta Fiintei Hristice**.

Interesant de remarcat este insa faptul ca omul obisnuit este la fel de aproape ca si misticul sau ca si clarvazatorul de **Iisus Hristos**, atunci cand se roaga sau atunci cand ii cere sprijinul. Pentru omul care-i cere sprijinul, **Iisus Hristos** nu apartine doar trecutului ca pentru istoriograf. Pentru omul care, intr-un moment de cumpana, ii cere sprijinul, **Iisus Hristos** este alaturi, *aici si acum*. Nu in trecut, nu in viitor, nu aflat intr-o nava spatiala, nu aflat undeva departe, deasupra norilor, ci foarte aproape: *alaturi*.

Pentru oamenii obisnuiti, **Iisus Hristos** este *aici si acum*, este o *Prezenta continua* si, ca de obicei, forul interior al oamenilor nu greseste niciodata.

➤ Modificarea structurii auri umane prin activitatea lui IISUS HRISTOS

Spiritul, invaluit intr-un **corp duh**, se naste in lumea materiala intr-un corp de carne si primeste numele de **om**. Acest om acumuleaza experienta si karma, moare, isi continua existenta in *lumea de dincolo*, renaste in lumea materiala. Acesta este circuitul cosmic-spiritual obligatoriu al fiintei umane.

Scopul principal al existentei omului in lumea materiala il constituie **acumularea de experienta** si, implicit, de **moralitate**. Cele doua caracteristici fundamentale pot fi masurate la nivelul structurii aurice ale fiecarei fiinte umane. Structura aurica este o harta a traseului evolutiv.

Din punctul de vedere al structurii auri umane, evolutia omului inseamna modificarea parametrilor corpurilor aurice - de la **corpul duh** la ultimul strat al auri - si activarea progresiva a chakrelor situate pe canalul **Sushumna**. Trezirea progresiva a tuturor energiilor, deblocarea nadisurilor si punerea in functiune a tuturor chakrelor - petala cu petala -, paralel cu dezvoltarea corpurilor aurice constituie **modelul standard al evolutiei**

omului in Terra aurica.

In timpurile stravechi, inaintea *marii stergeri*, structura energetico-informationala a omului era diferita de cea actuala. In acele vremuri, fiinta umana era structurata auric exact asa cum este descrisa in vechile scrieri hinduse, iar evolutia consta in activarea chakrelor situate pe **Sushumna**.

Oamenii din vechime au inteles faptul ca evolutia standard este foarte inceata si foarte anevoioasa, drept pentru care au creat tehnici specifice care sa accelereze evolutia. In timpurile stravechi, prin tehnici ascetice, asemanatoare tehnicilor yoga, dar axate pe o componenta speciala denumita *tapas* (cucerirea fortei si vointei spirituale prin asceza), **paradigma evolutiei umane** putea fi parcursa foarte rapid, in cateva existente. Aceasta a fost *Calea Zeilor*.

Initial, *Calea Zeilor* a fost comunicata oamenilor de catre fiintele diriguitoare ale cosmosului - Zeii - in scopul scurtarii traseului evolutiv standard. Cu timpul, oamenii au dat o finalitate diferita capacitatilor dobandite prin tehnici initiatice, in functie de interesele de moment. Urcand progresiv treptele *Caii Zeilor*, prin trezirea lui Kundalini si prin activarea chakrelor, oamenii din vechime au dobandit puteri psiho-mentale mari - *siddhisuri* -, pe care insa le-au folosit in interese egoiste. O parte dintre cei care atinsesera astfel de puteri au devenit superoameni. Multi dintre ei s-au crezut a fi asemenea zeilor, dar prin alunecarea pe panta egoismului s-au rupt de **Dumnezeu**. Orbiti de propriile puteri, sedusi de fiintele luciferice, superoamenii din vechime au devenit trufasi, obraznici, cruzi, pofticosi. Intr-un cuvant, au "cazut".

Este dificil de inteles astazi ce reprezentau acei superoameni, care faceau ce doreau, fara a da socoteala nimanui. Doar cateva dintre vechile scrieri ale umanitatii - printre care *Enuma Elis*, *Popol Vuh*, *Mahabharata* sau *Ramayana* -, care oricum nu mai sunt astazi luate in seama, mai amintesc despre grozaviile si razboaiele devastatoare, care au avut loc intre diferite categorii de *fii ai femeii*, deveniti peste noapte asemanatori zeilor. Unii dintre ei puteau manipula fortele naturii, altii puteau distruge comunitati doar cu forta gandului.

In momentul in care umanitatea a atins cel mai de jos punct al evolutiei sale, in care destinul rasei umane era in cumpana, iar karma se acumulase intr-un mod intolerabil pentru instantele

cosmice, a avut loc *marea stergere*. Vechea umanitate, corupta si decazuta, a pierit.

Ulterior, Tatal ceresc a dat o noua sansa umanitatii; cand Pamantul a devenit iarasi capabil sa sustina viata, iar *fiii femeii* s-au inmultit si s-au raspandit din nou in lumea materiala. Din pacate, chiar si dupa *marea stergere*, noua umanitate a calcat pe urmele celei vechi: aceleasi erori comportamentale, aceleasi puteri folosite abuziv, aceeasi mandrie exagerata - ca doar fiintele luciferice nu stateau cu mainile in san, cum nu stau nici astazi. Astfel, din nou, karma generala a umanitatii s-a deteriorat de la un secol la altul, de la o perioada la alta si totul se indrepta spre un dezastru general.

Atunci, in miezul istoriei umanitatii, cand drumul evolutiv atinsese iarasi cel mai jos punct, undeva, in inalturi, s-a pus problema *ce-i de facut*, caci alternativele erau doar doua: ori speta umana trebuia sa dispara, ori trebuiau limitate capacitatile fiintei umane de a dobandi puterile - *siddhisurile* - care, folosite abuziv, puneau in pericol *Ordinea lumii*. in acele momente cruciale, s-a pus intrebarea cu adevarat cutremuratoare, daca omul mai poate exista ca specie, ori daca trebuie sa fie maturat de pe scena evolutiva.

Cand umanitatea, in ansamblul ei, a atins cel mai critic punct al caderii, s-a produs cel mai important eveniment al istoriei umanitatii. Acest eveniment a fost intruparea **Unicului Fiu al lui Dumnezeu, Iisus Hristos**.

*Pentru salvarea umanitatii, cazuta aproape iremediabil, a fost nevoie de **Sacrificiul Suprem**: A doua Persoana a Treimii, Fiul lui Dumnezeu a coborat din Ceruri, S-a intrupat, a suferit, S-a crucificat pe Sine pe Crucea lumii, a Murit, a Inviat a treia zi, deschizand o noua epoca in istoria umanitatii.*

Evenimentele petrecute acum 2000 de ani in Palestina au constituit modalitatea cea mai eficienta, dar si cea mai dramatica, prin care umanitatea a fost salvata de la un dezastru iminent. Mai mult decat atat, prin intruparea **Fiului Lui Dumnezeu, Iisus Hristos**, s-au creat premisele pentru ca umanitatea sa poata fi mantuita.

Prin evenimentele de acum 2000 de ani de pe Golgota - Crucificare, Moartea, Invierea lui Iisus Hristos - sistemul auric uman si fiziologia aurica au cunoscut o modificare structurala extrem de importanta.

Din punct de vedere al compozitiei aurei umane, de doua mii de ani se poate vorbi despre un nou tip de umanitate, diferita structural de cea existenta anterior. Desigur, acum aproape 2000 de ani s-a sadit potentialitatea unor transformari aurice, dar transformarile in sine au devenit efective in decursul timpului.

La fel ca si in epocile anterioare, omul "nou" trebuie sa parcurga cele sapte trepte evolutive, in cadrul *paradigmei standard a evolutiei*. La nivel auric uman, cele sapte clase evolutive sunt legate de urcarea **energiei vitale** si de punerea succesiva in functiune a celor sapte chakre principale. Paralel cu aceasta, se produce maturizarea **corpului duh**, care va deveni tot mai deschis la culoare.

Datorita evenimentelor petrecute acum 2000 de ani, *paradigma standard a evolutiei umane* a fost imbogatita prin sadirea in structura aurica umana a patru elemente fundamentale: **formarea Shainiei, chakra inimii; aparitia corpului haric al plaselor mesianice; modificarea rolului energiei vitale a sufletului; modificarea culorii corpului duh** incepand cu a patra treapta evolutiva.

Prima modificare structurala importanta a fiintei umane consta in formarea chakrei inimii - Shainiah. Cu toate ca acum 2000 de ani a avut loc inserarea unui impuls, prima formare a petalelor chakrei inimii la primii oameni nu pare a fi anterioara anului 1600.

Chakra inimii nu a fost luata in considerare de catre specialistii sacralului din vechime, pentru simplul motiv ca nu exista in acea perioada. In ziua de astazi, chakra inimii - **Shainiah** - nu este in stare de functiune si, cu atat mai mult, nu este activata la prea multe persoane, deci nu este perceptibila unui clarvazator. De aceea, pentru multi clarvazatori, ea nu exista decat ca un mic punct auric pe care nu stiu cum sa-l interpreteze.

Dupa cum afirma fiintele din *lumea eterica*, **Shainiah** nu se formeaza la oameni decat in urma rugaciunii crestine. Datorita activitatii acestei chakre, omul devine centrat, in relatia sa cu cosmosul, pe elementul iubire.

Iubirea despre care este vorba aici nu se refera la iubirea carnala, ci la iubirea ce transcende aspectele particulare ale existentului: **iubirea intru Hristos. Prin chakra inimii,**

Dumnezeu Tatal se uneste cu Fiul Sau, Iisus Hristos, in om.

Al doilea element important consta in formarea, de 2000 de ani, a corpului haric al plaselor mesianice, la toti oamenii care rostesc, prin viu grai si nu doar mental, **Numele lui Iisus Hristos.**

Corpul haric al plaselor mesianice nu apartine omului, ci a fost daruit de catre **Iisus Hristos**, astfel incat apare la oameni doar in timpul rostirii **Numelui Sau**, cel mai puternic **Nume** din punct de vedere energetico-informational, ca *Putere* si *Tarie*, din Terra aurica. Prin intermediul **corpului haric al plaselor mesianice** devine posibila conectarea omului la **Fiinta lui Iisus Hristos cel Viu**, care se manifesta in **Trupul de Slava**.

Al treilea element important este modificarea substantiala a rolului **energiei vitale a sufletului**. Dupa cum s-a remarcat, prin cele patru minicanale din interiorul canalului central **Sushumna** se manifesta patru tipuri de energie, provenite din patru planuri cuantice distincte: **energia vitala a spiritului, energia vitala a corpului duh, energia vitala a sufletului si energia vitala a corpului eteric** si, implicit, *a aurei exterioare.*

Pana acum 2000 de ani, **energiile vitale ale spiritului, corpului duh, sufletului si corpului eteric** se dezvoltau, fiecare, pe cont propriu, in functie de modul in care actiona omul, urcand pe canalul corespondent din interiorul **Sushumnei**. Vorbind metaforic, se poate spune ca, pana acum 2000 de ani, omul poseda patru "termometre" evolutive autonome.

Daca omul actiona doar in sensul evolutiei **spiritului** (de exemplu, prin folosirea unor tehnici initiatice), **energia vitala** generata de planul cuantic al spiritului urca pe **Sushumna**, ajungand, sa spunem, pana la chakra vishuddi. In schimb, celelalte tipuri de energie vitala ramaneau in urma.

Pana la inceputul erei crestine, se intampla foarte des ca **energia vitala a spiritului** sa urce pana la chakra vishudi, energia **corpului duh** sa urce la nivelul chakrei manipura, iar energia **corpului eteric** doar pana la nivelul chakrei svadistan. In aceste conditii, omul devenea, din punct de vedere energetic, dezechilibrat. **Spiritul** sau intelegea anumite lucruri pe care intelectul nu le putea reda verbal. In schimb, instinctele - care

tin de **corpul eteric** si, implicit, de chakra svadistan sau de chakra manipura - explodau pur si simplu. Un **spirit** evoluat, cunoscator al marilor taine ale lumii, inchis intr-o masinarie care nu-si putea controla instinctele si pornirile brutale era, cu siguranta, o amenintare serioasa pentru cosmos. Acesta a fost, de fapt, motivul pentru care, in vremurile antediluviene, oamenii puteau "arde" etapele evolutiei numai in cateva existente, devenind o amenintare pentru *Ordinea divina*.

In ciclul anterior, moralitatea, ca baza a existentei, era, adeseori, ca si inexistentă, iar trufia exacerbata a devenit varful de lance prin care o minoritate puternica, dar lipsita de scrupule, a pus in pericol insasi existenta lumii. Noxele energetice rezultate din comportamentul unor astfel de indivizi s-au acumulat progresiv, atragand reactia instantelor cosmice.

Acest fapt nu mai este insa posibil *in prezent*, adica in *era noastra* (desi formularea "era noastra" este materialista, aici este potrivita) care a inceput acum 2000 de ani.

In prezent, **energia vitala a sufletului** invaluieste prin inductie celelalte trei tipuri de **energii vitale** si le mentine impreuna. Desi fiecare tip de energie circula pe canalul propriu - este vorba despre cele patru canale din interiorul Sushumnei -, ele sunt tinute impreuna prin inductie sau prin "simpatie" de catre energia vitala a sufletului. De 2000 de ani, printr-o alchimie aurica tainica, **energia vitala a sufletului** este elementul care mentine celelalte **energii vitale** in frau.

Ca o consecinta a acestui fapt, chiar daca oamenii celei de-a patra generatii practica tehnici initiatice, nici una dintre cele patru tipuri de **energie vitala** nu mai poate urca disproporcionat in comparatie cu celelalte. De asemenea, in *era noastra*, o chakra nu mai poate fi activata in mod artificial prin tehnici initiatice, in vederea obtinerii unor puteri - *siddhis* -, care, daca ar fi aplicate arbitrar si egoist, ar pune in pericol stabilitatea universului.

Evenimentele de pe Golgota au imprimat un alt drum evolutiv pentru umanitate, nu numai din punct de vedere moral, ci si auric. De 2000 de ani, omul nu mai poate evolua disproporcionat intr-o directie sau intr-alta. In *era noastra*, omul nu poate evolua decat uniform. Datorita actiunii **energiei vitale a sufletului** nu mai este posibila activarea chakrelor si, in consecinta, nici trezirea lui **Kundalini** inainte de vreme.

Pentru ca omul sa atinga iluminarea, trebuie sa lucreze simultan asupra tuturor structurilor sale aurice, asupra tuturor chakrelor, asupra tuturor energiilor vitale, de pe toate nivelurile cuantice. Acum nu mai este posibila atingerea unei elevari spirituale prin tehnici initiatice specifice *Caii zeilor*, ci numai prin dezvoltarea iubirii. Omul cel nou trebuie sa descopere iubirea pentru a putea evolua.

*Al patrulea element important este **modificarea culorii corpului duh** incepand cu a patra treapta evolutiva.*

Pana acum 2000 de ani, culoarea **corpului duh** a oamenilor ce atinsesera a patra treapta evolutiva potrivit *paradigmei evolutive* si *principiului termometrului evolutiv* era culoarea verde. Datorita modificarilor produse acum 2000 de ani in Galillea, corpul duh al omului a dobandit culoarea aurie - culoarea flacarii unei lumanari; aceasta culoare a fost imprimata omului, prin inductie spirituala, de la *Trupul de Slava* al lui **Iisus Hristos**.

Prin modificarea, acum 2000 de ani, a celor patru elemente ale structurii aurice umane, *paradigma standard a evolutiei umane* s-a modificat. Acum se poate vorbi despre **o noua paradigma a evolutiei umane**, care da un nou curs evolutiei omului in *Terra aurica*.

De 2000 de ani, evolutia consta in cresterea progresiva a moralitatii reflectata in culoarea **corpului duh**, paralel cu formarea **corpului haric al plaselor mesianice** si cu activarea *chakrei inimii*. **Shainiah** este *Noua Poarta* catre **Imparatia lui Dumnezeu**, care este atat in noi insine, cit si in afara noastra.

In concluzie, a-l intelege, astazi, pe **Iisus Hristos** ca pe un simplu initiat care a posedat *sidhisuri* sau ca pe un profet oarecare este o eroare de interpretare la fel de mare ca si cea care il considera un simplu intemeietor de religie, precum au fost Zarathustra, Mahomed sau Budha. **Unicul Fiu al lui Dumnezeu, Iisus Hristos** nu este doar Conducatorul spiritual al crestinilor. **El este Conducatorul spiritual al intregii omeniri.**

Are mai putina importanta faptul ca exista *astazi* un miliard de hindusi, o jumatate de miliard de musulmani sau un sfert de miliard de jainisti. Acestea sunt fapte exterioare. Persoana lui **Iisus Hristos** nu trebuie limitata la crestini, ci trebuie raportata la intreaga umanitate. Departe de a fi "doar" un simplu initiat,

comparabil cu alti initiati din trecut, **Iisus Hristos** trebuie raportat *la toti oamenii* de pe suprafata pamantului.

Iisus Hristos este Unicul Fiu al lui Dumnezeu, care s-a incarnat in lumea materiala, a trait, S-a crucificat, a murit, a Inviat si S-a inaltat *pentru toti oamenii* din Terra aurica.

Calea deschisa de **Iisus Hristos, Adevarul** pe care **Fiul lui Dumnezeu** l-a propovaduit oamenilor, **Viata** pe care a prefigurat-o, ca **Viata intru Hristos**, reprezinta temelia pe care, de 2000 de ani, se desfasoara existenta tuturor oamenilor in *Terra aurica*, atat in palierul material, cat si in cel eteric, astral si spiritual.

Capitolul 6

ZIUA CEA MAI LUNGA

➤ Corpul astral, cheia evolutiei

Inaintea erei crestine, structura aurica a fiintei umane era alcatuita din aceleasi corpuri precum in ziua de astazi. Omul era alcatuit din **spirit** si ansamblul sau, din **corpul duh**, din ansamblul ce formeaza **sufletul**, din **corpul eteric**, din **corpul material** si din **corpurile derivate: corpul astral, corpul mental inferior, corpul mental superior**. Inaintea erei crestine nu se manifesta **corpul plaselor mesianice**, care a inceput sa se formeze ulterior, in era crestina.

Primul corp auric derivat care s-a format la omul incarnat a fost **corpul astral**. O lunga perioada de timp, omul a fost format doar din corpurile interioare - **spiritul, corpul duh, corpul sufletului si corpul eteric** -, care erau mai mici decat trupul material; la acestea s-a adaugat primul corp auric exterior, derivat, **corpul astral**, care invaluia omul ca un halou colorat.

Ulterior, pe masura ce omul a suferit influentele mediului, o portiune din **corpul astral** s-a specializat intr-un anumit gen de activitate. Aceasta activitate era legata de activitatea senzoriala

si emotionala; in acest mod, cu timpul, s-a format, ca element autonom, **corpul emotional**. Astfel, **corpul emotional** este doar o portiune din **corpul astral originar**, specializat sa reflecte procesele senzoriale si emotionale ale fiintei umane incarnate. Dupa un timp, omul a dobandit cunoasterea mediului si a semenilor sai si a invatat sa investigheze lumea; astfel, s-a format **corpul mental inferior -intelectul**.

Asadar, **corpul mental inferior** este, si el, doar o portiune din **corpul astral originar** - primul corp auric exterior, derivat -, care s-a specializat intr-un anumit gen de activitate. **Corpul mental inferior**, intelectul, reflecta procesele mentale ale omului.

Corpul mental inferior - cel care permite omului sa se descurce in societate - a aparut astfel ca o necesitate, in decursul evolutiei. De-a lungul timpului, el s-a structurat din ce in ce mai bine, devenind un corp autonom. Totusi, nu trebuie pierdut din vedere faptul ca, la origine, **corpul mental inferior** s-a format din **corpul astral originar**, el fiind un *corp astral transformat*.

In mod firesc, urmatoarele doua corpuri aurice derivate, **corpul mental superior** si **corpul spiritual**, trebuie sa se formeze tot din **corpul astral**. Totusi, datorita aplecarii excesive spre cele materiale, procesul maturizarii si emanciparii aurice a fiintei umane nu se mai desfasoara in acest fel. De la un anumit moment al evolutiei aurice a fiintei umane in lumea materiala s-a produs o derogare. In urma acestei derogari, **corpul mental inferior** a dobandit o pondere din ce in ce mai mare. In consecinta, **corpul mental superior** si **corpul spiritual** au inceput sa se formeze direct din **corpul mental inferior**, iar nu din **corpul astral**, asa cum ar fi fost firesc.

Aceasta derogare, ce a dus la formarea **corpului mental superior** si a **corpului spiritual** direct din **corpul mental intelectual**, s-a produs intr-o perioada anterioara erei crestine, in care oamenii s-au aplecat mai mult decat era necesar asupra lumii materiale, iar egoismul si tendinta de dominatie au cunoscut o exacerbare ce nu figura in programul evolutiv.

Mai mult decat atat: in acea perioada indepartata de timp, tot mai multi oameni au dorit sa cucereasca puteri fiintiale - *sidhisuri* -, inainte ca evolutia morala sa fie la un nivel corespunzator. Cu mult timp inaintea erei crestine, pe fondul

tendintei deja formate de dominare a lumii, o elita s-a dedicat practicarii metodelor de evolutie accelerata prin vechea *Cale a zeilor*, oamenii ce compuneau aceasta elita au modificat principalele linii directoare ale *Caii zeilor* potrivit propriilor deziderate: dominarea naturii si a semenilor. Ulterior, oamenii ce formau aceasta elita si-au unit fortele cu cele ale fiintelor luciferice si s-au revoltat impotriva *Ordinii divine*, impotriva **Planului lui Dumnezeu** si a celor care-l puneau in aplicare: **Fiii Luminii**. Rezultatul este cunoscut: a urmat razboiul dintre cele doua categorii de beligeranti si Marea Stergere.

Ca metoda de evolutie accelerata, vechea *Cale a zeilor* s-a bazat pe dezvoltarea artificiala a **corpului mental inferior**, in detrimentul **corpului astral**, ceea ce a generat cresterea egoismului si a mandriei.

Dezvoltarea **corpului mental inferior** nu inseamna, asa cum s-ar crede, dezvoltarea spiritualitatii. Dimpotriva, inseamna doar dezvoltarea mandriei, a egoismului si a unei inteligente inuman de rece. Rezultatul dezvoltarii dispropotionate a **corpului mental inferior** nu este *cunoasterea*, asa cum se considera de obicei, ci doar aplicarea unor principii in lumea materiala: este abilitatea omului de a se descurca in lumea materiala in detrimentul semenilor sai.

Dupa cum se afirma in *lumea eterica*, **cunoasterea** nu apartine, deocamdata, decat **Ingerilor** din categoria **Fiilor Luminii**. Ea nu se obtine prin intermediul **corpului mental inferior**, ci prin intermediul unei alte structuri aurice, pe care, astazi, doar **Ingerii** o mai poseda. Prin aceasta structura aurica, **Ingerii** din categoria **Fiilor Luminii** beneficiaza de acel *ceva*, pe care omul l-a pierdut: **Iubirea**. Conectandu-se la **Iubire**, **Ingerii** obtin **cunoasterea**. In masura in care sunt mai aproape de **DUMNEZEU** prin **IUBIRE**, **Ingerii** din categoria **Fiilor Luminii** obtin **cunoasterea**.

DUMNEZEU este Singurul care poseda Cunoasterea, iar IUBIREA este singura modalitate de a accede la ea.

De aceea, **Ingerii** nu pot intelege inteligenta si mentalul omului sau, mai corect spus, nu pot intelege omul dotat cu mental. **Ingerii** nu pot intelege "grandioasele" realizari ale stiintei si ale tehnicii, care, in opinia lor, sunt nebunie si vanare de vant. La randul sau, in actualul stadiu evolutiv, omul poate obtine **cunoasterea** doar prin intermediul contactului realizat

prin inductie cu fiintele angelice din categoria **Fiilor Luminii**.

Fiintele din *lumea eterica* afirma, de asemenea, ca *omul nu poate face binele, ci poate doar sa-l doreasca. Omul are doar vointa de a face binele, dar nu are inca puterea de a-l face. Deocamdata, binele nu se poate face prin intermediul mainilor omenesti*.

Prin actiunile lor, in acord cu **Ordinea cosmica** si cu **Planul lui Dumnezeu, Fiii Luminii** doresc ca omul sa-si dezvolte **corpul mental superior si corpul spiritual** direct din **corpul astral**. Doar astfel oamenii pot dobandi *Iubirea-intelepciune*; caci doar prin **Iubire**, omul poate atinge **cunoasterea** si **puterea** de a face binele.

In schimb, Fiii intunericului aflati sub comanda lui Lucifer, doresc revenirea **corpului astral** la forma si la caracteristicile din epocile anterioare si formarea structurilor aurice superioare direct din **corpul mental**. In fond, Fiii intunericului doresc formarea acelui tip de superom care exista, candva, in trecut: rece, neclintit, puternic si crud. Prin acest tip de superom, Fiii intunericului doresc deschiderea cerurilor, adica *spargerea planurilor cuantice*, pentru a se putea manifesta in mod direct la nivelul planului material.

Evident, aceasta derogare periculoasa pentru evolutia fiintei omenesti, care consta in dezvoltarea dispropotionata a **corpului mental inferior**, continua, cu intensitate si in ziua de astazi. Aplecarea excesiva asupra celor legate de lumea materiale este, la fel ca in trecut, principala cauza a formarii unui **corp mental inferior**, dezvoltat disproportionat fata de **corpul astral**. In consecinta, corpurile superioare - **corpul mental superior si corpul spiritual** - tind sa se formeze direct din **corpul mental inferior**, iar nu din **corpul astral**.

Intellectualitatea rece, lipsita de caldura iubirii, a devenit astfel apanajul epocii prezente, caracterizata, de altfel, si prin exacerbara egoismului, a mandriei, a tendintei de dominare a semenilor prin orice mijloace.

Cu adevarat ingrijorator este faptul ca multe din realizările tehnologice si stiintifice ale epocii actuale nu sunt directionate in sensul ajutorii aproapelui, ci in sensul dominarii acestuia. Desi, in mod aparent, multe productii tehnologice ajuta oamenii si servesc propasirii materiale, ele servesc dominarii si asupririi.

Cel mai ingrijorator este insa faptul ca multe din disciplinele

considerate astazi ca servesc evolutiei spirituale - precum unele forme de yoga - nu reprezinta decat mijloace prin care practicantul isi perturba evolutia spirituala, in loc sa si-o desavarseasca.

Multe din tehnicile yoga de astazi sunt continuatoarele deformate ale vechii *Cai ale zeilor*. La fel ca la acei oameni din vechime, care urmau vechea *Cale a zeilor*, si in ziua de astazi, la multi practicanti ai tehnicilor yoga se poate remarca o crestere disproportionata a **corpului mental inferior**, in detrimentul **corpului astral**. Din punctul de vedere al configuratiei aurice, multi practicanti ai tehnicilor yoga din ziua de astazi se aseamana cu acei superoameni din vechime care, la un moment dat, sub influenta lui Lucifer, au ridicat mana impotriva **Ingerilor** si a celorlalti frati ai lor.

Dupa cum afirma fiintele din *lumea eterica*, majoritatea formelor actuale de yoga scot omul de sub influenta lui **Iisus Hristos** si il muta sub auspiciile lui Lucifer. In acest mod, se realizeaza o influentare aurica, bazata pe Principiul transmiterii informatiei, dar de sens opus celei realizate prin formarea plaselor mesianice.

Astfel, scopul imediat al modificarii structurii aurice umane realizat prin aplecarea excesiva a oamenilor spre cele materiale, precum si al multora din tehnicile yoga tinteste, undeva, la un nivel foarte profund. Scopul este unul singur: *stoparea formarii corpurilor superioare - corpul mental superior si corpul spiritual - direct din corpul astral si dezvoltarea excesiva a corpului mental inferior*.

Daca isi formeaza corpurile superioare - **corpul mental superior si corpul spiritual** - direct din **corpul mental inferior**, practicantii tehnicilor yoga actuale ies de sub tutela **Fiilor Luminii** si a lui **Iisus Hristos**, pentru a intra sub tutela malefica a Fiilor intunericului, iar evolutia spirituala dorita nu va mai putea fi atinsa niciodata.

Pentru a preintampina acest fenomen auric nedorit, are loc o vie activitate in *lumea eterica*. Impulsul fundamental al formarii **corpului mental superior si corpului spiritual** direct din **corpul astral** a fost imprimat acum 2000 de ani, in *ziua cea mai lunga a umanitatii*.

➤ Iubirea, Speranta si Credinta

Evenimentele petrecute acum 2000 de ani, in special cele desfasurate in ziua Mortii pe cruce a lui **Iisus Hristos, in ziua cea mai lunga a istoriei umanitatii**, au sadit impulsul pentru ca, de atunci inainte, in mod absolut natural, **corpul mental superior si corpul spiritual** sa se formeaza direct din **corpul astral**, iar nu din **corpul mental inferior**. Din acel moment, se poate vorbi despre *omul cel nou*, care este radical diferit de omul din vechime.

(Evident, este vorba de cazul in care omul nu recurge, in mod constient si voluntar, prin liberul sau arbitru, la solutii fortate, precum practicarea unor tehnici initiatice ce se opun acestei tendinte.)

*Impusul fundamental care a modificat structura aurica umana s-a produs, pentru prima data, in structura aurica a **Fecioarei Maria**, iar apoi s-a extins la toti oamenii, datorita principiului candelii - Principiul universal al transmiterii informatiei.*

*Noua configuratie aurica a omului s-a format prin **Fecioara Maria, Maica Fiului lui Dumnezeu**, in trei etape distincte.*

*Prima etapa a modificarii configuratiei aurice a omului **s-a produs in momentul Crucificarii.***

In acel moment crucial, in prima instanta, **Fecioara Maria** nu a inteles de ce **Dumnezeu** si-a jertfit **Unicul Fiu**. Ulterior, chiar in momentul culminant al Crucificarii, **Fecioara Maria** a inteles si i-a iertat pe cei care l-au crucificat pe **Iisus Hristos**.

Neintelegerea evenimentului, paralel cu imensa si coplesitoare durere - reflectata succint in Evanghелиi - a **Mamei** care si-a vazut **Fiul** crucificat, a reprezentat, dincolo de sentimentul uman asa cum este inteles astazi, un moment decisiv in istoria spirituala a umanitatii.

Iertarea celor vinovati a provocat un cutremur sufletesc, care a determinat modificarea instantanee a structurii aurice a **Fecioarei Maria**. Intr-o fractiune de secunda, pe fondul imensei dureri interioare, datorita faptului ca i-a iertat pe cei care l-au crucificat pe **Iisus Hristos**, o fiinta omeneasca - **Fecioara Maria** - aflata in trup de carne, si-a format **un nou corp astral**. La temelia noului **corp astral** se afla, asadar, **Iubirea** si

Iertarea.

Datorita *principiului candeliei*, *Principiul transmiterii informatiei*, toti oamenii care s-au incarnat dupa acel moment, pe care istoriografia il fixeaza in anul 33 al erei crestine, poseda un **nou corp astral**, precum cel al **Fecioarei Maria**, dar in conformitate cu antecedentele lor karmice si evolutive individuale..

A doua etapa a modificarii configuratiei aurice umane a avut loc tot la nivelul structurii aurice a Fecioarei Maria. Aceasta etapa s-a produs in momentul in care Fecioara Maria l-a vazut pentru prima oara pe Iisus Hristos inviat.

In acel moment, din **noul corp astral** - care se formase in momentul Crucificarii - s-a format pentru prima oara un **corp mental superior**. Asadar, prima fiinta umana care si-a format un **corp mental superior** direct din **noul corp astral** a fost tot **Fecioara Maria**.

Dupa acest eveniment, petrecut in anul 33 al erei crestine, datorita principiului transmiterii informatiei, toti oamenii au beneficiat de posibilitatea de a-si forma - ca *pattern informational* - un **corp mental superior**, precum si-a format **Fecioara Maria**, in momentul in care l-a vazut pe **Fiul lui Dumnezeu** inviat.

A treia etapa a modificarii structurii aurice a avut loc tot la Fecioara Maria, intr-o zi numita in lumea eterica "de cinci ori, zece degete", iar in lumea oamenilor, Cincizecimea - Rusaliile -, in care a avut loc coborarea Duhului Sfânt.

In a treia etapa a modificarii structurii aurei umane, din **noul corp astral**, prin coborarea **Duhului Sfânt**, s-a format pentru prima oara **corpul spiritual**, iar prima fiinta umana la care a aparut acest corp a fost, de asemenea, **Fecioara Maria**. Din acel moment, toti oamenii au dobandit, potential, capacitatea de a-si forma un **corp spiritual**, direct din **corpul astral**.

Fecioara Maria este, asadar, prima fiinta omeneasca care si-a format un **nou corp astral**, iar din acesta au luat nastere un **corp mental superior** si un **corp spiritual**.

Fecioara Maria a sadit un *imprinting auric*, ce a reverberat in eternitate; toti oamenii nascuti dupa evenimentele petrecute la inceputurile erei crestine s-au nascut cu acest *imprinting*, care face posibila mantuirea.

In *lumea eterica* se spune ca, fiind prima fiinta omeneasca

care si-a format, in urma unei alchimii aurice tainice, **un nou corp astral, un corp mental superior si un corp spiritual**, **Fecioara Maria** a primit *Stapanirea si Domnia*. **Fecioara Maria** a devenit astfel *Stapana noului corp astral*. Sub atenta sa ocrotire si indrumare, toti oamenii vor putea sa-si formeze **corpul mental superior si corpul spiritual** direct din **corpul astral**.

Iisus Hristos nu va putea fi cunoscut decat de oamenii care-si vor forma **corpul mental superior si corpul spiritual**, prin intermediul **corpului astral**. Ceilalti oameni, care isi formeaza **corpul spiritual** din **corpul mental inferior**, nu-l vor putea cunoaste.

La multi dintre practicantii tehnicilor yoga, **corpul mental superior si corpul spiritual** nu se pot forma direct din **corpul astral**, ci din **corpul mental inferior**. De altfel, aceasta categorie de oameni il va considera mereu pe **Iisus Hristos** un simplu initiat si nu-i vor putea intelege Lucrarea.

Daca, in urma cu 2000 de ani, **Fecioara Maria** l-a nascut pe **Iisus Hristos** in trup de carne, ea il va naste, ca **Stapana a noului corp astral, pe Iisus Hristos** in sufletul fiecarui om. Numai oamenii care isi vor dezvolta **noul corp astral**, pe baza *imprintingului auric fundamental* sadit de **Fecioara Maria**, vor putea sa-si formeze, ulterior, un **corp mental superior si un corp spiritual**, numai acesti oameni vor deveni mantuibili, intrucat **Iisus Hristos** nu poate fi cunoscut cu adevarat decat de catre cei care isi formaza un **corp spiritual** puternic si bine structurat.

*Astfel, **viata fiecarui om a devenit suprema forma de initiere, pentru ca pune in fata sa incercarile si evenimentele de care are nevoie pentru a evolua. Din acest punct de vedere, toate evenimentele existentei reprezinta o initiere, pentru ca omul, chiar la diferenta mare de timp, sa poata avea aceleasi sentimente si traiiri - este drept, atenuate - pe care, acum 2000 de ani, le-a avut Fecioara Maria.***

De fapt, **noul corp astral** se poate forma doar in urma unor **suferinte**: aceasta este *prima treapta a initierii crestine* - initiere pe care numai **Viata** o poate oferi omului.

In momentul in care redobandesc **Speranta** si decid sa-si infranga disperarea initiala provocata de suferinta - ceea ce corespunde momentului in care **Fecioara Maria** l-a vazut pe

Fiul Sau Inviat -, oamenii isi pot forma (cel putin, in stare de germene) un **corp mental superior**. Aceasta este *a doua etapa a initierii crestine*.

In *a treia etapa*, prin **Iubire** si prin **Iertare**, omul isi poate forma germenele noului **corp spiritual**. Atunci apare **Credinta**. Formandu-si **corpul spiritual**, prin care il poate cunoaste pe **Iisus Hristos**, omul intelege ca **Imparatia cerurilor** nu este departe.

Iertarea izvorata din Iubire, Speranta si Credinta sunt pilonii de baza pe care se construiesc noul edificiu al Imparatiei lui Iisus Hristos in lumea oamenilor - sau, din punct de vedere al structurii aurice umane: noul corp astral, corpul mental superior si corpul spiritual.

Viata ramane unica forma de initiere, iar cosmosul, prin intermediul tuturor fiintelor angelice din categoria **Fiilor Luminii**, cauta sa puna in fata oamenilor acele evenimente, care pot sa transforme **corpul astral** intr-un **corp spiritual** puternic - singurul "instrument" auric prin care omul il poate cunoaste pe **Iisus Hristos** in **Trupul de slava** si se poate conecta duhual la **Fiinta Sa**.

De aceea, cei "saraci cu duhul", cei ce sufera intens, cei bolnavi sufleteste, cei care ating neagra disperare, dincolo de care nu se afla nimic, sunt mai aproape de **Dumnezeu** decat cei bogati si fericiti.

Actualmente, doar cei care poseda un corp mental "diluat"; doar cei slabi si aflati in suferinta; doar cei care au atins limitele suferintei umane; doar cei care s-au indoit de tot si de toate; doar cei care au inteles sa ierte si sa iubeasca; doar cei care au devenit precum copiii mici; doar cei care au cazut si au trecut printr-o durere sufleteasca ce reitereaza oarecum durerea **Fecioarei Maria**; doar cei care au o bucurie si o speranta comparabile cu Bucuria si Speranta **Fecioarei Maria** cand si-a vazut **Fiul Inviat** - pot exclama, impreuna cu vechii profeti, *Chemarea Dintai*: **DIN STRAFUNDURILE FIINTEI MELE TE CHEM PE TINE DOAMNE" !!!**

CORPUL HARIC AL PLASELOR MESIANICE

➤ Darul

Actele sacre savarsite de Mantuitor acum 2000 de ani, **Nasterea** in lumea materiala, **Invataturile** expuse in pilde si parabole, **Minunile**, **Crucificarea**, **Curgerea Sangelui Sau pe pamant**, **Moartea**, **Invierea a treia zi**, **Coborarea in Iad**, **Inaltarea la Ceruri**, **Veghea permanenta asupra tuturor oamenilor** - "*Eu voi fi cu voi pana la sfarsitul veacurilor*" -, au produs si produc efecte importante datorita principiului cosmic omniprezent: **Principiul transmiterii informatiei**, **Principiul candelii sau Principiul transmiterii Luminii**.

Prin actele sacre, paradigmatic, arhieresti, savarsite la inceputul erei crestine, **Numele lui Iisus Hristos** a devenit **Numele** cu cea mai puternica incarcatura energetica din Terra aurica; sau, dupa cum se spune in *lumea eterica*, **Numele lui Iisus Hristos** a devenit **cel mai puternic Nume din Cer si de pe Pamant**.

Prin Jertfa Sa, **Iisus Hristos, Dumnezeu intrupat**, a platit *Pretul sacrificiului*. Platind *Pretul*, **Iisus Hristos** a dobandit *Puterea si Domnia*. El a devenit **Domnul sau Carmuitorul - Regele - tuturor oamenilor din Terra aurica**.

In *lumea eterica* se spune ca, platind *Pretul sacrificiului*, prin *Puterea* pe care a dobandit-o, **Iisus Hristos** a pus in toti oamenii *Efigia Puterii Sale* si a stabilit pentru umanitate "**o noua Carmuire**". Datorita acestui fapt, toate lucrarile se fac prin **Iisus Hristos**. De doua mii de ani, tot ce se face in cer si pe pamant se face doar prin **Iisus Hristos**.

Activitatea lui **Iisus Hristos** nu a incetat dupa inaltarea la cer, ci se perpetueaza in *prezentul continuu*, in care se manifesta **Fiinta Sa**. Mijlocul prin care, de 2000 de ani, **Iisus Hristos** ajuta in mod efectiv omul, consta in formarea celui mai misterios corp auric: **corpul haric al plaselor mesianice**.

Acest corp auric se formeaza la orice om in momentul rostirii cu voce tare a **Numelui lui Iisus Hristos** sau, fireste, in cazul rugaciunii crestine. Daca este rostit cu voce tare, **Numele lui Iisus Hristos** provoaca o reverberatie intensa la nivelul aurei

omului respectiv, iar omul se conecteaza auric **Fiintei Sale** prin **formarea corpului haric al plaselor mesianice**.

Dupa cum afirma fiintele din lumea eterica, **corpul haric al plaselor mesianice** este *darul fara plata* lasat de **Iisus Hristos** oamenilor. **Corpul haric al plaselor mesianice** a aparut pentru prima data in istoria umanitatii acum aproape doua milenii, in acea zi de Rusalii, in care, sub forma unor limbi rosii ca de foc, **Duhul Sfânt** s-a pogorat asupra Apostolilor, iar acestia au inceput sa vorbeasca "in limbi".

Din acel moment crucial al istoriei spirituale a umanitatii, **corpul haric al plaselor mesianice** apare instantaneu la toti oamenii, indiferent de religie, care rostesc **Numele lui Iisus Hristos** - fie si doar intr-o discutie.

Evident, **corpul haric al plaselor mesianice** apare mai ales in cazul rugaciunii crestine. Este foarte important de remarcat ca, in cazul *Rugaciunii Domnestei*, "**Tatal nostru**", adresata direct lui **Dumnezeu**, **linia divina** devine foarte luminoasa, de parca s-ar activa brusc, iar **spiritul** omului se aprinde instantaneu, stralucind feeric.

In schimb, **corpul haric al plaselor mesianice** apare doar in cazul rostirii **Numelui lui Iisus Hristos** - cu atat mai mult, in cazul rostirii cu voce tare a *Rugaciunii Inimii*: "**Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ma pe mine pacatosul**".

➤ Corpul haric

Corpul haric al plaselor mesianice nu face parte din sistemul auric uman, in sensul ca nu este generat de vreunul dintre elementele componente ale fiintei umane: **spirit, corp duh, corpul sufletului** etc.

Corpul haric al plaselor mesianice apare doar la oamenii care pronunta **Numele lui Iisus Hristos**, chiar si numai intr-o discutie, sau se roaga in sens crestin, dar numai pe durata rugaciunii. In mod concret, aceasta structura aurica se manifesta doar in momentul in care omul roteste **Numele lui Iisus Hristos**, indiferent de limba pe care o foloseste.

Este important de remarcat faptul ca acesta structura aurica

apare numai la oamenii care rostesc prin intermediul vocii **Numele lui Iisus Hristos**, deci nu si la cei care il pronunta mental.

Corpul haric al plaselor mesianice se prezinta ca o cupola energetica ce invaluieste toate celelalte structuri aurice. El posedea o structura dubla: un strat interior si un strat exterior. Stratul interior este orientat spre aura umana si are culoarea metalului topit. Stratul exterior are culoarea alba stralucitoare.

Stratul de culoarea metalului topit, asemanator aramei - culoarea Soarelui la rasarit -, gros cam de un lat de palma, este format din formatiuni energetice ce par noroase. Al doilea strat, stratul exterior, are cam aceeasi grosime, fiind compus din miliarde de bilute, de forma atomilor materiali, care se deplaseaza foarte repede si se ciocnesc neincetat.

Aspectul stratului exterior este de o claritate exceptionala, fiind oarecum asemanator cu mii si mii de cristale foarte fine de gheata. Al doilea strat este legat de chakra iubirii, **Shainiah**, situata in dreptul plexului cardiac.

Foarte interesant este faptul ca, atunci cand se rosteste numele **Iisus**, apare primul strat, de culoarea metalului topit, iar in momentul cand se rosteste numele **Hristos** apare si cel de-al doilea strat.

Dupa rostirea, *prin intermediul vocii*, a **Numelui lui Iisus Hristos** sau dupa ce s-a incheiat rugaciunea, **corpul haric al plaselor mesianice** dispare instantaneu, la fel cum a aparut, ceea ce dovedeste faptul ca acest corp protector este imprumutat, prin inductie, de la **Fiinta** careia ii este adresata rugaciunea si cu care, in acele momente, omul intra in rezonanta aurica. Mai intai se formeaza stratul de culoarea metalului topit, iar apoi se formeaza stratul de culoare alba-argintie. Din amestecul celor doua culori se formeaza culoarea galben-aurie, asemanatoare flacarilor unei brichete. De aceea, privit de la departare prin clarvedere, corpul haric al plaselor mesianice are culoarea aurie.

La oamenii care nu se roaga prea des ori la oamenii care pronunta rar **Numele lui Iisus Hristos**, corpul haric al plaselor mesianice se formeaza doar pentru cateva fractiuni de secunda sau doar pentru cateva secunde. Pentru oamenii care pronunta des **Numele lui Iisus Hristos**, in cadrul rugaciunii ori in cadrul unor discutii, corpul haric al plaselor mesianice are o perioada

de manifestare mai lunga - de ordinul zecilor de secunde.

Cu cat pronunta mai des **Numele lui Iisus Hristos**, cu atat durata de manifestare a corpului haric al plaselor mesianice este mai mare, iar actiunea sa este mai profunda. De exemplu, la monahii din manastiri, care repeta neincetat **Numele lui Iisus Hristos, corpul haric al plaselor mesianice** se manifesta permanent, iar aura lor pare purificata de un foc viu, astfel incat, **prin clarvedere**, Eugen nu mai poate vedea nici un alt corp al aurei: toate corpurile aurei devin unul.

Iisus Hristos nu se conecteaza prin *darul Sau* fiintelor umane decat daca este chemat. Omul trebuie sa-l cheme pe **Iisus Hristos**, prin exercitarea liberului arbitru, iar chemarea cea mai eficienta este, repetam, prin rostirea **Numelui Sau**, care este cel mai puternic Nume din Cer si de pe Pamant.

Rolul **corpului haric al plaselor mesianice** este de protectie. El protejeaza omul de orice influenta nefasta provenita din exterior. Invaluit de **corpul haric al plaselor mesianice**, omul este ca intr-o cupola de protectie. Mai mult decat atat: corpul haric al plaselor mesianice are capacitatea de a influenta benefic si, in final, de a purifica toate corpurile aurice derivate ale omului, incepand de la corpul spiritual, continuand cu corpul mental superior, corpul astral, corpul mental inferior, corpul emotional, corpul eteric si corpul fizic.

Astfel, actiunea lui **Iisus Hristos** prin intermediul corpului haric al plaselor mesianice se transmite succesiv pe toate nivelurile: *la nivelul mental*, ceea ce aduce o mai mare claritate in gandire, precum si alegerea cailor juste de actiune; *la nivelul emotional si astral*, ceea ce aduce o limpezire a aspectelor emotionale si sentimentale; *la nivelul corpului eteric si fizic*, ceea ce genereaza sanatate; *la nivelul destinului individual* - al karmei - ceea ce genereaza prosperitate materiala si evitarea evenimentelor nedorite in existenta cotidiana.

Totusi, este de la sine inteles ca nu **Iisus Hristos** aduce omului prosperitate, sanatate, gandire limpede, alegere justa, sentimente luminoase. **Iisus Hristos**, prin intermediul plaselor mesianice, creeaza doar conditiile ca omul singur sa descopere in sine toate aceste caracteristici. Daca **Iisus Hristos** ar actiona in locul omului, acesta n-ar mai invata niciodata nimic.

Foarte multi oameni se plang de faptul ca, intr-o actiune oarecare, "n-au fost ajutati", uitand ca n-au cerut ajutorul,

direct, prin voce, catre singura **Fiinta** din cosmos care-i poate cu adevarat ajuta: **Dumnezeu facut om - Iisus Hristos**. Apoi, acei oameni uita si faptul ca actiunilor lor nu sunt dublate de dorinta sincera de a progresa spiritual ori de a prospera material in acord cu legile cosmice, ei cerand lucruri imposibile ori in dezacord cu *Ordinea lumii*. De aceea, este foarte important ca inainte de a cere ajutorul, omul sa analizeze in detaliu esenta cererilor sale si sa discearna intre necesitate si pretentii nejustificate.

Formarea **corpului haric al plaselor mesianice** la un singur individ, constituie premisa ca, acum sau in viitor, si alti oameni sa faca acelasi lucru. Daca un singur om isi formeaza, prin exercitarea liberului arbitru, **corpul haric al plaselor mesianice**, atunci devine un *focar haric* pentru cei din jurul sau. Nestiut, de la campul sau auric, dupa **principiul candeliei, al transiterii Luminii si al continuitatii informatiei**, *darul* oferit de catre **Iisus Hristos** se intinde la toti oamenii.

Omul care isi formeaza singur **corpul haric al plaselor mesianice** apare ca inclus sub o cupola mesianica, in interiorul caruia se poate observa **linia divina**, ca un stalp luminos.

Daca doi oameni rostesc impreuna, constient, prin exercitarea liberului arbitru, **Numele lui Iisus Hristos** - de exemplu, intr-o discutie sau se roaga in comun -, nu se formeaza doua cupole mesianice, cum ar fi logic dupa sistemul nostru de gandire, **ci tot o singura cupola mesianica**. Noua cupola mesianica, mult mai mare, ii va cuprinde pe ambii oameni. In cazul in care doi oameni se roaga sau rostesc **Numele lui Iisus Hristos**, se mai produce insa un alt fenomen extraordinar: **apare o singura linie divina** situata exact in mijlocul cupolei mesianice nou formate.

Daca zece, o suta, o mie sau o suta de mii de oameni rostesc **Numele lui Iisus Hristos** sau se roaga impreuna (de exemplu, intr-o biserica ori pe un stadion), atunci se formeaza o cupola mesianica imensa, iar in centrul ei se formeaza, de asemenea, o **singura linie divina**.

Mai mult decat atat: daca doi oameni vorbesc despre **Iisus Hristos** sau se roaga impreuna - mai ales cand cer ceva -, **Iisus Hristos** apare instantaneu langa ei in **Trupul de Slava**. In functie de imprejurari, **Iisus Hristos** ramane alaturi de acei oameni atata timp cat considera necesar. Intotdeauna este foarte

atent la ceea ce spun oamenii si la ceea ce cer. Dupa plecarea lui **Iisus Hristos**, la nivelul lumii eterice, locul respectiv ramane scaldat de mii si mii de irizari, datorita contactului, chiar si de scurta durata, cu **Trupul Sau de Slava**.

Prin intermediul corpului haric al plaselor mesianice apare, astfel, o noua posibilitate in cosmos: **daca un singur om dobandeste capacitatea de a trai sub har, atunci toti ceilalti dobandesc aceeasi capacitate prin inductie.**

Iar **daca, in viitor, un singur om va dobandi capacitatea de a fi mantuit, atunci toti oamenii, pe baza principiului transducerii informatiei, dobandesc capacitatea virtuala de a fi mantuiti; un singur om ii poate trage dupa sine pe toti ceilalti, care sunt compatibili cu el, din punct de vedere auric.**

Capitolul 8

SHAINIAH, STANGA 4

➤ **Crucea circumscrisa de cerc**

Scopul suprem al cunoasterii - si, in acelasi timp, scopul evolutiei si palingeneziei oamenilor in **Terra aurica** - este **cunoasterea lui Dumnezeu**.

Din punct de vedere auric, cunoasterea presupune modificarea tuturor corpurilor aurice, care se realizeaza in urma travaliului **corpului constiintei** si **corpului constientei**. In acest context, interactiunea structurii aurice a oamenilor cu mediul este aducatoare de cunoastere. Acumuland cunoastere, oamenii isi modifica parametrii corpurilor aurice. Simultan, se implineste **paradigma evolutiei** dupa **principiul termometrului evolutiv**.

Interactionand energetico-informational cu mediul, oamenii dobandesc **cunoasterea**; pe masura ce acumuleaza **cunoastere**, se dezvolta **constiinta**. In fond, **cunoasterea** - ca proces auric - are drept scop formarea acelei caracteristici

fundamentale, care in lumea oamenilor poarta numele de **constiinta**.

Totodata, pe masura ce acumuleaza **cunoasterea**, oamenii isi exercita **liberul arbitru**. Exercitandu-si liberul arbitru, oamenii se situeaza de o parte sau de alta a baricadei: de partea raului sau de partea binelui. Consecintele acestei algeri poarta numele de **karma**.

Asadar, **cunoasterea** este incercarea la care cosmosul supune toate fiintele umane: acumuland **cunoastere** prin manifestarea **liberului arbitru**, oamenii isi dezvolta **constiinta**, adica acea capacitate de a distinge binele de rau si adevarul de fals. Strabatand caile cunoasterii - incercarile pe care cosmosul le pune in fata tuturor fiintelor umane -, oamenii aleg necontentit, exercitandu-si **liberul arbitru**. Primul pas al oamenilor pe *calea cunoasterii* este **alegerea de a alege**.

Viata este suprema forma de initiere, iar rezultatul final al procesului alchimiei aurice este cunoasterea lui Dumnezeu.

Dar, pana la atingerea **cunoasterii lui Dumnezeu**, oamenii trebuie sa parcurga un proces lent, ce trece prin etapele descrise anterior: **cunoasterea de tip lumesc, cunoasterea mixta, cunoasterea realizata prin inductie spirituala**.

Prin **cunoasterea de tip lumesc**, realizata prin intermediul primelor trei chakre si a corpurilor aurice corespondente, oamenii acumuleaza cunoastere in urma interactiunii aurice cu mediul: cu fiintele vii - cu plantele si animalele -, cu natura inconjuratoare. Prin **cunoasterea de tip lumesc** se dezvolta constiinta, iar oamenii devin capabili de a **alege** corect, prin exercitarea **liberului arbitru**.

Prin **cunoasterea mixta**, care presupune, pe langa functionarea primelor trei chakre, si functionarea plenara a chakrei anahata, oamenii acumuleaza atat o cunoastere lumeasca, cat si o cunoastere realizata prin *inductie spirituala*. In acest caz, cunoasterea realizata prin *inductie spirituala* este incompleta si fragmentara. Formarea unei constiinte corespunzatoare se realizeaza doar in cazul **cunoasterii realizata prin inductie spirituala**.

Prin **cunoasterea realizata prin inductie spirituala**, datorita rezonantei inalte a aurei proprii, oamenii se conecteaza la structurile cosmosului; simultan, constiinta lor se dezvolta

corespunzator.

Urmand vechea *Cale a Zeilor*, care se practica in vremurile stravechi, oamenii aveau posibilitatea de a ajunge rapid la punctul final: **cunoasterea lui Dumnezeu**. Evenimentele dramatice petrecute de-a lungul timpului - *stergerile* si *diluviile* - au dovedit insa ca modalitatile de cunoastere specifice acestei cai au fost folosite de oameni in scopuri neconforme cu *Ordinea cosmica*.

Evenimentele petrecute acum 2000 de ani, **Intruparea, Moartea si Invierea lui Iisus Hristos** au modificat din temelii tot ce exista inainte. Jertfa **Fiului lui Dumnezeu** a modificat atat structura aurei umane, cat si structura cosmosului. Datorita modificarilor produse la nivelul structurii aurei umane, **cunoasterea** a cunoscut un nou impuls.

Astfel, de 2000 de ani, se poate vorbi despre un nou tip de cunoastere: **cunoasterea intru Iisus Hristos**. *De 2000 de ani, cunoasterea lui Dumnezeu nu mai poate fi atinsa decat prin intermediul lui Iisus Hristos*.

Acest fapt este total necunoscut scrierilor de inspiratie orientala, care inca reflecta, in virtutea inertiei, o stare anterioara nasterii in lumea materiala a lui **Iisus Hristos**. Vremurile s-au schimbat, oamenii s-au schimbat, iar acest fapt nu pare a fi observat de prea multe persoane. Unii oameni se comporta ca si cum ar trai cu trei mii de ani in urma, ca si cum ar fi structurati auric la fel ca si stramosii lor care au trait inaintea erei crestine.

De aceea, o data cu *schimbarea vremurilor*, a devenit necesara practicarea unor tehnici de autoimbunatatire cu *suporturi* crestine. Repetarea **Numelui lui Iisus Hristos**, rugaciunea crestina, folosirea unor suporturi crestine, care nu sunt altele decat icoanele si crucifixurile, deschid calea unei **cunoasteri de tip nou**, in deplin acord cu ceea ce este omul in epoca actuala.

De asemenea, participarea, in biserici, la ritualurile anului liturgic ce reitereaza etapele **Vietii lui Iisus Hristos**, iar realizarea actelor ceremoniale de catre cei indrituiti sa le faca - preotii crestini, cei care poseda *Harul* prin hirotonie - permit omului accesul la noul tip de cunoastere.

Cunoasterea intru Iisus Hristos se realizeaza in doua etape. *Prima etapa* poate fi numita **cunoasterea sub plasele**

mesianice, iar *a doua etapa* poate fi denumita **cunoasterea realizata prin intermediul activarii chakrei inimii, Shainiah**.

Fiintele din *lumea eterica* spun ca, cele doua etape desavarsesc **Lucrarea lui Iisus Hristos** in om: **"HRISTOS IN OM SI OMUL IN HRISTOS"**.

Prin expresia **"OMUL IN HRISTOS"** se intelege **formarea plaselor mesianice**, iar prin expresia **"HRISTOS IN OM"** se intelege formarea si activarea chakrei inimii **Shainiah**.

Despre *prima etapa a cunoasterii intru Iisus Hristos, cunoasterea sub plasele mesianice*, am vorbit in capitolul anterior. **Cunoasterea sub plasele mesianice** este o cunoastere realizata prin *inductie spirituala*. Repetand des **Numele lui Iisus Hristos**, oamenii se conecteaza prin inductie Fiintei Sale.

Observat de la distanta, un om care si-a format **corpul haric al plasei mesianice** apare ca un ax luminos - axul este **Linia divina** - inconjurat de un cerc format din lumina - plasele mesianice. Astfel, simbolul omului care-si formeaza **corpul haric al plaselor mesianice** este *cercul ce circumscrie o linie verticala*.

A doua etapa a cunoasterii luminate intru Iisus Hristos se realizeaza prin activarea, petala cu petala, a **chakrei inimii**.

Chakra inimii, Shainiah, se formeaza, intra in functiune si se activeaza doar in urma unei initieri de tip crestian, in care *Rugaciunea inimii*, **"DOAMNE IISUSE HRISTOASE, FIUL LUI DUMNEZEU, MILUIESTE-MA PE MINE PACATOSUL"** este indispensabila.

In momentul in care chakra iubirii **Shainiah** este *activata*, apare instantaneu o linie orizontala de lumina, **a doua linie divina**, care strabate toate planurile cuantice, facand legatura, prin om, intre **Dumnezeu Tatal si Fiul Sau, Iisus Hristos**.

A doua linie divina, linia orizontala ce trece exact prin chakra **Shainiah**, este identica ca luminozitate, culoare, sunet si miros cu **linia divina** ce coboara din inalt si trece prin **spiritul** omului.

Astfel, omul in care s-a desavarsit **Lucrarea lui Iisus Hristos**, **"HRISTOS IN OM SI OMUL IN HRISTOS"**, este reprezentat simbolic printr-o **cruce circumscrisa de un cerc**.

Cercul este semnul **plaselor mesianice**, ce inconjoara fiinta

aurica a omului ca un balon protector. *Bratul vertical al crucii* este **linia divina** si, implicit, canalul **Sushumna**, iar *bratul orizontal* este **a doua linie divina** ce se formeaza prin activarea chakrei **Shainiah**.

Privit din profil, un om care a realizat activarea chakrei **Shainiah**, apare in mod concret ca o cruce luminoasa, foarte stralucitoare, circumscrisa intr-un cerc la fel de luminos.

Cunoasterea intru Iisus Hristos este posibila, deocamdata, mai mult la oamenii care au ajuns la limita evolutiva a **corpului duh** auriu si care s-au angajat pe drumul initierii. La acesti oameni, **corpul duh** nu isi va mai modifica culoarea, din auriu in albastru, atunci cand vor patrunde in a cincea clasa evolutiva. Corpul duh al acestor oameni va ramane la stadiul de auriu pentru totdeauna. Culoarea aurie a corpului duh va fi din ce in ce mai diafana, transformandu-se progresiv intr-un auriu-alb. Desigur, aceasta categorie de oameni va urca in a cincea clasa evolutiva, dar nu si sub aspect coloristic al **corpului duh**, ceea ce indica o modificare substantiala a traseului evolutiei umane. Aceasta categorie de oameni, nu foarte numeroasa in ziua de astazi, formeaza ceea ce in *lumea eterica* se numeste **Biserica lui Iisus Hristos**.

Cu toate acestea, **cunoasterea intru Iisus Hristos** nu reprezinta *doar* apanajul oamenilor care, in decursul a numeroase existente, au evoluat pentru a atinge nivelul auriu al **corpului duh**. Ea este accesibila si oamenilor situati in clasa a doua sau a treia evolutiva - **corpurile duh** de culoare galbena sau portocalie -, la fel cum este accesibila si oamenilor situati in clasa a patra sau a cincea.

De 2000 de ani, cunoasterea intru Iisus Hristos a devenit accesibila tuturor claselor evolutive. Astfel, pentru prima oara in istoria spirituala a umanitatii, prin contactul haric cu Iisus Hristos, prin intermediul plaselor mesianice si, ulterior, prin formarea chakrei Shainiah, eliberarea - a se citi mantuirea - este accesibila tuturor categoriilor de oameni, din toate clasele evolutive.

Cunoasterea harica intru Iisus Hristos, formarea plaselor mesianice si activarea chakrei Shainiah, reprezinta astfel **Noua Cale Evolutiva Directa a Umanitatii** sau **Noua Paradigma a Evolutiei Umane**.

Paradigma evolutiva standard nu a fost abolita, dar, de

2000 de ani, oamenii au la dispozitie o cale evolutiva mai scurta. De 2000 de ani, oamenii nu mai au nevoie sa strabata traseul anevoios al evolutiei standard prin intermediul nenumaratelor si dificilelor experiente de viata, dupa cum nu mai au nevoie sa urmeze *Calea zeilor*.

De 2000 de ani exista o **Noua Cale**, prin care se poate patrunde pe **Poarta** stramta a **Imparatiei lui Dumnezeu** intr-un rastimp mult mai scurt. **Noua Cale** este sub directa ocrotire si indrumare a **Celui care a invins Moartea: Iisus Hristos**.

➤ Fiul Omului

In *era noastra*, de 2000 de ani, pentru omul generatiei a patra, accelerarea procesului evolutiv se realizeaza in alte conditii decat in trecut.

Evident, la fel ca si in trecut, punctul terminus al evolutiei omului este urcarea lui **Kundalini** si activarea totala a tuturor chakrelor. **Kundalini** nu urca cu de la sine putere, ci doar datorita atractiei **Duhului Sfânt**. **Duhul Sfânt** este cel care-l atrage pe **Kundalini** dinspre chakra muladhara, unde se spune ca "dormiteaza", incolacit ca un sarpe. Totusi, **Duhul Sfânt** nu se manifesta decat in momentul in care **energia vitala** a pus in functiune toate chakrele pana la chakra ajna, iar omul este pregatit pentru ultimul act al existentei sale incarnate in **Terra aurica**.

In mod suplimentar, fata de epocile trecute, in *era noastra*, paralel cu procesul descris anterior, accentul se pune pe activarea chakrei inimii **Shainiah** si pe formarea **celeia de-a doua linii divine**, prin care **Iisus Hristos** se uneste cu **Dumnezeu Tatal**.

Pentru atingerea acestui scop, indiferent de **Raza** pe care a lucrat pana in acest moment, omul generatiei actuale trebuie sa dobandeasca treptat **cunoasterea intru Iisus Hristos** - mai intai **cunoasterea prin intermediul plaselor mesianice**, apoi **cunoasterea obtinuta prin activarea chakrei inimii, Shainiah**.

Privit de la distanta, un om care a atins acest tip de cunoastere apare ca *o cruce circumscrisa intr-un cerc*. Axul

vertical al crucii este **linia divina**, iar la nivelul corpului eteric este **Sushumna** - de-a lungul careia limba de foc rosiatica a **Duhului Sfânt** se uneste cu energia incolora a lui **Kundalini**. *Axul orizontal* este **a doua linia divina** care se formeaza in chakra inimii **Shainiah**, ca prelungire infinita a nimbului de lumina - care este "*Stapanul fara margini peste marginile lumii*". Cercul este corpul haric al plaselor mesianice.

Ultimul act al existentei fiintei umane in Terra aurica este cucerirea rangului ontologic de Fiu al Omului. Pana in acest moment, omul este doar un fiu al femeii.

Acordarea rangului de **Fiu al Omului** unei fiinte umane are loc in cadrul unei ceremonii desfasurate in *lumea eterica*. Aceasta ceremonie se desfasoara numai la rasaritul Soarelui.

Omul caruia i se face ceremonia de acceptare ca **Fiu al Omului** este adus in fata unei multimi de fiinte din *lumea eterica*: fiinte angelice, spirite ale naturii, oameni. Datorita puterilor la care a ajuns, omul respectiv poate observa - prin clarvedere - tot ce se petrece in jurul sau. In centrul tuturor fiintelor care iau parte la ceremonie sta **Iisus Hristos Cel Viu in Trupul de Slava**.

Alaturi de multimea de fiinte spirituale - Ingeri, spirite ale naturii, oameni - care iau parte la ceremonie se afla **Ingerul Gabriel** - *Cel ce tine cheile Puterii*. Asezat intr-o pozitie simbolic-arhetipala, cu un picior pe pamant, celalalt picior pe apa, cu mana dreapta ridicata in sus, spre cer, **Ingerul Gabriel** tine o alocutiune chiar la inceputul ceremoniei. In decursul alocutiunii sale, **Ingerul Gabriel** cheama drept martori elementele naturii: cerul, apa, pamantul. Dupa ce se incheie ceremonia de acceptare, toate fiintele prezente canta un cantec numit **SHONAH SAHEIII ONAS**, in traducere libera: **Lumina din afara a devenit una cu Lumina dinauntru**.

In limba *lumii eterice*, **numele** lui **Iisus Hristos** este **Shonah**. Expresia **SHONAH SAHEIII ONAS** folosita in limba *lumii eterice* are o semnificatie speciala, fiind identica cu cuvantul **SSHOO**, adica **EU, ACELASI**.

Este interesant faptul ca, atunci cand sunt intrebate care este numele lor, toate fiintele din **Alaiul lui Iisus Hristos** raspund prin cuvantul **SSHOO**, adica EU ACELASI, care inseamna "**Eu sunt in toti si toti sunt in mine, iar principiul care ne uneste este Hristos**".

Omul respectiv este prezentat tuturor de catre **Iisus Hristos**, pentru ca intregul cosmos sa stie ca acel om a parcurs traseul evolutiv specific unui **fiu al femeii**. Evenimentul central al ceremoniei din *lumea eterica* are loc in momentul in care **Iisus Hristos**, aflat in **Trupul Sau de Slava**, se apropie de acel om si se contopeste auric cu el.

Pur si simplu, **Iisus Hristos** patrunde cu Fiinta sa aurica in Fiinta aurica a omului respectiv si ramane acolo. Structura aurica a omului se contopeste cu structura aurica a lui **Iisus Hristos Cel Viu in Trupul de Slava**. Nimeni nu vede cand iese **Iisus Hristos** din omul respectiv; imediat dupa aceea, **Iisus Hristos** apare langa acel om, ca si cum ar veni dintr-o alta dimensiune. Acest moment unic poarta numele **"HRISTOS IN OM SI OMUL IN HRISTOS"**.

Omul care trece de la stadiul ontologic de **fiu al femeii** la stadiul ontologic de **Fiu al Omului** dobandeste caracteristicile lui **Iisus Hristos**. Vocea omului devine asemanatoare cu vocea blanda si dulce a lui **Iisus Hristos**; privirea sa devine asemanatoare cu a lui **Iisus Hristos**; blajina si intelegatoare, ca si cum ar vedea dincolo de veacuri si de spatii; zambetul omului devine asemanator cu zambetul lui **Iisus Hristos**; suav si linistitor, emanand o profunda bunatate, iubire si intelegciune; mersul omului devine asemanator cu mersul lin si maiestuos, putin aplecat spre stanga, al lui **Iisus Hristos**. Mimica sa, precum si micile gesturi cotidiene devin asemanatoare cu ale lui **Iisus Hristos** - asa cum pot fi remarcate in *lumea eterica* si, foarte probabil, asa cum au fost remarcate de oamenii care l-au cunoscut direct pe **Iisus Hristos**, atunci cand era in trup fizic, acum doua milenii, in Galileea.

Din acel moment, la omul devenit **Fiu al Omului**, chakra ajna va deveni stralucitoare. Sfera mov din interiorul ajnei chakra va incepe sa pulseze intermitent in culoarea aramei si in culoarea argintie. In momentul in care pulseaza lumina de culoarea aramei, se aud sunete asemanatoare a mii de tuburi ce se ating intre ele in bataia vantului. In momentul in care pulseaza lumina de culoarea argintie se simte un miros asemanator painii inmuiate in vin rosu si se aude un sunet asemanator clipocitului de apa.

Practic, in urma acestei ceremonii, in care omul este inaltat ontologic de la rangul de **fiu al femeii** la rangul de **Fiu al**

Omului, se poate spune ca omul il cunoaste pe **Iisus Hristos**; **cunoscandul pe Iisus Hristos, omul se cunoaste pe sine prin Iisus Hristos.**

Abia in acest stadiu omul il cunoaste pe **Iisus Hristos**. Pana in acest moment, tot ce cunoaste omul despre **Iisus Hristos** este doar vorba in vant, vanare de vant. A cunoaste nu inseamna numai a auzi sau a citi ceva despre o anumita fiinta, ci inseamna identificarea totala cu acea fiinta. **Cunoasterea intru Iisus Hristos** inseamna identificarea cu **Fiinta Sa**. Identificandu-se cu **Iisus Hristos**, omul se identifica cu toti cei care, pana in acel moment, s-au identificat cu **El**, astfel incat, poate spune, la fel ca si ceilalti: **SSHOO** sau **EU ACELASI (SHONAH)** este numele dat lui **Iisus Hristos** in *lumea eterica*).

In acest stadiu, omul afla o multime de taine. Astfel, afla ce este omul cu adevarat si de ce se incarneaza pe pamant, cine este **Dumnezeu-Tatal**, cine sunt Ingerii si celelalte fiinte cosmice, cine este **Iisus Hristos** si de ce au avut loc evenimentele de acum 2000 de ani din Galileea. De asemenea, omul afla cine este Adversarul - Hallshithan - si ce vrea el, cine este Lux sau Lucifer, de ce a cazut si ce urmareste prin activitatea sa actuala.

Identificarea omului cu **Iisus Hristos**, in momentul celebrarii ceremoniei de inaltare la rangul de **Fiu al Omului**, este o taina atat de mare si de neintelesa, la fel cum sunt si raspunsurile la problemele enumerate mai sus. Prin mintea noastra actuala, chiar daca le-am afla explicate de cineva, nu le-am putea intelege, caci numai *unirea in duh* cu **Iisus Hristos** poate conferi adevarata cunoastere.

Activarea artificiala a chakrelor prin tehnicile de tip yoga nu confera omului forta de a mentine constiinta si constienta la cotele necesare intelegerii unei astfel de traiiri. Chiar daca o chakra se activeaza prin repetarea unei mantre sau prin vizualizarea unei yantre, cunoasterea rezultata este fragmentara, deoarece nu este sustinuta de intelegerea fenomenului. Este ca si cum un om l-ar intalni pe **Iisus Hristos** pe strada, l-ar privi in fata, dar nu l-ar recunoaste. **Iisus Hristos** nu poate fi recunoscut de un om decat interior, prin suflet.

Acesta este motivul principal pentru care, atunci cand a fost intrupat, acum 2000 de ani, in Galileea, **Iisus** nu a fost recunoscut ca fiind **Hristos**, adica **Unsul lui Dumnezeu**,

Mesiah, Unicul Fiu al lui Dumnezeu.

Abia in momentul in care s-au contopit *in duh* cu **Iisus Hristos** prin coborarea **Duhului Sfânt** in *Ziua Cincizecimii* - moment descris in detaliu in *Noul Testament* -, Apostolii au inteles cu adevarat cine a fost **Iisus din Nazareth**, fiul tamplarului Iosif si al Mariei.

➤ Corpul de diamant

Dincolo de cucerirea rangului ontologic de **Fiu al Omului** mai exista doar o treapta in procesul evolutiv uman. Aceasta treapta evolutiva, ce presupune o stare de constienta si constiinta care nu are nimic in comun cu ce se cunoaste actualmente pe pamant, presupune activarea chakrei **sahasrara**.

Activand chakra **sahasrara** prin actiunea directa a **Duhului Sfânt**, fiinta umana introduce un element nou in cosmos - cunoasterea completa.

In momentul activarii chakrei **sahasrara** se produc o serie de fenomene aurice de mare amploare. Petalele de pe margini ale sahasrarei - petale care arata ca niste palnii - isi schimba stralucirea, in timp ce petalele de pe mijloc se sting. Deasupra petalelor din mijlocul chakrei sahasrara se formeaza o sfera stralucitoare de lumina aurie. Aceasta lumina aurie este amplificata de lumina **Duhului Sfânt**.

In momentul activarii chakrei sahasrara, **Duhul Sfânt** se uneste complet cu energia **Kundalini**, formandu-se un fir de energie luminoasa pe toata lungime canalului **Sushumna**, de la baza coloanei vertebrale pana in crestetul capului. Canalul **Sushumna** - de fapt canalul **Citrini** - este inundat de acest fir luminos ca de un fulger orbitor. Cel de-al treilea aspect al Treimii, **Duhul Sfânt**, coboara in om, atragand, chiar in momentul in care patrunde in **sahasrara**, energia situata la baza coloanei vertebrale.

In acel moment, toate planurile cuantice si toate corpurile aurei se contopesc si formeaza un singur conglomerat auric - pe care **Ingerii Veghetori** din *lumea eterica* il numesc **Corp de diamant**.

Fulgerul lumios al **Duhului Sfânt** va ramane permanent în om, chakrele își vor modifica aspectul, devenind bulgari de lumina orbitoare. Atingând această stare ultimă, omul - devenit **Fiu al Omului** - va deveni nemuritor și va dobândi viața veșnică.

Capitolul 9 ODISEEA SPIRITULUI

La începutul anului 1805, în orașul *Iena* din Germania, apărea o carte scrisă de - pe atunci - un obscur profesor de filosofie. Cartea se numea *Fenomenologia spiritului*, iar autorul ei era **Georg Wilhelm Friedrich Hegel**. După aproape două sute de ani de la publicarea ei, *Fenomenologia spiritului* rămâne unul din pilonii de bază ai filosofiei universale.

Impartirea cărții este grăitoare: **Hegel** a încercat să surprindă evoluția conștiinței omenesti și autodezvaluirea omului ca Eu și conștiința de sine atât din punct de vedere individual, cât și colectiv, istoric. *Fenomenologie*, pentru **Hegel**, înseamnă teoria formelor de apariție ale cunoașterii și ale evoluției omului.

Evoluția spiritului care se descoperă pe sine ca spirit are, în opinia lui **Hegel**, mai multe etape: *etapa conștiinței simple*, *etapa conștiinței de sine*, *etapa intelectului*, *etapa rațiunii*, *etapa spiritului care se descoperă pe sine*, *etapa spiritului religios*, *etapa spiritului care atinge cunoașterea absolută*.

Plecând de la *conștiința simplă* - care cuprinde atât senzația, cât și percepția -, la *conștiința de sine*, cea în care omul se descoperă pe sine ca Eu, **Hegel** urmează traseul individual și colectiv - cel colectiv este exemplificat prin personalități istorice - al evoluției ființei umane. De la *nivelul intelectului*, ființa umană trece în *etapa rațiunii*, apoi în *etapa spiritului care se dezvăluie pe sine*. În etapa *spiritului*, ființa umană se cunoaște pe sine în trei ipostaze: ca *spirit adevărat în acțiunea etică*, ca *spirit instrăinat de sine în cultură*, ca *spirit cert de el însuși în moralitate*.

Ulterior, pentru a se înțelege pe sine, în *etapa spiritului*

religios, fiinta umana parcurge treptele devenirii religioase in ceea ce **Hegel** denumea *religia naturala*, care cuprinde vechile forme religioase ale umanitatii, in *religia artei* si in *religia revelata*, crestinismul. In final, *cunoasterea absoluta* reprezinta punctul terminus a odiseei spiritului; sau pentru a folosi expresia lui **Hegel**, a fenomenologiei spiritului.

Desigur, nu se poate face analiza unei carti de o asemenea amploare doar in cateva randuri. La fel ca multe alte comori ale spatiului cultural occidental, *Fenomenologia spiritului* este o carte uitata, iar in epoca actuala oamenii nu mai au rabdarea necesara pentru a se apleca asupra marilor comori ale intelepciunii.

Referindu-se la aceasta mare carte, filosoful roman **Constantin Noica** afirma urmatoarele: *"Fenomenologia (spiritului) e cartea peripetiilor adevarate din fiecare constiinta individuala. Ai vrea sa nu citesti cartea aceasta, dar ea e dintre cele care nu pot fi ignorate nepedepsit.*

Daca nu citesti cartea, atunci risti s-o scrii, intr-un fel, adica sa desfasori traiectoria vietii proprii de constiinta potrivit unora sau altora din capitolele ei. Si riscul cel mai mare e de-a o scrie prost, de a ramane blocat in cate un capitol si a te stinge acolo...

Dar nu e si un risc de a o citi, sau mai ales in a-ti inchipui ca ai inteles-o ? Este unul, fireste, unul exact opus: riscul de a nu o mai scrie, inchipuindu-ti ca ai devenit atat de lucid..."

Sa scrii despre peripetiile spiritului sau sa nu scrii ? este intrebarea pe care, impreuna cu **Hegel** si cu **Constantin Noica**, ne-o punem si noi. Au devenit oamenii de azi atat de lucizi incat nu mai doresc sa se aplece asupra cartii lui **Hegel** ? Sau asupra altor carti ce dezvaluie - unele filosofic si incifrat, altele direct - etapele prin care trece spiritul si constiinta omului atat la nivel individual, cat si la nivel colectiv ? Ori au devenit atat de comozi, incat s-au poticnit intr-una dintre etapele fenomenologiei constiintei descrise de **Hegel**, si nu mai vor sa iasa de acolo?

Indiferent de raspuns, este totusi uimitoare analogia perfecta intre ceea ce marele filosof german - care nu cunostea nimic despre aura sau despre chakre - definea a fi **"fenomenologia spiritului"** si ceea ce, in urma experientelor extrasenzoriale ale lui Eugen, am definit in cartea de fata drept **paradigma**

evolutiei umane.

Caci, ce altceva reprezinta urcarea energiei de viata prin nadisuri, de-a lungul celor sapte chakre dupa **principiul termometrului evolutiv** - fiecare chakra corespunzand unei clase evolutive - decat o **fenomenologie a spiritului** si, implicit, o scriere, de catre fiecare om, a **Marii Carti a Evolutiei**.

Ce altceva reprezinta prima treapta evolutiva - care corespunde "omului rosu", adica culorii rosii a **corpului duh** si urcarii energiei de viata pana la chakra manipura - decat "*omul senzatiilor*" descris de **Hegel** ?

Ce altceva reprezinta a doua treapta evolutiva decat culoarea portocalie a **corpului duh**, descris atat de bine de **Hegel** ca *om al perceptiei* ?

Ce altceva reprezinta a treia treapta a scarii evolutive - definita prin culoarea galbena a **corpului duh** si activarea chakrei manipura, prin urcarea corespunzatoare a energiei de viata, echivalenta formarii corpului mental inferior - decat *omul intelectului* despre care amintea **Hegel** ?

Ce altceva reprezinta a patra treapta evolutiva - definita prin culoarea aurie a **corpului duh**, activarea chakrei anahata situata pe **Sushumna** si formarea corpului mental superior - decat *omul ratiunii* descris de **Hegel** ?

Ce altceva reprezinta a cincea treapta evolutiva - definita prin culoarea albastra a **corpului duh**, activarea plenara a chakrei vishuddi si formarea corpului spiritual - decat *etapa omului religios* descris de **Hegel** ?

Ce altceva reprezinta a sasea treapta evolutiva - definita prin culoarea violeta a **corpului duh** si centrarea in ajna chakra - decat ceea ce definea **Hegel** a fi *omul spiritual, spiritul care se regaseste pe sine drept spirit* ?

Ce altceva reprezinta activarea chakrei inimii, **Shainiah**, decat ultima treapta a evolutiei, definita de marele filozof german drept *etapa spiritului care atinge cunoasterea absoluta*.

Din pacate, **Fenomenologia spiritului**, la fel ca si multe alte perle ale gandirii, a fost demult uitata; perlele vremurilor de odinioara nu mai sunt astazi cercetate decat ca simple curiozitati.

La fel de uitata a fost si **Apocalipsa lui Ioan**, cea mai misterioasa, dar si cea mai profunda scriere inspirata crestina,

in care comentatorii moderni nu mai regasesc decat amenintarea numarului fiarei si fenomenele conexe, abil exploatare in articolele unor ziare in cautare de senzational sau in filmele horror.

Caci, ce altceva este descris in **Apocalipsa**, decat destinul spiritual al omului, infatisat ca o veritabila **fenomenologie** desfasurata in sapte etape evolutive, etape ce corespund deschiderii celor sapte peceti, adica a celor sapte chakre ?

De 2000 de ani, parcurgerea celor sapte etape evolutive, deschiderea celor sapte peceti si scrierea de catre fiecare om a **Marii Carti a Evolutiei** - *care corespunde fenomenologiei spiritului ce se regaseste ca spirit in cunoasterea absoluta* -, nu se poate realiza decat sub atenta ocrotire a lui **Iisus Hristos cel Viu**, care se manifesta in prezentul continuu, in Trupul de Slava, acelasi in care le-a aparut si Apostolilor, consfiintind astfel cele ce Le-a spus la scurt timp dupa Inviere (Matei 28; 19-20):

"TOATA PUTEREA MI-A FOST DATA IN CER SI PE PAMANT... SI IATA, EU SUNT CU VOI, PANA LA SFARSITUL VEACULUI. AMIN".